

Giới thiệu Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)

Thể loại: romance, comedy, fanfiction, adventure

Warning: 13+

Natsu sẽ làm thế nào khi cậu nhận ra thứ tình cảm mà cậu dành cho Lucy không còn là tình bạn? Liệu cậu có thể bảo vệ được người quan trọng nhất với cậu hay không?

Còn Lucy sẽ đối mặt với cái chết của mẹ mình như thế nào? Cô sẽ vượt qua khó khăn để giữ vững nụ cười trên môi?

Mời các bạn đón đọc và theo dõi nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Ngủ nhờ

Fic của m lấy cảm hứng từ sau chap mà Natsu và Lucy giúp Asuka làm nhiệm vụ để mua quả cầu thủy tinh tặng cho pa mẹ. Chắc là các fan Nalu cũng rất ức chế việc Lucy lấy Happy ra làm màn chắn cho nụ hôn hết sức ngây thơ và hồn nhiên của Nat =)). Nội dung fic này sẽ bắt đầu từ ngay sau chap ý. Chính là về Nalu nhưng cũng sẽ có những couple khác nữa nhé. (mình cũng thích lolu nữa nên sẽ cho vài đoạn nho nhỏ ^^) Mong các bạn sẽ thích. Link: <http://truyentranhtuan.com/fairy-tail-chuong-378-5/>

-----Chap 1-----

Không khí hạnh phúc lan tỏa từ gia đình của Asuka, cả hội quán Fairy Tail ai cũng vui vẻ với nụ cười tươi trên môi mà không hề để ý đến chú mèo xanh tội nghiệp bị cướp mất nụ hôn đầu đang đau khổ ngồi trong góc vẽ vòng tròn và hai con người mang theo hai suy nghĩ khác nhau. Họ không ai khác ngoài Lucy và Natsu. Mỉa đứng quan sát tình hình chung một lúc rồi tiến lại gần Lucy hỏi.

Mira: Lucy này, có chuyện gì à em? *trên khuôn mặt vẫn là nụ cười tươi*

Lucy: Không có gì đâu chị. *cười trừ*

Mira: Thế à.

Lucy: Uhm..

Mira tiếp tục trầm ngâm một lúc, mắt vẫn không rời khỏi Lucy.

Mira: Lucy nè, sao em lại nở hi sinh mất nụ hôn đầu của Happy vậy hả? Bộ em không thích hôn Natsu đến vậy sao.

Lucy: *mắt đỏ bừng* Tại... tại vì...

Mira: Vì sao? *cười*

Lucy: Em... em ngại. Natsu chắc cũng không để ý gì nhiều đâu. Cậu ấy chỉ nghe theo lệnh Asuka thôi mà. *lúng túng giải thích*

Mira: Ô! Vậy à. Nhưng nó cũng có nghĩa là em không ghét nếu Natsu hôn thật.

Lucy: *mặt đỏ hơn nữa* Em... em... EM KHÔNG BIẾT ĐÂU. Em về đây.

Nói rồi Lucy cuối gằm gương mặt đỏ bừng như trái cà chua của mình đi mà như chạy ra khỏi hội quán Fairy Tail. Mira dõi theo cô gái nhỏ với vẻ mặt thích thú.

Mira: Về cẩn thận. *nói vọng theo*

-----Trên đường về-----

Đầu Lucy rối bời với nhiều suy nghĩ: “Natsu thật kì quá đi. Giữa phổ thể mà định hôn mình. Ngại chết mất. A! Nhưng mà đó cũng là theo lời của Asaka thôi phải ko nhỉ?” Nghĩ đến đó tự nhiên Lucy thấy khó chịu. “Mệt quá!!!! Không nghĩ nhiều nữa. Mau về nhà tắm thôi.” Thế là Natsu nhà ta bị Lucy đá văng ra khỏi đầu một cách tình rui. Lucy ngược mặt lên nhìn bầu trời Magnolia đêm. Hàng triệu ngôi sao lấp lánh đang tỏa sáng lung linh trên nền trời đen. “Wow! Nhiều sao thật. Đẹp quá. Mình yêu thành phố này. Mình yêu Fairy Tail và mình yêu mọi người.”

Lucy với tâm trạng hết sức thoải mái đi về nhà. Vẫn lời nhắc nhở quen thuộc của bác lái đồ vang lên mỗi lúc Lucy lúc đi ngang bờ sông “Lucy, nhớ cẩn thận đấy”

Vừa về đến nhà là Lucy đi tắm ngay. Từng giọt nước ấm ấm rơi xuống mặt làm cô thấy thoải mái, thư giãn. Ngâm mình trong bồn tắm một lúc lâu Lucy mới quần khăn bước ra. Mái tóc vàng ướt xõa dài hơn vai một chút chưa khô hết vào gương mặt xinh xắn của Lucy trong cô lúc này trông vô cùng quyến rũ. Quơ đại bộ đồ mặt vào, cô bước đến giường chuẩn bị ngủ mà không mần đến mái tóc đang ướt sũng.

khụ khụ tiếng ho khan không tự nhiên vang lên

Lucy xoay đầu về nơi phát ra tiếng động lạ. Và thái độ quen thuộc mỗi khi Natsu vào nhà mà không có sự cho phép của Lucy.

Lucy *trợn mắt há mồm*: NATSUUUU!!!!!! SAO CẬU LẠI VÀO ĐÂY HẢ?????

Lucy cảm thấy hơi lạ vì Natsu chưa bao giờ bị bệnh mà hôm nay lại ho khù khụ như thế. Đôi lúc cô thấy vừa ngượng mợ vừa khiếp sợ sức đề kháng của các sát long nhân.

Natsu: Happy giận tở không cho vào nhà rồi. Hôm nay cho tở tá túc một đêm nha.

Nói rồi không đợi câu trả lời của Lucy, Natsu leo tọt lên giường làm cô không kịp phản ứng.

1s 2s 3s.

Lucy: XUỐNG GIƯỜNG TỚ MAU!!!! NATSUUUU!!!!

Natsu: Bạn bè là phải biết giúp đỡ nhau lúc hoạn nạn chứ Lucy.

Lucy: Tớ cho cậu ngủ nhờ nhưng phải xuống đất nằm. Giường là của tớ.

Natsu: Không thích đâu. Đất cứng lắm!

Lucy: Nhờ vả người khác mà thế đấy hả.

Natsu: Bớt nóng đi mà Lucy. Lên đây ngủ cùng tớ nè. *vỗ bộp bộp vào khoảng trống trên giường bên cạnh cậu* - giọng hồn nhiên

Lucy: *mặt thoáng đỏ* KHÔNG! Natsu! Cậu mà cứ nhất quyết vậy là tớ quăng ra ngoài đó.

Natsu: Thôi mà Lucy! Ý, tóc cậu còn ướt kia để tớ lau đùm cho. (tg: chuyển chủ đề nhanh để sợ)

Lucy: Khô...

Chưa nói hết câu Lucy đã bị Natsu kéo phịch xuống giường. Cậu nhanh chóng lấy khăn lau tóc cho cô. Hành động bất ngờ này của Natsu khiến Lucy không kịp phản ứng gì cả. Lucy lúc này hoàn toàn đơ như khúc gỗ.

“Natsu đang... đang lau tóc cho mình á.” suy nghĩ của Lucy

Natsu cảm nhận từng lọn tóc vàng mượt trong tay, cậu cố gắng kiềm lực tránh làm cô đau. Tay cậu nhẹ nhàng, vài giọt nước từ tóc Lucy rơi xuống vai áo làm cô hơi lạnh. Cô thoáng rung mình. Chỉ là một cử động nhỏ của Lucy cũng không qua được đôi mắt tinh anh của rồng. Natsu lấy chiếc khăn choàng của mình quấn lên cổ cô. Một cảm giác ấm áp bao trùm khiến Lucy cảm thấy dễ chịu hơn.

Natsu: *cười nhếch răng* Lucy lạnh à? Quàng cho ấm nhá.

Lucy lúc này chả biết nói gì, toàn thân cứng đờ, não bộ cô đang chạy quá công suất. Nghe Natsu hỏi cô chỉ biết gật đầu theo bản năng.

Mùi sữa tắm của Lucy thoang thoang trong không khí làm Natsu khựng lại. Cậu tự nhiên cảm thấy thích mùi này. Cậu là loại nghĩ gì làm đó nên... liền kề mũi mình sát lại cổ Lucy để ngửi. Hương thơm dịu nhẹ như mùi sữa khiến cậu cảm thấy không muốn rời. Lucy giật mình trước hành động đó của Natsu.

Lucy: Natsu... Cậu... cậu làm gì vậy. *mặt đỏ bừng*

Natsu: Nè Lucy. Giờ mới biết cậu thơm thật đó. *gương mặt Natsu hồn nhiên như cô tiên*

Lucy: Hả. Cậu...

Lucy chả biết nói gì. Ngửi thỏa thích rồi Natsu mới tiếp tục lau tóc cho cô. Cậu nhìn thấy vành tai Lucy đỏ ửng. Mặt cô cuối gằm.

Natsu: Nè Lucy. Tai cậu đỏ ửng đó.

Lucy:... *mún tìm lỗ tui xuống*

Lau tóc Lucy thêm một lát thì cũng đã khá khô.

Natsu: Được rồi đó. Ngủ thôi. ^^

Nói rồi Natsu kéo Lucy xuống giường và nhanh chóng chìm vào giấc ngủ. Natsu đâu biết rằng trên gò má cậu đã xuất hiện một vết hồng nho nhỏ. Lucy trần trọc không sao ngủ được.

“Natsu đáng ghét! Sao cậu cứ xoay mặt về hướng này hả??? >.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Bắt đầu

Haina: đọc xong các bạn cho m ý kiến nhé ^^, m định cho tình cảm của Nalu tiến triển từ từ =))

-----chap 2: Bắt đầu -----

Sáng hôm sau, Lucy đến hội với đôi mắt gấu trúc còn Natsu ngược lại thì đầy sức sống, năng động hơn cả bình thường. Erza đang thưởng thức bữa sáng là chiếc bánh ngọt dâu tây thì thấy Lucy trông có vẻ mệt mỏi.

Erza: Lucy nè. Sao nhìn em có vẻ mệt mỏi?

Lucy: Không có gì đâu chị. Có lẽ em hơi thiếu ngủ.

Erza: Vậy à. Thế thì không tốt đâu. Nhớ giữ sức khỏe tốt. Lát đội chúng ta sẽ đi làm nhiệm vụ đấy.

Lucy: Dạ.

“cũng chỉ tại Natsu” Lucy thì thầm

Erza: Em vừa nói gì à?

Lucy: Dạ! Không... không có gì.*toát mồ hôi*

-----Bên phía Natsu-----

Natsu: Nè! Mọi người có thấy Happy đâu không?

Gray: Mây với Happy không phải luôn đi chung mà. Sao lại hỏi tui tao?

Natsu: Hôm qua Happy giận tao. Làm phải qua ngủ nhờ nhà Lucy. Gray! Mày không biết thì đừng có nói. Rõ thẳng ngu.

Gray: *nổi máu* MÀY NÓI AI THẲNG NGU ĐẤY.

Natsu: *sôi máu* MÀY CHÚT AI!

Thế là chuyện gì đến cũng sẽ đến. Cả 2 bay vô quỳnh nhau mà không để ý đến không khí kì quặc đang lan tỏa quanh hội sau câu nói của Natsu.

Levy: Natsu... qua ngủ với Lucy á. OAO

Wendy:... 0o0

Erza:... O^O

Mira:...:))

Juvia: Á!!! Juvia cũng muốn được vậy với Gray-sama *mất trái tim*

Thế là bé Lucy nhà ta chuẩn bị “được” tra khảo. Lucy lúc này đang rồi nhâm nhi tách trà thì cảm nhận năm luồng sát khí bùng bùng chiếu vào mình. Xoay đầu lại thì...

Levy với nụ cười hết sức “ngây thơ”: Lucy, Tối qua có chuyện gì mà cậu không kể cho tớ hả?

Erza: *khụ khụ* Là đồng đội chúng ta nên chia sẻ với nhau.

Mira: Có gì cứ tâm sự với chị.

Juvia: Juvia cũng muốn nghe.- Suy nghĩ thật: “Hà hà. Lucy mà đến với Natsu thì Juvia sẽ giảm được một tình địch.”

Lucy: *mồ hôi tuông như suối* Không... không có chuyện gì đâu mà. *liếc chỗ khác*

Levy: Vậy sao trông cậu có vẻ mệt mỏi vậy. *cười gian*

Erza: Sáng nay chị cũng thấy mắt em thâm quầng.

Mira: Hôm qua có chuyện gì làm em không ngủ được hả Lucy?:(

Juvia: Lucy mệt mỏi, hôm qua không ngủ được. Vậy là... Natsu đã.... Ôi!!! Juvia muốn thế với Gray-sama.

Lucy:.....

Thế là Lucy đáng thương đành phải khai hết tất tần tật.

Levy: Wow!

Erza: Chị mới biết Natsu cũng có lúc vậy.

Mira: Em cảm thấy thế nào Lucy?

Juvia: Lucy thích Natsu không?

Lucy: *mặt đỏ bừng* Em.. em không biết. Em thích Natsu nhưng.. chỉ thích theo nghĩa bạn. Còn hơn nữa thì em... em không biết. Nhưng em nghĩ Natsu cũng không để ý nhiều đâu.

Levy: Cậu không biết chứ không phải là không có.

Erza: Cảm giác sẽ từ từ rõ hơn.

Juvia: Juvia nghĩ đó là YÊU. Giống Juvia yêu Gray-sama

Mira: *suy nghĩ một chút* Mai Magnolia sẽ có lễ hội pháo hoa đấy. Em thử mời Natsu xem.

Lucy: HẢ! Nhưng mà...

Levy: Không nhưng nhĩ gì hết.- suy nghĩ riêng: “Không biết tên kia có mời mình không nhĩ?”

Erza: Em cứ thử đi. Nếu thấy ngại thì cứ nghĩ là bạn bè rủ nhau đi chơi. Chuyện thường mà. - suy nghĩ riêng: “Nếu anh ta có ở đây thì hay nhĩ. Không biết giờ anh ta đang làm gì.”

Juvia: Đúng! Đúng Juvia sẽ mời Gray-sama.

Mira:)) Hai đứa nhớ đi vui nhé.

Lucy:...

Thế là cuộc tra khảo kết thúc, Lucy của chúng ta vẫn đang bối rối suy nghĩ không biết có nên mời Natsu đi cùng không. “Lỡ cậu ấy đi với Happy thì sao? Ngại chết mất.” Muốn thoải mái hơn nên Lucy quyết định đi dạo. Lucy rảo bước dưới những tán cây xanh. Không khí trong lành, đôi khi có vài cơn gió thoảng thổi làm từng cành lá rung rinh, tiếng “xào xạc” đều đều vang lên. Có lẽ do hôm qua thiếu ngủ nên mí mắt Lucy giờ hơi nặng, cảm giác buồn ngủ dần dần đi đến. Tìm một bóng cây mát, Lucy ngồi xuống, tìm cho mình tư thế thoải mái rồi dần chìm vào giấc ngủ.

-----Quay lại với Natsu-----

Bước ra khỏi hội quán Fairy Tail với vài vết thương sau cuộc chiến với Gray, Natsu đi tìm Happy. “Không biết giờ Happy hết giận chưa chỉ? Cũng tại Lucy cả. Tự nhiên lấy Happy ra đỡ làm gì. Lucy ngốc. Nhưng mà... nếu lúc đó không có Happy thì sao nhĩ? Hầy!!!! Suy nghĩ nhiều làm gì. Chỉ là hôn thôi mà.” (tg: = _ = chỉ là hôn thôi á)

Trong lúc vừa đi vừa suy nghĩ thì mùi hương quen thuộc thoảng qua mũi Natsu. Natsu đi về hướng đó thì thấy Lucy đang ngồi tựa đầu vào gốc cây ngủ. Trông có vẻ không thoải mái lắm. Không biết vì lý do gì mà Natsu muốn đi đến, cậu ngồi xuống cạnh cô. Cậu để vai mình vào cho Lucy tựa, với suy nghĩ rằng ít ra vai mình cũng êm hơn cái gốc cây. Thấy có chuyển động, Lucy khẽ cựa mình, hàng mi hơi rung rung nhưng cô nhanh chóng chìm lại vào trong

giấc ngủ. Có lẽ nhờ vào hơi ấm của ai đó. (tę: khả khả, nơi tình iu bắt đầu) Natsu cố gắng ngồi im, cậu sợ chuyển động sẽ làm Lucy tỉnh giấc. “Á! Mình làm gì vậy nè. Mình định đi tìm Happy mà.” - suy nghĩ của Natsu

Có vài sợi tóc vương trên gương mặt xinh xắn của Lucy. Natsu đưa tay vén qua bên tai giúp cô, tay cậu sợ ý lướt qua môi của Lucy. Natsu khựng lại, mắt nhìn chăm chăm vào đôi môi đỏ hồng mịn màng còn đang hơi mở ra của cô. “Chỉ hôn thôi mà nhĩ.” Nghĩa rồi cậu xoay người định hôn thì Happy chạy đến với vẻ mặt rất ư là vô tư, chuyện gần Natsu dường như đã bị đá văng đi từ hướng nào.

Happy: Natsu. Lucy. Erza gọi về làm nhiệm vụ kìa. Ố!

Giờ con mèo xanh phá đám mới nhìn rõ tình hình liền nở một nụ cười hết sức “dễ thương”

Happy: Em xin lỗi đã làm phiền. Hai người xin cứ tiếp tục. - nói rồi Happy làm động tác mời.

Mặt Natsu đỏ như gấc. Với tốc độ ánh sáng ngồi lại ngay ngắn. Lucy nghe tiếng ồn liền tỉnh giấc. Thấy Natsu ngồi cạnh mình cô có chút ngượng ngùng, nhưng cô không hiểu rõ chuyện gì đã diễn ra. “Sao Natsu lại ở đây, ý còn có Happy kìa. Hai cậu ý làm lành rồi à.”

Natsu quay ngoắc mặt qua một bên làm Lucy không thấy được vẻ mặt cậu lúc này. Cậu đứng bật dậy nhanh hết sức có thể.

Natsu: Lucy... giờ mình về hội. Nhóm chúng ta có nhiệm vụ.

Nói rồi Natsu đi nhanh bỏ Lucy lại với vẻ mặt ngơ ngác. Cậu đi mà như chạy với mong muốn làm dịu lại khuôn mặt đỏ và trái tim đang đập thình thịch, đập rất nhanh. “Mình làm gì vậy trời!!”

-----End chap 2-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Cảm giác

Haina: Mình khá khó khăn để viết đc các suy nghĩ của Natsu hay nắm bắt cảm xúc của Nat T^T. Lucy thì dễ hơn nhiều. =)) Mong các bạn góp ý những phần còn thiếu sót. Arigatou *cuối đầu*

-----Chap 3: Cảm giác-----

Lucy sau một lúc ngơ ngác cũng về đến hội cùng Natsu, Gray, Erza và Happy đi làm nhiệm vụ. Trên đường đi, Natsu tuyệt nhiên không lại gần Lucy hay nói nhiều như mọi ngày. Làm Lucy nhà ta thấy khó hiểu. Thấy Natsu có vẻ lạ nên Erza từ từ xích lại gần Lucy, hỏi nhỏ

Erza: Em với Natsu có gì à? Cãi nhau?

Lucy: *lắc lắc đầu* Không có gì cả. Em với Natsu vẫn bình thường mà.

Erza: Chị thấy Natsu hơi lạ. Natsu ít nói chuyện với em hơn mọi ngày. Bình thường trên đường đi cậu ta hay chỉ chóc với Gray hoặc nói chuyện với em mà. Hôm nay hơi im lặng.

Lucy: *liếc nhìn Natsu đang đi phía trước* Em không biết có chuyện gì xảy ra nữa. Mà thôi chắc là Natsu không có gì ầu. Tụi mình để ý quá thôi.

Nói rồi Lucy cười nhẹ. Nhưng quả thật miệng nói ra thế mà trong lòng cô nghĩ rất khác: “Chẳng lẽ lúc ở góc cây đó có chuyện gì à? À mà sao Natsu lại ở cạnh khi mình thức dậy nhĩ.” Vài suy nghĩ lóe lên trong đầu Lucy, cô định hỏi Natsu nhưng thấy ngại nên lại thôi. Gray hình như cũng nhận ra điều gì đó khác thường.

Gray: *bước nhanh đến cạnh Natsu* Nè! Mày bị gì thế Natsu? Hôm nay chưa uống thuốc à?

Natsu: Thăng điên!

Natsu buông một câu đó rồi bước nhanh hơn lướt qua mặt Gray mà không cãi nhau hay quánh lộn như thường.

Gray: Hôm nay nó lạ thật. *nhìn theo Natsu*

Đâu ai biết được Natsu nhà ta đang rất khổ tâm suy nghĩ về hành động của mình khi nãy. Muốn hôn Lucy ý.

“Mình sao lại muốn hôn Lucy vậy??? Sao mình lại làm vậy??? Sao mình lại làm vậy??? Giờ nhìn Lucy hay gần cô ấy là mình thấy khó chịu, có gì đó nóng nóng trong người. Chắc bệnh rồi. *gãi đầu*” Suốt dọc đường cậu cứ loay quanh với suy nghĩ đó.

-----Trong lúc ngồi tàu đến địa điểm làm nhiệm vụ-----

Bình thường Natsu sẽ ngồi cạnh Lucy nhưng hôm nay lạ là cậu lại ngồi kế Gray. Sắc mặt Natsu trắng bệch, cổ không nôn ra ngoài.

Gray: *khăn mặt* Mày đừng có làm dơ đồ tao.

Natsu: Tao...tao...sẽ...không...bao...giờ...đi...tàu...nữa. Ú! Uhhh *Natsu lấy tay bịt miệng*

Gray: Mày nói câu này không biết bao nhiêu lần.

Happy: Aye!!!

À. Ta nói một chút về nhiệm vụ mà cả đám đang làm. Bắt băng cướp ở khu rừng phía đông Magnolia. Là nhiệm vụ cấp S đấy. Nhưng nhờ có Erza mà cả nhóm đã đang trên đường đi bắt cướp. Đó là 1 băng cướp khá lớn chuyên cướp của người đi đường. Ai bị chúng cướp sau đó đều trong trạng thái mơ hồ, chìm trong ảo ảnh. Nhiều nhóm pháp sư đã lên đường đi tiêu diệt nhưng đa số đều thất bại. Nghe nói là chúng có 3 thành viên rất mạnh. Nhưng thông tin chi tiết không ao có thể nhớ được.

-----Quay lại với Lucy-----

Suy nghĩ của Lucy: “Natsu tránh mặt mình ư???” Giờ Lucy mới nhận ra sự thật phũ phàng này. “Tại sao chứ??? Cứ như vậy thì chuyện rủ Natsu đi lễ hội chung là không thể rồi. Mà sao Natsu lại tránh né mình??? Chuyện gì xảy ra vậy chứ??? Sau nhiệm vụ mình nhất định phải hỏi cho rõ. Đồ ngốc Natsu. Có gì không đúng thì phải nói chứ. >..

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Nguy hiểm

Haina: chap này ta sẽ buff cho lolu một chút, fan nalu bình tĩnh nhé ==)) nội dung chính sẽ vẫn là nalu, loki chỉ là chất xúc tác thôi ==)) có chút cảm giác tội lỗi *chep chep*

-----Chap 4: Nguy hiểm-----

Natsu neho mắt, khó khăn vẫn còn dày đặc khiến cậu khó có thể nhìn thấy. Natsu đang rất lo cho Lucy. Cậu cố gắng đi về phía có tiếng nói và mùi hương quen thuộc của Lucy.

Natsu nói như hét lên: LUCY! CẬU KHÔNG SAO CHỨ?

Giọng nói quen thuộc vang lên gần đó “Natsu.”

Natsu như yên tâm được một chút khi nghe giọng của Lucy.

Vẫn cái giọng lạ kia: Chà! Tình cảm nhĩ. Vừa dứt lời thì khói tan hết. Natsu có thể nhìn thấy Lucy. Cô đang bị dây leo trói lại và lơ lửng trên không. Natsu tức điên lên. Bên cạnh là một tên đang đứng trên 1 khối được kết bởi dây leo.

Natsu gằn từng chữ: T-ự-i b-â-y m-a-u t-h-ả L-u-c-y r-a.

Tên đó: Tội tao có tên nhá. Ta tên là...

Natsu: Tao éo quan tâm! Trả Lucy đây!!! - nói rồi Natsu định lao đến nhưng có một tên khác không biết từ đâu bay đến tấn công cậu. Natsu nhanh chóng né ra một bên.

Lucy lúc đó đang cố gắng thoát ra. Thay vì ngồi đó đợi người khác đến giúp thì ta nên tự thân vận động. Phải tự cứu mình. Cô mò mẫm và đã đụng vào được chìa khóa tinh linh của mình.

Lucy: Cự Giải Môn Khai Mở! CANCER!

Cancer: Ebi! Ebi! Ta cắt ta cắt.

Những dây leo nhanh chóng đứt lìa. Lucy rơi từ trên cao xuống nhưng may mắn là Natsu đã chạy ra đỡ. Có 3 tên lạ mặt xuất hiện trước họ. Mấy tên cướp trước đó đã bị đánh bất tỉnh nằm dài trên đất. Erza cảnh giác trước sự xuất hiện của 3 tên lạ mặt, cô có thể cảm nhận sức mạnh khá lớn từ những người đó.

Erza: Mọi người cẩn thận. Chúng khá mạnh đấy!

Thế là Erza, Natsu, Gray đầu 1 chọi 1 với 3 tên đó. Trong lúc đó, vài tên cướp mà họ đã đánh lúc trước tỉnh dậy và định bỏ chạy.

Erza: Lucy! Đuổi theo mấy tên đó. Đừng để chúng gọi thêm đồng bọn.

Lucy vừa chạy vừa nói vọng lại: Ok! Cứ để đó cho mình.

Lúc ngã từ trên cao xuống thật ra Lucy đã bị trật chân nhưng cô nén đau đuổi theo. Lucy không muốn mình trở thành gánh nặng cho mọi người. Nhưng tốc độ của một người bị thương làm sao đuổi kịp. Lucy theo được một đoạn thì bị mất đầu mấy tên cướp. Cô đành bước chậm lại, mắt cá chân cô sưng tấy lên vì chạy nhanh. Đi thêm một đoạn thì cô phát hiện phía trước đã là đường cụt. Thế thì bọn cướp vẫn còn quaoanh đây. Vừa nghĩ thì có 1 tên bặm trợn vồ tới xô Lucy. Cô không ngờ cạnh đó là 1 vực thẳm sâu hun hút. Lucy định cố đứng vững thì... *nhói đau* vết thương ở chân làm Lucy mất thăng bằng. Tên cướp thấy thế liền xô mạnh Lucy thêm lần nữa, hướng về phía vực thẳm. Cả người Lucy rơi xuống cái vực sâu không thấy đáy ấy.

Lucy: “Á!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!”

Lucy thật sự rất sợ. “Mình sẽ chết ở đây sao!!! Không!!!!”

Một bóng đen lao về phía Lucy, ôm trọn cô vào lòng để bảo vệ. Lucy có thể cảm nhận được hơi ấm tỏa ra từ người đó. Người đó cố với tay nắm lấy vạt gilet đó nhưng với sức nặng của cả 2 người thì điều đó là không thể. Nên đành dùng thân mình ma sát vào thành vực hòng giảm tốc độ rơi.

“RẦM!” Cả 2 người cùng rơi xuống. Toàn thân Lucy ê ẩm, đau nhức. Nhưng nhờ có giảm giác đau mà Lucy biết rằng mình chưa chết. Cô hé đôi mắt đang nhắm chặt lại nhìn người đã cứu mình. Lucy hoàn toàn kinh ngạc.

Lucy: LOKI! Anh đã tự mở cổng của mình đến đây sao? 0o0

Loki: Uhm. Thế nên mới cứu được em. *vẫn là nụ cười sát gái mọi ngày*

Lucy chống tay định ngồi dậy thì nghe tiếng “U...” từ Loki. Rất nhỏ nhưng vẫn đủ để Lucy nghe được.

Lucy: Anh bị thương ở đâu à Loki? * gương mặt Lucy đầy lo lắng*

Loki: Anh không sao. Giờ chúng ta phải tìm cách leo lên.

-----Phía Natsu-----

Với thính giác cực nhạy của loài rồng. Cách rất xa nhưng Natsu vẫn nghe rõ tiếng hét của Lucy. Cậu rất lo cho Lucy. Cảm giác như có dàn kiến bò trong người vậy. Khó chịu lắm!

Natsu: Gray! Erza! Lucy có chuyện rồi.

Erza: Mau giải quyết mấy tên này nhanh đi.

Đối thủ của họ cũng không phải là yếu nên phải mất một lúc cả bọn mới hạ được. Natsu sau khi biết Lucy có chuyện thì mạnh lên hẳn. Cậu là người đánh bại đối thủ nhanh nhất. Không chờ đợi phút giây nào, Natsu nhanh chóng đánh hơi mùi Lucy và chạy thật nhanh đến đó. Trong đầu Natsu giờ chỉ có một suy nghĩ duy nhất “LUCY! CẬU NHẤT ĐỊNH KHÔNG BỊ CHUYỆN GÌ! CHỜ TỐ!” Nghĩ đến việc thắng nào làm hại đến Lucy là Natsu muốn băm vụn nó ra.

-----Phía Lucy và Loki-----

Loki: Khó có cách nào để cả 2 ta đều lên được. Anh sẽ đẩy e lên đó trước. Anh vẫn còn đủ sức mạnh để làm việc này. Kêu người đến giúp nhé.

Lucy: uhm *lúc này Lucy vẫn trong trạng thái sợ hãi nên không để ý đến có điều bất thường trong câu nói của Loki*

Thế là nhờ Loki, Lucy cuối cùng cũng trèo lên được khỏi cái vực đó. Vừa lên đến nơi cũng là lúc Natsu vừa chạy đến. Natsu ngay lập tức chạy đến ôm chặt Lucy như cứ sợ Lucy sẽ chạy đâu mất. Cái ôm hơi chặt làm dưng các vết thương trên người. Lucy khẽ đau.

Lucy: Ui! Cậu làm tớ đau đấy Natsu. Buông ra nào.

Natsu lúc này mới lấy lại bình tĩnh. Cậu đỏ mặt buông Lucy ra. Lúc này Gray và Erza cũng vừa chạy đến.

Erza: Lucy! Em không sao chứ.

Lucy: Dạ. Em ổn. Mọi người mau giúp Loki đi. Cậu ấy vẫn bị kẹt ở dưới vực.

Gray: Há! Loki?

Lucy: Uk. Cậu ấy đã cứu tớ.

Gray dùng Ice marker tạo ra cầu thang bằng băng dài đến đáy vực.

Gray *hô to*: LOKI! Leo lên đi!

Một lát sau cả bọn đã nhìn thấy Loki bước lên.

Gray: *bất ngờ* Cậu bị thương nặng thế!!!

Lúc này Lucy mới để ý kĩ đến Loki. Ánh sáng yếu ớt phát ra từ mặt trắng. Toàn thân Loki bê bết máu, các vết thương chi chít khắp người. Lúc ở dưới vực Lucy không thể nhìn thấy rõ vì bộ vest của Loki màu đen lại thêm dưới đó rất tối. (tg: lúc Loki lấy thân mình ma sát để giảm tốc độ rơi đã gây ra các vết thương này)

Loki: *cười cười* Làm anh hùng nó thế ầu

Vừa dứt câu Loki đã ngã xuống. May là Lucy đã chạy lại đỡ kịp. Nhưng chuyện gì đang xảy ra thế??? Loki bị thương nặng nghe vậy đáng lẽ phải được gửi về tinh linh giới rồi chứ. Sao cậu ấy vẫn còn ở đây????

-----End chap 4-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bị thương

Haina: cảm xúc ta đang tuông trào, ý tưởng ta đang tuông trào, muahahaha

-----Chap 5:Bị thương-----

Cả bọn đưa Loki đầy thương tích về hội. Mọi người ai cũng bất ngờ khi thấy anh. Lucy hiện giờ đang có rất nhiều thắc mắc muốn hỏi Loki nhưng sức khỏe của anh bây giờ là quan trọng nhất. Vừa về là Lucy đã chạy đi tìm Wendy giúp ngay.

Lucy: Wendy! Dùng pháp thuật của em giúp Loki với!

Wendy: Em sẽ cố hết sức.

Không hổ danh là chòm sao mạnh nhất trong mười hai cung hoàng đạo. Loki hồi phục rất nhanh, nhờ có thêm Wendy mà chỉ mất gần 1 tiếng là anh đã hồi phục hoàn toàn. Lucy ngồi cạnh anh thở phào, cô rất mừng khi thấy Loki khỏe lại. Lucy đã quên mất rằng chân mình đang bị thương. Lucy chuẩn bị đứng dậy nhưng động đến vết thương ở chân nên cô loạn choạng mém ngã. Natsu gần đó đã nhanh tay phản ứng kịp chạy lại đỡ Lucy. Cậu thấy không vui khi Lucy quá lo lắng cho người khác mà không chú ý đến bản thân.

Natsu: *khẽ cau mày* Lucy, đừng quên cậu cũng đang bị thương đó. *nhìn qua Wendy vừa chữa xong cho Loki* Wendy, em còn đủ sức chữa cho Lucy không?

Carla: *đi tới* Này! Cô ấy mệt rồi.

Wendy: *cười* Không sao! Em vẫn khỏe.

Lucy: Uhm. Tớ không sao. Để vài ngày là khỏi. *Lucy lúng túng trước sự quan tâm của Natsu*

Wendy: Chị Lucy đừng lo. Em làm được mà.

Nghe Wendy nói thế, Natsu bồng Lucy lên mà chả nói tiếng nào làm Lucy nhà ta mặt đỏ bừng, lúng ta lúng túng.

Lucy: Natsu! Cậu... cậu làm gì vậy?

Natsu: *về mặt hiền nhiên* Thì bồng cậu lên ghé. Không phải chân cậu đang bị thương à.

Lucy: >/////////< Uhm... chỉ 2 tụi mình.

Natsu: uhm vậy hẹn cậu lúc 6h ở cổng chính.

Lucy: uhm.

Đi thêm một đoạn nữa đã đến nhà Lucy.

Lucy: Cảm ơn cậu đã đưa tớ về Natsu.

Natsu: *vẫn nụ cười ngẩn ngơ* Không có gì. Ngủ ngon nhé.

Lucy: Uhm. Cậu cũng vậy.

Lucy nói rồi đi vào nhà. Chạy ngay đi tắm. Tâm trạng của Lucy lúc này đang rất vui, rất rất vui. ^^ Ai đó cũng vậy. Cả 2 người đều mong chờ ngày mai. Nhưng... 2 người vui ở đây thì có 2 người đang mang tâm trạng ngược lại. Ngày mai liệu mọi chuyện có ổn không?

-----End chap 5-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Yêu-thích

-----Chap 6:Yêu-Thích-----

Ngày tổ chức lễ hội pháo hoa Magnolia đã đến. Những tia nắng đầu ngày xuyên qua khe cửa đánh thức Lucy dậy khỏi giấc ngủ say. Lồm cồm bò dậy, dụi dụi mắt, nhìn vòng tròn nhỏ đánh dấu trên lịch rằng ngày hôm nay sẽ có hẹn với Natsu khiến Lucy chợt nhớ lại những gì tối qua, cô nở một nụ cười thật ngọt ngào. “Ồ! Khoan đã. Mình phải đi mua đồ cho tối nay. Natsu có thấy sao khi mình mặc Yukata nhỉ?”

Suy nghĩ một lúc, Lucy nhanh chóng sửa soạn rồi đi đến hội.

-----Hội quán Fairy Tail-----

Vừa đến, Lucy đã thấy Juvia đang nói gì đấy với Gray, nhìn mặt hớn hờ lắm. Chắc là mời đi lễ hội tối nay rồi.

Juvia: Gray-sama. Tối nay Gray-sama sẽ đi lễ hội với Juvia chứ. Chi... chỉ hai chúng ta thôi. *đỏ mặt*

Gray: Không thích.

Juvia: *rôm rớm nước mắt* Gray-sama. Gray-sama ghét Juvia à? *híc*

Gray: *khó xử* Không. Không phải là tôi ghét cô.

Juvia: *cười rưng rưng* Vậy đồng ý đi Gray-sama. Đồng ý nha nha. *ôm chằm lấy Gray*

Gray: Bỏ tay với vô rồi. Ừ. Thì đi.

Juvia: *đang tan chảy thành nước*

Gray: Này! Bị gì thế.

Juvia: *hồi phục* Juvia đang rất hạnh phúc. Juvia phải về chuẩn bị đây. Hẹn Gray-sama tối nay nhé. - suy nghĩ thật: “YEAH!!! Chiến thuật yếu đuối nắm bắt trái tim người bạn thích trên tạp chí quả là hiệu quả. Juvia phải đón đọc số tháng sau mới được.”

Juvia vừa đi ra cửa đã bị Lucy kéo vào trong góc.

Lucy: *ngại* Nè Juvia. Tối nay tớ cũng có hẹn với Natsu. Tụi mình cùng đi mua sắm được không?

Juvia: *vui vẻ* Juvia đồng ý. Giờ mình đi lun đi. Juvia muốn tối nay thật đẹp trong mắt Gray-sama. - suy nghĩ thật: “Đã loại bỏ được một tình địch! Hà hà.”

“NÀY!” có tiếng từ sau lưng 2 người. Cả 2 giật mình quay đầu lại thì phát hiện ra đó là Erza. Hôm nay Erza trông có vẻ hơi ngại ngùng.

Erza: *đỏ mặt* Cho chị đi cùng với.

Lucy và Juvia: *cười gian* Erza! Có hẹn với ai à???

Erza: *kúng túng* Uhm. ừ thì tối qua... Jella có đến hẹn chị tối nay. >//// Tới nay tớ có hẹn rồi.

Lisanna: *về mặt trầm tư* Với Lucy à?

Natsu: *cười xấu hổ* Ủ!

Lisanna: Cậu thích Lucy?

Natsu suy nghĩ: “Sao cậu này quen quen?”

Natsu: Ủ. Tớ thích Lucy, thích Happy và mọi người trong Fairy Tail

Lisanna: Thích tớ hồi không có ý vậy.

Natsu: hả?

Lisanna: Natsu! Tớ thích cậu.

-----End chap 6-----

p/s: Giờ mọi ng biết 2 ng bần kia là ai rồi, Mấy câu thoại của Loki khó quá >”< Không biết hình ảnh các nhân vật mình xây dựng có hợp không. >”< Mọi người đọc fic xong nhớ cho mình ý kiến nha. Gạch đá ta nhận hết.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Trở hẹn

-----Chap 7: Trở hẹn-----

Lisanna: Natsu! Tớ thích cậu.

Natsu: *cười tươi* Tớ cũng thích mà cậu Lisanna. Cậu là người bạn quan trọng của tớ.

Lisanna: *im lặng cuối gằm mặt*

Natsu: Cậu sao thế?

Lisanna: *ngước lên, mắt rom róm nước* Không phải theo nghĩa tình cảm bạn bè Natsu à.

Natsu: *giật mình* Sao cậu lại khóc?

Lisanna: Tớ yêu cậu. Từ lúc chúng ta còn nhỏ kìa.

Nói rồi Lisanna quay đầu chạy đi. Natsu đứng chực ra, cậu không thể tiêu hóa hết được những gì Lisanna vừa nói. “Yêu... khác gì với thích nhĩ? Lisanna sao lại khóc?” Happy đứng cạnh nhìn Natsu lo lắng.

Happy: Natsu...

Natsu: Ý Lisanna là gì cậu biết không?

Happy: Aye! Cô ấy yêu cậu. Yêu ai đó là chúng ta mình sẽ luôn muốn bên cạnh người đó, nhớ khi xa nhau và hạnh phúc khi cạnh nhau.

Natsu: *đục mặt ra* Không ngờ có ngày tớ được một con mèo dạy đời.

Happy: -=. Cậu cứ ngồi đó từ từ cho thông suốt nhá. Tớ đi gặp Carla đây.

Natsu: Ừm...

Thế là cả ngày hôm nay, người suy nghĩ đơn giản-Natsu của chúng ta đã vận hành hết công xuất não bộ để suy nghĩ về những lời của Lisanna và Happy. Cậu lơ mơ nhận ra tình cảm của Lisanna dành cho mình. Nhưng đối với Natsu, Lisanna là một người bạn từ nhỏ quan trọng nhưng... cậu không có cảm giác gì khác với Lisanna. Lisanna thấy buồn vì thế ư? Natsu thật sự thấy bối rối khi chính mình làm Lisanna khóc. >”< Vậy... còn Lucy? Các cảm giác

rồi bời đàn xen nhanh chóng kéo Natsu vào giấc ngủ.

-----7h30 tại hội quán Fairy Tail-----

Loki cuối đầu nhìn đồng hồ đeo tay. Suy nghĩ của Loki: “Lễ hội bắt đầu rồi nhì. Chắc Lucy đang ở cạnh Natsu. Không biết cô ấy có vui không?” Loki nhìn thấy Happy đang nói chuyện gì đó với Carla, cậu đã biết nhưng vẫn vờ hỏi.

Loki: Nè Happy, cậu không đi lễ hội với Natsu à?

Happy: Không. Cậu ấy có hẹn với Lucy nhưng...

Loki: *có dự cảm không lành* Nhưng?

Happy: Trước lúc đó Lisanna có tỏ tình với Natsu nên tớ cũng không biết bây giờ thế nào.

Loki: *ngạc nhiên* Há? Vậy lúc đó Natsu đang ở đâu?

Happy: Há? Cậu hỏi chi vậy?

Loki: Natsu đang ở đâu? *giọng Loki khá gắt gỏng*

Happy: Giờ tớ không chắc. Còn lúc trưa nay thì ở con sông gần bìa rừng sau hội.

Loki vừa nghe đến đó là cậu ta chạy một mạch ra khỏi hội khiến Happy chả hiểu mô tê gì hết.

-----7h50 tại bờ sông-----

Loki chạy đến nơi thì thấy Natsu đang nằm ngủ ngon lành. Loki tức sôi máu, dơ chân đá Natsu một phát cho tỉnh ngủ.

Loki: *la to* NATSU! Giờ cậu làm gì ở đây hả?

Natsu: *chưa nhận định được vấn đề* Há? Loki! Sao cậu ở đây?

Loki: *kim chế con giận* Biết giờ là mấy giờ không? Hôm nay không phải cậu có hẹn v-ớ-i L-u-c-y. à?

Natsu: *giật mình* Há? Mấy giờ rồi?

Loki: Gần 8h.

Natsu: Cái gì??? Tớ có hẹn với Lucy lúc 6. Đã trễ vậy à?

Vừa nói Natsu đang định chạy ngay đến chỗ hẹn thì nghe Loki nói.

Loki: Natsu! Cảm giác cậu dành cho Lucy là gì?

Natsu: Há? Giờ cậu còn nói nhảm gì nữa vậy? =’=

Loki: Tớ thích Lucy. Nếu cậu không nhận ra tình cảm của bản thân thì tớ sẽ giành cô ấy lại.

Natsu: *im lặng* Tớ không rõ cảm giác của tớ dành cho Lucy hiện giờ là gì nhưng... tớ cảm thấy vui khi ở cạnh Lucy.

Natsu chạy thật nhanh đến chỗ Lucy mà không quan tâm đến Loki nữa.

Loki: *cười chế ngạo* Đồ ngốc! Đó là thích đấy. A... mình cũng có hơn Natsu cái gì đâu mà có tư cách mắng cậu ấy. Không dám nói ra tình cảm của bản thân nữa là. *cười chua chát*

Natsu đang dốc hết sức chạy. Cậu không muốn lỡ hẹn với Lucy, cậu muốn gặp cô ấy. Muốn nhìn thấy nụ cười tươi trên đôi môi của cô, cả cái nháy mắt tinh nghịch. Không biết sao giờ đây từng hành động nhỏ của Lucy hiện rõ trong tâm trí cậu.

Natsu: LUCY! ĐỘI TỚ!

-----Bên phía Lucy-----

Vẫn đứng trước cổng đợi Natsu. Chân Lucy bắt đầu tê, không, phải nói là đã tê cứng. Vết sưng hôm qua vẫn chưa khỏi hẳn, nó cứ nhức nhối từng giây. Lucy hôm nay đã diện bộ yukata màu hồng nhạt có họa tiết hoa anh đào, còn nhờ Cancer làm tóc nữa chứ. Trước khi đi mọi người ai cũng nói cô rất xinh. Cô muốn cho Natsu thấy nhưng... sao cậu vẫn chưa đến? Đã quá giờ hẹn 2 tiếng rồi. Lucy cảm thấy hơi nhức đầu nhưng cô vẫn cố chấp đợi. Lucy tin Natsu sẽ đến. Cậu ấy không phải là người thất hứa. Chắc là... có lí do gì khiến cậu ấy đến trễ thôi. Lucy có thể đi dạo trong lễ hội nhưng cô sợ mọi người sẽ lo lắng khi thấy cô đi một mình. Mọi người rất tốt. Họ chần chừ sẽ đi cùng Lucy nhưng cô không muốn. Juvia rất thích Gray, Levy và Gajeel

đang vui vẻ, Erza thì lâu rồi cậu ấy mới được gặp lại Jella. Lucy không muốn quấy rầy mọi người. Nhưng... chờ đợi cô đơn thật. Natsu... cậu mau đến đi.

Xa xa đã xuất hiện cái đầu màu hồng quen thuộc và chẳng mấy chốc đã đứng cạnh Lucy. Natsu thở hổn hển, cậu đã dốc hết sức chạy đến đây. Cậu rất mừng khi thấy Lucy vẫn đợi mình nhưng cậu không biết phải giải thích thế nào việc mình đến trễ. Nếu nói ngủ quên chắc chắn Lucy sẽ nổi giận còn... Natsu đang chuẩn bị tinh thần cho con thịnh nộ của Lucy thì... Chỉ thấy Lucy cười tươi. Nụ cười đó khiến tim cậu lệch nhịp nhưng cũng khẽ đau. Sao cô lại không trách cậu? Không mắng cậu? Không giận dỗi như mọi ngày? "Lucy, sao cậu lại cố gắng gượng cười như thế?"

Lucy: *cười* Natsu. Cậu đến rồi.

-----End chap 7-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Sốt cao

-----Chap 8: Sốt cao-----

Lucy: *cười* Natsu! Cậu đến rồi.

Nụ cười tươi đó khiến trong lòng Natsu dâng nên nỗi đau thương. Cậu tự trách bản thân mình vạn lần. Tự nhiên lúc này Natsu muốn ôm Lucy, ôm lấy cơ thể đang run lên vì lạnh kia.

Natsu: Tớ ôm cậu được không Lucy?

Lucy: *giật mình* Há?

Natsu không đợi Lucy trả lời mà dang tay ôm chầm lấy Lucy. Đôi chân tê cứng vì đợi suốt 2 tiếng đồng hồ của Lucy không giữ được thăng bằng, tựa hẳn vào người Natsu. (Haina: ức chế hết chịu nổi. mi để Lucy nhà ta đợi 2 tiếng đồng hồ, vừa đến lại giờ trò đòi bại *đập bàn*) Cả người Lucy nằm gọn trong vòng tay của Natsu. Những lời chất vấn Natsu vì tội đi trễ bay đi đâu hết. Hơi ấm của cậu dần dần truyền sang cô.

Lucy: *giọng yếu ớt* Natsu... chân tớ... đau.

Natsu: *từ từ buông ra* Vết thương hôn qua của cậu còn chưa khỏi hẳn à? *nhú mày*

Lucy: *làm mặt giận* Đồ ngốc Natsu. Cậu để tớ đợi 2 tiếng đó. Chân tớ giờ tê hết cả rồi.

Natsu: Xin lỗi vì đã bắt cậu đợi. Có vài chuyện làm tớ suy nghĩ nên ngủ quên. Đừng giận tớ nha Lucy.

Natsu cuối gằm mặt, không dám nhìn Lucy. Vì do của cậu thật kì cục. Không hợp lí chút nào.

Lucy: Uhm Nhưng giờ làm sao đây? Chân tớ không đi nổi nữa.

Natsu: Mình tìm chỗ nào ngồi nhé. Pháo hoa cũng sắp bắn rồi. ^^

Lucy: Uhm

Thế rồi Natsu bế Lucy đến bãi cỏ cạnh dòng sông. Ánh trăng và bầu trời đầy sao của Magnolia phản chiếu xuống mặt nước lấp lánh những gợn sóng nhỏ. Không khí có chút se lạnh. Nơi đây rất thích hợp để ngắm pháo hoa. Natsu nhẹ nhàng đặt Lucy xuống rồi ngồi bên cạnh. Lúc này cậu mới để ý kĩ Lucy. Bộ yukata làm tôn lên da mịn màng và hồng hào của cô. Mái tóc dài qua vai được búi cao bằng chiếc kẹp hình con bướm nhỏ xinh. Vài sợi tóc con vương xuống cổ làm gia tăng vẻ quyến rũ của Lucy. Cảm giác như có ai đang nhìn chăm chăm mình, Lucy quay lại nhìn Natsu. Bốn mắt giao nhau.

Natsu: *cười* Hôm nay cậu rất xinh đó Lucy.

Lucy: *thấy rất vui nhưng vẫn còn giận* Vậy mà ai đó bắt mình đợi cả tiếng.

Natsu: *trúng điểm yếu* Cho tớ xin lỗi mà. Rất rất xin lỗi Lucy.

Lucy: Bỏ qua cho lần này đó. *nở nụ người tình nghịch*

Natsu ngẩng người trước nụ cười của Lucy. *chú. búp* Cả bầu trời đêm bừng sáng. Từng pháo hoa kè kè sáng trên nền trời đen rồi lại vụt tắt để lại làn khói trắng. *búp. búp búp* Ngày càng nhiều đốm sáng rực rỡ được bắn lên nhưng lại mau chóng lụi tàn. Được một lúc thì hết.

Natsu: *hón hờ quay qua Lucy* Pháo hoa đẹp quá nhỉ Lucy.

Natsu phát hiện Lucy đang tựa hẳn vào người cậu. Hơi thở hơi nhanh và khá nóng. Natsu hoảng hốt.

Natsu: Nè Lucy! Lucy! Cậu bị gì thế? *lay lay người Lucy*

Chạm này tay mới thấy người Lucy lúc này khá nóng. Lúc này do chạy nhanh nên Natsu không cảm nhận được. Nhanh chóng lấy tay để vào trán Lucy. Nóng quá! Lucy bị sốt rồi. Natsu lập tức bế Lucy chạy ngay về hội. Nhưng không thấy mọi người đâu cả.

Natsu: KHÓN KHIẾP THẬT!!!

Cậu định chạy đi tìm tiếp nhưng không khí bên ngoài khá lạnh. Lúc chạy gió tạt khiến Lucy nép mình trong lòng cậu. Thế nên Natsu quyết định bế Lucy về nhà. Đặt Lucy trên giường. Bộ yukata kín làm Lucy cử động khá khó chịu. Thấy thế Natsu định giúp Lucy cởi ra nhưng... cậu chợt khựng lại. Suy nghĩ của Natsu: “Thế này có chút không ổn! *toát mồ hôi*” Chính tư thế nằm của Lucy cho thoải mái, lấy khăn lau những giọt mồ hôi trên trán. Natsu chạy ngay ra cửa, cậu cần tìm Wendy ngay. Chạy một mạch đến lễ hội, Natsu thấy 2 con mèo 1 trắng 1 xanh đi với nhau.

Natsu: *gọi có vẻ gấp* Carla! Cậu biết Wendy đang ở đâu không?

Carla: *khó hiểu* Cô ấy hình như còn trong lễ hội với Mira thì phải.

Natsu lại tiếp tục chạy đi tìm Wendy trong cái lễ hội đông nghẹt người. Mồ hôi đã làm ướt đầm áo cậu. Ở đây có nhiều mùi lạ quá làm cậu không thể đánh hơi ra Wendy đang ở đâu được. Chỉ còn một cách. Natsu hít thật sâu.

Natsu: *hét thật to* Wendy! Em đang ở đâu vậy???

Nhiều cặp mắt đổ dồn vào Natsu nhưng cậu mặc kệ. Điều cậu quan tâm nhất bây giờ là Lucy. Cậu thấy Wendy đang len lỏi qua đám đông đi về phía cậu.

Wendy: Tìm em có chuyện gì vậy anh Natsu?

Natsu: Lucy bị bệnh rồi!!!

Nói rồi Natsu chẳng đợi thêm giây phút nào, kéo tay Wendy chạy thật nhanh về nhà Lucy. Tội nghiệp bé Wendy nhà ta mấy lần chạy theo không kịp khiến bé suýt té. Vừa về đến nhà.

Natsu: *hối hã* Cố gắng chữa cho Lucy nha Wendy.

Wendy: Em sẽ cố gắng. *liếc nhìn Lucy rồi nhìn Natsu, ngại ngùng nói* Anh Natsu ra ngoài tí được không? Em cần phải thay đồ cho chị Lucy.

Natsu: *đỏ mặt* À! Ừ nhỉ. Xong nói anh liền nha. *mở cửa đi ra ngoài*

Wendy bắt đầu thay đồ cho Lucy. Suy nghĩ của Wendy: “May quá! Chị Lucy chỉ sốt nhẹ. Anh Natsu làm mình cứ tưởng chị ấy bị nặng lắm chứ.” Sau khi chữa xong.

Wendy: Anh Natsu vào được rồi đó.

Natsu: Lucy không sao rồi chứ. *mặt lo lắng*

Wendy: *cười cười* Không sao. Chị Lucy chỉ bị cảm nhẹ thôi. Ngủ đến mai là khỏi. Anh đừng lo quá.

Natsu: *ngại ngùng* À! Vậy à.

Wendy: Anh ở lại chăm sóc chị Lucy nhé. Em về đây.

Natsu: Uk. Cảm ơn em nhiều Wendy.

Wendy ra về. Trong phòng chỉ còn lại Natsu và Lucy. Natsu cảm thấy có lỗi. Cậu nghĩ vì đợi cậu nên Lucy mới bị cảm. Bước tới gần giường Lucy thì Natsu thấy Lucy đã khẽ mở mắt, nhìn cậu chăm chăm. Đột nhiên Lucy nắm lấy tay áo cậu.

Lucy: *thỏ thẻ* Natsu! Tớ khát nước.

Natsu: Đợi tớ một chút để tớ đi lấy.

Natsu định đi lấy nhưng bị kéo lại, bàn tay nhỏ nhắn của Lucy vẫn lì lợm không buông tay áo cậu ra.

Natsu: Buông ra chút nha Lucy. Để tớ còn đi lấy nước cho cậu.

Lucy: *phụng phịu* Không uống nữa. Lỡ Natsu đi mất rồi sao. Khó lắm mới đợi cậu được.

Natsu: *khó hiểu* Hà.

Lucy: *nhắm tay Natsu kéo về phía cô* Hôm nay cậu phải ở cạnh tớ. Cầm rồi đó! Natsu!

Giọng Lucy ngày càng nhỏ dần rồi chìm vào giấc ngủ. Nhưng tay vẫn nắm tay Natsu thật chặt. Natsu suy nghĩ: “Sao giống lúc Lucy say rượu ở suối nước nóng vậy?! Nhưng... vậy cũng dễ thương nhỉ. *cười* Lucy muốn mình ở cạnh, tức ngủ cạnh á. Ra vậy.” Nghĩ rồi Natsu leo tọt lên giường Lucy. Nhìn Lucy ở gần mình như vậy Natsu liền nhớ tới ý định lúc ở góc cây chưa làm được thì bị con mèo xanh phá đám. “Giờ... hôn Lucy được không nhỉ?”

-----End chap 8-----

p/s: Ớ! Natsu nhà ta ghê gớm vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Bạn bè

-----Chap 9: Bạn bè-----

Natsu nghĩ: “Giờ... hôn Lucy được không nhỉ?” Natsu nhìn chăm chăm vào đôi môi đỏ hồng của ai kia. “KHÔNG ĐƯỢC! Lucy lại giận mất! Ngủ thôi.” Cô xua đi những suy nghĩ “trong sáng” trong đầu. Natsu nhắm mắt lại cố chìm vào giấc ngủ nhưng mùi hương của ai kia cứ loan tỏa làm cậu cứ trần trọc không ngủ được. “Khốn khiếp thật!” Lại mở mắt. Nhìn Lucy đang ngủ ngon lành, đôi khi lại nép vào người cậu. Natsu không hiểu sao lúc này cậu lại thấy vui, nhẹ nhàng đặt nụ hôn lên trán Lucy. Natsu vòng tay qua ôm trọn Lucy vào lòng. Cậu nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

-----Sáng hôm sau-----

Lucy cảm giác có hơi thở âm ẩm của ai đang phả nhẹ vào mặt. Lucy khẽ xoay mình. “Ồ. Sao giường hôm nay hơi chật nhỉ?”. Mở mắt ra, chớp chớp. Lucy thấy nguyên gương mặt của Natsu đang sát mặt mình, cả người mình thì bị cậu ôm chặt. Mặt Lucy đỏ bừng, chưa nhận định rõ vấn đề đã hết toán lên.

Lucy: *la lớn* Natsu! Sao cậu lại ở đây???

Natsu: *chưa tỉnh hẳn* Ủm? Chào buổi sáng Lucy. *cười*

Lucy: *thẹn quá hóa giận* Cậu mau dậy đi Natsu. Còn nữa, bỏ tớ ra. Cậu ôm chặt quá.

Natsu: *từ từ buông ra* Uhm. Hôm qua cậu là người muốn tọt ngủ cạnh mà Lucy?

Lucy: *đỏ mặt, ngạc nhiên* Hà? Sao tớ không nhớ.

Natsu: Cậu không nhớ gì hết sao???

Lucy: *ngơ ngác* Uhm... thì... *có nhớ lại* tớ đang ngắm pháo hoa với cậu, sau đó thì... không nhớ gì hết.

Natsu: Cậu đã bị cảm... cho tớ xin lỗi.

Lucy: Tớ bị cảm? Nhưng sao cậu lại xin lỗi?

Natsu: Vì... cậu đứng đợi tớ lâu nên mới bị thế.

Lucy:... À! Không sao. Cảm ơn cậu đã đưa tớ về. - suy nghĩ thật: “Sao mình dám nói là do ngậm mình quá lâu trong phòng tắm chứ!!! Xấu hổ chết mất *khóc thầm*”

Natsu: Cậu thấy sao rồi?

Lucy: *cười* Không sao nữa. Tớ rất khỏe.

Natsu: Vậy thì tốt. Tớ đến hội trước đây.

Nói rồi Natsu nhà ta leo cửa sổ ra ngoài.

Lucy: == Đây! Đi cửa chính đi chứ!

-----Đến hội Fairy Tail-----

Hội quán Fairy Tail vẫn nhộn nhịp như mọi ngày nhưng khi Natsu vừa bước vào thì đột nhiên im bật. Natsu cảm thấy rất nhiều ánh mắt đang chiếu thẳng vào mình, sau đó là nụ cười gian tà.

Natsu: *linh cảm chẳng lành* Mọi người... có chuyện gì vậy?

Wakaba bay thẳng lại, gương mặt trông đều vô cùng, khoác vai Natsu thì thào vào tai.

Wakaba: *cười gian* Hôm qua có chuyện gì hay không Natsu? Cậu đã ở nhà Lucy mà, nghe Wendy kể còn rất mãnh liệt.

Wendy: *từ đằng xa la tới* Em không có nói vậy. Xin lỗi anh Natsu. >"< Mọi người dữ dội quá nên...

Natsu: *khẽ đỏ mặt* Hừ! Chẳng có chuyện gì cả!

EF-man: Là đàn ông nên nhận những gì mình đã làm.

Gray: *nhường mày* Ồ! Có chuyện gì mà mày không dám nói à Natsu?

Natsu: *quát vào mặt Gray* Mày im đi Gray!

Gray: Cây ngay không sợ chết đứng mà.

Natsu: Bộ mày cũng bình thường với Juvia à? Tao nghe Lucy nói mày có hẹn với vô ấy mà.

Gray: *thẹn quá hóa giận* Mày im đi Natsu!

Juvia sau cây cột mặt đỏ như gấc, uốn éo người. Suy nghĩ của Juvia: "Hôm qua Juvia đã rất hạnh phúc! Gray-sama ngai nhìn nam tính quá!!! Juvia... Juvia không thể nói với ai mình đã hôn Gray-sama hôn qua được. JUVI!!!"

Gajeel: Xi! Tội ngu ngốc! *uống nước*

Natsu: *đóng tai nghe được* Gejeel! Không phải hôm qua mày cũng có hẹn với Levy à.

Gajeel: *phụt-ttttt* Tao... hừ. Đợi đấy Natsu.

Nói rồi cả 3 anh bay vào đánh nhau. EF-man đứng bên cạnh rùng mình. Suy nghĩ của EF-man: "Tốt nhất mình đừng nên nói tiếng nào. Kèo chuyện của mình và Ever lộ ra thì..." MIRA đi ngang qua thấy em trai mình đứng trầm ngâm im lặng thì quan tâm.

Mira: EF-man, bộ tối qua em đi chơi với Ev..

EF-man: *bay tới chặn Mira lại* Chị... em đang vui lắm đây. *cười gượng* *toát mồ hôi*

Cả hội lại vui vẻ nhộn nhịp. Erza hôm nay tâm trạng rất thoải mái, ngồi cười một mình suốt. Chắc cuộc hẹn với Jella tối qua rất suôn sẻ. Loki thấy mừng vì có vẻ Natsu và Lucy vẫn tốt, tình cảm thật sự của mình có lẽ phải cố gắng quên đi thôi. Nhưng anh vẫn còn lo 1 điều, Lucy sẽ cảm thấy buồn nếu biết Lisanna tỏ tình với Natsu. Loki nghĩ "Mình cần nhanh chóng làm cho Natsu nhận ra tình cảm của mình. Tên đó là đại ngốc! Lisanna hôm nay không đến hội. Mong rằng cô ấy không sao. Đơn phương khổ thật. Mình hiểu rõ cảm giác đó."

Lucy vừa đến hội là Erza lôi cả đám đi làm nhiệm vụ. Công việc lần này có vẻ suôn sẻ nếu không tính đến sức phá hoại của 3 người đó. Lúc về Lucy choáng khi nhìn tấm hóa đơn bồi thường thiệt hại.

Lucy: T^T *khóc không thành tiếng* *quay qua phía 3 tên phá hoại* Mọi người lần sau nhớ nhẹ nhàng tí!!!! >"

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đi chơi

Haina: chap này mình sẽ viết về Fairy Tail nhiều hơn Nalu nhé!!! ^^ Đây cũng là vài chap vui vẻ vì sau đó sẽ hơi căng thẳng. =))

-----Chap 10: Đi chơi-----

Hội Fairy Tail vẫn ồn ào như mọi ngày. ^^ Hôm nay, Master gọi mọi người đến đây để thông báo một thông tin quan trọng. Ai cũng căng thẳng hồi hộp. Master đang bước từ từ lên bục, bộ phận nhìn khá căng thẳng, sát khí tỏa ra bùng bùng.

Master: *ngghiêm mặt* MỌI NGƯỜI NGHE RÕ ĐÂY! DOANH THU CỦA HỘI TA PHẢI TRÍCH MỘT LƯỢNG LỚN RA ĐỂ BỒI THƯỜNG CHO NHỮNG THIẾT HẠI MÀ TỰI BẦY GÂY RA!

Không khí căng thẳng, ai ai cũng chuẩn bị tâm lí chờ đợi Master nổi cơn thịnh nộ.

Master: NHUNG!!! *cười* mọi người đã làm việc rất vất vả nên có chúng ta dư ra chút ít. Ta-hội trưởng đời thứ 6 sẽ quyết định ngay ngày mai hội Fairy Tail sẽ đi suối nước nóng. Ai cũng cần thư giãn sau những nhiệm vụ khó khăn chứ nhỉ.

“HURAYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY!!!!!! MASTER QUÁ ĐỈNH” Cả hội như bùng nổ trong những tiếng cười, nói chuyện rôm rả.

Mira: *cười* Quả là một quyết định đúng đắn nhỉ Master? ^^

Master: Uhm. *nhìn lũ trẻ với ánh mắt đầy tình yêu bao la của một người cha dành cho “bầy” con*

Mọi người ai cũng phấn khích. Không khí náo nhiệt hơn cả lễ hội.

Ef-man: Master đúng là đàn ông thực thụ. Otoko chính hiệu!

Erza: *gật gật đầu* Nên có thời gian để vui chơi. Là 1 sáng kiến hay.

Levy: *khếu khều Lucy* Cơ hội tốt để vun đắp tình cảm với Natsu đấy Lucy.

Lucy: *đỏ mặt* Cậu nói gì vậy Levy! >/////////< *nhớ ra, cười gian* Cơ mà cũng tốt cho cậu và Gajeel nhỉ? L-e-v-y! Cậu và Gajeel đến đâu rồi? *mặt gian*

Levy: K-không như cậu nghĩ đâu mà Lucy. *đỏ mặt*

Lucy: Khả khả. Hạnh phúc nhỉ.

Juvia đứng cạnh đó mặt mơ màng. “Đây là cơ hội cho Juvia và Gray-sama. Juvia sẽ cho Gray-sama thấy sức quyến rũ của Juvia. Sau đó... hí hí Gray-sama sẽ mê mẩn và cầu hôn Juvia. Đôi ta sẽ sống hạnh phúc mãi mãi về sau. >/////////V

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Say rượu

-----Chap 11: Say rượu-----

Lucy với tâm trạng nặng nề đi về phòng, tay cầm theo hành lý nặng trĩu. Natsu nhìn thấy vậy thì không nói không rằng lấy hết đồ trên tay Lucy về bên mình, te te đi vào phòng trước. Lucy cũng tò tò đi theo. Vừa bước vào phòng, Lucy đứng chết trân ngoài cửa.

Lucy: *mắt mở to hết mức* O.O

Không phải là vì phòng không đẹp đâu. Đây cũng thuộc khách sạn hạng sang mà. Nhà tắm đầy đủ tiện nghi. Đèn bàn tỏa ra ánh sáng vàng nhẹ nhàng, ấm áp. Mùi hương thơm quyến rũ lan tỏa khắp phòng. Giữa phòng còn có chùm pha lê lấp lánh sang trọng. Nhưng!!! Vấn đề ở đây sao chỉ có 1 giường???? Lucy nhìn qua phòng của Gray và Juvia bên cạnh. Ừa? Hai giường bình thường mà. O.O Natsu thấy Lucy cứ thập thò ngoài cửa thì thấy lạ.

Natsu: Cậu làm gì ngoài đó vậy Lucy? Không mau vào đi.

Lucy: *lắc đầu quyết liệt* Không!

Natsu: *khó hiểu* Tại sao?

Lucy: *yếu ớt chỉ cái giường*

Natsu: Hả? *chạy lại đứng lên giường, nhúng nhúng* Đừng lo. Độ đàn hồi rất tốt, êm như giường ở nhà của cậu thôi Lucy. Đừng lo khó ngủ. *cười*

Lucy: ==. Vấn đề ở đây là sao nó chỉ có 1 giường.

Natsu: Vậy thì có sao đâu. Mình ngủ chung. Giường rộng mà.

Lucy: Tớ không muốn. T^T Tớ đi mượn phòng khác đây.

Natsu ở lại một mình trong phòng với vẻ mặt khó hiểu.

Natsu: *lầm bầm* Lúc ở nhà Lucy tụi mình vẫn hay làm vậy mà. Lucy kì lạ thiệt.

Lát sau Lucy quay về với vẻ mặt ủ rũ. Chả còn phòng nào trống. >"< Natsu có vẻ vui vì Lucy quay lại.

Lucy: *yếu xìu* Tớ đi tắm trước đây.

Natsu: Uk. Cậu nhớ nhanh lên rồi còn ra ăn với mọi người.

Lucy vừa bước vào phòng tắm Natsu đã bay ra ngoài. Cả tụi con trai đang chờ ở đó.

Natsu: Anh em có kế hoạch gì rồi à? *cười*

Cả đám: O.O Tường chú có rồi Natsu.

Natsu. ... *đơ*

Đám con trai: CHẾT MỊA RỒI! GẦN ĐẾN GIỜ ĂN!!!!!!

Natsu: Mau nghĩ cách gì đi!!!

Gray: Mày im lặng cho tao nhờ cái.

Jet & Droy: Chết thật rồi!!! >0////////

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Ghen

Warning: Chat này có cảnh nóng. Trẻ em, người già, người có tiền án bị bệnh tim và phụ nữ mang thai không nên đọc. (ko nóng lắm đâu:3)

-----Chap 12:Ghen-----

Natsu đang ngồi chờ người ra bắt đầu đảo mắt tìm kiếm hình bóng quen thuộc trong phòng nhưng không thấy. “Ồ...Lucy đâu rồi?” Loạng choạng đứng dậy, lần theo mùi của Lucy đi lên sân thượng. Vừa mở cửa ra, Natsu thấy Loki đang thì thầm gì vào tai Lucy rồi thấy mặt cô đỏ bừng. Lucy nhanh chóng đứng dậy trùng đôi mắt to tròn với Loki rồi bỏ đi xuống. Lucy thấy Natsu ở cửa thì khá bất ngờ, quay lại cười tươi chào tạm biệt Loki rồi định đi về phòng. Nhưng không biết vì sao mà Natsu lại nắm tay Lucy kéo đi một mạch. Natsu giờ đang rất bức, hai người họ cười cười nói nói gì chứ. Trông thật đáng ghét. Lucy còn đỏ mặt nữa chứ!!! Lucy thì chả hiểu mô tê gì. Lực tay Natsu nắm Lucy hơi mạnh. Vừa về đến phòng Natsu đã đóng sập cửa lại. Không buông tay Lucy ra, mặt hầm hầm hỏi.

Natsu: *nhìn chằm chằm vào Lucy* Loki và cậu nói gì vậy?

Lucy: *nhìn đi hướng khác* Không có gì. Mà nè Natsu! Cậu bỏ tay tớ ra đi. Đau quá!

Natsu: Hai cậu đã nói gì! *hắn học, nắm chặt hơn*

Lucy: *khó hiểu* Nè! Không có gì thật mà. Buông tớ ra đi. Natsu!!! Tớ đau!!!

Natsu: *giật mình* Hà! À... xin lỗi. *buông tay Lucy ra*

Lucy: *phòng má* Mồ...

Lucy xoa xoa cái tay tội nghiệp của mình. Đi đến bên giường ngồi xuống lựa đồ chuẩn bị đi ngủ đi bỗng nhiên Natsu đi nhanh tới đè Lucy xuống. Lucy giật mình.

Lucy: Natsu! Cậu... cậu làm gì vậy? *mặt đỏ bừng*

Natsu không nói không rằng cúi xuống hôn lên đôi môi xin xắn của Lucy. Lucy mở to mắt kinh ngạc, mặt đỏ hết cỡ. Natsu hôn rất vụng về, đẩy về hung hãn. Cậu cứ gặm đôi môi của Lucy như muốn trút giận. Natsu hôn rất sâu. Lucy sau một hồi bàng hoàng thì định đẩy Natsu ra nhưng cánh tay săn chắc của cậu ôm chặt eo của Lucy khiến cô dính sát vào cậu. Chiếc lưỡi tinh nghịch tò mò khám phá mọi góc ngách trong miệng của cô. Chống cự của Lucy từ từ yếu ớt, cô ngày càng khó thở. Sau khi hôn thỏa thích, Natsu cắn một cái nhẹ rồi mới chịu buông ra. Thỏa mãn nhìn đôi môi hơi sưng của Lucy, cậu cười cười rồi kéo Lucy vào lòng ôm ngủ. Lucy xấu hổ không chịu nổi nhưng cũng thấy ... thích thích. Tim đập rất nhanh, cứ như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực vậy. Thế là đi tong nụ hôn đầu T^T. Nhưng sao nói được những lời của Loki chứ. >//////////< Mắc cỡ chết.

sự thật là Loki thì thầm sao tai Lucy: “Em không dậy là anh sẽ hôn đây. Cậu bạn tóc hồng đứng đằng kia nhìn thấy sẽ ghen cho xem”

Vậy là Natsu ghen thật! >//////////< Lucy cũng rút ra được một kinh nghiệm ngàn vàng là Natsu say rất rất nguy hiểm. Nhưng... Natsu ôm chặt quá sao ngủ đây!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-----Ngày hôm sau-----

Natsu cảm thấy mình ngủ rất ngon, cậu đã có một giấc mơ đẹp. Vừa mở mắt nhìn thấy Lucy nằm gọn trong lòng mình không biết sao Natsu thấy vui vui. Ó! Sao môi Lucy hơi sưng nhỉ?

1s 2s 3s

Natsu mặt đỏ lựng. Cậu vừa nhớ lại tất cả những gì hôm qua mình làm. Đó không phải là giấc mơ mà? Là thật!!!! O.O Thấy Lucy cự quậy có vẻ sắp tỉnh dậy. Natsu chẳng biết phải đối diện với Lucy thế nào nên... nằm xuống nắm chặt giả ngu ngủ tiếp. Thế này gọi là ăn xong ngoảnh mông bỏ đi mà nhỉ. Lucy lồm chồm bỏ dậy, cố gắng mở mi mắt nặng trĩu. Đêm qua khó khăn lắm Lucy mới ngủ được. Nhìn Natsu vẫn còn ngủ ngon lành khiến Lucy thấy bức. Trùng mắt nhìn tên đáng ghét làm cho cô mất ngủ mà còn mình lại thoải mái thế kia. Trùng một hồi mới quá nên thôi. Lucy đâu biết rằng tên nhóc kia đang toát mồ hôi cố gắng nằm im trên giường. Vẫn thấy ảm ức, Lucy dơ chân đạp trên đang (giả vờ) say ngủ trên giường xuống đất. Natsu tội nghiệp nhà ta bất ngờ bị đá bay xuống giường, không giả vờ được nữa. Ngồi dậy, nhìn Lucy mặt vẫn còn hơi đỏ trên giường mà làm cho tim cậu lại đập nhanh. Kiểu này khó mà giả ngu được.

Lucy: Natsu... cậu còn nhớ tối qua mình làm gì không? *mắt ngân ngấn nước nhìn Natsu*

Natsu: À ừ ờ thì... -suy nghĩ của Natsu: “Đừng làm bộ mặt đó nữa!!!! Tớ cảm thấy tội lỗi lắm!”

Lucy: Nhớ không? *nhìn có vẻ ảm ức lắm*

Natsu: *đã quá sức chịu đựng* Đương nhiên là nhớ rồi. Lucy, tớ xin lỗi!!! *quỳ xuống cuối đầu*

Lucy: *lí nhí* Không... không sao. Tớ đi tắm đây.

Natsu ngẩn người. Cậu thấy vui. Lucy không ghét vậy. Hurayy! May mắn cho Natsu nhà ta là đã nói thật. Lucy sẽ giận nếu Natsu không nhớ nhưng gì mình làm. Nhưng... cậu ấy nhớ. Lucy với tâm trạng vừa lằng lằng vừa ngại ngùng đi vào phòng tắm. Xả nước lạnh làm dịu đi khuôn mặt đang nóng hổi của mình.

Hôm nay buổi sáng sẽ là thời gian đi chơi tự do. Ai muốn làm gì thì làm. ^^ Mấy cặp đôi nhà ta ai nấy đều đi với nhau. Tình cảm có vẻ rất tốt. Nhưng Natsu nhà ta có vẻ không vui lắm. Chuyện là thế này:

Cana vui vẻ chạy lại phía Lucy.

Cana: Này Lucy, hôm nay tụi mình đi chung nhé. Đi một mình với tên Loki này chán chết.

Lucy: *vui vẻ* Ok!

Natsu: Này, cậu không hỏi ý kiến tớ à?

Lucy: Càng đông càng vui chứ.

Natsu liếc Loki có vẻ cảnh giác. Loki chỉ biết cười trừ. Xem ra cậu chàng vẫn đề bụng chuyện hôm qua. Thế là trong suốt chuyến đi hể Lucy đứng gần Loki tạo là Natsu nhà mình lại chen vào giữa. Trên khuôn mặt vẫn là nụ cười nhe răng mọi ngày. Cana nghĩ thầm: “Ồ! Natsu biết ghen rồi à.” Chuyến đi chơi cũng rất vui vẻ. Tình cảm của Natsu và Lucy lại tiếp thêm một bước mà cả 2 đều nhận ra.

Hội Fairy Tail quây bành cả khách sạn. Đùa giỡn thỏa thích. Lúc ra về có vẻ ông chủ khách sạn rất “buồn”. Cứ vừa cười vừa khóc nhiệt tình vẫy khăn trắng chào tạm biệt.

Natsu không biết rằng sau hôm nay, mọi chuyện sẽ bắt đầu. Loki nhìn Lucy với ánh mắt lo lắng. Anh nhất định sẽ bảo vệ Lucy dù có xảy ra chuyện gì. Lucy liệu có đối mặt được với chuyện đó? Nụ cười - Niềm vui - Hạnh phúc có còn mãi mãi.

-----End chap 12-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Lo lắng

-----Chap 13: Lo lắng-----

Sau chuyến đi chơi, Lucy rất ít khi đến hội quán Fairy Tail. Lucy cũng nói với Erza là cô sẽ không làm nhiệm vụ với nhóm một thời gian vì có việc bận. Erza hỏi nhưng Lucy vẫn không nói rõ đó là việc gì. Suốt một tuần liền Lucy không hề đến hội Fairy Tail. Natsu đã bắt đầu thấy khó chịu, cậu muốn gặp Lucy. Natsu chán nản nằm dài trên bàn. Mira thấy thế thì quan tâm hỏi.

Mira: Natsu. Sao cậu không đến nhà của Lucy để gặp cô ấy?

Natsu: *thở dài* Lucy đã dặn tớ tuyệt đối không được đến nhà cô ấy. Nếu đến cô ấy sẽ giận.

Mira: Aida. Khó rồi đây!

Natsu: *bực mình* Lucy làm cái quái gì thế! Đã 1 tuần chả thấy bóng dáng cậu ấy đâu.

Gray: Tao cũng ít thấy Loki ở hội. Cậu ta về Tinh Linh giới rồi à?

Cana đang uống rượu đằng sau nghe được thì buông bình rượu to dùng xuống.

Cana: Ủa? Hôm trước cậu ta còn nói là đi làm nhiệm vụ cùng Lucy mà.

Natsu: *bất ngờ* CÁI GÌ???

Erza: *khó hiểu* Lucy nói cô ấy đang bận không thể đi làm nhiệm vụ cùng chúng ta mà.

Natsu: Hừ! Nếu ngày mai Lucy không đến tớ sẽ đến nhà tìm cô ấy.

Nói rồi Natsu hần học bỏ đi ra khỏi hội. Tâm trạng của cậu lúc này đang rất tệ. Natsu thấy khó chịu khi Lucy cứ chơi trò biến mất. Lúc Natsu hỏi lý do cũng ậm ừ không nói. Mà giờ lại đang đi với Loki á! Có chuyện gì mà lại không nói được với cậu cơ chứ.

Tính ra đây là khoảng thời gian dài nhất cậu không gặp Lucy từ khi quen biết cô. Lúc nào Lucy và Natsu cũng đi chung với nhau như hình với bóng. Không biết từ lúc nào Lucy đã trở nên quan trọng đối với cậu. Không ai có thể thay thế vị trí của Lucy.

-----Hôm sau-----

Lucy cuối cùng cũng đến hội cùng với... Loki. Mọi người trong hội trước đó ai cũng lo lắng cho Lucy nhưng giờ đã yên tâm. Nhưng Natsu vẫn thấy rất khó chịu. Vừa thấy Lucy là cậu chạy lại ngay.

Natsu: Cậu làm trò gì cả tuần qua vậy Lucy?

Lucy: Xin lỗi. *cười gượng* Tớ có chút chuyện cần làm với Loki.

Natsu: *bực bội* Có chuyện gì mà lại không cho tớ biết?

Lucy: Không có gì quan trọng đâu.

Natsu thật bực mình với cách trả lời này của Lucy. Định nói thì Loki đã chặn cậu lại.

Loki: *cười* Để sau nhé Natsu.

Nói rồi Loki dẫn Lucy tiến lại phía Feed đang đứng. Họ có nói chuyện gì với nhau sau đó lại tiếp tục nhanh chóng rời hội. Đây quả là quá sức chịu đựng của Natsu rồi. Cậu nhanh chóng nắm lấy tay Lucy giữ cô lại.

Natsu: Cậu chọc giận tớ thành công rồi đó Lucy!

Natsu định giữ Lucy lại để hỏi cho ra lẽ thì tay cậu nhanh chóng bị Loki dùng lực mạnh kéo ra. Không biết trước nên đã vụt khỏi tay Lucy.

Lucy: *ánh mắt áy náy* Xin lỗi Natsu.

Xong Loki và Lucy nhanh chóng chạy đi. Natsu đứng như bị đóng băng. Bàn tay cậu chơ vơ lơ lửng trong không trung. Mắt Natsu ánh lên tia đau đớn.

Lucy đang chạy xoay đầu lại nhìn. Cô thấy vẻ mặt đau khổ lúc này của Natsu thì thật sự không muốn nhìn nữa. Mắt Lucy đột nhiên cay xè, cô nhắm tịt mắt lại. Nhưng từng giọt từng giọt cứ nối tiếp nhau rơi xuống. Trong suốt và long lanh như ngọc. Natsu đương nhiên không thể nhìn thấy những giọt nước mắt đó.

Mọi người trong hội bắt đầu thấy hành động của Lucy rất lạ. Juvia dù lúc trước không thích Lucy vì cô là tình địch của Juvia nhưng Lucy là người bạn đầu tiên của Juvia.

Juvia: *lo lắng* Chẳng lẽ... Lucy thay lòng đổi dạ đá Natsu rồi qua lại với Loki. Juvia shock!

Gray: =''= Không có chuyện đó đâu.

Levy: Tớ lo cho Lucy quá.

Gajeel chả biết nói gì. Cậu không giỏi trong việc này. Chỉ biết đưa tay xoa xoa đầu Levy như một lời an ủi. Levy sực nhớ ra Lucy có hỏi Feed chuyện gì đó.

Levy: Feed! Lucy hỏi anh chuyện gì vậy?

Feed: À! Cô ấy hỏi cách lập vòng tròn bảo vệ.

Levy: *khó hiểu* Sao Lucy lại muốn vậy???

Erza: Lucy đang gặp chuyện gì nguy hiểm à?

Wendy: Em mong là chị ấy không sao.

Gray thấy Natsu vẫn đứng im tại chỗ từ lúc Lucy đi thì đi tới. Dơ chân đá cậu ta một phát. Natsu đã được hưởng một cú cạp đất tuyệt hảo.

Natsu: *ngoay ngoắt lại nhìn trừng vào Gray* Mà làm gì thế hả thằng khốn?

Gray: Đừng có đứng đó nữa Ngán đường quá. Không phải chỉ có một mình mày là lo cho Lucy. Đừng có làm cái vẻ mặt khổ sở thế. Thằng ngốc.

Natsu ngăn người trước những câu nói của Gray. Nhưng nhanh chóng lấy lại tinh thần.

Natsu: *lườm* Gray!!! Mày nói ai là thằng ngốc hả???? Tao cho mày biết tay.

Gray: Có giỏi thì đến đây.

Hai anh lại bay vào đập nhau toi bồi. Không ai trong hội ngăn cản cả vì mọi người biết, Gray làm thế để động viên Natsu. Mỗi người sẽ có cánh quan tâm người khác khác nhau.

-----Thư viện Magnolia-----

Lucy đang tự chôn vùi mình trong hàng đồng sách về cách lập vòng bảo vệ. Lucy đang rất mệt mỏi. Mắt cô hiện rõ những quầng thâm do thiếu ngủ. Loki bên cạnh cũng rất lo lắng cho Lucy. Nếu cô cứ cố quá sức thì sẽ đổ bệnh mất. Như thế thì...

Loki: *lo lắng* Nè Lucy! Em nghỉ chút đi. Trời còn đang sáng nên đừng lo.

Lucy: Không sao. *cười gượng* Tôi ổn.

Loki: Uhm. Em cứ xử thế với Natsu không sợ cậu ấy buồn sao. Còn mọi người trong hội nữa.

Lucy: Sau tất cả mọi chuyện tôi sẽ giải thích. Nhưng mong... là chuyện này sẽ sớm kết thúc.

-----End chap 13-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Chịu đựng

-----Chap 14:Chịu đựng-----

Hôm nay là ngày nắng đẹp ở Magnolia nhưng không ai biết được sẽ khi nào trời đổ mưa. Mà cũng có thể là bão...

Vài ngày sau, Lucy dần đến hội nhiều hơn nhưng vẫn không đi làm nhiệm vụ cùng nhóm. Cách ăn mặc của Lucy cũng thay đổi. Bình thường Lucy luôn thích diện váy ngắn hay quần short cùng áo cụt tay trễ ngực. Nhưng giờ, cô luôn mặc quần dài che đi đôi chân thon thả. Áo cao cổ tay dài. Bít kín từ đầu đến chân. Ai thấy lạ cũng hỏi nhưng Lucy chỉ cười và nói rằng mình muốn thử thay đổi phong cách. Trên gương mặt Lucy giờ hiếm khi nào có nụ cười tươi và rạng ngời như trước. Đôi khi là nụ cười gượng cùng ánh mắt xa xăm. Lucy đến hội không làm gì nhiều, chỉ hướng ánh mắt ngắm nhìn mọi người trong hội. Nhưng dạo này Lucy rất ít khi thấy Natsu. Không biết cậu ta đang làm gì nhỉ. Sau một lúc lại chào tạm biệt mọi người ra về. Vừa bước ra khỏi hội đã thấy Erza đứng đó.

Erza: Lucy, cậu nói chuyện có chút được không?

Lucy: Nếu là chuyện đi làm nhiệm vụ thì tớ vẫn chưa đi làm được. *cười gượng*

Lucy thật sự thấy có lỗi với mọi người nhưng... cô không thể đi lúc này được.

Erza: Không. Đi theo tớ.

Lucy chần chừ một chút nhưng cũng quyết định đi theo Erza. Cô cũng lo rằng Jella đã nói cho Erza nghe chưa. Nếu Erza biết thì...

Đi đến một khúc vắng vẻ cạnh dòng sông. Gió thổi nhẹ làm tóc Lucy tung bay trong không khí. Tính đến giờ cũng đã dài hơn lúc cô mới vào hội rồi nhỉ. Một thời gian dài rất nhiều chuyện tưởng chừng không thể đã xảy ra với cô. Erza quay đầu lại nhìn Lucy, nhìn thẳng vào mắt cô. Điều này chứng tỏ Erza đang rất nghiêm túc.

Erza: Lucy, đây là nơi khi nhỏ tớ đã hay khóc một mình.

Lucy bất ngờ, cô không biết phải nói gì.

Erza: Những lúc buồn tớ luôn ra đây. Ngồi bó gối khóc một mình. Nhưng... chính Fairy Tail đã giúp tớ trở nên mạnh mẽ hơn. Mạnh mẽ để bảo vệ những người quan trọng đối với mình. Tớ không còn tự giấu mình sau lớp áo giáp sắt nữa. Mọi người đã chia sẻ nỗi đau với tớ nên mới có tớ như bây giờ. Tớ rất biết ơn mọi người. Cả cậu nữa Lucy. Cậu là người bạn quan trọng với tớ. Natsu rất lo lắng cho cậu đó. Có chuyện gì đừng ôm hết trong lòng như tớ lúc trước. Hãy cùng mọi người chia sẻ. Cả niềm vui lẫn nỗi buồn.

Erza từ tốn kể về mình xong lại nói đến Lucy. Sống mũi cay cay, nước mắt Lucy chực trào nhưng cô cố nén lại. Không được khóc. Lucy tự giận mình phải như vậy nhưng không biết sao nước mắt cứ tuôn rơi. Từng giọt từng giọt nối tiếp nhau. Tia nắng buổi trưa chiếu vào khiến chúng như phát sáng, lấp lánh kì ảo. Không!!! Không được nói. Tuyệt đối không. Nếu nói ra những công sức lâu nay sẽ tan ra khói mất. Thấy Lucy khóc Erza giật mình. Cô đã nói điều gì không đúng à??? 0o0

Erza: *bối rối* Lucy... sao cậu khóc? Nè. Đừng khóc nữa.

Lucy: *thút thít* Tớ... không sao. Không có gì đâu.

Nói rồi Lucy nhanh chóng lấy tay áo lau nước mắt. Lau một hồi tay áo dài Lucy đã ướt một mảng lớn. Lucy nhìn tay áo trắng thì giật mình khi thấy vết đỏ hiện rõ khi áo thấm nước. Cô nhanh chóng giấu tay ra sau lưng nhưng vẫn không qua khỏi được mắt của Erza. Erza chóng chụp lấy tay Lucy, kéo lớp áo lên. Sau lớp áo, cánh tay Lucy đầy vết trầy xước mới chưa lành cùng các vết thương cũ. Tuy được băng ki lại nhưng vẫn nhìn thấy được. Có 1 vết thương hình như bị rách làm máu thấm đỏ qua lớp băng trắng toát. Erza bàng hoàng. Cô nhanh chóng nhìn những nơi được Lucy mặc kín quần áo chợt nhận ra.

Erza: *giật mình* Lucy! Sao cậu lại bị thương khắp người vậy?

Lucy: À... do tớ bất cẩn ngã đó là. *cười gượng*

Erza: *trùng mắt* Đừng nghĩ là tớ ngốc tin cái lý do đó của cậu Lucy! Có chuyện gì đang xảy ra với cậu vậy?

Lucy: Không... có chuyện gì thật mà. *giọng yếu ớt*

Erza nghe Lucy nói thế thì thở dài. Lucy đúng là đồ cứng đầu mà.

Erza: Nếu cậu nhất quyết không muốn nói thì thôi. Nhưng Lucy này. Cậu nên nhớ rằng ở Fairy Tail, luôn có những người bạn sẵn sàng giúp đỡ cậu.

Lucy không biết nói gì lúc này. Cô phụ lòng mọi người rồi.

Erza: Tớ về trước đây. Nhanh chóng trở lại cùng bọn tớ làm nhiệm vụ nhé Lucy. Đội mạnh nhất Fairy Tail luôn chờ cậu.

Lucy thấy lòng trở nên ấm áp nhưng... chuyện này đến khi nào mới hết thúc đây. Cô thật sự mệt mỏi. Lucy nhớ Natsu. Rất nhớ. Những lúc trước đây về nhà luôn có họ khiến Lucy cảm thấy mình bị làm phiền kinh khủng. Nhưng lâu dần nó đã trở thành thói quen. Giờ về nhà không thấy tên hay quấy rầy cùng con mèo xanh thì... cũng buồn. Đứng một lúc thì thấy mặt trời đang dần đi xuống. Hoàng hôn rồi! Thấy thế Lucy giật mình khỏi dòng ký ức. Nhanh chóng về nhà. Trời sắp tối rồi! Lucy phải nhanh chóng chuẩn bị trước khi bọn chúng đến.

-----Tại nhà Lucy-----

Vừa mở cửa thì người mà Lucy vừa nghĩ đến đang ngồi trên giường của cô rất tự nhiên. Lucy nhanh chóng nhìn ra ngoài. May quá! Trời chưa tối. Phải nhanh chóng bắt Natsu đi khỏi đây. Natsu thấy Lucy về thì mặt mừng rơn. Lúc này đến hội thì không thấy về nhà cũng không nên đành phải ngồi chờ cả buổi. Natsu chưa kịp nói gì thì Lucy đã lên tiếng trước.

Lucy: Natsu! Cậu mau ra khỏi nhà tớ ngay!!!

Natsu: *giận* Cậu cho Loki đến còn tớ thì không à?

Lucy: Không phải lúc để nói chuyện này. Cậu mau về đi Natsu. Có gì sáng mai lên hội chúng ta sẽ nói chuyện sau.

Lucy nhanh chóng đi đến kéo tay Natsu về phía cửa. Chưa ra đến ngoài thấy Natsu đã kéo giật ngược Lucy lại. Cậu ôm chặt lấy Lucy. Lucy hoảng hốt trước hành động đó của Natsu. Cô gắng đẩy cậu ra nhưng không thể. Natsu ôm Lucy thật chặt làm khắp vết thương trên người Lucy khê đau nhưng cô cố chịu.

Lucy: Natsu! Cậu làm gì vậy bỏ tớ ra.

Natsu: Không!

Natsu không muốn Lucy cứ ngày một xa mình hơn. Cậu lo Loki sẽ giành mất Lucy từ cậu. Nhất quyết không được. Chợt có bóng người xuất hiện đằng sau lưng Natsu, đánh mạnh vào gáy khiến Natsu bất tỉnh đổ gục lên Lucy. Lucy nhìn Natsu, trong lòng cảm thấy đau. Rồi cô ngược lên nhìn người kia.

Lucy: Cảm ơn anh Jella.

Jella: Không có gì. Giờ để tôi đưa Natsu về nhà cậu ấy. Lucy, cô mau chuẩn bị đi. Đêm nay sẽ khó khăn đấy.

-----End chap 14-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đêm dài

-----Chap 15: Đêm dài-----

Buổi tối lạnh lẽo, tiếng gió rít qua các khe hở tạo ra âm thanh chết chóc. Tiếng sập chớp đùng đùng, từng tia sáng trắng toát rạch ngang màn trời đêm u ám. Mây mù kéo lũ lượt kéo tới che đi bầu trời đầy sao tuyệt đẹp của Magnolia. Có lẽ đêm nay sẽ mưa. Nhà nhà đóng kín cửa. Trên đường phố trở nên vắng vẻ, có bóng một người bước đi chậm chậm. Hướng đó là về phía nhà của Lucy.

-----Tại nhà Lucy-----

Lucy đã vẽ một vòng tròn pháp thuật đơn giản ở các khu đông người ở. Đã là nửa đêm, Lucy, Jella, Melody và Loki đang chiến đấu với rất nhiều người từ các hắc hội. Đêm nay còn đông hơn mọi ngày. Có lẽ chúng nhất quyết bắt cho bằng được Lucy. Tinh thể đang ngày càng xấu.

Lucy: Xử Mỡ Môn khai mở. Virgo!

Virgo: Công chúa muốn trừng phạt gì tôi không ạ?

Lucy: *nói nhanh* Không có thời gian để trò chuyện đâu. Nhanh chóng giúp tôi xử lý đám này.

Virgo: Vâng thưa công chúa.

Được một lúc thì Lucy bắt đầu mệt mỏi. Vừa chiến đấu vừa duy trì cả 2 cung hoàng đạo có sức mạnh lớn như Virgo và Loki là một điều khó khăn.

Loki: Lucy, đóng cổng Virgo đi. Cơ thể em không chịu nổi đâu.

Lucy: Không sao. Tôi ổn.

Chợt một tên xuất hiện đằng sau Loki. Hắn dơ thanh kiếm to dùng.

Lucy: *hét lên* Loki! Sau lưng anh!

phập Jella đã nhanh chóng chạy đến lấy tay chặn đường kiếm. Lưỡi kiếm đang cắm vào tay Jella. Máu bắt đầu chảy. Melody hoảng hồn. Cô nhanh chóng chạy về phía Jella.

Jella: *la to* Anh không sao Melody. *nhìn Loki* phải cẩn thận khi đang đánh chứ.

Loki: Xin lỗi. Đây. Anh còn chịu được không?

Jella: Được.

Mưa bắt đầu rơi. Nước khiến cho Lucy nhớ đến Aquarius. Lòng buồn man mác. Trận chiến kéo dài. Cánh tay Jella bị thương rất sâu. Máu không ngừng chảy khi anh cử động. Jella cảm thấy mắt mình bắt đầu mờ dần, mồ hôi chảy nhiều hơn. Nhưng gần bình mình rồi, khi có ánh sáng chiếu đến mọi chuyện sẽ tạm ổn. Chỉ cần cố thêm chút nữa. Pháp thuật của Lucy và mọi người cũng còn rất ít. Bỗng nhiên xuất hiện một mũi lao bay nhanh về phía Jella. Do mất người máu nên anh không thể nhanh nhạy như bình thường.

Lucy: Khai mở. Horologium.

Loki: *hoảng hốt* Đứng Lucy.

Chiếc đồng hồ nhanh chóng bao bọc lấy Jella giúp anh tránh được mũi lao. Nhưng do cạn kiệt mà thuật và mệt mỏi, Lucy bất tỉnh. Loki nhanh chóng chạy lại phía Lucy. Nhưng một tên đã nhanh chóng vác Lucy lên chạy đi.

Loki: *gào lên* Trả Lucy lại đây!!!!

Loki định đuổi theo nhưng có một tên to con lạ xuất hiện trước mặt anh. Ma lực của hắn tỏa ra rất lớn. Hắn dùng một thanh đao sắc tấn công Loki. Tốc độ nhanh đến kinh ngạc. Loki không né được hết nên vai phải đã bị thương. Hắn đỡ thanh đao lên một lần nữa định thủ tiêu Loki nhưng rất may mắn rằng ngay lúc đó. Tia sáng đầu tiên trong ngày đã chiếu đến. Tất cả nhanh chóng biến mất. Lucy đã bị bắt.

Loki thấy bản thân mình thật vô dụng. Sao cậu không bảo vệ được Lucy chứ. Khốn khiếp thật. Anh định hỏi Jella nơi chú ả của bọn chúng thì mới chợt nhớ ra Jella đang bị thương rất nặng. Giờ phải làm gì? Jella cố gắng ngồi dậy.

Jella: Báo cho Fairy Tail đi.

Loki: *chần chừ* Nhưng... Lucy đã nói...

Jella: *quát to* Giờ Lucy bị bắt rồi! Nhanh chóng báo cho mọi người biết. Cô ấy rất ngốc với suy nghĩ nếu im lặng sẽ giúp được mọi người.

Loki thật ra cũng nghĩ thế. Anh nhanh chóng chạy đến hội. Melody đi theo Jella chạy theo sau.

Melody: *nhìn vết thương ứa máu trên vai Loki* Anh ta không cảm thấy đau ư?

Jella: Họ thể bất chấp tất cả bảo vệ, lo lắng cho người quan trọng của mình. Đó là pháp sư hội Fairy Tail.

Trời đã tạnh mưa. Ánh nắng ban mai chiếu sáng Mangolia sau một đêm mưa to dài dằng. Dù còn sớm nhưng hội Fairy Tail vẫn luôn tràn ngập tiếng cười nói. Nhưng mọi hành động đều dừng lại khi thấy Loki chỉ chỉ các vết thương. Đằng sau còn là Jella và Melody. Erza bất ngờ trước sự xuất hiện của Jella. Linh tính mách bảo cô rằng đang có chuyện không hay gì đó đang xảy ra.

Loki: *la to* Lucy đang gặp nguy hiểm. Hãy giúp cô ấy!

Natsu vừa đến hội thì nghe được câu đấy thì chẳng kịp suy nghĩ gì chạy tới nắm áo Loki.

Natsu: *nói như gầm lên* LOKI! CẬU NÓI VẬY LÀ SAO???? LUCY CÓ CHUYỆN GÌ???

Lực của Natsu mạnh khiến vết thương trên vai của Loki chảy máu nhiều hơn. Máu đỏ tươi chảy xuống sàn. Loki không mán đến vết thương của mình. Nhìn Natsu với ánh mắt đau khổ và hối hận.

Loki: Tôi... xin lỗi. Lucy đã bị bọn chúng bắt đi. Nếu không nhanh lên thì... thì cô ấy sẽ bị bọn chúng giết mất.

Natsu: CÁI GÌ???

Cả hội bất ngờ trước câu nói của Loki. Nước mắt bắt đầu chảy từ khóe mi của anh. Lần đầu tiên mọi người thấy cậu khóc. Ai cũng cảm nhận được sự bất lực, đau khổ của anh lúc này.

Erza: Natsu! Bình tĩnh lại. Chúng ta vẫn chưa ra mọi chuyện.

Gray: Đây! Loki đang bị thương đấy.

Natsu lúc này mới thấy được vết thương đang chảy máu của Loki. Cậu nhanh chóng buông ra. Cố gắng hít thở thật sâu để giữ bình tĩnh. Trong lòng cậu lúc này như có lửa đốt. Rất nóng!!! Natsu đang rất lo cho Lucy. Nếu ai dám làm hại cô ấy cậu nhất định sẽ không tha. Wendy nhanh chóng chạy lại

chữa cho Loki nhưng anh từ chối.

Loki: Em chữa cho Jella trước đi. Cậu ta bị nặng hơn anh.

Đúng lúc đó, Master bước ra.

Master: *giọng bình tĩnh* Loki! Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Loki: Tôi sẽ kể cho mọi người nghe sự thật về những hành động kì lạ của Lucy dạo gần đây.

-----End chap 15-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Sự thật

-----Chap 16: Sự thật-----

-----Quay lại quá khứ-----

Trên đường về nhà sau khi đi chơi với hội, Lucy đang có tâm trạng rất tốt nhảy chân sáo về nhà. Bỗng nhiên cô cảm giác đó có ai đang theo dõi mình. Khẽ rung mình, Lucy nhìn quaoanh. Trời đã tối mịt, khu cô đang đứng cũng vắng tanh. Lucy bước nhanh, cố gắng giữ mình bình tĩnh. Tự nhiên có một đám người mặt mũi bặm trợn đứng ra chặn đường Lucy. Mùi tanh của máu tỏa ra từ chúng khiến cô buồn nôn.

Lucy: *lạnh giọng* Tránh ra!

Nghe thế bọn chúng nhìn cô với vẻ điều cốt rồi cười phá lên. Ánh mắt chúng sấm soi từng tí trên người Lucy, dừng lại trước ngực cô lộ rõ vẻ thèm khát. Lucy cảm thấy kinh tởm. Một tên trong đó bước đến trước, có vẻ hắn là thủ lĩnh.

Tên đó: *nham nhò* Cô em là Lucy Heartfilia à? Nhìn ngon phết nhỉ. Ngoan ngoan đi theo bọn ta thì sẽ không bị gì. Còn không thì...

Lucy: *cố giữ bình tĩnh* Bọn mày mơ à?

Ánh mắt Lucy nhìn lũ kia kinh bỉ.

Tên đó: Lão nh. Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt à? Tụi bây lên.

Vừa nghe được lệnh. Cả bọn cùng lướt xông lên. Lucy nhanh chóng liếc mắt nhanh qua. Chúng khoảng 10 tên. Một mình cô chắc chắn sẽ có xử lý. Phải nhanh chóng mở đường thoát.

Lucy: Kim Ngưu Môn khai mở! Taurus!

Taurus không xuất hiện. Lucy hốt hoảng. Cái gì? Không dùng được pháp thuật ư??? Phản ứng nhanh. Lucy nhanh chóng dùng roi ngân hà đánh bọn chúng xa ra nhưng như thế hình như chả là gì với bọn chúng.

Lucy: Nhân mã Môn khai mở! Sagittarius! Khai mở! Sagittarius!!! Sao không được???

Tên đó: *cười đều* Cô em à! Không nhận ra là cô em đang đứng trong vòng tròn phép thật ư? Luật ở đây không cho phép triệu hồi tinh linh đâu. Cô bé pháp sư tinh linh à.

Lucy giật mình. “Hừ! Ra là hắn đã chuẩn bị trước. Khôn mạn thật! Nhưng sao lại muốn bắt mình???”

Lucy: Đánh với một cô gái mà tụi mày phải chơi đều vậy sao? *giọng khinh bỉ*

Tên đó: *tức* Cứng đầu nh. Tụi tao sẽ làm cho mày ngậm mồm lại!

Một tên đằng xa dùng súng bắn một phát vào tay Lucy đang cầm roi khiến cây roi trong tay cô rơi ra. Tên khác nhanh chóng lợi dụng thời cơ chuẩn bị tấn công. Không thể né được, Lucy chỉ biết nhắm tịt mắt lại. Nhưng 1s 2s 3s trôi qua, chả có gì xảy ra cả. Lucy từ từ hé mắt thấy anh chàng trong bộ vest đen quen thuộc đứng trước che chắn cho mình.

Lucy: *ngạc nhiên* Loki! Sao anh lại ở đây được.

Loki: Bảo vệ em *cười* Anh đã đến đây trước nên đâu cần phải triệu hồi. *giọng thay đổi-giận dữ* Anh sẽ bắt chúng trả giá vì dám làm em bị thương.

Nói rồi Loki nhanh chóng bay đến đánh cả bọn. Sức mạnh của Loki hôm nay mạnh hơn bình thường rất nhiều nhanh chóng đã xử lý được cả bọn. Lucy khá bất ngờ vì điều đó. Vừa xong việc, Loki nhanh chóng cầm tay không bị thương của Lucy kéo cô về nhà cô. Nhanh chóng băng lại. Anh làm rất nhẹ nhàng và cẩn thận.

Lucy: Cảm ơn.

Loki: *cười* Không có gì.

Lucy: Loki này, sao anh biết tôi ở đó mà đến vậy.

Loki dừng cười. Ánh mắt trở nên nghiêm túc. Lucy có dự cảm không hay về chuyện này. Loki vừa định nói thì có tiếng gõ cửa vang lên. Lucy giật mình nhìn đồng hồ. Khuya rồi còn ai đến nhỉ? Lẽ nào là bọn ban này. Không! Nếu là chúng cần gì gõ cửa. Loki cảnh giác.

Loki: Để anh ra mở.

Vừa mở cửa Loki đã khẽ bất ngờ. Nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh. Né ra cho người đó vào. Lucy giật mình khi thấy Jella cùng Melody. Sao họ lại ở đây??? Jella nhanh chóng nhìn thấy vết thương trên tay Lucy rồi lại nhìn Loki.

Jella: Có phải bị một bọn người tấn công đòi bắt cô không Lucy?

Lucy: *ngạc nhiên* Sao anh lại biết?

Jella: Vậy là bọn chúng đã hành động rồi. Cậu cũng biết chuyện này đúng không Loki?

Loki: Ừ.

Lucy: *khó hiểu* Hai người nói chuyện gì vậy? Tôi không hiểu.

Jella: Chúng tôi đi điều tra các hắc hội ở Fiore. Gần đây có 1 nhiệm vụ được trả giá rất cao được yêu cầu đến tất cả hắc hội trên toàn đất nước.

Lucy: Là nhiệm vụ gì?

Jella: *nhìn thẳng vào mắt Lucy* Bất sống Lucy Heartfilia-chủ nhân của 10 chiếc chìa khóa vàng trên tổng số 12 cung hoàng đạo và giao đến tòa thành phía bắc khu rừng vào ban đêm.

Lucy bàng hoàng khi nghe điều đó. Cảm giác sợ hãi dần xâm chiếm lấy cơ thể. Tất cả các hắc hội... bất sống cô...

Lucy: *giọng hơi run* Nhưng... tại sao chúng lại làm vậy? Và... ai là người ra yêu cầu?

Jella: Chính chúng tôi cũng không rõ. Nhưng dạo gần đây. Nhiều pháp sư mất tích. Còn đang có nhiều vụ buôn lậu. Hàng hóa chính là những chiếc chìa khóa ma thuật. Nhưng nó không giống với những chìa khóa kiên kết với thế giới tinh linh bình thường. Có gì đó rất bí ẩn. *nhìn qua Loki* Nhưng tôi nghĩ cậu biết gì đó đúng không Loki-tinh linh mạnh nhất trong 12 cung hoàng đạo.

Lucy giờ mới nhận ra việc Loki ở đây có gì đó kì lạ.

Loki: *im lặng một chút* Uhm. Tôi biết. Vua tinh linh đã nói với tôi. Có một kẻ đang tìm cách biến con người thành tinh linh và đưa sức mạnh cũng như linh hồn của họ vào những chiếc chìa khóa và sử dụng chúng như một công cụ.

Lucy rất shock khi nghe vậy.

Lucy: Biến con người thành tinh linh?! Chuyện... chuyện đó sao có thể xảy ra được!!!

Loki: Chính vua tinh linh cũng rất hoang mang về việc này. Nhưng hiện giờ, không thể nào đưa một lượng ma thuật lớn vào các chìa khóa được. Nên phải cần đến sức mạnh của pháp sư tinh linh mạnh nhất. Là em đó Lucy. Em đang nắm giữ 10/12 chìa khóa vàng và có luôn 2 tinh linh mạnh nhất là anh và Qua. Em đang gặp nguy hiểm. Anh đã xin vua tinh linh cho mình được ở Earthland một thời gian để bảo vệ em.

Lucy lặng im sau mọi chuyện. Ký ức về hội Phantom ào ạt trở về. Mọi người... vì cô... chỉ vì cô mà bị thương rất nặng. Cả hội đã bị sập. Master còn gặp nguy hiểm. Không!!! Lucy không muốn điều đó lặp lại một lần nữa! Tuyệt đối không!

Loki: Mai chúng ta sẽ nói hết chuyện này cho mọi người trong hội nghe. Cả hội sẽ nghĩ cách bảo vệ em.

Lucy: *gần như hét lên* Không! Tuyệt đối không để mọi người ở hội biết!

Loki, và Jella giật mình. Không hiểu rõ lý do gì khiến Lucy lại phản ứng dữ dội đến thế.

-----End chap 16-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Lên đường

-----Chap 17:Lên đường-----

-----Trở về hiện tại-Hội Fairy Tail-----

Không khí ngày càng nặng nề theo từng lời kể của Loki. Ai ai cũng bàng hoàng.

Loki: Lucy có vẻ thấy rất dần vật về vụ hội Phantom. Cô ấy tuyệt đối không cho chúng tôi nói với ai. Chỉ một mình gánh chịu mọi chuyện. Đêm nào Lucy cũng phải... chạy trốn, chiến đấu, cầm cự đến sáng với những tên khốn nạn muốn bắt cô ấy. Đêm nay... có một tên mạnh hơn những tên khác rất nhiều nên Lucy đã... Tôi đúng là vô dụng mà! Tôi có ở đó cũng không thể bảo vệ Lucy! MẸ KIẾP!!!

Mất Loki hẳn những vệt đỏ. Những cảm xúc khó chịu, bất lực chồng chất. Cảm giác bên cạnh mình nóng nóng. Loki quay lại nhìn thì thấy Natsu đang cố sức chịu đựng cơn giận của mình. Ngọn lửa đỏ rực bùng cháy mạnh mẽ quanh cơ thể cậu.

Natsu: *trầm giọng* Jella, nơi Lucy được đưa đến là ở đâu?

Jella: Natsu! Cậu bình tĩnh.

Natsu: ANH NGHĨ LÚC NÀY TÔI CÓ THỂ BÌNH TĨNH!!!! LUCY ĐANG BỊ BỌN KHỐN KIA BẮT!!! LUCY BỊ ĐƯA ĐẾN ĐÂU! ANH NÓI ĐI!

Natsu như gầm lên. Cậu muốn điên. Natsu cảm nhận trái tim mình đang nóng hơn bao giờ hết. Nó đang một có cảm giác mà Gildart làm cậu hiểu rõ. SỢ HÃI! Natsu rất sợ. Lucy mà có chuyện gì... “TAO SẼ BẮM TỤI BẦY RA” Trong đầu cậu giờ chỉ có một suy nghĩ duy nhất! Muốn ôm Lucy thật chặt, bảo vệ cô trong vòng tay mình! Cả cơ thể cậu đang run lên, nổi sợ hãi và lo lắng như muốn làm cậu nghẹt thở.

Có một giọng bình tĩnh cắt ngang cơn thịnh nộ của Natsu.

Master: *lớn giọng* Natsu! Im lặng.

Natsu im lặng. Có lẽ sức chịu đựng của cậu bao lâu nay đều đã dùng hết cho lúc này. Nhìn Master với đôi mắt vẫn những tia máu như muốn hỏi: “Vậy giờ tôi nên làm gì???” Cả hội bất ngờ trước sự vắng lời hiểm hóc của Natsu. Ai cũng tưởng cậu sẽ điên lên và chạy ngay đi cứu Lucy.

Master: Chúng ta chưa rõ hết về chúng. Nếu lúc này đi có thể gây nguy hiểm. Lucy đã chịu đựng tất cả vì điều gì? Lucy không muốn Fairy Tail gặp nguy hiểm vì mình. Giờ đi chẳng khác nào bỏ hết công sức của Lucy.

Natsu: *trầm giọng* Chứ giờ tôi phải chờ đến khi nào?

Master không trả lời mà quay qua nhìn Levy đang tìm kiếm mọi thông tin về việc đưa linh hồn cũng như sức mạnh của một pháp sư vào chìa khóa. Natsu không để ý rằng hai bàn tay của Master đang nắm rất chặt. Ai ai trong Fairy Tail cũng là một người con của ông. Vậy có người cha nào không điên lên đi con mình bị hãm hại. Levy đang đọc sách với tốc độ nhanh khủng khiếp. Nhanh chóng tìm ra thông tin.

Levy: Tìm ra rồi! Thời gian thích hợp nhất để khai triển sức mạnh pháp sư tinh linh là vào ngày trăng tròn. Còn 3 ngày nữa! Chúng ta vẫn còn thời gian.

Levy nói rất nhanh. Tin đó khiến mọi người thở phào. Lucy sẽ tạm an toàn đến thời điểm đó. Master cũng khẽ thở phào, khuôn mặt với các nếp nhăn nhanh chóng được kéo giãn ra chút ít. Nhanh chóng lấy lại vẻ điềm tĩnh.

Master: Chúng ta sẽ chia ra hai đội. Một là ở lại điều tra về việc này. Một đi giải cứu Lucy.

Natsu: Tôi sẽ đi

Loki: Tôi cũng vậy.

Gray: Nè! Cậu đang bị thương đó Loki.

Loki: Không sao! Tôi vẫn còn sức chiến đấu.

Gray: *thở dài* Đừng cản đường đấy. Tôi cũng đi.

Juvia: Gray-sama đi thi Juvia cũng đi. Juvia cũng rất lo cho Lucy.

Jella: Xin cho tôi được đi cùng. Dù không phải trong hội nhưng tôi cũng đã điều tra về việc này nên có thông tin chút ít.

Erza: Tôi cũng sẽ đi. - suy nghĩ của Erza: “Minh ngốc thật! Lúc thấy các vết thương của Lucy thì phải hỏi cho rõ chứ.”

Master: Được. Vậy Natsu, Loki, Gray, Juvia, Jella và Erza hãy lập tức lên đường. Mang theo Lacrima để liên lạc. Nếu có chuyện gì báo ngay. Những người còn lại sẽ lên viện trợ sau. Happy, Lili và Carla cũng sẽ ở lại phòng hờ có việc gì gấp sẽ cần đến phép thuật bay.

Natsu vừa nghe xong đã ngay lập tức chạy ra. Những người khác đuổi theo.

Gray: Này thằng ngu kia! Biết đi đâu không mà dẫn đường vậy?

Natsu thẳng kết-tttt lại.

Gray: Với lại chẳng lẽ mày muốn chạy bộ tới à. Lên xe đi.

Juvia: Gray-sama nói đúng đó.

Natsu mặt xanh lè khi nghe đến xe nhưng cũng không nói năng gì mà bấm bụng leo lên. Ai cũng bất ngờ trước sự ngoan ngoãn lạ thường. Natsu đang rất lo cho Lucy nên chẳng còn nghĩ được gì. Erza định ngồi vào chỗ lái xa thì bị Jella kéo lại.

Jella: Em vào ngồi đi. Để anh lái.

Câu nói đó của Jella làm Erza cảm thấy ấm áp. Nhưng dù vậy vẫn phải tỏ ra mạnh mẽ. Erza không quen dựa dẫm vào ai khác

Erza: Anh đang bị thương đó.

Jella: *giọng trầm ấm* Không sao. Vào trong ngồi nào.

Erza: Không. Anh vào đi.

Biết tính cứng đầu của Erza. Một khi cô đã quyết là khó có thể thay đổi.

Jella: *thở dài* Chúng ta lái chung.

Nói rồi không đợi Erza trả lời. Jella leo lên chỗ lái và bế Erza lên ngồi cạnh mình. Mặt Erza thoáng đỏ. Cô có thể tự nhiên với Natsu, Gray hay nhiều tên khác trong hội nhưng rất ngại với Jella. >////

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Đột nhập

-----Chap 18: Đột nhập -----

Trong phòng giam ẩm mốc cách biệt hoàn toàn với thế giới bên ngoài, Lucy khẽ mở mi mắt nặng trĩu. Tối ồm. Cô chẳng nhìn rõ được thứ gì. Khẽ cựa mình. Lucy cảm thấy tay mình bị khóa bởi mớ dây xích sắt gỉ sét. Cô gắng đứng dậy trên đôi chân tê cứng. *leng keng* Tiếng chìa khóa cọ vào nhau. Lucy thấy tất cả chìa khóa tinh linh của mình đều ở đây. Cô thắc mắc sao chúng không lấy đi. Hay là ở đây cũng có vòng tròn phép thuật? Nhưng điều quan trọng lúc này là phải tìm cách thoát ra ngoài. Lucy nghe có tiếng bước chân gần đó. Có người đang đi tới! *két* Tiếng cửa sắt nặng nề được kéo ra. Ánh sáng mờ ảo phát ra từ cây đèn trên tay người vừa bước vào khiến Lucy khó nhìn thấy rõ gương mặt người đó.

Người đó: Lucy!

Giọng nói quen thuộc làm sao. Đây là giọng của người mà cô không thể nào được nghe lại sau 7 năm biến mất. Lucy bàng hoàng. “Là... là giọng nói của ông ta - Jude Heartfilia. Không! Chắc là trùng hợp thôi.” Lucy cố ép mình nghĩ thế.

Cây đèn được đưa lên cạnh mặt người đó. Đủ để Lucy thấy được khuôn mặt gắn liền với thời thơ ấu. Dù ghét dù hận nhưng tình phụ tử mãi không thể phai mờ. Chính là cha Lucy! Lucy như không tin vào mắt mình. “Chẳng lẽ... chẳng lẽ cha còn sống?”

Lucy: *giọng run rẩy* Ông... là ai?

Jude: Lucy! Con không nhận ra ta sao? Papa của con đây.

Ông ta nói rồi từ từ tiến lại gần Lucy. Còn cô thì lùi gần cho đến khi tấm lưng đụng vào bức tường sần sùi lạnh ngắt. Cô không tin. Sao cha mình lại ở đây? Ông ấy còn sống? Jude dơ tay chạm vào vai Lucy. Cô cảm thấy tay ông lạnh ngắt. Rùng mình. Lucy nhanh chóng hất tay ông t ra.

Lucy: *hét lên* Đừng chạm vào tôi.

Jude: *lớn giọng* Con là con gái ta. Không nhận ra chính cha mình ư? Đồ con bất hiếu.

Ông ta như một con thú hoang nổi điên, tay ông ta đưa lên bóp cổ Lucy. Rất mạnh! Lucy thấy khó thở. Nhưng nó vẫn không bằng cảm giác đau đớn nơi lồng ngực. “Cha... muốn giết mình. Rốt cuộc... ông ta vẫn ghét mình... Khó thở quá... đau quá.....” Bàn tay Lucy đang nắm lấy ta cha mình ngăn ông lại từ từ buông xuống, chơ vơ trong không khí. “Tất cả... kết thúc rồi...”

-----Bên ngoài tòa thành-----

Natsu và mọi người mất 1 ngày để đến nơi. Vậy là còn 2 ngày. Ai cũng cảm nhận được một lượng pháp thuật lớn tỏa ra từ nó.

Natsu: Tôi vào tìm Lucy! *chạy vào*

Jella: *chặn lại* Cậu có bị ngốc không? Cứ thế xông vào á.

Natsu: Không vào chả nhẽ ở đây chờ Lucy tự bước ra.

Jella: *thở dài* Cậu không thấy gì kì lạ sao?

Natsu: Hử?

Erza: Jella nói đúng. Cả tòa thành lớn lại không có một lính canh nào. Không phải rất kì lạ sao?

Natsu: *không hiểu* Vậy không phải dễ hơn cho chúng ta sao.

Mọi người: ==

Jella: Chúng ta chia ra đi. Ta có 6 người vậy chia làm 3 nhóm. 1 nhóm 2 người.

Erza: Jella nói đúng đó.

Juvia: Juvia đồng ý. Juvia sẽ chung nhóm với Gray-sama. Phép thuật của Juvia sẽ giúp được Gray-sama.

Gray không nói gì. Nhưng cậu không phản đối. Loki biết Jella và Erza có tình cảm nên cũng biết ý.

Loki: Tôi đi với Natsu.

Jella: Quyết định xong rồi nhé. Chúng ta chia làm 3 hướng vào tòa thành. Có chuyện gì dùng Larcima liên lạc với nhau.

-----Tất cả đã ở trong tòa thành-----

Phía Jella-Erza----- Hai người đang ở trong một căn phòng chứa đầy các chìa khóa.

Jella: Đây chắc là những chìa được tạo ra để chứa linh hồn và pháp thuật còn người.

Erza: Em không cảm thấy bất cứ phép thuật này từ những chìa khóa này.

Jella: Vậy cũng có nghĩa là Lucy cần an toàn.

Erza: *buồn* Cảm giác bạn của mình gặp nguy hiểm thật tệ.

Jella: *xót xa* Xin lỗi. Đáng lẽ anh phải nói cho mọi người sớm hơn.

Erza: Không phải lỗi của anh.

Jella: Anh nhất định sẽ cứu được Lucy. Cô ấy là người bạn quan trọng của em.

Erza cảm thấy có Jella bên cạnh thật tuyệt. Cô tỏ ra mạnh mẽ, cứng rắn nhưng trong thâm tâm vẫn yếu đuối cần người che chở. Jella là người mà Erza muốn bên cạnh nhất. Người mà cô... yêu.

Phía Juvia-Gray----- Dù hạnh phúc khi được đi cùng Gray-sama nhưng Juvia đang rất lo cho Lucy. Cô ấy... là người bạn đầu tiên của Juvia. Lucy là người đầu tiên bảo: “Đừng gọi tôi là Lucy-san. Lucy thôi! Chúng mình là bạn. ^^” Juvia rất vui khi nghe câu đó. Gray có vẻ nhận ra được sự lo lắng của cô. Gray nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn đang nắm chặt. Juvia khá bất ngờ.

Gray: *nhỏ giọng* Đừng quá lo lắng. Lucy sẽ không sao.

Juvia: *mặt hạnh phúc* Uhm. Juvia tin tưởng vào Gray-sama và mọi người.

Phía Natsu-Loki----- Họ đang đi xuống tầng hầm, Natsu ngửi thấy mùi của Lucy ở đó. Cầu thang đi xuống dài ngoằn và tối. Natsu phải đốt lửa của cậu lên. Bỗng họ nghe tiếng bước chân đi đến gần.

Loki: Cần thận đó!

Natsu ngửi ngửi vài cái rồi chợt nở nụ cười toe toét. Sao cậu nhầm cái mùi quen thuộc này chứ.

Natsu: *cười* Là Lucy! Mùi của cậu ấy rất rõ.

Loki: *khó tin* Sao lại vậy được?

Natsu nổi lửa sáng hơn. Và đúng như cậu nói. Loki thấy Lucy đang bước chậm chậm về phía họ. Natsu mừng rỡ chạy nhanh đến ôm chầm lấy Lucy.

Natsu: Lucy! Cậu đây rồi!

Loki thấy có gì đó rất lạ. Mắt Lucy lúc này như người vô hồn, không sáng long lanh như trước. Khi thấy Natsu cũng không cười nói hay mừng. Ôm Lucy nhưng thấy cô không phản ứng gì thì Natsu thấy hơi lạ.

Natsu: Lucy! Cậu không sao chứ?

Trên tay Lucy không biết cầm một con dao nhỏ từ lúc nào. Cô chém một nhát lên người Natsu. Nhưng Loki nhanh chóng chạy đến đỡ. Lưỡi dao sắc cứa vào vai làm vết thương cũ của Loki thâm trầm trọng. Máu phun phụt ra bắn vào mặt Lucy. Nhưng cô không có bất cứ biểu cảm nào. Dơ dao lên định chém tiếp thì Natsu nhanh chóng giữ chặt 2 tay Lucy.

Natsu: Cậu làm gì vậy Lucy? Tớ là Natsu! Không nhận ra tớ à? Natsu đây!

Lucy: *ngước đôi mắt vô hồn nhìn Natsu, thì thầm* natsu. . .

Nhưng Lucy lúc này mạnh kinh khủng. Cô giật tay khỏi Natsu một cách dễ dàng. Dơ dao lên 1 lần nữa với tốc độ cực nhanh chém vào Natsu. Cậu không tránh được hết, cánh tay đã ứa máu.

Natsu: *hét lên* LUCY! TỈNH LẠI ĐI! TỚ LÀ NATSU!

Lucy vẫn tiếp tục bước chậm chậm về phía Natsu với gương mặt vô cảm. Một lần nữa dơ con dao lên. . . Nhưng từ đôi mắt vô hồn, những giọt nước mắt thì nhau tuôn rơi.

-----End chap 18-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Nhớ lại

-----Chap 19: Nhớ lại-----

Natsu chưa bao giờ thấy tồi tệ như lúc này. Cảm giác đau đớn của vết thương mà Lucy gây ra còn không bằng nỗi đau trái tim cậu. Natsu và Loki khẽ ngạc nhiên khi thấy những giọt nước mắt nối tiếp nhau tuông rơi của Lucy.

Natsu: Loki! Lucy bị gì thế?

Loki: -=... tôi cũng đâu biết

Natsu: Lucy tấn công chúng ta nhưng... sao cô ấy lại khóc.

Loki không biết trả lời sao. Nhưng cậu nghĩ ở đây có điều gì không ổn. Hành động đó, biểu cảm lạnh lùng đó không phải là của Lucy mà cậu biết. Cô ấy dính ma thuật điều khiển sao? Nhưng... ma pháp đó chỉ ảnh hưởng đến người tâm lý không ổn định hoặc tuyệt vọng. Lucy có ý chí và tinh thần rất kiên cường sao lại bị vậy. Và lại... Lucy đã khóc tức cô ấy không muốn chuyện này xảy ra. Phải làm gì đó khiến Lucy trở lại bình thường. Loki cố bình tĩnh suy nghĩ tất cả mọi chuyện cho thông suốt. Trái lại với Loki thì Natsu chả sử dụng cái đầu của cậu ta mà cứ cố tiếp cận Lucy vừa né các đòn tấn công

của cô.

Natsu: *hét to* Lucy!!! Tình lại đi!!! Tớ là Natsu đây! LUCY!!!

Từng nhát chém dứt khoát và nhanh của Lucy cứ vung xuống. Không có dấu hiệu nào ngừng lại. Natsu đau. Không phải thể xác mà về tinh thần. Ai lại có thể cảm thấy bình thường khi người quan trọng của mình muốn giết mình.

Natsu: Cậu có cách gì không Loki?

Loki: Giờ tôi cũng không chắc. Nhưng để tránh nguy hiểm chúng ta phải cướp lấy con dao trên tay Lucy trước.

Loki nhanh chóng chạy ra sau Lucy. Dùng hết sức khóa 2 tay cô lại.

Loki: Natsu! Nhanh lên!

Natsu nhanh chóng chặt mạnh vào cổ tay Lucy khiến con dao trong tay cô rơi ra. Loki liền đá ngay ra xa và cậu buông Lucy ra. Do Loki dùng lực hơi mạnh nên có vết hằn đỏ trên 2 tay Lucy.

Natsu: *cáu* Cậu làm gì mạnh tay vậy Loki.

Loki: *toát mồ hôi* Lucy lúc này mạnh hơn cậu nghĩ đấy Natsu.

Không có vũ khí, Lucy vẫn không dừng lại. Cô tiếp tục dùng tay không tấn công Natsu và Loki. Cứ như không giết được cả 2 thì cô sẽ không dừng lại. Natsu thấy khó chịu. Cậu đi đến ôm chặt lấy Lucy. Ôm thật chặt. Hành động của Lucy chợt khựng lại. Nhưng chỉ trong tích tắc từng cú đâm mạnh lại tiếp tục đâm vào lưng Natsu. Natsu vẫn lì lợm không buông. Loki nhanh chóng nhìn thấy được khoảng khắc lúc Lucy chợt khựng lại khi Natsu ôm.

Loki: Natsu! Hãy làm điều gì mà cậu và Lucy nhớ nhất. Điều gì đó ấn tượng sâu với hai người. Nó có thể làm Lucy nhớ lại.

Điều gì đó khiến cả hai nhớ nhất? Không suy nghĩ điều. Natsu cuối đầu xuống hôn lên môi Lucy. Hành động đó khiến Loki đơ ra. Lucy đã dừng lại. Suy nghĩ của cô lúc này: “Hồi ấy này... cảm giác rất quen thuộc... cậu ta là ai?”

Thấy việc làm của mình có hiệu quả. Natsu hôn sâu hơn. Cậu mong trốn đôi môi của Lucy. Cô không đáp lại nhưng không kháng cự. Lưỡi cậu từ từ tiến sâu vào rồi quấn lấy lưỡi của Lucy. Có những việc có thể trí não không nhớ nhưng cơ thể lại nhớ. Lucy từ từ đã có chút phản ứng lại. Hơi thở của cả hai trở nên gấp gáp. Natsu cũng không phải là người có kinh nghiệm trong việc này. Đây cũng chỉ là lần thứ 2 của cậu. Tay Lucy không biết từ lúc nào đã vịn nhẹ lên vai cậu. Mắt cô đã nhắm lại. Chậm chậm đáp trả Natsu. Cậu cũng như quên mất mình đang ở trong tình cảnh nào mà cứ quấn chặt lấy môi Lucy. Cứ theo bản năng một thằng con trai mà làm. Lưỡi Natsu từ từ khám phá hết các góc ngách trong miệng của Lucy. Môi của Lucy như có sức quyến rũ khiến cậu không muốn rời. Cả người Lucy như mất hết sức lực, tựa hẳn vào Natsu. Cả hai hôn mà chẳng để ý đến bạn Loki tội nghiệp đang ôm trái tim rỉ máu đứng cạnh. Quá sức chịu đựng. Loki buộc phải lên tiếng cắt ngang màn nóng bỏng của cả hai.

Loki: *cổ bình tĩnh* Natsu! Tôi nghĩ là được rồi đó.

Natsu sức nhớ lại tình hình bây giờ. Lưu luyến buông đôi môi Lucy ra. Đôi mắt to tròn long lanh ngân ngấn nước của Lucy mở ra nhìn cậu. Đôi mắt cô đã có hồn hơn trước. Natsu cười cười ngại ngùng nhìn Loki tỏ ý xin lỗi.

Natsu: *cười* Lucy! Nhớ ra tớ chưa? N-A-T-S-U đây!

Lucy: Na... natsu...natsu

Lặp đi lặp lại vài lần cái tên Natsu. Nhưng Lucy vẫn chưa nhớ ra cậu là ai. Natsu bực mình. Cuối xuống cắn nhẹ lên môi Lucy.

Natsu: Nè! Nhớ chưa?

Lucy: *hét lên* NATSU!

Lucy sau khi kêu to tên Natsu thì chỉ cuối gằm mặt xuống không nói gì. Natsu thấy vậy thì nghĩ là Lucy vẫn chưa nhớ ra thì định cuối xuống hôn nữa (tỷ: *toát mồ hôi*) Nhưng kì này Lucy quay mặt tránh. Loki đứng cạnh đang tức sôi máu. Do tên góc Natsu đứng cao hơn Lucy nên không nhìn được. Chứ từ chỗ Loki anh có thể thấy rõ gương mặt đỏ như trái chà chua của Lucy sau khi cô hét tên Natsu. Nội tâm của Loki đang gào thét: “Lucy nhớ lại rồi! Cậu đừng lại được rồi đó Natsu.” Nhưng ngoài mặt vẫn phải cố nặn ra nụ cười.

Loki: Natsu! Bây giờ ổn rồi. Lucy đã bình thường rồi.

Natsu: *khó hiểu* Sao vẫn thấy cô ấy là lạ thế nào ấy.

Loki: Không sao đâu. - suy nghĩ thật “Không lạ được mới lạ ấy!”

Natsu: *nhìn Lucy, cười vui vẻ* Cậu nhớ lại rồi à Lucy? ^^

Lucy: Uhm

Natsu: Tốt quá rồi!

Natsu ôm chầm lấy Lucy mà không để ý đến gương mặt như đỏ bừng của Lucy. Trái tim yếu ớt của cô không thể chịu nổi nhiều đòn tấn công liên tiếp vậy được. Loki kẻ bên vạch đen đầy mặt.

Lucy: Natsu... được rồi bỏ tớ ra đi... >/////

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Quá khứ

-----Chap 20: Quá khứ -----

Nằm gọn trong vòng tay của Natsu, Lucy cảm thấy lòng mình trở nên áp áp. Cậu cho cô cảm giác an toàn khó tả.

Loki chỉ biết im lặng nhìn cô gái mình yêu trong vòng tay người khác. Anh biết là mình sẽ bị tổn thương nếu yêu... con người vì anh là tinh linh. Tinh linh sẽ sống mãi trong khi con người có tuổi thọ, một ngày nào đó sẽ già đi rồi chết. Biết là không nên nhưng tình cảm ấy vẫn cứ đến. Chắc từ lúc Lucy kiên quyết nói sẽ cứu một thằng tệ hại như anh. Tình cảm này... nên quên đi. Anh muốn Lucy được hạnh phúc và người làm điều đó có lẽ là Natsu - không phải anh.

Cảm giác có một mùi lạ đang tiếng lại gần. Natsu buộc lòng phải buông Lucy ra. Đứng chắn phía trước.

Natsu: *nói nhỏ* Có người đang đến.

Loki biết ý đi nhanh đến đứng cạnh Lucy. Lucy được Natsu và Loki kẹp giữa. Lại là giọng nói khiến Lucy bị điều khiển - cha của cô.

Jude: *cười* Con gái yêu của ta. Hãy đến đây nào. Sao lại xa lánh cha mình như thế?

Natsu và Loki sững người khi thấy Jude.

Natsu: Ông... ông ấy là cha của cậu mà Lucy. Tớ nhớ ông ấy đã...

Lucy cuối gằm mặt. Cố cho cả người đừng run lên.

Lucy: *giọng lạnh tanh* Các cậu tránh gia đình tớ chút. Chuyện này cứ để tớ.

Nói rồi Lucy lách qua khỏi Natsu. Cô bước chậm chậm đến chỗ Jude. Jude thấy thế thì dang tay định ôm cô vào lòng thì... *Xoạch* Lưỡi roi ngân hà của Lucy đứt khoát quất lên người ông ta. Hành động không chút do dự. Natsu không tin vào mắt mình. Sao Lucy lại tấn công cha cô ấy. Không phải là dòng máu đỏ chảy ra từ vết roi Lucy gây ra. Cả người ông ta từ từ tan chảy thành một bãi nước màu đen bốc mùi hôi thối. Lucy lạnh lùng nhìn bãi nước đó nhưng ánh mắt vẫn ánh lên tia đau đớn.

Lucy: Là giả. Cha của tớ chết rồi. Tớ chỉ bị lừa một lần thôi. Một mảnh dùm hai lần không có tác dụng với tớ.

Sau đó là nụ cười buồn. Cả Natsu và Loki đều biết dù là giả nhưng có ai không buồn đi tự tay kết liễu "cha" mình. Lucy nhanh chóng lấy lại tinh thần. Cô nở một nụ cười thật tươi nhưng không hiểu sao khi nhìn thấy nụ cười đó của Lucy, Natsu lại thấy rất đau lòng. "Lucy... cậu không cần cố ép mình cười lúc này đâu." - suy nghĩ của Natsu.

Lucy: Ngoài các cậu ra còn ai đến đây không?

Loki: Có Erza, Juvia, Gray và Jella.

Lucy: *khẽ bắt ngờ* Jella cũng đến à. Vết thương anh ấy không sao chứ?

Loki: *cười* Không sao. Wendy đã chữa cho anh ấy.

Lucy nghe đến đây thì chợt giật mình. Vậy là mọi người trong hội đều biết. Cô... lại gây rắc rối cho mọi người rồi. Một bàn tay to ấm áp đặt trên vai Lucy.

Natsu: *cười* Đừng lo lắng gì hết. Mọi chuyện rồi sẽ ổn thôi. Fairy Tail nhất quyết không tha cho người nào dám đụng đến bạn bè họ.

Lucy: *cảm động* Natsu... mọi người... cảm ơn.

Từ đâu đó một giọng nói vang lên. “Giải được thuật điều khiển của ta rồi à. Cũng khá đấy chứ”

Natsu: *nhìn xung quanh* Mày ở đâu? Có ngon ra đây!

Không trả lời Natsu. “Lucy. Có tin không nếu mẹ của cô - Layla Hearthfilia chết là do cô.”

Tai Lucy ù ù. Không thể nào!!! Lucy dùng tay bịt chặt hai tai mình. Không. Không. Cô không muốn nghe. Cô không tin.

Lucy: *hét lên* IM ĐI! TÔI KHÔNG TIN!

Vẫn giọng nói đó “VẬY... cô biết lý do tại sao mẹ mình chết chứ?”

Ồ... lý do mẹ cô mất... Lucy chưa bao giờ được nghe... Trong kí ức của cô, mẹ mất khi cô còn nhỏ. Chỉ nhớ trong một bữa ăn như mọi ngày, Lucy ngồi đợi rất lâu nhưng không thấy mẹ đến. Sau đó, papa nói với cô rằng mẹ đã mất. Lúc đó tinh thần cô rất suy sụp nên chẳng còn biết việc gì ngoài khóc. Đó là một cú shock rất lớn đối với một cô bé đang sống hạnh phúc trong tình yêu thương của cha mẹ. Cả người Lucy không ngừng run lên. Mặt trắng bệch. Ánh mắt hoang man, đau đớn. Natsu thấy rất đau lòng khi nhìn thấy cô như vậy.

Natsu: *hét* MÀY IM ĐI ĐƯỢC RỒI ĐÓ!

“Lucy! Nếu cô muốn biết sự thật thì cứ lên phòng cao nhất cuối hành lang của tòa nhà này. Lúc đó tôi sẽ cho cô biết mọi chuyện.” Sau câu đó thì tất cả chìm vào im lặng.

Lucy cố gắng nhấc đôi chân run rẩy đi đến căn phòng tên kia đã nói. Cô muốn biết được sự thật. Mới bước được một bước thì Natsu nắm chặt tay cô lại.

Natsu: *gầm giọng* Đừng đi Lucy. Đó có thể là bẫy.

Lucy: *giọng đau đớn* Nhưng... tớ nhất định phải đi. Mẹ tớ... Tớ xin lỗi.

Loki: *bước đến* Hắn không nói chỉ một mình Lucy đến. Chúng ta đi chung.

Lucy: Nhưng... nó có thể nguy hiểm...

Natsu: *chúm mày* Nguy hiểm thì càng không thể để cậu đi một mình. Chúng ta đi nhanh còn về hội nào.

Natsu nắm tay Lucy đi. Loki chỉ còn biết nén nỗi đau mà theo sau.

-----Tại căn phòng đó-----

Căn phòng mang phong cách cổ điển. Đa số đồ vật đều làm bằng gỗ và được chạm khắc tinh xảo. Chính giữa phòng có bộ sofa đỏ. Một người đàn ông ngồi quay lưng lại ngắm bầu trời đêm. Cả ba người bước vào. Không khí trong phòng lạnh lẽo hơn bên ngoài.

Lucy: *hít sâu* Tôi đến rồi. Sự thật là gì?

Người đàn ông đó từ từ quay mặt lại. Một khuôn mặt đẹp tuyệt vời nhưng chẳng có biểu cảm nào. Nhưng khi vừa nhìn thấy Lucy thì lập tức mở một nụ cười rạng rỡ chạy đến ôm chầm lấy cô. Lucy chả hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Người đó: Lucy! Gặp được em anh mừng lắm. Anh rất nhớ em.

Lucy: *ngạc nhiên* Anh nói gì vậy? Tôi không hiểu. Chúng ta chưa bao giờ gặp nhau trước đây cả.

Người đó: Đương nhiên rồi vì một phần kí ức của em đã bị xóa. Lại đây ngồi nào. Anh sẽ kể cho em nghe mọi chuyện.

Hắn thân thiết kéo tay Lucy đến cạnh ghế rồi ấn vai cô ngồi xuống mà không quan tâm đến 2 tên đực rựa kia. Natsu thì đang tức sôi máu vì tay tên kia cứ nắm lấy tay Lucy hoài không buông. Nhưng cậu phải cố nhịn. Đợi Lucy hỏi xong thì tên đó chết với cậu.

Tên đó: Anh và em là bạn thân từ nhỏ vì cả 2 gia đình tài phiệt có mối quan hệ rất tốt. Cả hai người đã có thời gian rất vui vẻ bên nhau. Nhưng... anh mạng trong mình sức mạnh lớn khiến cơ thể anh không chịu nổi. Ba mẹ anh đành phải đưa anh đến một pháp sư độc ác nhưng rất tài năng. Tên pháp sư hứa sẽ trị khỏi cho anh nhưng hắn muốn anh luôn ở bên hắn. Thế là anh mắc kẹt ở đây cho đến giờ. Vì không muốn em đau buồn nên ba mẹ em đành phải xóa mọi kí ức về anh của em. Tưởng đâu mọi chuyện sẽ êm xuôi nhưng tên pháp sư ác độc kia muốn có sức mạnh lớn và thể lực. Hắn có một ý tưởng điên rồ rằng sẽ đưa linh hồn và sức mạnh con người vào chìa khóa. Nhưng để có thể đưa một lượng lớn ma thuật hắn cần phải có 12 chìa khóa tinh linh và máu pháp sư tinh linh mạnh nhất. Lúc đó, pháp sư tinh linh mạnh nhất chính là mẹ em. Mẹ em đã có một trận chiến với hắn nhưng... em đã lên leo lên xe của mẹ em để đi theo. Và vì bảo vệ em nên mẹ em đã... Nhưng trước khi mất. Mẹ em đã lập một vòng tròn pháp thuật để bảo vệ em vì tất cả tinh linh của mẹ em đều được truyền hết cho em. Rất có thể em sẽ là mục tiêu tiếp theo. Cho nên em mới được an toàn đến bây giờ. Nhưng thời gian trôi qua, ma pháp của mẹ em ngày càng yếu đi. Tên kia đã nhân cơ hội bắt em. Anh thật vô dụng. Chỉ biết đứng nhìn mà chả làm được gì. Mẹ em đã đặt một lời nguyền lên tên đó khiến hắn không thể ra khỏi căn biệt thự và dùng phép vào ban ngày. Đó là tất cả.

Lucy bàng hoàng. Mẹ... đã mất vì cô? Nước mắt lưng rung trên khóe mi.

Hắn: Nhưng mẹ em chưa chết.

Lucy: Hà? Ý anh là sao?

Hắn đi đến bên 1 cái hộp tủ. Lấy chiếc chìa khóa vàng lấp lánh.

Hắn: “Linh hồn mẹ em đang ở trong này.”

-----End chap 20-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Nỗi giận

-----Chap 21: Nỗi giận-----

Tên đó: “Linh hồn mẹ em đang ở trong này. Và... có cách giúp mẹ em sống lại.”

Cả người Lucy run lên sau khi nghe câu nói đó. Có cách... làm mẹ cô sống lại.

Lucy: *mất bình tĩnh* Làm cách nào?

Tên đó nhẹ nhàng đưa chiếc chìa khóa lên tư thế mở.

Tên đó: ‘hồ to* KHAI MỞ!

1s 2s 3s ... không có chuyện gì xảy ra cả.

Lucy: Anh làm gì thế?

Tên đó: *cười* Đây là cách. Chỉ cần ai mở được cánh cổng bằng chiếc chìa khóa này là mẹ em có thể sống lại. Nhưng mở nó không phải là chuyện đơn giản. Nếu 1 người đã thất bại một lần thì người đó mãi mãi không thể mở nó được nữa.

Lucy *đứng dậy* Tôi sẽ làm.

Tên đó: *cười mỉm* Anh biết em sẽ nói thế mà

Lucy đi đến lấy chìa khóa vàng từ tay tên đó. Cô có chút căng thẳng. Bắt tất cả sức mạnh, cô phải giúp cho mẹ mình sống lại. Chợt Lucy nhớ ra điều gì đó.

Lucy: Đúng rồi. Tôi chưa biết tên anh?

Người đó: Tên anh là Toshi.

Lucy: *cười* Cảm ơn anh. Toshi.

Lucy tay cầm chiếc chìa khóa nắm giữ mạng sống của mẹ mình. Từ từ dơ lên.

Lucy: Hồi sức mạnh của cửa 88 triệu vì sao, sức mạnh của các tinh linh. Cầu xin mọi người hãy tiếp sức cho tôi. *trùng mắt* KHAI MỞ!!!

Một vòng sáng màu vàng bao quanh lấy Lucy. Chiếc chìa khóa vàng sáng lên. Lucy dùng hết tất cả pháp thuật mà mình có.

Lucy: *hét lên* KHAI MỞ!!!!!!

Ngay lúc đó, Natsu nghe 1 giọng nói thoảng qua tai mình. “Đừng... Lucy... đừng lại đi con...” Giọng nói rất giống của Lucy chỉ có điều trầm và mang nét đau buồn khôn siết. Natsu tự nhiên có cảm giác rất, rất xấu.

Ánh sáng lan chói từ chiếc chìa khóa khiến Natsu và Loki không nhìn thấy rõ mọi vật. Lucy cố gắng nhìn rõ mọi thứ trước mắt. Hình ảnh mờ ảo của Layla hiện ra trước mặt của cô. Nhưng... nét mặt đó... chỉ có khi cô mắc lỗi lúc nhỏ. Lucy đang cứu mẹ cơ mà. Sao mẹ cô lại nhìn buồn đến vậy. Mắt bà ánh lên vẻ đau đớn cùng những tia bất lực. Sau khi nhận biết được những điều đó tự nhiên trước mắt Lucy chỉ còn là một mảng đen tối. Và mọi

chuyện sau đó thì, Lucy hoàn toàn không biết gì cả.

Ánh sáng ấy gần yếu đi. Cả căn phòng trở lại với vẻ lạnh lẽ âm u ban đầu. Natsu và Loki dần nhìn rõ mọi thứ. Nhưng... sao Lucy lại dựa hẳn vào Toshi thế??? Tay hắn còn định vai cô.

Natsu: *cáu* Nè! Lucy bị gì thế?

Natsu toan chạy lại nhưng *cốp*. Có một bức tường pháp thuật ngăn cậu lại.

Natsu: *nổi giận* Tên Toshi khôn khiếp! Mày làm gì thế? Loki! Qua phụ tôi phá bức tường này.

Natsu nhìn qua thì thấy Loki mặt trắng bệch, nước mắt lăn dài trên hai gò má, ánh mắt đau khổ.

Natsu: Này Loki! Cậu bị gì thế?

Loki: *giọng đau đớn* Lucy... chết rồi.

Natsu: Hả? Lucy còn trong kia kìa. Cậu đùa à Loki.

Loki: Sự liên kết của tôi và Lucy đã... mất. Nó chỉ xảy ra khi chủ nhân của một tinh linh đã... chết. Lucy... cô ấy...

Natsu dờ người ra. Vẻ mặt đau buồn đó... Ánh mắt tuyệt vọng đó... Những giọt nước mắt đó... Natsu không tin vào điều này. Chỉ mới ít phút cách đây không lâu Lucy còn cười và nói sẽ về hội cùng mọi người mà. Cậu nhất định không tin.

Natsu: *cười gượng gạo* Nè Loki! Cậu đùa không vui đâu. Là một trò đùa phải không? NÓI CHO TÓ BIẾT Đ Y LÀ TRÒ ĐUA À. *cậu gầm lên*

Đáp lại lời Natsu là sự yên lặng. Natsu quay lại nhìn Lucy khẽ ngấm hờ mắt như đang ngủ tựa vào vai hắn ta. Cô ấy... trông chả có vẻ gì là đã chết cả. Nhưng không hiểu sau cả người Natsu cứ không ngừng run rẩy. Trái tim cậu như bị bóp nghẹt khiến cả việc hít thở cũng khó khăn. Natsu dùng tay đập mạnh trên bức tường vô hình.

Natsu: *điên lên* MÀY CÓ MAU ĐUA LUCY LẠI Đ Y KHÔNG THẮNG KIA!

Hắn bình thân lấy tay nâng cằm Lucy lên. Vuốt ve nhẹ nhẹ gò má trắng trẻo mịn màng. Rồi hắn búng tay nhẹ. Lucy mở mắt dậy và đứng choàng tay hắn. Đôi mắt đó... không có cảm xúc. Y như lúc Lucy bị điều khiển. Tên Toshi nhẹ nhàng cúi xuống nhặt chiếc chìa khóa vàng lên bỏ vào túi áo. Natsu giận điên người.

Natsu: *gầm giọng* Lucy chắc chắn chưa chết. Cô ấy bị điều khiển thôi. Loki! Cậu định ở đó khóc lóc đến chừng nào nữa hả?

Loki bước tới gần bức tường pháp thuật. Hai tai sư tử hiện rõ trên đầu. Cả người Loki tỏa ra sức mạnh.

Loki: *trầm giọng* Đấm bẻ bức tường chết tiệt này đi. Cả 2 cùng làm.

Choang Bức tường vỡ vụn. Toshi khẽ ngạc nhiên. Hắn không nghĩ 2 tên đó có thể phá được bức tường đó. Hắn đánh giá chúng hơi thấp rồi. Khẽ nghiêng môi. Hắn búng tay lần nữa. Lucy trở lại trạng thái như ngủ say. Khi Natsu và Loki đứng trước mặt hắn. Hắn thản nhiên cúi người xuống hôn vào cổ Lucy. Tạo ra... chấm đỏ hồng. Natsu tức run người. Cậu nhanh chóng chạy đến kéo Lucy lại. Hắn ta cũng chả ngăn cản gì. Khi đụng vào tay Lucy, Natsu rùng mình. Hơi ấm quen thuộc mà nỗi khi cậu nắm bàn tay cô không còn. Natsu hốt hoảng ôm lấy người Lucy. Toàn thân Lucy lạnh ngắt không sức sống. Nỗi sợ hãi bao trùm lấy Natsu. Cố gắng cho người mình đừng run lên.

Natsu: Lucy... cậu tỉnh lại đi. Lucy à...

Natsu cứ lay nhẹ Lucy. Giọng nói lạc đi. Natsu nguyên rủa chính mình. Cả 2 lần! 2 lần! Cậu đều không bảo vệ được cô. Kì Lucy tương lai bị Rouge giết. Hình ảnh máu Lucy cứ từ từ chảy ra, cô từ từ đi khỏi thế giới này. Natsu như chết lặng. Cả lần này. Chẳng lẽ cậu sẽ mất cô mãi mãi? Nỗi sợ hãi và đau đớn đang bóp nghẹt trái tim cậu.

Natsu nhẹ nhàng đặt Lucy ra xa. Lấy tay gạt những sợi tóc mai vương trên khuôn mặt cô. Rồi bước lại gần Toshi. Vung một cú đấm thật mạnh.

Natsu: *gào lên* THẮNG KHÔN NẠN! TAO SẼ GIẾT MÀY!

-----End chap 21-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Đánh mất

Haina: Ta đã khóc khi viết chap này ;A;

-----Chap 22: Đánh mất-----

Natsu điên cuồng lao đến đánh tới tấp vào Toshi. Rất rất mạnh! Cậu dùng hết tất cả sức lực mình có. Mất đi Lucy... nỗi đau đó khiến trái tim cậu, trí não cậu như muốn nổ tung. Mắt cậu hấn những tia máu đỏ hoét. Sức mạnh cậu bùng nổ dữ dội. Ngon lửa đỏ mạnh mẽ bao quanh khắp người Natsu. Đây là sức mạnh của cảm xúc. Cậu đã dùng nó 1 lần khi đánh với Erigor (tên dùng gió trong chap 18) Nhưng Toshi không hề là một đối thủ yếu. Hấn nhẹ nhàng né các đòn tấn công như vũ bão của Natsu. Tung những cú đánh vào các chỗ hiểm. Chỉ sau một thời gian Natsu đã đuối sức. Loki thấy tình hình có vẻ không ổn.

Loki: Natsu! Hãy phối hợp với tôi. Đừng đánh loạn xạ thế.

Natsu: Biết!!!

Cả hai cùng kết hợp đòn tấn công. Nén pháp thuật vào 1 quả cầu và cho đẩy nó đến chỗ Toshi. Xung quanh Toshi xuất hiện 1 màn chắn màu đen bao khắp người hấn. Đòn tấn công của Natsu và Loki bị dội lại. Cả hai dường như sức lực bị trút hết ngã phịch trên đất. Toshi... hấn quá mạnh.

Cánh cửa bật mở, Erza, Jella, Juvia và Gray xuất hiện. Có lẽ chấn động mạnh vì cuộc chiến đã dẫn họ đến. Mọi người nhìn thấy Lucy nằm trên sàn bất tỉnh. Erza nhanh chóng chạy lại đỡ lên. Cô... rùng mình khi toàn thân Lucy lạnh cóng. Cảm giác đau đớn lan tỏa khắp cơ thể.

Erza: *giọng ngen ngào* Chúng ta... đến trễ rồi.

Juvia nhìn thân thể dơ cứng của Lucy mà không nói được lời nào. Lucy... là tình địch cũ của Juvia. Là người bạn đầu tiên của Juvia. Là người cùng Juvia chiến đấu. Là người vẫn tha thứ cho Juvia khi chính Juvia làm hại mình... Nước mắt Juvia rơi lã chã. Không... không thể nào!!! Gray-sama đã nói rằng Lucy sẽ không sao mà. Nhất định Juvia và Gray-sama sẽ cứu được Lucy mà. Thế sao Lucy lại thế... này... Đôi chân Juvia run rẩy không thể đứng vững. Juvia ngồi bật xuống. Ánh mắt đau đớn mất hồn.

Juvia: *hét lên* Juvia đúng là người chỉ mang xui xẻo. Ai liên quan đến Juvia đều gặp bất hạnh. Là do Juvia không tốt!!!!

Nước mắt chảy dài trên gò má Juvia. Gray không muốn nhìn thấy những giọt nước mắt của cô. Cậu cũng đang rất buồn. Ai lại không buồn khi mất đi một người bạn thân thiết. Nhưng lúc này cậu không được yếu đuối. Cậu cần phải mạnh mẽ để ngăn những giọt nước mắt của Juvia - người con gái quan trọng nhất của cậu.

Erza là người bình tĩnh nhất. Cô quan sát tất cả trong phòng và hiểu được tương đối mọi chuyện. Jella nhìn Erza lúc này mà đau lòng. Anh biết cô chỉ cố giấu nỗi buồn vào trong lòng. Lúc này chắc chắn Erza rất muốn khóc nhưng cô lại chôn sâu nó vào lòng.

Natsu ngửi mùi và biết được rằng mọi người đã đến. Như thường thì chắc chắn Natsu sẽ hiểu chiến mà bảo rằng chính mình sẽ xử tên này một mình nhưng... Lucy là quan trọng hơn hết.

Natsu: *la lên* CHÍNH THẮNG KHỐN NÀY HẠI LUCY!

Juvia không để ý tình hình. Tai vừa nghe thông tin Natsu nói là Juvia liền có ý nghĩ muốn giết chết tên đó. Đương nhiên những người còn lại đều đang có chung suy nghĩ. Tất cả đều xông nên. Sự tức giận khiến cho ma thuật tăng lên rất nhiều.

Juvia: THẮNG KHỐN NẠN! TAO SẼ KHÔNG THA CHO MÀY!!!

Natsu và Loki đang cố gắng đứng dậy. Khắp người cả 2 chi chít vết thương.

Gray: Hai người cứ ở yên đó! Chúng tôi sẽ lo tên này.

Natsu: *giọng trầm nặc* Mày điên à. Sao tao có thể ở yên mà trơ mắt nhìn chứ.

Thế là tất cả cùng xông lên. Tên Toshi đã đánh giá thấp sức mạnh của Fairy Tail. Hấn bị đánh cho tơi tả. Natsu đâm một cú thật mạnh vào bụng Toshi khiến máu ứa ra từ miệng hấn. Juvia cho những đường nước nóng hồi chém quanh người chiến toàn thân hấn toàn máu. Mùi máu tanh cũng không làm điệu đi được tí lạnh lẽo nào trong căn phòng. Toshi ngã gục xuống. Hấn đã chết. Natsu ngay lập tức chạy đến ôm chầm lấy cơ thể đang lạnh gắt qua từng giây từng phút của Lucy. Cô truyền cho cô chút ấm áp của cơ thể mình. Giết được hấn nhưng... Natsu không thể thấy giải tỏa đi tí nào. Những kỷ ức, kỉ niệm của cậu và Lucy cứ xuất hiện trong tâm trí cậu. Rất, rất nhiều. Nó giờ như một cây dao cứa vào trái tim Natsu. Sau bao nhiêu chịu đựng, nước mắt cậu đã rơi. Từng giọt từng giọt nối tiếp nhau, mặn chát. Cố xiết chặt lấy Lucy. Cả người cậu run rẩy. Từ bây giờ cậu không thể nhìn thấy nụ cười tinh nghịch đó nữa sao? Không thể nhìn thấy nét mặt giận dữ mỗi khi cậu tự ý vào nhà cô? Không thể ngửi được mùi hương đã sớm trở nên quen thuộc? Không thể nghe tiếng "Natsu" trong trẻo mỗi khi cô gọi cậu? Không thể thấy vẻ mặt lo lắng của cô vào mỗi cuối tháng vì lo cho tiền nhà? Không thể ôm cô vào lòng? Không thể nhìn thấy ánh mắt rạng ngời đó nữa? Không thể... bên cạnh cô mãi mãi sao? Giờ để có thể làm cho mi mắt đang nhắm nghiền kia mở ra nhìn cậu. Natsu có thể làm bất cứ điều gì, đánh đổi bất cứ thứ gì. Nhưng... cậu biết là không thể...

Loki đứng cạnh. Anh giờ không biết nói gì. Anh có không thể nào an ủi ai vì chính mình cũng đang đau đớn.

Gray ôm chặt Juvia đang nức nở vào lòng. Tự nhủ m phải mạnh mẽ lên. Juvia rất buồn, tim Juvia đang đau lắm... đau lắm... Nước cứ chảy hoài từ mắt Juvia khiến mọi vật nhòe đi. Thấm vào vai áo Gray.

Erza đang lấy larcina ra liên lạc với những người còn lại trong hội Fairy Tail. Jella bước tới. Ôm lấy cô từ đằng sau. Ép sát cô vào người mình. Erza thoáng bất ngờ. Vô nhè nhẹ vào vai Jella ý muốn anh thả ra. Jella không buông.

Jella: *giọng trầm ảm* Erza... anh biết em đang rất buồn... Đừng chịu đựng nữa. Vào lúc này em nên khóc. Đã có anh ở đây rồi. Đừng lo lắng gì cả.

Sóng mũi Erza cay cay. Chỗ yếu mềm nhất trong lòng được mở khóa. Cô gục vào vai Jella khóc. Khóc rất nhiều. Phải! Đã có anh ở đây. Đã có người cho cô mượn vai để gục vào. Erza rất buồn. Rất rất buồn. Cô tưởng cho đã đủ sức mạnh để bảo vệ bạn bè đồng đội mình nhưng giờ... cô đã không thể. Jella không hề giỏi trong việc an ủi. Chỉ biết ôm thật chặt Erza. Đó là những gì anh có thể. Hãy để thời gian xóa đi tất cả...

-----End-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Cô ấy

Cái chữ END chap trước là TROLL đấy =))))))

-----Chap 23: Cô ấy -----

Lucy vẫn nằm đó, mi mắt nhắm nghiền như đang ngủ. Nếu không chạm vào thân thể lạnh toát kia chắc chắn sẽ chẳng ai biết rằng cô đã mất. Natsu vẫn không buông Lucy ra vì biết nếu buông tay lúc này thì sẽ không còn cơ hội nào nữa.

Erza dần nén đau thương. Cô muốn lúc này mình phải tỉnh táo. Khẽ đẩy Jella ra, lu luyền rồi xa bờ vai ấm áp đó.

Erza: *nhỏ giọng* Cảm ơn anh. Em ổn hơn nhiều rồi. Bây giờ chúng ta cần liên lạc với mọi người.

Jella vẫn nhìn Erza với ánh mắt lo lắng. Nhìn Erza lúc này anh đau lòng lắm. Erza đi đến lấy Larcima trong túi ra liên lạc với mọi người trong hội để báo tin... của Lucy. Trong quả cầu hiện ra gương mặt Levy rất lo lắng cùng mọi người.

Levy: *giọng gấp gáp* Sao cậu liên lạc với tụi tớ trễ thế? Có chuyện gấp đây!!! Tuyệt đối đừng để Lucy đụng vào bất kì chiếc chìa khóa nào. Nó sẽ hút lấy linh hồn cô ấy. Chiếc chìa khóa đó được lấy ra từ trong quyển sách của Zeref.

Erza lặng im không biết nói gì. Muốn mở miệng nhưng dường như có gì đó chặn lại ở cổ họng khiến cô không thể nói thành lời. Jella từ từ đi đến vỗ nhẹ lên vai Erza trấn an cô.

Jella: *giọng đượm buồn* Xin lỗi mọi người. Lucy đã...

Jella quay khỏi Larcima hướng về phía Natsu đang ôm lấy Lucy. Mọi người nhìn thấy những giọt nước mắt của cậu cũng hiểu được phần nào. Erza ngoảnh mặt đi không dám nhìn vào mọi người.

Vài giây im lặng, phía bên kia đã vang lên những tiếng nấc nghẹn ngào. Không gian chùng xuống ảm đạm.

Master: *trọng trầm buồn* Những người còn lại ổn chứ?

Jella: *nhìn mọi người* Tất cả đều không sao.

Master: Uhm... Giờ các con về hội đi.

Jella: *cúi gằm mặt* Tôi xin lỗi.

Master: Không phải lỗi của cậu.

Kết nối giữa 2 khối Larcima đã ngắt. Natsu nhẹ nhàng bế Lucy trên tay.

Natsu: *nhỏ giọng* Về hội.

Những người còn lại từ từ theo sau. Jella chợt nhớ ra điều gì đó. Anh chạy lại xác chết của Toshi. Nhẹ tay tìm kiếm chiếc chìa khóa vàng. Jella nghĩ Lucy vẫn chưa chết. Có điều gì kì lạ ở đây. Một vật vô tri vô giác sao có thể giết chết con người.

-----Tại nhà Porlyusia-----

Lucy nằm trên giường bệnh. Nhưng không còn nhịp thở đều đều nữa...

Porlyusia: *gầm giọng* Các người ra ngoài hết đi! Ta không thích con người!

Natsu: *lớn tiếng* Tôi muốn ở cạnh Lucy.

Porlyusia: *liếc Natsu* Ta không muốn.

Natsu: *hét* SAO TÔI CÓ THỂ RỜI LUCY LÚC NÀY CHỨ! TÔI MUỐN NHÌN CÔ ẤY! TÔI KHÔNG MUỐN BỎ PHÍ THÊM PHÚT GIẤY NÀO NỮA!!!

Porlyusia: *trầm tư* Người có thể gây cản trở! Ra ngoài!

Natsu: *mất ánh lên về bất lực, đau khổ* Tôi... hứa sẽ giữ yên lặng. Tuyệt đối không làm phiền gì đến bà. Chỉ xin... cho tôi ở cạnh Lucy. Tôi muốn được nhìn thấy cô ấy. Tôi xin bà. *cúi người*

Bà ta khẽ bất ngờ nhưng ánh mắt lạnh lùng băng giá nhanh chóng trở lại. Không nói gì. Porlyusia không thềm ngó gì đến Natsu mà quay qua xem xét cho Lucy. Đó có nghĩa là ngầm chấp nhận. Natsu nhanh chóng đứng sát qua một bên không gây cản trở gì đến bà Porlyusia, chỉ có ánh mắt là luôn hướng về Lucy.

Thời gian trôi qua rất chậm. Đối với Natsu càng chậm hơn. Nhìn sự sống đang ngày càng xa dần Lucy, cậu... đau... đau lắm.

Bà Porlyusia cầm chiếc chìa khóa vàng mà Jella đưa cho sẫm soi. Tìm kiếm gì đó trong sách. Hai chân mày bà cau lại làm cho các nếp nhăn dưới đuôi mắt rõ hơn. Đây là lần đầu Porlyusia thấy tình trạng này. Cô gái này không phải chết mà cũng không phải sống. Chỉ linh hồn bị lấy đi khỏi thân xác. Thân thể của cô ta cũng không có dấu hiệu phân hủy, chỉ lạnh đi. Chiếc chìa khóa này chứa linh hồn ư...? Lại lật thêm một trang sách. Bà giật mình. Chuyện này thật khó có thể tin được. Cánh cứu cô gái này... quá nguy hiểm. Sao có ai dám làm chứ!!! Nghĩ rồi ánh mắt của bà không hiểu sao lại hướng về Natsu.

Porlyusia: Cậu có thể làm bất kì điều gì để cứu Lucy?

Natsu: *mừng rỡ* Có cách để cứu cô ấy?

Porlyusia: *khẽ cau mày* Trả lời câu hỏi của ta trước!

Natsu: *gật đầu dứt khoát* Chắc chắn! Vì Lucy tôi có thể làm bất cứ gì.

Porlyusia: Vậy cảm giác của cậu đối với Lucy là như thế nào?

Natsu: *khẽ ngẩn người*...Lucy rất quan trọng với tôi.

Porlyusia: *cau mày* Quan trọng? Đến mức nào? Bạn bè hay...

Câu nói được bà bỏ lửng

Natsu... rất quan trọng. Không có Lucy tôi... thấy đau lắm, ngực thấy vô cùng khó chịu. Cảm giác như có gì đâm vào. Lucy là người bạ... là người quan trọng của tôi.

Natsu không muốn nói ra từ bạn. Cậu không hiểu tại sao mình lại vậy. Lucy rõ ràng là bạn cậu. Người bạn quan trọng nhưng khi nói ra điều đó cậu lại thấy khó chịu.

Porlyusia thật đau óc với cách nghĩ này của Natsu. Có người ngốc đến thế cơ á?

Porlyusia: *khẽ thở dài* Nếu cậu chưa nhận ra thì rất nguy hiểm. Ta cần một người có cảm xúc mạnh liệt với cô ta. Nếu không đủ... có thể gây chết người. Natsu! Khi ở cạnh Lucy cậu cảm thấy thế nào? Muốn làm gì với cô ấy?

Natsu: Uhm...Tôi muốn ở cạnh Lucy. Muốn cùng đi làm nhiệm vụ với cô ấy. Muốn nhìn thấy cô ấy cười. Khi Lucy vui thì tôi cũng thấy vui. Không muốn nhìn Lucy buồn hay khóc.

Porlyusia: Cậu... thích Lucy?

Natsu: Đương nhiên tôi thích cô ấy. Rất thích.

Porlyusia: *đau đầu* Không phải theo nghĩa đó. Cậu có yêu Lucy không? -suy nghĩ: "Sống trên đời chừng ấy năm ta chưa bao giờ thấy ai ngu như tên này!!! @@"

Natsu ngẩn người khi nghe Porlyusia nói thế. Trong tâm trí cậu bây giờ toàn những kí ức, kỷ niệm của cậu và Lucy. Cảm giác của cậu... - suy nghĩ của

Natsu: “Minh... có yêu Lucy không ư?”

-----End chap 23-----

Haina: *ôm Porlysia hun chụt chụt* Trùi ui ta iu bà quá xá!!!

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Nhận ra

-----Chap 24: Nhận ra-----

Gió thổi huu huu, man mát cũng không làm dịu đi cơn giận của bạn Loki nhà ta lúc này. Với tính cách khá tốt (nếu không nói là rất tốt) của anh thì những gì Porlysia nói với Natsu Loki đã nghe được hết. Tên đại ngốc Natsu!!!! Thế là sức kiềm chế có hạn. Mọi âm ức dồn nén bấy lâu nay của Loki nhà ta bùng nổ. Anh dơ chân đạp cửa thật mạnh. “RẦM!”. Tội nghiệp em cửa vô tội giờ đã nằm cheo ngeo dưới đất vỡ tan thành. Loki hùng hổ bước tới trước Natsu nắm lấy áo cậu. Natsu nhà mình đúng là có tài năng bẩm sinh chọc giận một người lịch sự phong độ như Loki.

Loki: *la lớn* CẬU CÓ PHẢI LÀ THẲNG NGỐC KHÔNG??? ĐẾN GIỜ VẪN CHƯA NHẬN RA TÌNH CẢM CỦA CHÍNH MÌNH Ư? THẾ THÌ CẬU CỨ NGỐC SUỐT ĐỜI LUÔN ĐI! TÔI THÍCH LUCY! PHẢI NÓI ĐÚNG HƠN LÀ TÔI YÊU CÔ ẤY! YÊU RẤT NHIỀU!

Natsu đứng hình trước những lời Loki vừa nói. Loki... có tính cảm với Lucy. Cậu không hề biết. Tức là Lucy và Loki sẽ luôn ở cạnh bên nhau, sinh ra trăm con ư? Không! Natsu không hề muốn điều đó. Cứ nghĩ đến việc Lucy ở bên cạnh một ai khác không phải là cậu thì Natsu chẳng thấy vui chút nào. Từng cử chỉ hay hành động của Lucy hiện ra trong tâm trí cậu. Các kỉ ức về cô khiến cậu thấy ấm áp. Nụ cười đó! Ánh mắt đó! Khiến Natsu nhớ mãi. Tâm trí cậu đã khắc ghi sâu hình ảnh của Lucy tự lúc nào. Và bây giờ đây cậu hiểu rõ hơn bao giờ hết. Trái tim đang đập từng nhịp nhanh và mạnh mẽ đã chứng minh điều đó. Cậu... thích Lucy. À! Nói đúng hơn là. Natsu yêu Lucy. Yêu rất nhiều.

(tg: *chảy từng từng* Trùi ui tui hạnh phúc quá! Qua 23 chap truyện Natsu cuối cùng đã nhận ra. Đánh dòng chữ này mà tui run run hạnh phúc quá trùi.)

Xả một tràng với Natsu xong. Loki quay qua bà Porlysia.

Loki: *nhỏ giọng lại* Tôi sẽ giúp. Cảm xúc tôi dành cho Lucy mãnh liệt hơn ai hết.

Natsu ngay lập tức bước đến vịn vai Loki

Natsu: *nói to* Không! Tôi sẽ làm! Tôi... yêu Lucy.

Porlysia khẽ cười thầm. Con người... cũng không quá tệ.

Porlysia: Loki! Cậu không làm được đâu. Vì... cậu là một tinh linh. Cách này chỉ có thể ứng dụng với con người.

Loki đã đoán trước được câu nói này nhưng trong lòng vẫn không khỏi cảm thấy chua chát.

Loki: *cười lớn* hahahaha. Tôi thức biết là sẽ như thế mà. Thấy tôi đóng kịch giỏi không Natsu?

Natsu: *ngơ ngác* Hà?

Loki: *cười gian* Giỡn với cậu thôi. Giúp được cậu nhận ra tình cảm của mình rồi đấy. Tôi là người yêu của công chúng mà. Sao có thể thuộc về một người được.*nhiêm mặt* Nhớ! Cứu bằng được Lucy. Tôi trông cậy hết vào cậu.

Nói rồi Loki đi về phía cửa. Natsu mặt mày đỏ chót chả nói được lời nào. Tất cả... là giỡn á!!! Một người ngốc bẩm sinh như Natsu thì sao nhận ra lời nói dối đó của Loki chứ. Porlysia nhìn theo bóng lưng đơn độc có chút buồn của Loki. Bà đương nhiên biết anh đang nói dối nhưng có những chuyện nên như thế. Vì đôi khi dục thật làm ta đau hơn nhiều. Chẳng là hãy dựng một lời nói dối “tốt” để ai cũng vui vẻ. “Loki! Cậu ta đúng là một chàng trai tốt.” - Porlysia nghĩ.

Natsu thấy Porlysia cứ trầm ngâm không nói tiếp nên đành lên tiếng.

Natsu: Bà mau nói cho tôi biết cách cứu Lucy đi!

Porlysia: *nghiêm mặt* Cậu hãy làm việc mà cậu và Lucy ghi nhớ nhất xong nắm lấy chiếc chìa khóa này. Nên nhớ là trong đầu cậu ý chí muốn cứu Lucy phải thật mạnh. Cậu sẽ tới được nơi chứa linh hồn Lucy. Sau đó thì chính ta cũng không biết. Nếu thất bại thì linh hồn cậu cũng sẽ bị kẹt mãi mãi trong đó. Sao? Vẫn muốn làm chứ?

Natsu: Đương nhiên. Lucy là người quan trọng nhất với tôi.

Porlysia: *khẽ gật đầu* Đây! Chia khóa.

Bà đưa chiếc chìa khóa đã cướp đi linh hồn người con gái cậu yêu cho Natsu. Nắm chặt nó trong tay. Hơi lạnh tỏa ra từ kim loại truyền vào người Natsu. Cậu mơ hồ nhận ra được có ai đang gọi cậu. Bước đến bên Lucy, Natsu quỳ gối xuống để nhìn rõ gương mặt xinh xắn như đang say ngủ kia. Cậu khẽ áp môi mình lên môi Lucy. Không quá mãnh liệt. Một nụ hôn nhẹ nhàng. Natsu nhìn kĩ Lucy lần cuối. Dù cậu luôn tự nhủ chắc chắn mình sẽ cứu được Lucy nhưng sâu trong thâm tâm cậu vẫn lo sợ. Tính mạng người cậu yêu nằm trong tay cậu.

Natsu: *thì thầm vào tai Lucy* Lucy! Tớ yêu cậu.

Một tay nắm chặt lấy chiếc chìa khóa, một tay nắm chặt lấy bàn tay nhỏ nhắn của Lucy. Natsu từ từ thấy trước mắt mình tối dần. Cậu đang chìm vào một không gian khác. Linh hồn Natsu đã đi vào chiếc chìa khóa.

“Natsu... Natsu...”

Nghe tiếng gọi vừa quen vừa lạ. Natsu khẽ mở mắt. Trước mặt cậu là Lucy mà. OoO Á mà khoan! Trông già hơn. Vội lại Lucy có bao giờ mặc đầm xòe kiểu công chúa. Natsu nhớ cô toàn thích diện váy ngắn hay quần short. Vội lại... ngược Lucy bị hơn tẹo thì phải. (tg: = _''||) Chợt nhớ ra câu nói mà Porlysia đã nói với mình trước đó.

Natsu: Cô... là mẹ của Lucy?

Layla: *cười buồn* Phải. Ta là mẹ của Lucy - Layla Heathfilia

Natsu: *hấp tấp* Vậy Lucy đang ở đâu? Cô ấy đâu rồi???

Layla: Linh hồn Lucy đang bị nhốt ở đây.

Layla lách người qua. Ngón tay chỉ đến phía sau Natsu. Cậu quay đầu lại và ngỡ ngàng. Lucy đang bị toàn cây cỏ quấn lấy khắp người. Linh hồn cô cũng như thân thể. Đang ngủ say.

Layla: *buồn* Ta bây giờ chỉ là một linh hồn gần như sắp tan biến. Chẳng giúp được gì. Ta cảm thấy bản thân mình thật bất lực. Nhìn con gái đang chết dần đi mà chẳng biết làm gì. Ta thật là một bà mẹ tồi. Chắc Lucy ghét ta lắm.

Natsu: *lắc đầu* Không hề. Lucy rất thương cô. Cô ấy luôn viết thư cho mẹ mình mỗi ngày dù biết nó sẽ chẳng bao giờ được gửi. Đừng lo! Tôi sẽ làm bất cứ điều gì để Lucy được hạnh phúc. Tôi phải làm gì bây giờ để cứu cô ấy? Xin hãy nói cho tôi biết.

-----End chap 24-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ký ức

-----Chap 25: Ký ức -----

Natsu: *thành khẩn* Hãy chỉ tôi cách cứu Lucy. Tôi sẽ làm bất cứ giá nào để Lucy sống lại.

Gương mặt Layla khi nghe đến đây rất buồn. Ánh mắt ánh lên tia đau đớn.

Layla: *giọng buồn* Cho dù có chịu nhiều đau khổ như thế nào cậu cũng sẽ cứu Lucy chứ?

Natsu: *gật đầu* Tôi chắc chắn.

Layla: Hãy cho Lucy uống... máu của cậu. Máu của một Dragon Saylor có sức mạnh hồi phục cho một pháp sư tinh linh nếu... dragon saylor đó có một cảm xúc mạnh mẽ với Lucy. Và người đó chính là cậu.

Natsu: *cười vui vẻ* Vậy thì dễ thôi. =)) Tôi cứ tưởng chuyện gì ghê gớm lắm.

Layla nhìn Natsu vui vẻ như vậy lòng càng nặng. Cô biết cậu trai này rất yêu quý con gái của cô. Nhưng... sau việc này... cậu ta sẽ bị tổn thương..

Layla: *khẽ lắc đầu* Không phải chỉ là một chút. Ta không biết phải uống bao nhiêu Lucy mới tỉnh lại. Và nếu có tỉnh lại thì...

Natsu: Không sao. Tôi có đủ máu khiến Lucy no bụng mà. *cười tươi*

Layla: *nhắm mắt, lấy hết sức nói ra* Nếu Lucy tỉnh lại thì con gái ta sẽ mất hết ký ức về người đã cho máu nó. Tức là cậu đấy Natsu.

Nụ cười tắt ngấm trên khuôn mặt của Natsu. Lucy... sẽ mất tất cả ký ức về cậu. Cô ấy sẽ quên hết những kỷ niệm đẹp để đó. Cả người Natsu ru rẫy. Trái tim cậu đau thắt. Nhưng... mạng sống của Lucy quan trọng hơn bất cứ điều gì. Cậu thật sự muốn nhìn thấy lại khuôn mặt tràn đầy sức sống đó của cô. Được nghe cô gọi tên cậu... Nhưng... Lucy sẽ không còn nhớ gì về cậu nữa sao?

Natsu: *giọng run rẩy* Vậy còn ký ức về những người khác?

Layla: Lucy vẫn sẽ nhớ. Chỉ những điều liên quan đến cậu sẽ biến mất.

Natsu cố gắng đứng vững. Luôn tự nhủ rằng mình sẽ không sao. Lucy sống lại là điều mình mong muốn nhất.

Natsu: *cố nặn ra một nụ cười* Không sao. Lucy không bị mất trí nhớ là được.

Layla nhìn Natsu mà lòng quặn đau. Với trách nhiệm của một người mẹ Layla nên mừng vì con gái mình sẽ được cứu và đã có một người sẵn sàng hi sinh tất cả để bảo vệ nó. Nhưng... liệu nó có buồn không khi quên đi người con trai này.

Thân thể Layla ngầy một mờ ảo. Thoát ẩn thoát hiện trong không gian. Layla cười buồn. Cuối cùng đã đến lúc rồi sao. Dù gì cô cũng chỉ là một linh hồn còn vương vấn mấy chục năm nay vì lo cho sự an nguy con gái mình nhưng giờ đã có một người thay cô bảo vệ nó. Layla có thể yên lòng nhắm mắt.

Layla: *nhìn Lucy* Lucy! Hãy nhớ rằng mẹ mãi mãi yêu con. * quay qua Natsu, cười thật nhẹ* Natsu! Cảm ơn cậu vì tất cả và xin... lỗi...

Layla biến mất... chỉ để lại những hạt bụi nhỏ hòa mình vào không khí và tan biến.

Natsu: *thì thào* Lucy cũng rất yêu cô Layla.

Natsu đi về phía Lucy đang bị quấn lấy bởi những dây leo chằng chịt. Cậu muốn đi đến bên Lucy thật nhanh nhưng sao đôi chân cậu lại nặng trĩu khiến từng bước chân trở nên khó khăn, chậm chạp. Natsu đang sợ. Cậu rất sợ Lucy sẽ quên cậu. Chỉ quên mình cậu. Nhưng lại càng sợ Lucy sẽ mãi mãi nằm đó. Không bao giờ mở mắt. Đứng bên cạnh Lucy, Natsu lấy tay cầm chặt những dây leo đó. Ngọn lửa đỏ rực bùng lên khiến tất cả dây leo cháy rụi nhưng không có ngọn lửa nào đụng đến Lucy sát đó. Mất vật ngăn đỡ, cả người Lucy đổ sập xuống nhưng Natsu đã nhanh tay bắt lấy. Cậu ngồi xuống và gối đầu Lucy lên đùi mình. Lấy tay khẽ vén những sợi tóc mai vương trên gương mặt xinh xắn kia. Một tay đỡ đầu Lucy, một tay Natsu đưa lên miệng cắn thật mạnh. Cậu cắn ngay cổ tay, nơi tập trung nhiều mạch. Máu - đỏ chót tuông ra. Nước mắt Natsu chảy ra, không phải vì... đau. Cậu biết chỉ cần cho Lucy uống máu mình là cô ấy sẽ tỉnh lại nhưng giây phút dòng máu nóng nổi ấy tuông vào khoang miệng nhỏ kia cũng là lúc sự hiện diện của cậu sẽ bóc hơi hoàn toàn hồi ký ức của Lucy. Lấy miệng mình hút lấy chính máu mình. Natsu cúi xuống đưa máu vào miệng Lucy bằng nụ hôn đầy sự đau đớn. Một lần. Hai lần. Ba lần. Bốn lần. Không biết lặp lại động tác đó bao lâu. Natsu thấy trước mắt mình dần tối lại. Cậu đã ngất do mất quá nhiều máu.

-----Bên ngoài-----

Dù đây là linh hồn nhưng cũng có sự liên kết với thể xác. Lúc này mọi người bên ngoài đang hoảng hồn vì thấy Natsu không ngừng “truyền” máu cho Lucy. Sau một thời gian rất lâu vẫn không thấy Natsu có dấu hiệu ngừng nên Porlysia đành phải kéo linh hồn cậu ra ngay lập tức để tránh việc thêm một người nữa ra đi vì... mất máu quá nhiều.

Natsu tỉnh dậy. Thấy trước mắt mình là Lucy đang nằm trên giường bệnh. Đôi mắt vẫn nhắm nghiền chưa mở. Cảm thấy đau ở cổ tay. Cậu nhìn lại mới thấy cổ tay mình quấn băng trắng. Dẫn nhớ lại mọi việc. Natsu định đưa tay lên cắn lấy cổ tay còn lại để truyền máu cho Lucy típ.

Porlysia: *nói to* Dừng lại. *cau mày* Cậu muốn chết à?

Natsu: Lucy vẫn chưa tỉnh. Cô ấy cần thêm máu của tôi.

Porlysia: *khẽ thở dài* Cô ấy đã tỉnh rồi.

Natsu: *bất ngờ* Hà? Khi nào vậy?

Porlysia: Không hẳn là tỉnh dậy hoàn toàn nhưng đã có những cử động nhẹ. Giờ cô ấy chỉ đang hồi phục. Không lâu sau sẽ tỉnh.

Natsu: *thờ phào nhẹ nhõm* Vậy là tốt rồi. ^^

Porlysia: Cậu đã bất tỉnh 3 ngày rồi đó. Lo ăn chút gì đi.

Natsu giật mình. Cậu nghĩ là mình chỉ mới nhắm mắt một chút thôi mà. Sao lại đến 3 ngày. Bụng réo ột ột. Natsu bay lại phía bếp củi đang cháy phừng phực. Cậu chén hết đồng lửa trong đó. Đang ăn thì Natsu thấy Lucy đang ngồi dậy. Cậu lập tức bay đến ôm chầm lấy cô.

Natsu: *cười hạnh phúc* Cậu tỉnh rồi Lucy. Tớ rất lo cho cậu đấy.

Hơi ấm tỏa ra từ người Lucy khiến Natsu cảm thấy vui hơn bao giờ hết. Đó là minh chứng cho việc Lucy còn ở đây.

Bằng giọng điệu khách sáo, cử chỉ xa lạ. Lucy khẽ đẩy Natsu ra. Ánh mắt thoáng nét ngại ngùng như lần đầu cậu gặp Lucy ở cảng.

Lucy: *cười ngại ngùng* Xin lỗi. Cho tôi hỏi cậu là ai vậy? Có thể chỉ đường cho tôi về hội Fairy Tail không? Tôi không nhớ rõ mọi việc cho lắm.

Natsu lặng ngời đi trước những lời đó. Quá vui sướng khi thấy Lucy tỉnh lại mà cậu đã quên mất một điều rằng... Lucy hoàn toàn không biết cậu là ai. Natsu cố gắng nén nổi chua chát, đau đớn trong lòng. Cậu cố nặn ra một nụ cười thật tươi. Nụ cười bằng tất cả nghị lực của cậu.

Natsu: *cười* Chào cậu! Tớ tên là Natsu. Một thành viên của Fairy Tail.

-----End chap 25-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Lãng quên

-----Chap 26: Lãng quên-----

Natsu nở một nụ cười thật tươi và “giới thiệu” về mình cho Lucy biết... lần thứ 2.

Natsu: *cười* Chào cậu! Tớ tên là Natsu. Một thành viên của Fairy Tail.

Lucy: *cười đáp trả* Cậu mới gia nhập hội à? ^^ Đây là lần đầu chúng ta nói chuyện với nhau nhỉ?

Tim Natsu nhói lên khi nghe hai chữ “lần đầu”. Không phải lần đầu đâu Lucy!!! Đã rất nhiều lần rồi đó Lucy!!! Nén nổi chua chát trong lòng. Cậu phải tiếp tục công việc “làm quen” với Lucy.

Porlyusia nhìn Natsu. Bà cảm thấy buồn thay cho chàng trai này. Cuộc sống quả thật bất công quá. Không muốn làm phiền hai người họ, bà mở cửa định đi ra ngoài thì thấy Loke, Gray, Juvia, Erza và Jella đang đi vào. Mọi người đều ngạc nhiên khi thấy Lucy đã tỉnh. Juvia mừng rỡ chạy đến ôm chầm lấy Lucy.

Juvia: *giọng như muôn khóc* Lucy! Cuối cùng Lucy cũng đã tỉnh. Juvia... *híc* Juvia rất lo lắng đó. Tốt quá rồi.

Lucy: *hơi khó hiểu* Tớ có bị gì đâu? Hình như chỉ bị ngất một chút.

Juvia: *từ từ buông Lucy ra* Hà? Lucy không nhớ gì sao?

Lucy: *cười cười* Hình như tớ đang trên đường đi về nhà rồi hình như bị ngất thì phải. Chắc tớ hơi mệt. Giờ thì không sao rồi. Juvia, cậu đừng lo quá.

Juvia ngệt mặt ra nhìn Lucy. Đương nhiên mọi người cũng vậy. Lucy nhìn thấy Loke.

Lucy: Loke. Anh ở lại chơi lâu vậy không sao chứ? Cũng nên về tỉnh linh giới một chút rồi trở lại chơi sau chứ.

Loke tỉnh ý hiểu được một chút.

Loke: *cười* Không sao. Lucy, em cũng nên về nhà nghỉ ngơi chút chứ.

Lucy: Đúng rồi nhỉ. Thôi tạm biệt mọi người tớ đi trước nhé. Lát gặp các cậu ở hội sau. ^^

Loke: Anh sẽ đưa em về.

Lucy: Không cần đâu. Tôi tự được mà.

Nói vậy chứ Loke nào có nghe... Ai cũng thấy lạ khi Natsu không ngăn cản gì Loke. Bình thường người đưa Lucy về không ai khác ngoài Natsu. Lucy đi được vài bước thì quay lại nhìn về phía Natsu.

Lucy: *cười tươi* Tôi tên là Lucy. Là tỉnh linh pháp sư. ^^ Rất vui được làm quen với cậu Natsu!

Lucy dơ một tay về phía Natsu. Ý muốn bắt tay với cậu.

Gray: *không hiểu* Lucy! Cậu với Natsu biết-- uhm

Natsu nhanh chóng biệt miệng Gray lại. Cậu từ từ bước tới. Nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn ấm áp của Lucy. Không lâu. Không có cái siết tay thật chặt.

Không lưu luyến. Chỉ đơn giản là cái bắt tay làm quen từ hai người “mới gặp nhau” lần đầu.

Natsu: *cười* Tớ cũng vậy.

Lucy nhanh chóng buông tay Natsu ra. Rồi quay người đi. Natsu dõi theo Lucy cho đến khi tấm lưng nhỏ bé đó hoàn toàn biến mất. Mắt Natsu ánh lên những tia bất lực, đau đớn. Erza nhận ra được chắc chắn có chuyện gì đó ở đây.

Erza: Natsu. Có chuyện gì xảy ra thế?

Natsu: *giọng lạc đi* Lucy... sẽ không nhớ bất cứ thứ gì về tớ cả.

Erza: *ngạc nhiên* Tại sao lại thế?

Natsu: Đó là cái giá phải trả để cứu Lucy.

Natsu kể lại cho mọi người nghe những gì đã xảy ra. Ai cũng kinh ngạc.

Juvia: Juvia nghĩ Natsu nên kể sự thật cho Lucy biết.

Natsu: Vậy chỉ khiến Lucy buồn hơn thôi. Tớ không muốn nhìn thấy cô ấy khóc thêm lần nào nữa.

Juvia: Nhưng như vậy...

Gray đặt tay lên vai Juvia ý muốn cô đừng nói nữa. Anh biết cảm giác muốn bảo vệ Lucy của thằng ngốc này. Nếu Juvia bị như thế... anh cũng sẽ chọn cách mà Natsu làm. Anh sẵn sàng gánh hết nỗi đau đớn để người mình yêu được hạnh phúc. Khẽ kéo Juvia lại gần mình hơn. Tự nhiên Gray muốn được ôm lấy cô. E hèm! Nhưng ở đây không được. Cố chịu nào.

Erza: Natsu, vậy bây giờ cậu muốn làm gì?

Natsu: *cười nhẹ* Bắt đầu lại.

-----Phía Lucy-----

Lucy rảo bước đi về nhà. Loke vẫn lặng lẽ đi theo. Lucy lúc này cảm thấy tâm trạng mình rất kì lạ. Cô có cảm giác như mình vừa đánh mất thứ gì đó. Rất quan trọng. Nhưng lại không nhớ rõ đó là gì. Trong lòng có gì đó trống rỗng. Mở cửa bước vào nhà. Không khí im lặng. Lucy có cảm giác thiếu gì đó ở đây. *tách*

Lucy: *đưa tay lên mắt* Ồ... sao mình lại khóc?

Nước mắt cứ tuông ra. Không sao dừng lại được. Lucy không hiểu nguyên nhân tại sao. Loke hoảng hốt chạy đến gần Lucy.

Loke: Lucy! Sao em lại khóc????!!

Lucy: *lau nước mắt* Tớ không biết. Nước mắt cứ chảy mãi. Tớ chỉ có cảm giác rằng đã đánh mất thứ gì đó.

Loke không biết nói gì. Vậy là Lucy đã quên Natsu. Với tư cách là một người đem lòng yêu Lucy thì đáng lẽ ra anh phải thấy vui vì giờ đây mình đã có cơ hội mới đứng. Nhưng nhìn những giọt nước mắt kia anh lại thấy lòng nặng trĩu. Loke muốn đưa tay lau nước mắt cho Lucy nhưng... người ngăn nó nhưng chảy không phải là anh.

Loke: *đưa tay xoa đầu Lucy* Không sao đâu. Chắc là cảm xúc không ổn định sau khi bị ngắt thôi. Em mau vào nghỉ đi. ^^

Lucy: uhm. Cảm ơn.

Lucy bước vào nhà và nhanh chóng đi tắm. Nước ấm chảy lên mặt khiến cô thấy dễ chịu hơn. Từng thớ thịt như được thư giãn.

Mọi chuyện rồi sẽ ra sao. Ký ức về Natsu sẽ mãi mãi bị quên lãng mãi mãi sao? Natsu sẽ ôm nỗi đau đó và một lần nữa gầy dựng lại mối quan hệ với Lucy.

-----Phía Natsu-----

Natsu vừa về nhà đã thấy Lisanna đứng đó. Nhiều chuyện xảy ra quá khiến Natsu quên mất lời tỏ tình của Lisanna. Bây giờ cậu cảm thấy khá bối rối khi gặp cô.

Lisanna: Natsu... tớ có chuyện muốn nói.

-----End chap 26-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 27: Khoảng trống

-----Chap 27: Khoảng trống-----

Lisanna: Natsu! Tớ có chuyện muốn nói.

Natsu: *khẽ căng thẳng* Uhm. Gì thế?

Lisanna bước từng bước lại gần Natsu. Cậu khẽ lùi lại một bước nhỏ. Lisanna cũng nhận ra điều đó. Cô cảm thấy sống mũi cay cay. Trong lòng dân lên nỗi chua xót. Vậy là... Natsu đã có câu trả lời. Dù đã biết rõ nhưng vẫn ngu ngốc hỏi.

Lisanna: Natsu, cậu đã có người mình thích?

Natsu: *cãi đầu ngại ngùng* Ừ.

Lisanna: Là Lucy?

Cảm giác khi hỏi một câu hỏi mà chính mình đã biết rõ câu trả lời thật buồn cười.

Natsu: Ừ. Chính là Lucy.

Khi nói đến Lucy mắt Natsu vừa có nét thân thương vừa có nét đau xót. Hai hàng lông mày khẽ cau lại. Gương mặt luôn tươi cười giờ đậm nét đượm buồn.

Lisanna: *lo lắng* Có chuyện gì thế?

Natsu: *cười chua xót* Lucy đã tỉnh lại nhưng lại hoàn toàn quên mất tớ. Tất cả kí ức về người tên Natsu sẽ không còn tí nào.

Lisanna bàng hoàng khi nghe điều đó. Lucy quên Natsu!? Nhìn Natsu buồn cô rất đau lòng. Nhưng không hiểu sao trong lòng có gì đó nhẹ nhõm, lấp lóa tia hi vọng. Lisanna cảm thấy tự hồ thẹn, cảm thấy mình thật đê tiện. Sao cái ý nghĩ nếu Lucy quên Natsu thì mình sẽ có cơ hội cứ. Thật ngu ngốc.

Lisanna: Hãy kể cho Lucy nghe mọi chuyện. Biết đâu cô ấy sẽ nhớ lại.

Natsu: Tớ không muốn cô ấy phải buồn nữa. Tớ không muốn nhìn thấy những giọt nước mắt đó.

Nói rồi Natsu bước đi nhanh vào nhà. Lisanna không biết nói gì nữa. Natsu... rất thích Lucy. Không còn chỗ nào cho cô nữa. Một giọt nước mắt lăn dài trên gò má. Nhưng chỉ một thôi... Cười chính là liều thuốc tốt nhất cho Lisanna lúc này.

-----Hội Fairy Tail-----

Không khí nhộn nhịp, niềm vui đã trở lại. Lucy với tâm trạng thoải mái bước vào hội. Levy đang đọc sách thấy Lucy thì lập tức chạy ngay tới. Nhảy chồm tới ôm chặt Lucy.

Levy: *mừng rỡ* Lu-chan! Cuối cùng cậu cũng đã trở lại. Tớ nhớ cậu lắm.

Lucy: Gì mà dữ vậy. Tớ mới đến hội hôm qua mà. ^^

Levy khựng lại. Đứng rồi nhí. Lucy không nhớ gì đến những chuyện đã xảy ra cả. Những chuyện liên quan đến Natsu. Levy khẽ buông Lucy ra.

Levy: *cười* Có gì đâu. ^^ Tớ nhớ Lu-chan không được à? *bẹo má Lucy*

Lucy: Ái! Đau. >.< được mà được mà. Tha cho tớ.

Levy: *cười* Biết thế là tốt. *buông ra*

Lucy xoa xoa hai má đã hơi đỏ lên. Mặt phụng phịu giận dỗi nhưng cũng ánh mắt đầy niềm vui. Vừa buông Levy ra đã thấy một vật thể màu xanh bay thẳng đến mình. Happy nước mắt rung rung chui tọt vào người Lucy gì chặt lấy cô.

Happy: Lucyyyy. Tớ biết là cậu sẽ về mà. Natsu đã hứa là sẽ đem cậu trở lại.

Lucy: Há? Natsu? Một cái gì đó lóe lên trong đầu của Lucy nhưng lại nhanh chóng biến mất. Tìm Lucy sẽ nói lên khi nghe đến cái tên này. Lucy thấy

nhức đầu kinh khủng. Natsu... là người vừa gia nhập hội á? Dòng ký ức của Lucy cứ rời rạc, mơ hồ.

Lucy: *khẽ nhú mày, tay vịn nhẹ đầu* Cậu nói gì vậy Happy? Tớ mới vừa quen Natsu mà?

Happy giật mình. Erza đã dặn là không được nói những điều liên quan đến Natsu đối với Lucy trong quá khứ. Cả hội cũng đã biết mọi chuyện.

Happy: *cười trừ* Tớ nhầm tí. hi hi.

Lucy: Ủ. Tớ qua chỗ Mira ăn tí gì đây. Sáng giờ chả có gì cho vào bụng cả

Happy: Aye!!!

Lucy bước đến quầy bar của Mira trong trạng thái suy nghĩ mong lung. Mira nhìn thấy thế thì cười hiền, lấy miếng bánh mì ngọt phết bơ tươi kèm ly sữa ấm cho Lucy. Lucy nhanh chóng xử lý hết. Cười mãn nguyện vì đã lấp đầy cái bụng rỗng. Nhưng... ánh mắt đôi khi lại trở nên xa xăm.

Mira: Có chuyện gì khiến em buồn phiền à Lucy?

Lucy: *cười* Không có gì đâu chị Mira. ^^

Mira: Không sao đâu. Hãy tâm sự mọi chuyện với chị.

Lucy trầm ngâm một lát. Những ngón tay đan vào nhau. Cô khẽ mím môi.

Lucy: *nhỏ giọng* Em... cảm thấy như mình đã quên mất điều gì đó. Nó... rất quan trọng với em. Em đã cố nhớ nhưng mỗi khi cô gắng nhớ lại thì đầu em lại thấy nhức nhối.

Mira: Sao em lại nghĩ là nó quan trọng?

Lucy: *khẽ cúi đầu* Vì trong lòng em thấy rất trống trải, như đã mất mát điều gì đó. Cảm giác trống vắng đó thật sự rất khó chịu.

Mira: Nếu nhớ ra em sẽ rất đau khổ và buồn bã, vậy... em vẫn muốn biết chứ?

Lucy: Chị biết em quên mất điều gì?

Mira: Hãy cứ trả lời câu hỏi của chị.

Lucy: Vâng. Có gì đó mách bảo em rằng điều đó rất quan trọng.

Mira: Thế à. *cười tươi* Nhưng chị cũng không biết đó là gì.

Lucy: ... @.@

Mira: hi hi. Mà tối nay có sao băng đấy ^^ em định đi xem không?

Lucy: *mắt sáng* Sao băng? Thật sao. Em đi. >3< Nhất định em sẽ đi.

Mira: Vậy em đã có ý định rủ ai chưa?

Lucy: Uhm... chưa nữa chị Mira. Chán quá. Không biết rủ ai đi chung nữa.

Mira: À. Có người này cũng muốn xem mưa sao băng nữa. Để chị hẹn cậu ta đi chung với em. Tối lúc 8h ở ngọn đồi sau hội mình nhé ^^

Lucy: Ok. Thanks chị Mira nhiều nha. ^^ Yeah! Tối nay mình sẽ được đi xem sao băng.

Lucy phấn khởi cười tươi như đứa trẻ. Cô thật sự thích những ngôi sao. Chúng tỏa sáng đẹp đẽ trên bầu trời đêm. Lung linh rực rỡ nhưng cũng mang một chút cô đơn, lẻ loi. Lúc nhỏ, mẹ Lucy vẫn thường cùng cô ngắm sao. Lucy nhớ những lúc đó mẹ vẫn vuốt ve mái tóc cô. Nhớ quá... Híc... Thôi! Không buồn nữa.

Lucy: *cười* Thôi bye chị Mira nha. Em về chuẩn bị. ^^

Mira: Bye em ^^

Lucy vừa về thì Natsu lại đến. Mọi người trong hội ai cũng buồn giùm cậu, quan tâm cậu hỏi xem cậu có sao không. Đây chắc chắn là một cú shock rất lớn với Natsu. Natsu đi ngang qua quầy rượu thì bị Mira kéo lại.

Mira: Tối nay cậu đến ngọn đồi sau hội lúc 8h nhé. :3

Natsu: *ngghi ngoặc* Chi thế?

Mira: *cười* Lucy sẽ đến quá.

Natsu: Cái gì? Cậu hẹn Lucy đến đó làm gì?

Mira: Tôi chỉ muốn giúp đỡ người gặp nạn thôi. Lucy rất buồn đấy.

Natsu: *khó hiểu* Hà? Tại sao?

Mira: Cô ấy nói cô ấy cảm thấy mình đã quên mất điều gì đó rất quan trọng. Trong lòng cảm thấy trống trải rất khó chịu.

Natsu trầm ngâm một lát.

Natsu: *cười buồn* Rồi Lucy sẽ quên nhanh thôi.

Nói rồi cậu đứng dậy rời khỏi. Mira thật sự thấy Natsu quá ngốc.

Mira: *nói vọng theo* Natsu. Cậu nghĩ Lucy sẽ vui khi mất hết kỉ ức về mình sao?

Natsu khẽ khựng lại.

-----End chap 27-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Ngắm sao

-----Chap 28: Ngắm sao-----

Không khí vào buổi đêm thành phố Magnolia se se lạnh. Bầu trời sao lấp lánh. Lucy với cảm giác thoải mái, vui vẻ đang bước chân sáo đến ngọn đồi sau hội quán Fairy Tail - nơi hẹn với bạn của Mira. Đến nơi, Lucy leo lên đỉnh đồi rồi ngồi phịch xuống đó. Những ngọn cỏ khẽ cọ vào da ngựa ngựa. Lucy ngửa cổ nhìn sao một chút cảm thấy hơi mỏi nên quyết định nằm phịch xuống. Cả bầu trời đầy sao đập vào tầm mắt như những bụi kim tuyến to có nhỏ có rải đầy trời. Tự ngắm sao một mình thì Lucy chợt nghe thấy tiếng sột soạt của cỏ. Ngoái đầu xuống nhìn thì thấy Natsu đang đi từ từ lại phía cô. Natsu đang cúi đầu đi thì cảm giác Lucy đang nhìn mình thì ngẩng đầu lên. Bốn mắt chạm nhau. Đầu Lucy tự nhiên nhúc nhích, có gì đó mơ hồ vừa xẹt ngang qua. Cô khẽ vịn nhẹ trán mình, xoa xoa nhẹ. Ổn đầu đầu từ từ dịu lại.

Lucy: *nhìn Natsu, cười* Hi! Lần trước đã gặp cậu ở nhà bà Porlyssia. Cậu cũng thích ngắm sao à Natsu? ^^

Natsu: Ừ. Sắp có sao băng chưa nhỉ?

Lucy: Sắp rồi. Cùng nằm xuống đây với tớ nè. Thoải mái lắm.

Lucy vỗ bộp bộp vào chỗ bên cạnh mình. Natsu đi tới nằm cạnh Lucy. Nằm xuống rồi cậu mới thấy đây là điều không nên. Mùi hương của Lucy cứ tỏa khắp nơi. Khiến Natsu muốn... ngửi thêm (Haina: *xiu*) À hèm! Bềnh tềnh nào. Cậu khẽ xít xa Lucy một tẹo.

Lucy: *chộp lấy tay Natsu* Natsu! Sao băng kìa! Đẹp quá!

Cả người Lucy sát rạt vào Natsu. Ngực... ép hết vào người cậu. Máu nóng Natsu dồn lên đến não. Cậu chả có tâm trí ngắm sao hay ngắm trăng gì cả. Nhờ cậu không đến thì sao? Nhờ tên khác đến. Nhờ Loke đến... Lucy cũng chả đề phòng thế này á. May mà mình đi.

Lucy: *lạy lạy tay Natsu* Natsu! Cậu có ngắm sao không đó? Nhìn đi đâu vậy?

Natsu: Hà? À! Có mà. Sao băng đẹp lắm.

Lucy: ... Hết sao băng rồi mà.

Natsu: ...

Lucy không biết tên Natsu này bị gì nữa. Cô tưởng cậu ta thích ngắm sao chứ. Tâm trí cứ đề đầu đầu không. Ý! Sao mình nằm sát Natsu thế? Lucy từ từ ngồi dậy, xê ra xa. Lucy nghĩ: "Sao mình thân mật với người mới gặp vài lần như Natsu vậy nhỉ? Nhìn cậu ấy mình cũng cảm thấy có gì đó quen thuộc, thân thương lắm. Có gì đó... ui! đau đầu quá!" Lucy nhìn Natsu chằm chằm.

Natsu: Này Lucy. Có gì mà nhìn tớ ghê vậy?

Lucy: *giật mình* À! Không có gì.

Natsu: Uhm...

Lúc này không hiểu sau Natsu lại nhớ đến điều mà Mira nói. “Bộ cậu nghĩ Lucy sẽ vui khi mất hết ký ức về mình sao?” Thật sự... Natsu rất muốn Lucy nhớ lại. Giọng nói nhỏ nhỏ kéo Natsu ra khỏi dòng suy nghĩ.

Lucy: Uhm... Natsu nè...

Natsu: Uhm. Gì thế?

Lucy: Chúng ta... đã gặp nhau trước đây chưa nhỉ?

Natsu im lặng. Cậu không biết nên trả lời Lucy như thế nào. Nhìn gương mặt hoang mang, lo lắng đó của cô. Natsu rất muốn cho cô biết mọi chuyện. Nhưng... những giọt nước mắt kia sẽ lại một lần nữa tuông rơi.

Lucy: Sao cậu lại im lặng?

Lucy xích lại gần Natsu. Không mặt của cô kề sát cậu. Vài lọn tóc rũ xuống dụi vào vai Natsu. Lại gần Natsu, đầu Lucy lại đau. Kì này còn dữ dội hơn trước. Các hình ảnh không rõ ràng, mờ mờ ảo ảo cứ hiện hiện ần ần trong tâm trí cô.

“Lucy! Cùng đi làm nhiệm vụ nào!”

Ai đó? Người đó... là ai? Giọng nói rất quen thuộc... Cậu... là ai?

“Lucy! Tớ nhất định sẽ bảo vệ cậu!”

Sao... cậu ấy lại muốn bảo vệ mình? Cậu ta là ai thế? Là ai? Là... ai?

Lucy ôm chặt đầu mình. Từng cơn đau nhức cứ liên tục ập đến. Các dòng ký ức mờ khiến tâm trí Lucy rối lăm. Có thứ gì đó chặn khiến cô không thể nhớ rõ mọi việc. “Cảm giác này... đau quá... rất đau... Những ký ức này... rất quan trọng với mình. Sao mình lại không thể nhớ? U! Đau đầu quá!” Nước mắt từ từ đọng lại trên mí mắt của Lucy. Chỉ chực trào ra.

Natsu: *hốt hoảng* Lucy! Cậu bị sao vậy?

Natsu vịn thật chặt bờ vai đang không ngừng run rẩy của Lucy.

Lucy: *ngước nhìn Natsu bằng đôi mắt ngấn nước* Tớ... thật sự cũng không rõ. *lắc nhẹ đầu* Có gì đó... tớ đã lỡ quên mất... Tớ... tớ cảm giác nó rất quan trọng.

Nói đến đây nước mắt Lucy trào ra. Từng giọt... từng giọt như cửa sổ sâu vào tim Natsu. Tại sao lại thế? Không phải Lucy sẽ vui vẻ hơn khi không nhớ những kỉ ức đau thương đó sao? Nhưng tại sao... cô ấy vẫn khóc? Natsu thật sự không thể hiểu nổi. Kéo Lucy vào lòng. Natsu ôm cô thật chặt. Lucy nằm gọn trong lòng Natsu. Cô ngỡ ngàng chưa hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra. Chỉ biết tâm trạng đang hoảng loạn của mình như được vỗ về khiến Lucy cảm thấy bình tâm hơn. Cảm giác ấm áp quen thuộc này...

Natsu: *giọng hơi run* Lucy! Tớ xin cậu đừng khóc nữa. Cậu muốn tớ làm gì cũng được. Chỉ xin cậu đừng khóc nữa.

Những lời an ủi đó sao dịu dàng thế. Lucy cảm thấy vừa lạ lẫm vừa quen thuộc.

Lucy: Sao... cậu lại tốt tới đó đến thế? Chúng ta cũng chỉ mới quen biết nhau không lâu thôi mà.

Natsu im lặng trong một lúc. Cậu phải trả lời thế nào. Lucy là người quan trọng nhất tới tớ! Lucy là người tớ yêu! Lucy là cô gái tớ không bao giờ muốn rời xa! Đó là những lời đang ghào thét trong lòng Natsu.

Natsu: Tớ... luôn quan tâm bạn bè của mình.

Từ bạn bè từ chính miệng nói ra khiến Natsu không thấy vui tí nào.

Lucy: *khẽ bối rối* À! Đúng rồi nhỉ. Cảm ơn cậu. - “Mình nghĩ nhiều quá rồi.” Lucy nghĩ

Natsu: uhm...

Lucy: À mà... tớ cảm thấy tốt hơn rồi. Natsu... cậu...

Lucy không biết nói thế nào. Natsu ôm như vậy hoài khiến cô ngại muốn chết.

Natsu hiểu ý Lucy nên cũng từ từ buông cô ra. Dù trong lòng chẳng muốn tí nào. Cậu nhìn gương mặt khẽ ửng hồng và đôi mắt vẫn còn ướt ướt. Trời à! Thử thách cậu ư?

-----End chap 28-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Hoang mang

-----Chap 29: Hoang mang -----

Gió đêm hiu hiu thổi nhẹ làm vài sợi tóc mây vàng óng của Lucy tung bay trong gió. Cô đang đi chân trần để cảm nhận hơi lạnh của mặt đất vào ban đêm ở Magnolia để làm giảm nhiệt độ cơ thể mình lúc này. Tay cầm đôi boot cao đứng đưa. Lucy đang thần thờ suy nghĩ về việc cách đây vài phút. Natsu tự nhiên đứng bật dậy rồi bảo về có việc. Cô nghĩ mình đã làm gì khiến cậu ấy giận ư? Suy nghĩ một hồi Lucy lại lắc nhẹ đầu. Cô chưa bao giờ quan tâm hay suy nghĩ nhiều về một người mới quen như vậy. Gặp Natsu... Lucy cảm giác có gì đó vừa thân thuộc vừa xa lạ. Và quan trọng hơn hết là... ánh mắt Natsu nhìn cô. Có gì đó xen giữa thân quen và đau khổ, có cả chút tia bất lực. Ánh mắt chưa chan nhiều cảm xúc phức tạp như thế sao cậu lại dành nó cho cô? Một người chỉ mới quen biết cách đây không lâu.

Hít sâu làn khí lạnh vào ngực và thở mạnh ra. Lucy cảm thấy khá hơn một chút. Cô xua tan những suy nghĩ vu vơ trong tâm trí.

Lucy: *cười nhẹ* Về nhà thôi!

Lucy cười để trấn an và nói với chính bản thân rằng mọi chuyện sẽ ổn. Cô rảo bước về nhà mà không để ý từ đầu tới cuối luôn có một bóng người cao ráo với ai tóc màu nâu sáng dõi theo mình với ánh mắt đượm buồn. Anh nhìn thấy Lucy bước hẳn vào nhà và khóa cửa mới yên tâm thay đổi hướng đi của mình. Đến nhà Natsu.

-----Nhà Natsu-----

Natsu cảm thấy không thân quen với chính ngôi nhà của mình. Cậu nhớ sự ấm áp trong nhà của Lucy, nhớ mùi hương của cô. Ngồi tựa lưng vào đầu giường làm từ gỗ màu nâu sậm, Natsu ngược nhìn Happy đang ngủ khò khò ở cái giường nhỏ bên cạnh. Miệng Happy còn chảy nước miếng, làm nhảm về các loại cá. Natsu nghĩ đêm nay sẽ là một đêm khó ngủ với cậu. Chợt tiếng gõ cửa phá vỡ không gian tĩnh mịch của màn đêm. Natsu thắc mắc ai lại đến nhà cậu vào lúc này chứ? Vừa mở cửa là Natsu thấy hối hận ngay lập tức. Muốn mạnh tay đóng sập cửa lại nhưng cố gắng giữ vững tinh thần không làm hành động có thể được xem là "hơi" xúc phạm người khác đó.

Loke đứng nghiêm trang ở cửa. Một tay đưa lên đút vào túi quần. Đeo kính râm dù lúc này là ban đêm. Thêm điều gì nữa là đảm bảo y như xã hội đen. - suy nghĩ của Nat nhà ta thiệt độc đáo.

Không hiểu từ lúc biết Loke cũng có tình cảm với Lucy thì mỗi lần nhìn thấy anh thì Natsu lại cảm thấy khó chịu trong lòng.

Loke: Tôi có chuyện muốn nói với cậu.

Natsu: *khẽ cau mày* Chuyện gì thế?

"Chà! Cậu ta cũng đề phòng mình dữ nhỉ?" - Loke nghĩ

Loke: *cười cười* Cậu với Lucy thế nào rồi?

Natsu nhớ lại những giọt nước mắt khi Lucy ôm lấy đầu cô và nói cô đang rất nhức. Có lẽ... là vì cậu đến gần cô. Khiến các ý ức lúc trước trở về.

Natsu: *im lặng một chút* Chắc có lẽ tôi sẽ từ bỏ. Không muốn làm phiền cô ấy nữa. Cách tốt nhất lúc này là tôi phải tránh càng xa Lucy càng tốt.

Vừa nghe xong câu nói đó của Natsu nụ cười trên môi Loke tắt ngấm.

Loke: *trầm giọng* Cậu vừa nói gì đó Natsu?

Anh nghe rõ nhưng thật sự vẫn muốn hỏi lại.

Natsu: *bực* Tôi nói tôi sẽ tránh xa Lucy. Càng xa càng tốt!

Bốp!!! Loke vung một cú đấm thật mạnh vào mặt của Natsu. Cậu khẽ bắt ngờ.

Natsu: *tức* LOKE! ANH LÀM GÌ THẾ???

Loke: *nhìn Natsu bằng ánh mắt lạnh lùng hơn bao giờ hết* Đánh cho cậu tỉnh ra. Mà hình như vẫn chưa tỉnh nhỉ? Cậu nghĩ làm thế Lucy sẽ vui ư?

Natsu: *quay mặt đi hướng khác* Đó... là cách tốt nhất để khiến Lucy luôn tươi cười rạng rỡ.

Nghe thế thì Loke ôm bụng cười sặc sụa. Anh cười như chưa bao giờ được nghe câu nói nào hài hước đến thế. Cười mĩa mai Natsu cũng như mĩa mai chính bản thân mình quá vô dụng. Anh cũng chẳng có tư cách gì để dạy đời Natsu cả. Thậm chí Loke còn cảm thấy hổ thẹn vì mình đã có một phút mừng rỡ khi thấy Lucy vẫn nhớ về mình mà không mẫn đến nỗi đau khi bị người mình yêu quên đi của Natsu. Nhưng vẫn còn một chút may mắn là suy nghĩ của anh vẫn thông suốt. Loke dừng cười. Đưa tay tháo chiếc kính mắt màu xanh để che đi đôi mắt thâm quầng vì lo lắng cho Lucy. Anh nhìn thẳng vào mắt Natsu.

Loke: Tôi nói cho cậu biết. Điều Lucy đau khổ nhất là gì! Cậu thật sự không biết ư? ĐÓ CHÍNH LÀ MẮT NHỮNG KÍ ỨC VỀ NATSU - NGƯỜI QUAN TRỌNG NHẤT VỚI CÔ ẤY. *nói to* Cậu không nhận ra à? Nụ cười của Lucy từ khi cô ấy tỉnh dậy không bao giờ tỏa nắng nữa, không rạng rỡ như xưa nữa. Vì sao? Vì cô ấy đã quên đi cậu! Sao cô ấy lại thấy đau đầu mỗi khi ở gần cậu? Vì trong thâm tâm của Lucy luôn khao khát tìm lại những kí ức đã mất về người con trai mang tên Natsu. Cậu nghĩ rời xa Lucy sẽ khiến cô ấy hạnh phúc thì cứ làm đi! Tôi sẽ mang hạnh phúc cho Lucy. Nếu cậu thật tự muốn như thế thì sáng mai lúc 9h cứ tới nhà của cô ấy. Hãy cho tôi câu trả lời của cậu.

Nói rồi Loke quay người đi thẳng. Bờ vai rộng, vững chãi thoáng nét cô đơn đó từ từ hòa vào bóng tối của màn đêm và biến mất. Natsu hoàn toàn đo người ra trước những gì Loke nói. Suy nghĩ của cậu lúc này rồi bời.

Đêm nay... sẽ dài lắm...

-----Nhà Lucy-----

Lucy cố gắng vực mình dậy sau giấc ngủ. Làm vệ sinh cá nhân và sửa soạn để chuẩn bị đến hội quán Fairy Tail. Cô muốn làm một nhiệm vụ nào có tiền thưởng khá khá để trả tiền nhà tháng này. Lucy đang trong tình trạng viêm màng túi. T^T Vừa xỏ đôi boot cao đến gối màu nâu sáng rất hợp với sở thích của Lucy thì tiếng gõ cửa vang lên. Lucy đang thắc mắc ai đến nhà mình sớm thế nhỉ? Cô không hề biết khi mở cánh cửa này... sẽ có hai con tim đau... vì Lucy.

Loke với nụ cười sát gái đứng ngay cửa. Cầm thay Lucy lên hun nhẹ vào nó.

Loke: *cười* Chào buổi sáng! Lucy!

Da gà da vịt của Lucy nổi lên hết. Mới sáng sớm đã bị ám như thế này rồi. Lucy đang tự hỏi không biết Loke đến nhà mình sớm vậy làm gì.

Lucy: Ủ! Sao anh lại ở đây?

Loke: *vẻ mặt bị tổn thương* Anh nhớ em nên đến thăm không được à?

Lucy: ...=_=

Nét mặt Loke nhìn Lucy thoáng dịu dàng nhưng nhanh chóng trở lại biểu cảm phong lưu mọi ngày.

Loke: *cười khoe hàm răng đều* Lucy! Hôm nay chúng ta sẽ hẹn hò."

Lucy: O.O Hả?

-----End chap 29-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Hẹn hò

-----Chap 30:Hẹn hò-----

Loke: Lucy! Hôm nay chúng ta sẽ hẹn hò.

Lucy: O.O Hả?

Loke khẽ liếc nhìn người đang lờm anh với ánh mắt giết người kia ở con hẻm cạnh nhà Lucy. Anh nắm tay Lucy trong khi cô vẫn còn đang ngỡ ngàng chưa hiểu rõ mọi chuyện. Lucy giật mình định dần tay ra thì Loke đã siết chặt hơn.

Loke: Lucy. Có ai nói rằng khi ngại em rất dễ thương không?

Lucy: *mặt đỏ bừng* Anh...anh nói nhầm gì thế. ////o/////

Loke: *cười phong lưu* Thôi được rồi. Chúng ta đi thôi.

Nói rồi Loke nắm tay kéo Lucy đi.

Lucy: Mò!!! Ích nhất cho tôi biết chúng ta đi đâu chứ.

Loke: *nháy mắt* Công viên giải trí mới khai trương. Anh có 2 vé đây.

Lucy: Thật hả?

Lucy có nghe nói công viên này hôm nay khai trương. Cô rất muốn đi thử nhưng chưa có ai để đi cùng. Nhiều chuyện diễn ra quá khiến cô quên mất. Tự nhiên hôm nay được Loke rủ đi thì đương nhiên tâm trạng phải vui rồi. Lucy hoàn toàn quên mất mình đang đi HẸN HỒ.

Loke nhìn thấy nụ cười vui vẻ của Lucy trong lòng anh cũng thấy thoải mái hơn. Trong khi đó... Natsu nhà ta đang rất muốn đánh người. Cậu đến nhà Lucy theo lời của Loke. Vừa mới tới đã thấy Loke đang vui vẻ trò chuyện với Lucy khiến cậu chẳng muốn xuất hiện tí nào. Nấp tạm vào con hẻm gần đó và sau đó... Mọi chuyện thế nào chắc mọi người cũng đoán ra nhỉ?..v Natsu nhà mình cảm thấy không "yêm tâm" nên đã bám theo 2 người họ đến tận đây. Có một suy nghĩ đang gào thét trong đầu Natsu bây giờ: "TÊN LOKE KIA! MI CÒN CHƯA BỎ TAY LUCY RA HẢ???? Ối... 2 người họ... lên tàu á!!!!!! KHÔNG-GGGGG!!!"

Thế là Natsu đành phải bám bụng vật lộn trên tàu để đi theo Loke và Lucy. Không đầu không ngừng nguyên rủa Loke.

Ngồi trên tàu một lát đã đến công viên giải trí.

Lucy: *mắt long lanh* Wow! Lớn quá! ///o///

Loke: *kéo tay Lucy* Đi nào! Em muốn chơi trò gì trước.

Lucy hào hứng nhìn quanh công viên một vòng. Đông ghê! Không khí thật nhộn nhịp, vui vẻ. Tiếng la hét từ phía tàu lượn siêu tốc thu hút Lucy. Tàu lượn siêu tốc à... Bỗng có cái gì đó lướt qua đầu cô. Tự nhiên Lucy nghĩ mình đã từng chơi cái này rồi. Với ai thì... cô thật tự không nhớ. (Haina: Giải thích chút cho các bạn không nhớ. Lucy đã từng bị đẩy lên tàu lượn siêu tốc với Natsu hồi ở Edolas lúc đánh với tên điều khiển tóc tím trong công viên ý) Lắc đầu xua đi những ý nghĩ vẩn vơ.

Lucy: *chỉ tay vào đoàn tàu* Loke! Chơi cái này đi! Được không?

Loke: *cười* Đương nhiên. Đi mau nào.

Loke lại nắm tay kéo Lucy đi về phía đoàn tàu. Lucy mỉm cười hào hứng trông khi ai đó đang mặt mày xanh lét. Natsu thầm nghĩ: "Không thử trò này được!!!"

La hét sảng khoái trên tàu lượn. Lucy lại kéo Loke đi chơi nhiều trò khác. Anh rất vui vẻ đi cùng cô. Lucy đã cười rất nhiều vào hôm nay. Tự nhiên Loke muốn trêu Lucy một chút. Để ý này giờ thấy Lucy không nhắc đến trò ngôi nhà ma quái lần nào. Cũng không lại gần khu vực đó. Loke khẽ cười nham hiểm. Loke: *kéo Lucy lại* Đây! Chúng ta thử trò ki nhé. *chỉ vào ngôi nhà có chú dơi xinh xinh đen đen ngoài cửa*

Nhìn theo hướng tay Loke, mặt Lucy khẽ căng thẳng.

Lucy: *lắc đầu kịch liệt* Không thích đâu!

Loke: *cười cười* Lucy này... Không lẽ em... *ghé sát vào tay Lucy* sợ-ợ à?

Lucy: *ngượng* Hồi nào chứ! Chơi thì chơi!!!

Loke: Ồ! Vậy thì đi thôi nào.

Lucy bước từng từng bước vào ngôi nhà ma. Hệ thống âm thanh rất tốt. Tiếng gió rít, âm thanh va chạm của những vật gì sét, tiếng cọt kẹt của cửa, cả những tiếng rên lúc lớn lúc nhỏ. Trong này rất tối. Máy phun sương cũng hoạt động tích cực. Lucy sợ hãi khẽ siết chặt tay Loke. Mồ hôi từ từ túa ra. Lẽ ra lúc đầu không nên vào!!!!!! ;A;

Loke thấy Lucy hoảng sợ như thế thì cũng không đành lòng. Lúc đầu định trêu cô một chút. anh không nghĩ rằng cô sợ đến thế.

Loke: Không sao đâu Lucy Chỉ là giả thôi mà.

Lucy: *giọng run run* Nhưng... giống thật quá. ;A;

Loke: *cười* Thôi được rồi! Đi nhanh để ra ngoài thôi.

Lucy: *gật gật đầu* Nhanh thôi.

Vừa nói xong tự nhiên Lucy cảm thấy có gì đó ươn ướt lạnh lạnh chạm vào cổ cô. Khẽ rung mình. Lucy từ từ quay lại thì thấy một cái đầu lơ lửng có cái lưới đỏ chót thè ra đang liếm lên cổ cô. Lucy hét lên thất thanh. Sóng chết chạy đi chỗ khác. Ngay lúc đó có một đàn dơi bay ngang qua khiến cô chẳng thấy gì cả. Lucy ôm đầu ngồi thụp xuống. Một lúc sau, cô cảm thấy mọi chuyện đã im ắng lại thì từ từ ngước mặt lên. Xung quanh tối om khiến cô không thể thấy được. Mò mẫm tìm Loke. Anh ấy đâu rồi? Lucy hét hoảng. Không thấy Loke đâu cả. Chẳng lẽ lúc bỏ chạy cô đã lạc mất Loke! Không! Không muốn đâu! Trong lúc hoảng sợ nhất tự nhiên cảm thấy một bàn tay ấm áp nắm lấy tay cô.

Lucy: Loke? Anh đó ư?

Người đó không nói gì. Hơi ấm ở bàn tay người đó rất quen thuộc. Người đó khẽ siết tay Lucy và kéo cô đi. Không hiểu tại sao Lucy lại cứ vô thức đi theo. Có cảm giác gì đó rất kì lạ khiến cô cảm thấy tin tưởng vào chủ nhân bàn tay này. Đi được một chút thì Lucy nghe thấy giọng của Loke. Bàn tay đó cũng buông tay cô ra. Tự nhiên Lucy có cảm giác hụt hẫng khó tả. Người đó lặn vào bóng đêm rồi biến mất. Cô không biết người đó là ai. Loke nhanh chóng tìm thấy Lucy.

Loke: *giọng gấp gáp* Em chạy đi đâu vậy Lucy!

Lucy: Xin lỗi. Tôi bị lạc. Nhưng có ai đó đã dẫn tôi đến đây.

Loke: Ai đó ư...

Rồi sau đó Loke im lặng. Lucy cảm nhận được tiếng thở dốc từ phía Loke. Cô cảm thấy có lỗi. Chắc anh đã chạy khắp nơi tìm cô. Lucy cảm thấy mình ngốc quá.

Loke: Đi thôi! Nhanh ra khỏi đây nào.

Lucy: Ủ!

Ra khỏi ngôi nhà ma quái, Lucy thề rằng sẽ không bao giờ chơi những trò thử thách lòng can đảm như thế này nữa.

Loke: Cũng gần hết giờ rồi. Chúng ta chơi trò cuối rồi về nhé.

Lucy giờ mới nhận ra mình đã đi chơi cả ngày. Mặt trời cũng đang từ từ đi xuống rồi.

Lucy: Uhm. Chơi trò gì cuối đây nhỉ?

Loke: Chúng ta lên đu quay ngắm hoàng hôn nhé. Nghe nói ngắm hoàng hôn ở đây rất đẹp đấy.

Hai người bước vào một buồng nhỏ trong đu quay. Đu quay từ từ quay đưa 2 người lên cao.

Loke: Lucy. Hôm nay em vui chứ? ^^

Lucy: *cười tươi* Ủ! Cảm ơn anh Loke.

Loke: *cười* Không có gì đâu. Tại anh thích em mà!

Lucy: Hi. Biết rồi biết rồi. Đừng đùa nữa.

Loke cười cười.

Loke: Lucy! Anh yêu em

Lucy thấy có gì đó không ổn. Ánh mắt Loke nghiêm túc hơn bao giờ hết. Nhưng... Lucy không muốn đón nhận ánh mắt đó. Cô nhìn hướng khác tránh ánh mắt của Loke.

Lucy: *cười gượng gạo* Thôi mà Loke! Anh đừng đùa nữa. Không vui đâu.

Gương mặt Loke thoáng nét đau khổ.

Loke: Lucy. Anh yêu em. Đó là sự thật.

Loke bước đến cuối đầu xuống hôn Lucy. Môi anh áp vào môi cô. Lucy hoảng toàn đơ ra. Não bộ của cô thật sự chưa xử lý được chuyện này. Loke mon mon nhẹ bờ môi Lucy rồi từ từ tiến sâu vào. Lúc đầu lưỡi anh quấn lấy lưỡi Lucy thì cô mới giật mình. Lucy cố gắng đẩy Loke ra nhưng anh rất mạnh. Cô thật sự không ngờ anh có thể làm vậy. Nước mắt của Lucy bắt đầu chảy. Loke không ngạc nhiên khi thấy Lucy khóc vì anh biết chắc chắn sẽ như vậy. Lưu luyến rồi môi Lucy. Đây là nụ hôn đầu tiên cũng sẽ là nụ hôn cuối cùng của Loke. Khi quyết định nói ra tình cảm lẽ ra phải giấu cả đời này... anh cũng đã chuẩn bị tâm lý rồi. Nhưng dù sao Loke cũng muốn được một lần chạm vào trái tim của Lucy. Để cô hiểu rõ tình cảm này.

Lucy mở to mắt nhìn Loke. Cô thật sự không biết nên nói gì lúc này. Cảm giác khi Loke hôn thật sự khiến Lucy cảm thấy khó chịu. Nhưng cảm giác hôn một người... Lucy cảm thấy cô đã từng biết nhưng cảm giác lúc đó rất khác lúc này.

Loke: Tin anh chưa Lucy?

Lucy: Uhm...

Loke: Cảm giác rất lạ phải không. Nếu là “cậu ta” chắc chắn em sẽ không đẩy ra.

Lucy: *khó hiểu* Cậu ta...? Là ai?

Loke chỉ cười. Không nói gì cả.

Lucy cảm thấy khó xử. Nhưng là một người thẳng thắn cô không muốn kéo dài tình trạng này. Ở bên Loke rất vui nhưng không có gì hơn mức tình bạn.

Lucy: Xin lỗi anh Loke. Tôi... chỉ xem anh là bạn.

Loke cười chua chát. Biết rõ câu trả lời nhưng nghe từ chính miệng Lucy vẫn thấy đau lòng quá.

Loke: Không cần xin lỗi. Anh chưa bỏ cuộc mà. Em đâu có quyền cấm anh thích ai.

Loke lại nở nụ cười phong lưu mọi ngày.

Lúc bấy giờ ở buồng dưới buồng mà Lucy và Loke đang ngồi. Có một người đang tức điên máu.

-----End chap 30-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Quyết định

-----Chap 31: Quyết định-----

Ánh vàng cam dịu nhẹ của buổi hoàng hôn nhuộm cả vùng trời. Nhìn màu sắc ấm áp đó có thể khiến người ta cảm thấy ấm lòng, thoải mái nhưng tâm trạng của Lucy lúc này thì hoàn toàn ngược lại. Câu nói “Nếu là “cậu ta” chắc chắn em sẽ không đẩy ra.” của Loke khiến Lucy cảm thấy có gì đó nhói lên trong lòng. Tâm trạng rất nặng nề. Lời tỏ tình của Loke vào lúc này khiến cô thấy không thoải mái khi ở cạnh anh. Khẽ nhích người xa Loke ra một chút. Nhưng hành động nhỏ đó của Lucy cũng không qua được mắt của Loke.

Loke: *cười* Em không cần đề phòng như thế đâu Lucy. Anh hứa sẽ không làm gì nữa.

Lucy thoáng khựng người. Không khí trong toa vòng quay nhỏ hẹp trở nên ngột ngạt. Lucy cảm thấy thời gian dường như đang trôi qua rất chậm. Ngay khi cánh cửa toa vừa mở ra thì Lucy ngay lập tức đi mà như chạy ra ngoài.

Lucy: Tôi... thấy hơi mệt nên về trước. Anh cứ ở lại chơi nhé Loke.

Nhìn theo bóng Lucy dần hòa vào dòng người đông đúc. Nụ cười trên môi Loke mới biến mất. Gương mặt anh thoáng nét cô đơn. Biết có người sẽ đánh mình nhưng Loke vẫn đứng đó lãnh trọn cú đánh của Natsu.

Natsu: *giận* Loke! Sao anh lại làm vậy???

Loke lúc này mặt sưng đỏ một bên má đang chống tay đứng dậy. Anh chưa đứng vững thì Natsu lại bay đến nắm chặt lấy cổ áo Loke.

Natsu: *giận dữ* Này! Nói đi chứ! SAO ANH LẠI HÔN LUCY!!!

Loke: *ánh mắt ánh tia lạnh lùng* Cậu có tư cách gì để hỏi tôi câu đó?

Câu nói của anh khiến nắm đấm đang đưa lên chuẩn bị bồi cho Loke của Natsu khựng lại. Loke nói đâu có sai. Giờ cậu là gì của Lucy? Giờ cậu có tư cách gì để nói Loke những điều đó? Giờ cậu đối tôi cô - người cậu yêu nhất cũng chỉ đơn giản là một người đồng đội cùng hội quán Fairy Tail, người mà cô chỉ mới quen biết cách đây vài hôm. Chỉ... đơn giản vậy thôi. Cậu chẳng có tư cách gì cả. Nhưng khi nhìn thấy Loke hôn Lucy, đâu đó trong lòng ngực cậu cứ nhức nhói từng hồi. Cánh tay Natsu buông thõng, bàn tay nắm cổ áo của Loke cũng từ từ lỏng dần. Cậu nghiêng răng, ép chính bản thân mình đi hướng khác. Không bực cho Loke một trận.

Đầu đó gần đó, một cô gái đang siết chặt tay mình và đưa ra một quyết định. Nó có thể khiến hai người đau hoặc hai người hạnh phúc. Chưa ai biết trước điều gì cả.

-----Tại nhà Lucy-----

Vừa về nhà là Lucy đi tắm ngay. Từng giọt nước ấm nóng sôi lên người khiến cô cảm thấy thư giãn. Mọi lo âu, muộn phiền cũng được giảm bớt. Lucy thay bộ đồ ngủ màu xanh nhạt thoải mái rồi thả mình trên chiếc giường êm ái. Nhiều chuyện xảy ra trong hôm nay khiến Lucy mệt lả. Mi mắt cô nặng dần rồi từ từ chìm vào giấc ngủ.

Cánh cửa sổ dần dần được kéo lên. Natsu trèo vào. Trong lòng thầm mắng: “Lucy ngốc! Sao lại không khóa cửa kĩ càng chứ. Lỡ có kẻ xấu thì sao?” (Haina: *lắc* thể mi là thể loại gì?) Cậu bước lại gần giường của cô. Natsu im lặng nhìn ngắm gương mặt đang say ngủ kia. Căn nhà mà cậu từng có thể thoải mái ra vào giờ lại phải lén lút lút lút thế này. Thảm hại thật! Natsu lấy tay nhẹ nhàng gạt đi những sợi tóc mây vương trên mặt Lucy vẫn còn ươn ướt. “Cậu không lau khô tóc trước khi ngủ nữa à Lucy.” Natsu nghĩ thấy rõ mùi sữa tắm quen thuộc trên cơ thể cô. Cậu thật sự thấy đau khi Lucy quên mất mình. Cậu hiểu rõ cảm giác mất mát đó nên thật sự cậu không hề muốn Lucy biết cô bị mất những kỉ ức về cậu. Chắc chắn Lucy sẽ rất buồn, rất đau khổ. Thế nên cậu mới quyết định buông tay... Natsu nghĩ rằng như thế sẽ khiến Lucy hạnh phúc. Nhưng cậu lại nhìn thấy những giọt nước mắt đó nữa. Nếu buông tay hay níu kéo đều làm Lucy buồn thì một lần này thôi... một lần thôi... hãy cho cậu ích kỉ kéo Lucy về lại bên mình.

Ánh sáng phản chiếu từ mặt trăng nhẹ nhẹ. Natsu khẽ cúi người xuống đặt lên trán Lucy một nụ hôn nhẹ. Lucy đang ngủ cũng cảm thấy một hơi ấm quen thuộc bao trùm lấy mình.

Natsu: *thì thầm* Lucy! Hãy đợi tớ.

Không phải ngay bây giờ. Hãy để mọi chuyện ổn lại. Cậu sẽ không nói cho Lucy biết cô mất kỉ ức về cậu. Cậu sẽ bắt đầu lại. Dù mất kỉ ức thì Lucy vẫn là Lucy. Và giờ chuyện cậu phải làm là đi nói cho Loke biết. Phải cảm ơn anh đã chịu một đám của cậu. Á! Mà anh ta dám hôn Lucy của cậu. Thôi khỏi cảm ơn làm gì...

-----Sáng hôm sau tại nhà Lucy-----

Lucy tỉnh dậy sau giấc ngủ sâu. Cô không biết sao hôm qua cô ngủ rất ngon. Với gương mặt tươi tỉnh vui vẻ, Lucy nhanh chóng vệ sinh cá nhân chuẩn bị đến hội. Bên ngoài lại vang lên tiếng gõ cửa. Lucy *nghĩ*: “sao dạo này nhiều người đến tìm mình lúc sáng sớm quá vậy?:v” “Lucy đi ra mở cửa

Lucy: *ngạc nhiên* Lisanna? Cậu tìm tớ có gì không?

Lisanna: Tớ có chuyện muốn nói với cậu.

Lucy có dự cảm không hay. Nét mặt của Lisanna khiến Lucy thấy lo lắng.

Lucy: *cười* ù! Vào nhà nhé.

Lisanna: Uhm...

Lucy: Có chuyện gì cần nói với tớ thế?

Lisanna: *hít một hơi sâu* Cậu thật dơ bẩn Lucy. *cười khẩy*

Lucy: *nhúm mày* Cậu sao thế Lisanna? Sao cậu lại nói vậy?

Lisanna: *cười lớn* Hahahaha. Cậu giả bộ rất hay. Để tôi nói cho cậu nghe nhé. Natsu à người đã không biết bao nhiêu lần bảo vệ cậu. Là người sẵn sàng chịu đau đớn để cậu được hạnh phúc. Là người ĐẦU TIÊN cậu gặp trong Fairy Tail. NATSU LÀ NGƯỜI ĐÃ ĐƯA CẬU ĐẾN VỚI FAIRY TAIL.

Lucy: *run* Cậu... cậu nói gì thế?

Lisanna: *phấn nộ* Cậu đã quên mất Natsu đấy. Cậu ấy đã liều mình cứu cậu. Mà giờ sau khi tỉnh lại lại hoàn toàn không còn kỉ ức về cậu ấy. Nhưng còn cảm giác thì sao? Cậu không cảm thấy gì khi ở bên Natsu ư?

Đầu Lucy đau nhức. Ở bên Natsu... cô lúc nào cũng có một cảm giác thân quen khi ở cạnh Natsu. Các mảnh kỉ ức rời rạc cứ ần ần hiện hiện trong đầu Lucy. Mồ hôi lạnh cứ không ngừng túa ra.

Lucy: *ôm đầu* Tớ...

Lisanna: Đi theo tôi.

Lisanna chớp lấy tay Lucy kéo ra khỏi nhà.

Lucy: Đi đâu?

Lisanna: Có vẻ cậu không nhớ rõ lắm nhỉ. Để tôi làm cho cậu nhớ lại.

-----End chap 31-----

p/s: dạo này ta bận quá ko viết nhiều đc. Đã thi xong nên cố gắng viết cho mn ^^ Mong mn sẽ tiếp tục ủng hộ ta

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Nhớ lại

-----Chap 32: Nhớ lại-----

Cả người Lucy cứ vô thức đi theo Lisanna. Chân cô như không nghe theo sự chỉ dẫn của đại não nữa mà cứ tiến từng bước, từng bước. Ngày một nhanh đi về nơi mà Lisanna nói có thể khiến cô nhớ lại mọi việc. Về cậu... Natsu... Có gì đó trong Lucy khao khát muốn biết được tất cả. Nhưng cũng có gì đó đang run rẩy, lo sợ.

Lisanna: *quay lại* Đến rồi!

Lucy đưa mắt nhìn căn nhà nhỏ mái ngói đỏ trông khá cũ. Nhói... nhói... nhói... Có... có gì đó ẩn ẩn hiện hiện trong đầu Lucy. Ký ức... đang từ từ nổi lại. Cô... đã từng đến đây... Lucy bước vào trong. Tất cả đồ đạc bừa bãi trong nhà đập vào tầm mắt. Ký ức... đã trở lại...

“Natsu đáng ghét! Cứ toàn đến nhà mình. Nay ta sẽ trả thù! hahaha”

“Nơi đây... cậu ấy lưu giữ tất cả kỉ niệm. Natsu... cậu thật tuyệt.”

“Sao cậu ấy và Happy vẫn chưa về!!! Chờ đợi một người sao mà... cô đơn quá.”

“Thì ra cậu ấy đang ở nhà mình!!!!”

“Mồ!!! Nhưng... thật tốt khi có cậu bên cạnh. Cảm ơn cậu. Natsu”

Các hình ảnh hiện rõ hơn bao giờ hết. Đầu Lucy đau nhức. Cả người cô không ngừng run rẩy. Toàn thân lạnh toát.

Lucy: *run* Natsu là...

“Không phải cậu muốn gia nhập hội Fairy Tail sao? Thế thì đi cùng tớ.”

“Lucy! Chào mừng cậu đến với hội Fairy Tail! “

“Lucy! Cùng lập nhóm đi!”

“Lucy! Dù có thế nào tớ cũng bảo vệ cậu!”

“Lucy...”

“Lucy...”

Giọng nói đó. Hơi ấm đó. Bàn tay đó. Luôn bên cạnh cô, che chở và bảo vệ Lucy. Sao cô có thể quên đi cậu ấy chứ. Nước mắt không biết từ lúc nào đã rơi là chẳng làm nhòe mắt Lucy.

Lucy: *thì thầm* Natsu... tớ... xin lỗi và cảm ơn cậu về tất cả.

Nụ cười yếu ớt nở trên môi Lucy. Bỗng một cái tên xuất hiện trong đầu cô... TOSHI... Mẹ của cô... Layla... tòa tháp... chiếc chìa khóa vàng... Cái đêm kinh hoàng đó!!!

Lucy như nghen đi. Ký ức này quá sức chịu đựng với cô. Nó... khiến tim Lucy đau kinh khủng. Lòng ngực như bị ai đó bóp nện lại. Khoan đã! Đêm đó... cô đã chết mà. Trước lúc mất đi hoàn toàn nhận thức. Hình ảnh cuối cùng Lucy thấy được là mẹ cô và tiếng hét thất thanh xé toạc không gian tĩnh lặng để gọi tên mình của Natsu.

Lucy: *giọng run run* Tớ... đã chết rồi mà!!!

Lisanna: Chính Natsu đã liều chết cứu cậu nhưng sau khi tỉnh lại...CẬU LẠI HOÀN TOÀN KHÔNG NHỚ GÌ ĐẾN NATSU!!! Cậu có biết cậu ấy buồn thế nào không? Cậu ấy dẫn vật thể nào không? Cậu ấy đau đớn thế nào không?

Mắt Lisanna rung rung nước. Lucy bàn thần. Tại cô ừ ừ. Lucy không biết cô đã làm gì sau đó. Chỉ bước đi vô định về phía trước. Nhìn thấy Lucy bước xa khỏi cô. Lisanna ngồi bệt xuống đất. Ngắm nghiền mắt.

Lisanna: Mình đóng vai ác cũng được đó chứ. Lucy! Mong cậu sớm làm cho Natsu hạnh phúc. Chỉ có cậu mới có thể thôi.

-----Dọc bờ sông-----

Ánh nắng buổi trưa hôm nay không gắt mà ấm áp. Phấn chiều xuống mặt sông nhấp nhô nhẹ nhẹ. Lucy đang bước từng bước chậm chạp thì thấy Juvia đang ngồi bó gối cúi gằm mặt. Lucy từ từ bước lại gần Juvia.

Lucy: Juvia? Cậu làm gì vậy?

Juvia: Lucy?

Lucy giật mình. Gương mặt Juvia ướt đầm nước mắt.

Lucy: *hốt hoảng* Cậu sao thế Juvia?

Juvia: *rom róm* Lu...Lucy!!! *ôm chằm Lucy*

Lucy: *lo lắng* Bình tĩnh đã Juvia.

Mọi người xung quanh ai cũng nhìn chăm chăm vào họ.

Lucy: *vỗ vỗ vai Juvia* Ở đây không tiện. Về nhà tớ nhé.

Juvia: *thút thít* uhm

Lucy đỡ Juvia về nhà cô. Lucy pha cho Juvia một ly sữa ấm. Juvia khẽ đưa tay nhận vừa thút thít vừa uống.

Lucy: Cậu thấy đỡ hơn chưa?

Juvia: Uhm... khá hơn một chút.

Lucy ngồi xuống bên cạnh Juvia. Juvia là một cô gái rất cá tính. Dám nghĩ dám làm, dám yêu. Lucy rất quý Juvia. Dù lần gặp mặt đầu tiên không được tốt đẹp cho lắm...

Lucy: Giờ nói cho tớ biết đã xảy ra chuyện gì được không Juvia?

Juvia nghe vậy mắt lại rung rung nước.

Juvia: Gray...gray-sama THÍCH ERZA-SAN.

Lucy: O.0 Hả? *toát mồ hôi* Không thể nào? Mọi chuyện là sao vậy?

Juvia: *thút thít* Sáng hôm nay, Juvia rủ Gray-sama đi chơi với Juvia nhưng Gray-sama nhất định không chịu.

Lucy nghĩ: chuyện thường mà...

Juvia: *típ tục* Juvia mới rời mắt đi một chút là không thấy Gray-sama đâu.

Lucy nghĩ: cậu ta chuồng nhanh và luôn là quyết định chí lý...

Juvia: Juvia tìm hoài mà không thấy Gray-sama đâu nên đành đi tìm

Lucy nghĩ: tôi hiểu nỗi lòng của cậu rồi Gray...

Juvia: Trong lúc đi tìm, khi đi ngang qua cửa hàng quần áo thì Juvia thấy... Gray-sama đi với Erza!!! Juvia định chạy vào với Gray-sama thì nghe Erza-san hỏi "Lại phải trốn Juvia à." sau đó... híc... Gray-sama nói "Cô ta rất phiền phức." Lúc đó Juvia shock đến nỗi không còn nghe thấy gì nữa luôn. Chính mắt Juvia thấy Gray-sama mua quà tặng Erza-san nữa. Gray-sama chính tay lực một cái đầm màu xanh biển rồi đưa cho Erza-san thử. *nói đến đây Juvia lại òa khóc* Juvia buồn quá. Gray-sama thích Erza-san và ghét Juvia rồi. hu hu

Lucy: *toát mồ hôi* Chắc là cậu hiểu làm chuyện gì rồi. Hãy gặp Gray hỏi cho ra lẽ nhé. - suy nghĩ của Lucy: "Gray mà dám đụng đến Erza là sẽ chết chắc với Jella @@"

Juvia: Juvia không dám đâu hu hu

Lucy: *thờ dài* Tớ sẽ nhờ Natsu hỏi Gray cho. Dù hai cậu ấy hay cãi nhau nhưng thật ra rất thân thiết. Chắc Gray sẽ nói cho Natsu biết.

Juvia: *mình rõ* Cảm ơn Lucy! ^^ ... ơ...cậu...nhớ Natsu???

-----End chap 32-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hiểu ra

Để bù lại cho mọi người gần 2 tuần ta ko up chap mới nên hôm nay ta sẽ viết dài hơn:3

-----Chap 33: Hiểu ra-----

chúng ta trở về quá khứ chút

Đồng thời điểm lúc Lisanna đến nhà Lucy thì có những vị khách ghé thăm hội quán Fairy Tail. Cậu tóc vàng đá tung cách cửa gỗ hội Fairy Tail. Giọng phấn khởi: “Natsu-san! Chúng ta đấu một trận đi.” Không khí nhộn nhịp lập tức im bặt. Nhưng sau vài giây trấn tĩnh tình hình thì lại ồn ào hơn trước. Mira vui vẻ bước đến.

Mira: *cười* Sting, Rogue, Yukino. Mọi người đến chơi à? Hội quán dạo này sao rồi?

Yukino: Em chào chị Mira. *cúi đầu*

Sting: *cười nhăn răng* Đương nhiên là rất tốt. Hội chúng tôi là hội mạnh nhất mà.

Gajeel đang xử lý đồng sắt vênh tai nghe được câu đó.

Gajeel: *cáu* Ai mới là hội mạnh nhất? Đừng quên Fairy Tail đã thắng trong Đại hội phép thuật đấy.

Sting: Đó là do chúng tôi chưa phối hợp tốt. Kì sau Sabertooth nhất định sẽ chiến thắng.

Lector: *gật gật đầu* Sting-kun nói rất đúng.

Gajeel: Hừ!

Levy thấy nếu còn tiếp tục cuộc nói chuyện thì chắc hội quán có thể banh mắt.

Levy: *cười trù* Hai cậu đến đây có việc gì không?

Sting: Hôm nay tôi cho hội Sabertooth có một ngày nghỉ ngơi. Bọn tôi muốn đến Fairy Tail xem tình hình thế nào. Sau đại hội chúng tôi cũng chưa có dịp gặp Natsu-san. À! Natsu-san đâu rồi? *nhìn đảo đảo* Tôi không thấy anh ấy. Tôi muốn đấu một trận với Natsu-san.

Yukino: *khẽ nhìn quanh* Em cũng muốn gặp Lucy-san.

Nhắc đến Lucy và Natsu thì hội quán trầm đi hẳn. Gương mặt ai cũng thoáng nét buồn. Không khí nặng nề thoáng bao trùm.

Mira: Chị nghĩ bây giờ không phải lúc đâu Sting.

Sting: *khó hiểu* Tại sao vậy?

Yukino: *lo lắng* Có chuyện gì với Natsu-san và Lucy-san vậy chị Mira.

Mira từ tốn kể mọi chuyện đã xảy ra với Lucy và Natsu cho Sting, Rogue và Yukino nghe. Giọng Mira nhẹ nhàng nhưng phản phát một nỗi buồn. Đôi mắt màu xanh biển trong veo ấy đôi khi lại thần thờ.

Mira:...Natsu quyết định buông tay. Cậu ta không muốn Lucy đau khổ nữa. Nhưng... chị thấy cuậ ta thật ngốc.

Vừa nghe đến đây Sting dừng bật dậy. Tức tối đập mạnh bàn. Mira khẽ giật mình.

Sting: Không phải là ngốc mà là quá ngốc!!!!!! Natsu-san đang ở đâu vậy?

Gray: Tên ngốc đó mỗi lúc buồn sẽ thường ra bờ sông gần đây.

Vừa nghe Gray nói là Sting chạy đi ngay.

Mira: Cậu tính làm gì thế Sting?

Sting: Dẫn cho anh ta một trận cho tỉnh ra chứ sao.

Mọi người lo lắng nhìn bóng tỉnh gần nhỏ lại và biến mất.

Gray: Thế cũng tốt! Cần có một người thông nào cho tên ngốc đó. Gray liếc nhìn Erza ở gần đó và đi đến.

-----Bên bờ sông-----

Sting chạy đến thì thấy Natsu đang ngồi dựa mặt thần thờ nhìn mặt nước dập dờn lấp lánh vì phản chiếu ánh nắng buổi trưa. Cậu bực bội khi nhìn thấy gương mặt chán nản của Natsu.

Sting: Natsu-san!

Cậu chưa kịp quay lại thì *tùm* Natsu nhà mình đã được tắm nước sông mát mẻ.

Natsu: *lốp ngốp bò lên* Sting!!! Cậu làm cái quái gì vậy hả?

Sting: *cười mỉa* Tôi đang nhúng một con kì không đồ ngu ngốc cho nó tỉnh ra.

Natsu: Cậu nói cái quái gì- *tùm*

Natsu vừa bò lên thì ăn thêm một cú đá chuẩn mục tiêu của Sting. Thế là một lần nữa tắm sông.v

Natsu: *bực* Thăng ngài này! Nóng máu rồi đó.

Natsu bay đến đâm cho Sting một phát nhưng cậu nhanh chóng né đi.

Sting: *đấm* Anh đã tỉnh ra chưa?

Natsu: *né* Tỉnh cái gì???

Sting: Em đã nghe chị Mira kể lại mọi chuyện về Lucy.

Nói rồi Sting nhanh chóng đơ nắm đấm lao đến Natsu. Vừa nghe đến Lucy thì Natsu lặng đi một lúc. Chả còn hứng đánh nhau nữa. Cậu im lặng và nhanh chóng tránh đi. Sting vẫn liên tục tấn công. Từng đòn đánh rất nhanh chóng và dứt khoát. Natsu né khá là vất vả. Quả là Sting đã mạnh hơn lúc Natsu đánh với cậu ở Đại Hội Phép Thuật. Một chút bất cẩn, Natsu nhận một đòn của Sting vào bụng.

Sting: *nói to* Natsu-san mà em biết không phải là một người hèn nhát và trốn tránh. Chính anh là người đã dạy cho em cách đối mặt với bản thân. Vậy sao bây giờ anh lại trốn tránh. Natsu! Anh hèn nhát đến thế ư???

Vừa nghe Sting nói Natsu ngo ra. Thế là ăn thêm một cú vào bụng. Natsu té bệt xuống đất thấm hại vô cùng. (Haina: ta thấy tội lỗi quá) Nhưng cũng nhờ câu nói đó của Sting đã khiến Natsu thông nào hơn. Sting thấy cậu ngồi không động đậy gì thì tiếng lại. Natsu nhanh chóng phang một cú thật mạnh vào bụng Sting.

Natsu: Trả cậu cú hồi nãy và cảm ơn nhé!

Nói rồi cậu chạy bay đi. Sting ôm bụng nhìn theo Natsu.

Sting: *cười khở* Natsu! Anh ra tay mạnh thật. Không nể tình gì hết.

-----Ở nhà Lucy-----

Juvia mừng rỡ vì biết Lucy đã nhớ lại tất cả. Cô ôm chầm lấy Lucy. Nước mắt vui mừng khẽ đọng trên khóe mi. Juvia cảm thấy mừng cho Lucy. Vậy là Natsu có thể vui vẻ trở lại. Gray-sama cũng sẽ không còn lo lắng nữa.

Juvia: Tốt quá rồi!

Lucy: Nhưng... tớ thật sự không biết phải nên đối mặt với Natsu như thế nào nữa. Tớ thấy rối lắm.

Juvia: *khẽ giận* Juvia thấy Lucy cũng thật ngốc.

Lucy: Tớ... xi-

Juvia: Sao Lucy phải xin lỗi Juvia. Natsu cũng không hề muốn nghe lời xin lỗi ấy. Lucy không chịu được những kỉ ức đó sao? Vậy những gì Natsu chịu đựng khi nhìn người cậu ấy yêu thương nhất bỗng dưng trở nên xa lạ. Natsu đã chịu đựng tất cả những nỗi đau đó. Juvia nghĩ Lucy đau thì Natsu càng đau hơn. Vì Juvia cũng có những cảm giác đó với Gray-sama. Natsu không hề muốn nhìn Lucy tự gánh chịu mọi việc. Không phải bên cạnh Lucy luôn có bạn bè sao?

Mắt Lucy bắt đầu cay cay. Nhưng trong lòng cô cảm thấy rất ấm áp. Hơi ấm của bạn bè đã truyền cho cô. Trên gương mặt xinh xắn của Lucy đã xuất hiện một nụ cười nhẹ nhưng rất đẹp. Không gượng gạo hoặc cố gắng cười như trước. Đây là nụ cười đã vắng bóng rất lâu trên gương mặt của cô. Nụ cười mà Natsu muốn nhìn thấy vào bảo vệ.

Lucy: Juvia... cảm ơn...

Juvia: Đừng bao giờ chịu đựng một mình nữa. Tất cả hãy nói cho Juvia nghe. Chuyện gì Juvia cũng sẽ giúp hết sức. Trừ việc... *nói lí nhí* Lucy đừng thích Gray-sama.

Nghe đến đây Lucy phì cười. Juvia quả thật rất đáng yêu. Cô ấy chắc là thích Gray nhiều lắm. Bỗng Juvia khóc òa lên. Lucy giật mình.

Lucy: Có chuyện gì thế Juvia?

Juvia: Nhắc đến Gray-sama... híc... Juvia mới nhớ là Gray-sama ghét Juvia rồi. Oa oa híc.

Lucy: Mọi chuyện chưa rõ ràng mà. Chắc là có hiểu lầm gì đó rồi.

Juvia: Uhm... híc... Juvia cũng không biết.

Lucy: Chúng ta ra ngoài đi dạo nhé. Chắc sẽ khiến cho tâm trạng cậu khá hơn đó Juvia. Trước hết là bình tĩnh nhé.

Juvia: *sụt sịt* Uhm.

Juvia và Lucy vừa đi dạo một chút thì gặp Cana.

Cana: Ô! Hai cưng đang rảnh phải không? Đi uống với chị nhé!

-----End chap 33-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Gặp mặt

-----Chap 34: Gặp mặt-----

Tiếng leng keng vui tai phát ra từ chiếc chuông nhỏ gắn trước cửa ra vào quán Bar thành phố Magnolia. Ánh vàng dịu nhẹ nhưng khiến lòng ta ấm áp phát ra từ chùm đèn giữa phòng. Bản nhạc không lời mang âm sắc thanh thoát, lúc trầm lúc bổng khiến cảm xúc của ta cứ thay đổi theo điệu nhạc. Tuy đây là một quán Bar nhưng nó không ồn ào, náo nhiệt như mọi quán Bar khác. Không khí nơi đây khiến người ta cảm thấy an lòng, khoan khoái. Nhưng hình ảnh một cô gái nhẹ nhàng nâng thùng bia lên uống “thủy mị” thì quả thật khiến người xem tuột cảm xúc a. Cô nàng đó không ai khác chính là Cana nhà mình. Lucy và Juvia đã bị chộp ấy kéo đến đây. Do tâm trạng không tốt nên Juvia đã uống không ít và cũng không quen uống nên mới vài ly rượu nhẹ đã ngà ngà say. Lucy không muốn uống. Nhưng dưới sự “động viên” và “ủng hộ” nhiệt tình của chuy Cana. Lucy đã uống không ít. Đầu cô đã khá choáng váng.

Lucy: Chị Cana. Em cảm thấy hơi mệt. Em về trước nhé.

Cana: *cười* Về nghỉ đi. Đi cẩn thận nhé. *nhìn Juvia* Kéo Juva về luôn đi. Có vẻ cô ấy đã thoải mái hơn nhiều rồi đó.

Lucy: *hơi bất ngờ* Chị biết Juvia đang buồn?

Cana: *cười lớn* haha. Sao có thể qua mắt chị mày chứ. Lucy! Em cũng nên nói với Natsu chuyện em đã nhớ ra cậu ấy đi. Tên ngốc đã chịu nhiều đau buồn vì em đó. Em là người rất quan trọng với nó.

Lucy không biết là do rượu hay sao nhưng nghe Cana nói điều này tim cô khẽ lệch nhịp độ bình thường. Mặt cũng nóng lên.

Lucy: *giọng lí nhí* Em...em biết rồi ạ. Em về trước đây.

Nói rồi Lucy nhanh chóng chộp lấy Juvia đang say quá cần câu chạy nhanh ra cửa. Cana nhìn theo cười phì. Hai cô nàng dễ thương thật.

Lucy bước ra cửa mới thấy quyết định này là sai lầm. Thời tiết hôm nay lạnh quá. Hình như rượu đã ngấm vào người lên Lucy cảm thấy đầu mình choáng váng. Điều theo Juvia khiến bước đi của cô càng loạn choạng hơn.

Lucy: *khẽ lay Juvia* Này! Juvia! Dậy đi.

Juvia khẽ cựa người nhưng vẫn nhắm nghiền mắt. Còn dịu đầu vào người Lucy tìm chỗ ấm áp hơn khiến Lucy không biết làm sao. Cũng may là khi say Juvia chỉ ngủ. Bỗng từ xa có hai tên tiến lại phía Lucy và Juvia. Linh cảm Lucy cho biết sắp có chuyện. Lucy nhanh chóng quay đầu đi thì một tên chạy đến chặn trước mặt. Cười nham nhở.

Tên đó: Này cô em. Đi đâu mà gấp vậy.

Lucy: Anh làm ơn tránh ra.

Tên đó: Chà! Không được rồi. Anh đang muốn mời hai em đi chơi với tụi anh.

Ánh mắt dâm dục của tên đó cứ nhìn chằm chằm vào cơ thể của Lucy và Juvia. Lucy cảm thấy kinh bị.

Tên đó: Này! Sao em sao nói gì vậy. Đi chơi coi bọn anh nhé.

Lucy: Không.

Tên đó: *quay ra sau nói với đứa còn lại* Này! Mày đâu rồi? Ra đây “mời” hai em ấy với tao xem

Hai người đang tỏa sát khí ngùn ngụt: “MỜI HAI EM NÀO???”

Lucy: *bất ngờ* Natsu! Gray! Sao hai cậu lại ở đây?

Juvia: Juvia vừa nghe thấy giọng Gray-sama. Anh ấy đang ở đây à? Gray-sama?

Lucy nghĩ: “Hồi nãy còn ngủ li bì mình gọi hoài không dậy mà =_=”

Tên còn lại đã bị Gray và Natsu đánh bầm dập.

Tên đó: Hai tụi bây là ai hả?

Gray và Natsu: *đồng thanh* Là ông nội mày đây!!!!!!!

Thế là tên xấu số đó tan tành không đứng người rồi! Bị hai anh nhà ta dân cho một trận nhớ đời. Xong, Gray bước đến đỡ Juvia từ Lucy.

Gray: *khẽ tránh* Cô ngốc à! Sao lại để say như vậy.

Juvia: *rướm rướm nước mắt* Tại... tại Gray-sama hết đó. hu hu hu Gray-sama nói là thấy Juvia phiền phức. Gray-sama ghét Juvia mà. hu hu hu Juvia buồn lắm híc

Gray: *bối rối* Tôi không có nghĩ vậy.

Gray luống cuống khi thấy Juvia khóc. Anh là một pháp sư băng nên trái tim anh cũng lạnh lẽo như băng giá vậy. Anh không biết đối xử dịu dàng, không biết nói lời yêu thương tình cảm và anh cũng không định mở trái tim mình ra với bất kì ai. Nhưng... thật sự nó đã bị cô nàng này cướp mất rồi. Tính cách thẳng thắn, tình cảm trong sáng ấy đã khiến anh không thể nào rời mắt khỏi cô được. Tầng băng lạnh giá của anh đã được nước ấm áp của cô làm tan chảy.

Anh chẳng biết nói gì lúc này. Lời nói muốn phát ra cứ nghẹn lại nơi cổ họng. Gray đành đưa tay lên xoa đầu Juvia rồi bế cô về nhà. Juvia có vẻ vẫn còn say nên trên đường cứ thút thít.

Khi Gray và Juvia đi rồi còn Natsu và Lucy. Natsu đang tự hỏi nên nói gì lúc này thì Lucy kéo kéo tay áo cậu.

Lucy: *cười cười* N-a-t-suuu. Ấm tớ đi!

Giờ Natsu mới chợt nhớ lại một điều rất chi là khủng khiếp! Lucy cũng say!!!!

Natsu: *toát mồ hôi* Lucy...

Lucy: *phồng má* Ấm đi! Ấm đi!

Lucy ngồi phịch xuống đất. Tay cứ kéo áo Natsu đòi cậu ấm. Natsu đành cuống người xuống bồng Lucy lên. Cô không chịu ở yên đó cho Natsu bồng mà cứ quơ tay quơ chân lung tung.

Natsu: Lucy! Yên nào.

Lucy: *ôm ôm* Natsu la mình! Cậu ấy ghét mình. híc

Natsu: *toát mồ hôi* Không phải vậy... mà.

Lucy nghe thế thì ngược đời mắt lóng lánh nước nhìn Natsu. Gương mặt thoáng nét nghi ngờ.

Lucy: *khẽ nói* Thật không? Vậy Natsu thấy thế nào? *cười*

BONGGGG Như có cái gì đó mới đập vào trái tim yếu ớt của Natsu. Lucy... dễ thương quá. Trời ơi! Sao cậu chịu nổi đây.

Natsu: *ngượng* Thấy... không thấy gì hết!!!

Lucy: O! Kì vậy. *buồn hiu*

Đùng!!!! Đầu Natsu như có tiếng nổ. Cậu thật sự không biết làm gì bây giờ! Một phải nhắc nhở cẩn thận tất cả thành viên trong hội không ai được cho Lucy uống rượu. Một giọt cũng không! Natsu nhà mình hít mấy ngụm khí lạnh lấy bình tĩnh.

Natsu: Lucy... khi nào cậu tỉnh tở sẽ nói. Giờ về thôi nào.

Lucy: Không chịu đâu! Nói luôn cơ!!!

Natsu: *ngượng quá hóa giận* Về đi rồi nói!!!

Lucy: Không chịu đâu!

Natsu tội nghiệp đành giữ chặt Lucy đang vùng vẫy mà chạy nhanh về nhà. Nhà ở đây đương nhiên là của Lucy.:3

-----End chap 34-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Hơi ấm

-----Chap 35: Hơi ấm-----

Ánh sáng yếu ớt tỏa ra từ mặt trăng. Bầu trời hôm nay vắng sao. Từ trên trời cao từng hạt tuyết trắng bắt đầu rơi xuống. Nhẹ nhàng, tinh khiết nhưng sẽ tan chảy khi vừa đáp xuống mặt đất. Vẻ đẹp ngăn ngui nhưng khiến nhiều người say mê. Đây là đợt tuyết đầu mùa báo hiệu cho mùa đông sắp đến trên thành phố Magnolia. Natsu cảm thấy người đang lịm đi trong lòng mình run nhẹ vì lạnh. Cậu kéo khăn quàng từ cổ quàng qua cho Lucy. Cô như cảm nhận được hơi ấm từ Natsu nên cô người lại hưởng thụ hơi ấm từ chiếc khăn và của Natsu. Natsu bước đi nhanh hơn. Hướng về phía ngôi nhà của Lucy.

Bước vào nhà, Natsu nhanh chóng đặt Lucy lên giường. Lấy chăn đắp cho cô. Tay chân cậu cứ lóng nhóng vì chưa từng biết cách chăm sóc cho ai. Lucy là người đầu tiên khiến cậu có cảm giác muốn bảo vệ. Chính lại chăn cho ngay ngắn. Natsu vừa ngược lên thì thấy đôi mắt nâu tròn xoe long lanh của Lucy đang nhìn chăm chăm mình.

Natsu: Cậu tỉnh rồi à? Có thấy khó chịu không Lucy?

Lucy lắc đầu. Đôi môi xinh xắn nở nụ cười. Tay nín áo Natsu.

Lucy: *chóp chóp mắt* Nè! Natsu! Cậu nói là về nhà sẽ nói mà đúng không?

Natsu đương nhiên hiểu ý của Lucy nhưng cậu vẫn cố gắng giả ngu. Cậu không muốn nói khi Lucy đang trong tình trạng nửa tỉnh nửa mơ này. Đợi Lucy tỉnh rượu cậu sẽ nói.

Natsu: *vỗ nhẹ đầu Lucy* Đi ngủ đi.

Lucy lộ rõ vẻ mặt bất mãn. Nhân lúc Natsu không phòng bị. Cô nắm tay Natsu kéo xuống. Natsu bị kéo bất ngờ nên ngã nhào lên người Lucy. May mà cậu phản xạ nhanh chóng tay xuống giường giữ thăng bằng trước khi đè lên Lucy. Từ thế lúc nào của cả hay đang rất mờ ám. Lucy nằm dưới, Natsu nằm trên.

Natsu: *khẽ gất* Cậu làm gì thế Lucy?

Lucy không để tâm đến những gì Natsu nói.

Lucy: *khẽ gọi* Natsu.

Natsu: Gì thế?

Lucy: Natsu... natsu... natsu...

Lucy cứ gọi tên Natsu liên tục. Bỗng nhiên Natsu giật mình. Tên của cậu phát ra từ miệng Lucy nghe sao quen thuộc quá. Y như... trước kia. Lúc Lucy còn những ý ức về cậu. Tại cậu nghe nhầm sao? Hay cậu bị ảo tưởng? Người Natsu run lên. Cảm giác lo lắng ập đến nhưng có gì đó gọi là hi vọng đang lớn dần trong cậu.

Natsu: Lucy...?

Nước mắt bắt đầu chảy từ khóa mi của Lucy. Natsu giật mình.

Natsu: *lo lắng* Lucy! Sao vậy? Nín đi mà!

Lucy nhìn Natsu. Đưa một tay lên chạm và má cậu. Rồi lại đi chuyển. Từng ngón tay của Lucy lướt qua mắt, qua sống mũi, qua hàng chân mày đang cau nhẹ, qua lông mi, qua vầng trán cao. Lucy sờ hết khuôn mặt Natsu khiến má cậu xuất hiện hai vệt hồng. Natsu chớp bàn tay đang nghịch ngợm mặt cậu của Lucy. Nếu đề cô tiếp tục thì thật sự cậu... khó mà kiềm chế được. Sẽ ôm chặt Lucy vào lòng mắt.

Natsu: *nhìn Lucy* Cậu sao vậy Lucy?

Lucy: *mỉm cười nhưng nước mắt vẫn rơi* Natsu! Natsu! Tớ muốn gọi cái tên ấy mãi. Tớ sợ... rất sợ một ngày nào đó tớ không còn nhớ nó nữa. Tớ muốn khắc sâu gương mặt của cậu vào trong tim. Tớ thật sự lo sợ một ngày nào đó tớ lại quên mất người tên là Natsu. Tớ sợ tớ sẽ lại nhìn cậu với ánh mắt xa lạ. Tớ sợ sẽ không còn nhớ những ý ức vui vẻ của chúng ta. Tớ sợ sẽ không còn được gọi tên cậu nữa... Natsu...

Nước mắt Lucy dần dựa nhưng trên môi vẫn nở nụ cười hạnh phúc. Mắt Natsu mở to, tai cậu ù ù. Những gì cậu nghe này giờ là thật. Lucy đã... nhớ ra cậu. Niềm hạnh phúc như vỡ òa trong lòng Natsu. Không ngần ngại cậu ôm chặt Lucy vào lòng. Siết thật chặt.

Lucy: *cười* Natsu! Tớ không chạy mất đâu. Đừng ôm chặt thế chứ.

Natsu: Lucy! Cậu nhớ lại rồi!

Lucy: Uhm... xin lỗi và cảm ơn... Natsu...

Natsu: *cười tươi* Vậy hôm nay cho tớ ngủ lại đây nhé! Hi hi.

Lucy: Ồ! Không nhân cơ hội thế chứ!

Natsu: Tớ đã tốn công bế cậu về rồi! Cậu nặng chết được. Vai tớ mỏi hết rồi đây nè.

Lucy: *tức* Dám nói tớ nặng á.

Cô nhéo Natsu một cái. Cậu là í ới nhưng thật sự chẳng đau chút nào. Natsu chui vào mềm của Lucy. Kéo cô sát lại và ôm chặt.

Natsu: Ngủ thôi!

Lucy: Ôm chặt thế sao tớ ngủ được! =_=

Tuy miệng nói thế nhưng Lucy vẫn nằm im cho Natsu ôm. Natsu thiếp đi nhanh chóng với vẻ mặt không giấu được niềm hạnh phúc. Lucy ngắm nhìn gương mặt có chút nét trẻ con của Natsu đang say ngủ. Đặt một nụ hôn nhẹ lên má Natsu. Lucy dần chìm vào giấc ngủ. Có lẽ đối với cả hai người, đêm nay sẽ là một đêm ngon giấc.

-----Con đường ra khỏi Magnolia-----

Cùng lúc đó, trên con đường mòn ra khỏi thành phố Magnolia. Mái tóc đỏ tung bay trong gió. Erza đứng nhìn theo bóng Jella đang khuất xa gần và biến mất trong màn đêm. Cô biết hôm nay anh sẽ đi. Cô muốn ra tiễn nhưng sợ khi ở gần anh, sợ nhìn vào mắt anh cô sẽ ngăn anh lại. Xin anh đừng đi. Nên giờ đây, chỉ biết đứng từ xa nhìn.

Jella quay người lại. Nhìn chằm chằm thoát ẩn thoát hiện trong đêm. Lòng mang nỗi buồn man mác. Gập lại rồi chia tay. Cái vòng lẩn quẩn ấy cứ lặp đi lặp lại. Nó khiến cả hai đều đau, đều buồn. Nhưng không ai can đảm nói lời kết thúc. Anh muốn Erza quên anh đi. Nhưng lại cảm giác sợ hãi khi điều đó xảy ra. Đúng là mâu thuẫn! Jella cảm thấy mình đúng là một thằng hèn nhát. Anh cảm thấy may mắn vì Erza chỉ đứng từ xa nhìn vì nếu cô ở gần có thể anh sẽ từ bỏ tất cả mà ở lại. Ở lại bên cô.

Lắc nhẹ đầu. Jellal cố gắng khiến lí trí chiến thắng tình cảm. Ở bên một tên tội nhân như anh... Erza sẽ chỉ cảm thấy đau khổ. Scarlet... màu đỏ huy hoàng, rực rỡ. Cô xứng đáng được đứng dưới ánh sáng. Còn anh thì chỉ thích hợp với bóng tối. Ánh sáng và bóng tối thì không thể nào ở cạnh nhau được. Jellal quay người bước đi. Từng bước từng bước nặng nề.

Từ xa, bóng lưng anh sao đối cô đơn. Erza chùi những giọt nước mắt chưa kịp rơi, chỉ mới đọng lại trên khóe mi. Ánh mắt khiến cường nhìn về phía Jellal đã xuất xa.

Erza: Jellal! Em sẽ chờ anh. Hãy trở lại.

-----End chap 35-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Nụ cười

-----Chap 36: Nụ cười-----

Ánh nắng ban mai len lỏi qua khe cửa sổ. Natsu khẽ cựa mình tỉnh dậy. Cậu cảm thấy tinh thần thật sảng khoái. Cả đêm được ôm Lucy ngủ thật là đã. Nhìn người đang nằm trong vòng tay mình vẫn còn say ngủ. Ngực phập phồng theo từng nhịp thở nhẹ nhàng. Mùi hương quen thuộc của Lucy và hơi ấm từ cô cứ khiến Natsu không muốn rời giường nửa bước. Nghĩ gì là làm vậy. Natsu mặt tỉnh queo kéo Lucy vào lòng... ngấm. Nhưng nhìn gương mặt không mấy thoải mái của Lucy vì cả đêm “được” cậu ôm cứng. Natsu không đành lòng nên chính người ra để Lucy thấy thoải mái hơn. Đưa tay vén những sợi tóc vàng vương trên gò má mịn màng của Lucy. Natsu thích thú, miệng nở nụ cười hạnh phúc nhìn Lucy ngủ. Như có cảm giác ai đang nhìn mình chăm chăm. Lucy hé đôi mắt vẫn còn mơ màng vì chưa tỉnh ngủ thì thấy Natsu đang cười cười nhìn mình.

Lucy: Uhm... *cựa mình* nhìn gì thế Natsu?

Natsu giật mình. Khẽ trách Lucy sao tỉnh nhanh vậy.

Natsu: *cười cười* Ngắm người hôm qua ngáy lớn quá khiến tớ không ngủ được.

Lucy: *giận* Không có!!! Chính cậu mới là người ôm tớ chặt cứng khiến tớ không ngủ được đấy Natsu. Người cứng đờ hết rồi.

Natsu: Tại... Lucy quên mất Natsu khiến người ta đau lòng biết bao.

Nghe đến chuyện này thật sự Lucy thấy có lỗi. Phải cảm ơn Lisanna. Nếu không có cô ấy thì giờ có thể Lucy vẫn nhìn Natsu như người xa lạ. Nhưng... có một trực giác khiến cho Lucy cảm thấy Lisanna có điều gì đó giấu mình. Ánh mắt Lucy trở nên xa xăm. Natsu nhìn Lucy tự nhiên trở nên trầm nặc thì nghĩ câu nói đó khiến cô buồn.

Natsu: *cười* Nhưng giờ cậu đã nhớ lại rồi! Mọi chuyện qua rồi!

Nói rồi Natsu đưa tay xoa đầu Lucy khiến tóc cô rơi hết cả lên.

Lucy: Này! Buông tay cậu ra coi Natsu. Rối hết tóc tớ rồi!

Natsu: Cho rối hơn này!

Lucy: Ái! Buông ra!

Natsu: *cười nhăn nhă* hahaha. Đầu cậu nhìn vui quá Lucy.

Lucy: *cù lét natsu* Dám làm rối tóc tớ này.

Natsu: Hahahaha... thôi...haha..tha có tớ...haha

Tiếng cười trong trẻo của cả hai vang khắp căn phòng. Giỡn với Natsu khiến Lucy tỉnh luôn. Cô nhìn Natsu với ánh mắt ấm áp. Lucy luôn cảm thấy thoải mái khi ở bên cậu.

Lucy: Natsu nè!

Natsu: Hửm?

Lucy: Luôn ở cạnh Lucy nhé! Như một người...

Không hiểu sao chữ “bạn” cứ úp nghẹn nơi cổ họng khiến Lucy không sao nói ra thành lời được. Natsu nghe Lucy nói thế liền cười. Kéo Lucy lại gần bên cậu. Áp trán mình vào trán cô.

Natsu: *mim cười* Tất nhiên rồi. Tớ sẽ bảo vệ cậu! Lucy!

Giọng nói trầm ấm của Natsu khiến mắt Lucy ươn ướt. Cô nhanh chóng lấy tay quạt nhanh màn nước đang dâng trên mi mắt. Natsu thấy thế liền cười. Không hiểu sao cậu cứ muốn cười hoài. Cảm giác hạnh phúc lâng lâng khó tả.

Natsu: Lucy à. Đừng mít ướt thế chứ! =)))

Lucy: *phồng má* Mò!!!!!! Không có!

Natsu thấy cử chỉ đáng yêu đó của Lucy thì chỉ muốn véo cái má đang căng phồng dễ thương kia.

Lucy: Mau đến hội quán thôi!

Natsu: *cười* Cùng bắt đầu chuyển phiên lưu bằng một nhiệm vụ nào.

Lucy: *chột nhó* híc! Tớ còn tiền nhà tháng này chưa trả... T^T

Natsu: hi hi. Vậy mau đi làm kiếm tiền thôi.

Lucy mỉm cười ấm áp. “Ừ! Đi thôi!”

-----Hội quán Fairy Tail-----

Natsu: *vừa chạy vừa ngoái đầu nhìn* Lucy! Chạy gì chậm vậy? Nhanh lên! hahaha

Lucy: *chạy theo* Tớ chưa đồng ý chạy đua đến hội mà!

Natsu: Ấy dà! Ai bảo cậu chậm quá.

Lucy: Hừ! Đang buồn ngủ muốn chết! Ai hôm qua không cho tớ ngủ yên hả?

Natsu: Rồi rồi. *đánh chống lưng* Chọn nhiệm vụ thôi.

Đây là cuộc nói chuyện của Natsu và Lucy từ lúc ở ngoài cửa hội cho đến vô trong. Hai người giờ đang đứng trước bảng chọn nhiệm vụ. Và biểu hiện của mọi người trong hội lúc này là: O.O...

Gajeel đang vỗ vỗ lưng cho Levy để cho cô nuốt trôi bữa sáng. Erza đang lau kiếm thì rút luôn kiếm. Mira đang rót trà cho Ef-man thì rút luôn vô mặt anh ấy. Levy đâm vào cái vào ngực rồi nhanh tay chộp lấy ly nước chanh uống ực ực. Trờ phào vì mình không bị nghẹn mà chết. Levy bước lại phía Lucy và Natsu vừa chọn nhiệm vụ vừa cãi cợt nhưng nom có vẻ...vui.

Levy: *ho* E hèm!

Vẫn không thu hút được sự chú ý của hai người kia...

Levy: *ho mạnh hơn* E E hèm hèm!

Vẫn chưa được...

Levy: *tức* LU-CHAN!

Lucy giật mình. Quay lại thì thấy Levy đang hằm hằm nhìn mình và nhiều ánh mắt lơ lơ nhìn Natsu và cô.

Lucy: *khó hiểu* Có chuyện gì vậy Levy?

Levy: Cậu... nhớ ra Natsu rồi hả?

Lucy: *cười* Ừ!

Levy: Khi nào vậy?

Lucy: Cách đây 2 ngày.

Levy: Ồ! Vậy à.

Lucy: Ủ! ^^

Levy: May nghe!

Lucy: Ủ! May ghê!

Lecy: Tốt rồi nhì!

Lucy: Ủ! Tốt rồi!

Levy: *tức* VẬY SAO BÂY GIỜ CẬU MỚI NÓI TỚ BIẾT NGAY HẢ? CẬU KHÔNG BIẾT MỌI NGƯỜI LO LẮM LẮM SAO????!!

Tai Lucy ù ù.

Lucy: *yếu ớt nói* Juvia không nói cho mọi người nghe sao?

Erza: *nói từ xa* Từ sáng đến giờ không thấy Juvia đâu. Cả Gray cũng chả thấy.

Lucy: *toát mồ hôi* Tớ tưởng Juvia nói cho mọi người rồi. Cho tớ xin lỗi. Đã để mọi người lo lắng.

Levy bay tới ôm chầm Lucy. Lucy nghe rõ tiếng sụt sịt từ Levy.

Levy: híc híc! Đồ ngốc! Tớ lo cho cậu lắm Lu-chan!

Lucy ôm Levy. Không khí trong hội thay đổi hẳn. Trên môi ai cũng nở nụ cười tươi. Hội trường vừa đi vào nhìn quanh cũng nắm rõ được tình hình.

Makarov: Hahaha. Mổ tiệc ăn mừng nào!!!

Tiếng cười nói vang khắp nơi.

-----End chap 36-----

p/s: Chap này nhẹ nhàng cũng như kết thúc một phần trong fic. Từ chap sau sẽ là một câu chuyện mới:3 mong sẽ mang lại 1 câu chuyện về nalu thú vị cho mn ^^ ta còn nhiều ý tưởng lắm=))))

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Nước-Băng

-----Chap 37: Nước-Băng-----

-----Ký túc xá Fairy Tail-----Juvia's room-----

Juvia khẽ tựa mình thức dậy. Cô cảm thấy đầu mình đau nhức, toàn thân rã rời. Vừa nhìn qua bên cạnh giường thì Juvia tỉnh ngủ ngay lập tức.

Juvia: Ố! OoO

Gray đang tựa người vào thành giường Juvia và thiếp đi. Giường mặt lạnh lùng của anh khi ngủ trông thật dễ thương. Ánh xanh nhẹ nhàng tỏa ra từ mặt dây chuyền chữ thập đeo trên cổ. Tim Juvia đập dữ dội. “Sao Gray-sama lại ở đây????!! Mơ sao? Ồi! Trong mơ Gray-sama vẫn đẹp như vậy. A! Mơ thì mình muốn làm gì cũng được nhĩ? Mơ mà.” Juvia nghĩ.

Với suy nghĩ rất dễ thương rằng mình đang mơ thôi của bạn trẻ Juvia. Cô trèo xuống giường, ngồi xuống bên cạnh Gray. Đưa tay sờ sờ cơ bắp săn chắc của cậu. “Ủi chà! Mơ thật quá nhĩ?” Juvia tiếp tục nghĩ.

Có cảm giác cơ thể mình bị “xâm phạm”. Gray lim dim mở mắt thì thấy Juvia ngồi cạnh, hai tay sờ sờ nắn nắn khắp người anh. Lần đầu tiên trong đời Gray bị sờ soạn thế này. Mặt anh đỏ ửng lên.

Juvia: A! Gray-sama đỏ mặt này! Gray-sama trong mơ của Juvia thiệt thật quá! Dễ thương quá!

Nói rồi Juvia lấy hai tay vỗ vỗ nhẹ nhàng mà Gray. Áp má mình vào má anh.

Gray: O.O

Gray cảm thấy làn da mịn màng mát lạnh của Juvia làm nguội đi gương mặt đang ửng hồng của anh. Nhưng... không thể để Juvia thích làm gì thì làm nữa. Sức chịu đựng mỗi người có giới hạn. Cô ngốc này còn nghĩ đây là mơ nữa chứ. Lấy hai tay đẩy người Juvia ra khỏi người mình. Gray lắc nhẹ vai cô.

Gray: Này! Đây không phải là mơ.

Juvia: O^O *ngơ ngác* -> O^O *suy nghĩ* -> O.O *bất ngờ* Hả?

Nhìn những biểu cảm thay đổi liên tục trên mặt Juvia. Gray phì cười. Đưa tay nheo nhẹ má cô.

Gray: *nhéo* Đây! Có cảm giác phải không? Đây không phải là mơ.

Cảm nhận rõ làn da hơi chai của Gray chạm vào da mặt. Juvia hoảng hồn. “ĐÂY KHÔNG PHẢI LÀ MƠ! LÀ THẬT-TTTTT! YEAHHH!”

Định bay tới ôm Gray thì Juvia chợt nhớ lại câu nói của Gray rằng thấy mình thật phiền phức. Tim khẽ nhói đau. Cô đành kiềm chế lại.

Thấy Juvia ngồi im lặng. Hoàn toàn khác những phản ứng lúc trước. Gray không thích điều này. Vì mỗi khi nhìn Juvia, cô luôn đáp lại anh bằng một nụ cười tươi tắn. Im lặng thế này hoàn toàn không giống cô ấy. Như thế thì khó để...

Không khí im lặng, ngột ngạt bao trùm lấy căn phòng. Gray đành phải lên tiếng phá vỡ sự tĩnh lặng đến khó chịu này.

Gray: Juvia... cô có sao không? Có chuyện gì à?

Juvia: Gray-sama...thích...thích...Erza-san phải không?

Gray: O.O! Hả?

May mà bây giờ anh không phải đang ăn hay uống nước. Nếu không chắc chắn sẽ ngẹn mà chết mất. Gray thật sự công nhận rằng Juvia có trí tưởng tượng hết sức phong phú. Gray: *toát mồ hôi* Không phải...

Juvia: *mừng rỡ* Thật à? Nhưng...Gray-sama đi chơi với Erza-san. Gray-sama cảm thấy Juvia phiền phức...Gray-sama ghét Juvia lắm đúng không? *buồn*

Gray: Tôi đi với Erza là vì... *giật mình* Cô...đúng là rất phiền phức. - “Không thể nói cho Juvia biết sao mình đi với Erza được. Mọi chuyện sẽ trở nên vô ích mất nếu nói ra lúc này.”

Juvia nghe tới đây thì cảm thấy lòng đau đớn.

Gray: *tiếp* Nhưng... tôi không thể nào ghét cô được. Ngốc! Chuyện với Erza không như cô nghĩ đâu.

Cảm giác như tảng đá nặng như chì đã được nhấc khỏi lòng Juvia. Cô cười vui vẻ. Bay tới ôm lấy Gray.

Juvia: *cười toe toét* Juvia yêu Gray-sama nhất! *ôm*

Gray: Này! Lại thế nữa.

Nhưng Juvia như thế là tốt nhất. Anh muốn nhìn thấy nụ cười tươi tắn đó luôn hiện diện trên gương mặt cô. Gray không hề muốn nhìn thấy gương mặt ủ rũ hay buồn bã của Juvia.

Gray lướt mắt một vòng lại căn phòng của Juvia. Toàn những đồ về Gray! Gấu bông Gray đủ kích cỡ đầy phòng. Khăn tắm cũng theo hình Gray. Hôm qua lúc đưa Juvia vào phòng, anh đã khá shock trước căn phòng. Nhưng Gray không hề ghét nó.

Gray: Juvia này! Tối này lúc 6h đến góc cây ở trung tâm Magnolia. tôi có chuyện muốn nói.

-----Chap 37.5: Nước-Băng-----

Gray sau khi rời khỏi kí ức xá nữ Fairy Tail thì đến hội quán. Vừa vào anh đã cảm nhận không khí âm ỉ bao trùm trước đây đã biến mất và thay vào đó là sự nhộn nhịp, vui tươi lan tỏa khắp nơi. “Vậy là Lucy đã nhớ lại à. Cậu ta vui rồi nhì.” Anh nghĩ. Dù ngoài mặt không quan tâm nhưng trong lòng anh thì khác. Vào khoảng thời gian Lucy mất kí ức, nụ cười tươi tắn luôn vắng bóng trên gương mặt Natsu. Gray liếc nhìn Natsu đang vừa cười toe toét vừa nói chuyện với Lucy thì cảm thấy yên tâm. Đôi khi anh cảm thấy ghen tị trước sự thần thần của cậu.

Natsu thích Lucy. À không! Có thể tình cảm ấy còn hơn thế nữa. Cậu ta dám yêu, dám thừa nhận điều đó. Còn anh? Gray từ lâu đã cảm thấy rằng lớp băng lâu năm lạnh lẽo đánh băng trái tim mình đang từ từ tan chảy. Nhưng anh lại không muốn thừa nhận điều đó. Anh đối xử lạnh lùng với Juvia, không quan tâm cô ấy. Nhưng Juvia luôn hướng về anh. Trên môi luôn nở nụ cười thật tươi gọi tên anh. Và bây giờ Gray phải thừa nhận rằng anh thua rồi! Thua người con gái mãnh liệt đó.

Lucy: *cười gian* Gray! Cậu đến rồi à~

Dòng suy nghĩ bị cắt ngang. Gray giờ mới để ý rằng Lucy và Natsu đang nhìn mình với ánh mắt... cực kì gian. Dự cảm chẳng lành ập đến.

Gray: Ủ. Cậu nhớ lại rồi à Lucy?

Natsu: Thăng ngu! Nhìn thấy vậy mà còn không biết.

Gray: *bực* Tao hỏi gì mặc tao.

Trước khi cảnh hỗn chiến xảy ra, Erza bay vào giữa ngăn cản.

Erza: Natsu, cậu quen mặt chúng ta vừa nói gì khi nãy à?

Natsu: *gãi đầu* À! *ngồi nghiêm chỉnh lại* Lucy: *thờ dãi* Hai cậu thật là. *nhìn Gray* Chúng ta vào vấn đề chính nào. *cười* Gray, cậu mời Juvia chưa?

Gray nhìn ngạc nhiên nhìn Lucy. Sau đó cay cú nhìn sang Erza. Chắc là Erza đã nói cho Natsu và Lucy biết rồi. Từ đầu nhờ cô ấy đúng là sai lầm.

Gray: Tớ mời rồi. Lúc 6h tối nay tại góc cây trung tâm Magnolia.

Erza: Vậy chúng ta đi chuẩn bị thôi.

Lucy: Tớ và Natsu sẽ giúp.

Natsu: Ó! Sao có cả mình?

Lucy: *kéo áo Natsu* Juvia đã giúp tớ rất nhiều. Chính cô ấy đã bảo tớ nhất định phải cho cậu biết chuyện tớ nhớ lại.

Natsu: *không vui* Vậy nếu không có Juvia thì cậu sẽ mãi mãi không nói tớ biết à?

Lucy: *giọng lí nhí, cuối gầm mặt* Không có... chỉ là... mất thời gian hơn thôi...

Natsu nhìn bàn tay xinh xắn nắm nhẹ lấy góc áo mình và cái đầu cuối xuống hối lỗi. Trời ơi! Dễ thương vậy sao mà Natsu giận được chứ. Natsu đưa tay xoa nhẹ đầu Lucy.

Natsu: Tớ sẽ giúp tên Gray. Tớ cũng muốn cảm ơn Juiva.

Lucy nghe Natsu nói thế thì mỉm cười hạnh phúc. Natsu cũng cười.

Gray: *ho* Khụ khụ. Xin lỗi vì đã cắt ngang. Nhưng hai người có định giúp tôi không?

-----tôi là đường ngăn cách dễ thương-----

Trời Magnolia đêm nay đầy sao khiến nó trở nên lung linh huyền ảo. Không khí lạnh mùa đông đang dần tràn về. Hít vào sẽ cảm nhận được từng khoảng khí lạnh đi từ mũi xuống thanh quản. Thở ra một làn hơi trắng nhưng nó cũng sẽ nhanh chóng tan biến. Trên đường phố tấp nập, người người khoác lên mình những áo len ấm áp.

Juvia đi đến nơi hẹn với Gray. Dù trời lạnh nhưng cô cảm nhận rõ cả người mình đang rất nóng. Juvia nghe rõ nhịp đập mạnh mẽ của trái tim mình. Hít một khối khí lạnh vào phổi hồng mong muốn làm dịu đi thân nhiệt cơ thể nhưng kết quả vẫn vậy. Juvia thật sự tò mò lý do sao Gray lại hẹn mình ra đây. Cảm giác phấn khởi xen lẫn nỗi bất an. Juvia cảm nhận bước chân mình ngày càng nhanh. Từ xa, Juvia nhận ra ngay bóng lưng to lớn quen thuộc nhưng sao quá dỗi cô đơn, lạnh giá đó. Anh... thật sự thích hợp với mùa đông - mùa của băng tuyết và sự lạnh giá. Đưa hai bàn tay đã sớm lạnh lên vỗ nhẹ lên gương mặt nóng bừng của mình. Nở một nụ cười thật tươi xua đi nét buồn.

Juvia: *vẫy tay, lao đến* GRAY-SAMAAA! Juvia đến rồi nè!

Nghe giọng nói hồn hờ, trong trẻo của Juvia. Gray xoay người lại. Trên tay lá bó hoa hồng đỏ lấm được gói kĩ càng trong giấy gói màu xanh lơ. Anh mặc vest đen phối với áo sơ mi màu xanh dương cùng cà vạt đen thắt gọn gàng. Juvia ngẩn tò te trước diện mạo mới mẻ này của Gray.

Juvia: Gray-sama...?

Gray: Uhm. Juvia, cô ngồi đi.

Gray chỉ vào băng ghế gỗ. Juvia bối rối trước những cử chỉ quá dỗi ư là... dịu dàng của anh. Cô đang tự hỏi rằng mình lại nằm mơ à. Nhưng cảm giác tim đập rộn ràng và bàn tay lạnh băng rất thật. Juvia đến ngồi và Gray ngồi cạnh cô. Gray: Hôm nay à ừm... tôi muốn... thì là... muốn... ashhhhh. Thế này không phải là mình!!!

Gray bất ngờ nói to khiến Juvia giật mình. Gray muốn độn thổ cho rồi. Mấy thứ này là Erza bắt anh mặc cho bằng được. Thật sự không giống với phong

cách của anh tạo nào. Cởi bỏ áo vest. Đưa tay nói lỏng cà vạt. Móc lại chiếc xích quần mà Erza đã giật ra và để vào túi anh. Ném phăng bó hoa đang cầm trên tay. Juvia trở mắt nhìn Gray thực hiện từng bước. Xong xuôi mọi việc. Gray mỉm cười hài lòng. Cổ áo mở tung để lộ vòm ngực săn chắc, tỏa ánh xanh huyền ảo tỏa ra từ sợi dây chuyền chữ thập anh đeo trên cổ. Cà vạt thắt hờ hững nhưng rất phù hợp với chiếc xích bạc tinh xảo khẽ đung đưa theo từng chuyển động của anh. Chiếc áo sơ mi màu xanh ngấn tay rất hợp với anh, hợp với một pháp sư băng trong màu đông giá lạnh.

Xa xa từ bụi cây, cô gái tóc vàng và anh chàng tóc đỏ phải kéo người tóc đỏ đang giận dữ muốn lao về phía người đã phá hoại hình tượng đẹp đẽ mà cô đã tốn công tạo ra cho anh.

Juvia: Gray-sama? Có chuyện gì vậy?

Gray: À, đừng để ý. Tôi muốn cho cô thử này.

Gray đưa tay vào túi móc ra một hộp quà màu xanh biển đậm trùng với màu tóc của Juvia. Tháo chiếc nơ màu hồng nhạt xinh xắn trước ánh mắt không hiểu chuyện gì xảy ra của Juvia. Bên trong là sợi dây chuyền thủy tinh hình giọt nước trong suốt tỏa ánh xanh dịu nhẹ.

Gray: Juvia, cô xoay người lại đi.

Juvia làm theo lời Gray như một cái máy. Não bộ của cô chưa tiêu hóa được những gì đang diễn ra lúc này. Cảm thấy có gì đó lạnh ở cổ. Juvia nhìn thấy sợi dây chuyền đã được Gray đeo cho mình.

Juvia: Gray-sama... cái này là?

Gray: *ngượng* Ngốc! Tặng cô đấy. Chúc mừng sinh nhật. Ngay cả sinh nhật mình cô còn không nhớ. Tôi có khó khăn một chút trong việc lựa quà nên đã nhờ Erza giúp. Cô đừng suy nghĩ linh tinh.

Juvia như vỡ òa trong hạnh phúc. Thật sự nếu đây là mơ thì cô không muốn tỉnh dậy. Hãy để cho cô ở mãi trong giấc mơ tuyệt vời này. Tay Juvia mân mê giọt nước thủy tinh trên cổ. Đây chắc chắn là bảo vật của cô. Juvia chạy đến ôm chầm lấy Gray.

Juvia: Juvia rất hạnh phúc! Đây là sinh nhật tuyệt vời nhất của Juvia! Juvia cảm ơn Gray-sama rất nhiều!!! Juvia yêu Gray-sama nhất!!!

Gray: *ngượng* Đây! Bỏ ra nào.

Miệng thì nói thế mà người vẫn đứng yên cho Juvia ôm. Gray cảm nhận được bàn tay Juvia lạnh. Nếu được, anh muốn ủ ấm cho bàn tay đó nhưng anh là một pháp sư băng, có lẽ tay anh còn lạnh hơn cả tay cô lúc này.

Juvia: Gray-sama...có thích Juvia không?

Gray ngạc nhiên khi Juvia hỏi. Trước đây, cô luôn nói thích anh nhưng chưa lần nào hỏi anh có thích cô không. Trong lòng anh đã có sẵn câu trả lời cho mình nhưng thật sự để nói ra là cả một vấn đề. Gray không giống như Juvia. Anh là một pháp sư băng, anh không biết thể hiện tình cảm hay quan tâm cho người khác. Quá khứ đau buồn về gia đình, về người đã dạy dỗ, cu rman anh và đã hi sinh tính mạng mình đã đóng một lớp băng dày và lạnh lẽo rất lâu trong anh. Juvia đã dần dần bào mòn lớp băng tưởng như vĩnh cửu đó. Nhưng người phá vỡ nó chỉ có thể là chính anh.

Lần đầu tiên, Gray chủ động ôm Juvia. Cừ chỉ lúng túng, vụng về. Anh vòng tay ôm qua người Juvia. Cầm tựa nhẹ lên tóc cô. Giọng nói trầm ấm của anh khiến Juvia say đắm.

Gray: Tôi không biết thể hiện tình cảm hay quan tâm ai khác. Có thể bên cạnh tôi cô sẽ bị tổn thương, buồn bã cũng như thất vọng.

Juvia: Juvia chịu được hết!

Gray mỉm cười. Nụ cười hạnh phúc.

Gray: Nếu ở cạnh tôi thì cô nhất định không được rời. Một khi tôi đã nắm ta ai thì sẽ giữ người đó rất chặt.

Juvia: Juvia tình nguyện theo Gray-sama cả đời!

Gray đặt lên môi Juvia một nụ hôn. Anh cảm nhận được làn môi Juvia rất nóng và mềm. Một nụ hôn nhẹ nhưng đánh dấu cho sự khởi đầu của mối quan hệ của cô và anh. Juvia hạnh phúc như muốn tan chảy đi.

Gray nghĩ: "Nếu 3 người kia mà không nhìn và đây không phải nơi công cộng thì mình hôn Juvia lâu hơn rồi!"

-----End chap 37-----

Haina: Chap này Gruvia đã có một cái kết đẹp. Nhẹ nhàng nhưng sâu lắng. Không một lời tỏ tình. Không một lời thừa nhận. Nhưng 2 người vẫn bên nhau.

Tối nay nhân dịp Noel, chúc mn có 1 Giáng sinh vui vẻ và ấm áp. Tôi sẽ có chap mới luôn nhé. ^^ Le con tác giả ăn Giáng sinh tại nhà.

Chương 38: Âm áp

-----Chap 38: Âm áp-----

Trên bầu trời xanh đen, mây đêm nay dày đặc che kín các vì sao sáng, từng đốm trắng dần xuất hiện. Nhờ ánh sáng mờ ảo tỏa ra từ những nhọn đèn đường, ta mới có thể nhìn rõ quang cảnh xung quanh. Tuyết rơi chậm rãi như để ta được nhìn ngắm sắc trắng tinh khôi ấy. Ngày một nhiều hơn. Lối đi đường nhanh chóng được khoác một lớp áo trắng mềm mại nhưng lạnh lẽo. Bước đi mọi người dần chậm lại, ai ai cũng khẽ siết lớp áo ấm đang mặc. Không khí ẩm cứng từ mỗi gia đình lan tỏa khắp mọi nơi. Giáng sinh... sắp đến rồi.

Lucy xoa xoa hai bàn tay vào nhau vì lạnh. Ngồi cạnh Gray và Juvia cũng mệt thật. Hồi hộp chết được. Nhưng cô tin rằng hai người đó rồi sẽ ổn thôi.

Một cảm giác âm áp nơi bàn tay khiến Lucy khẽ giật mình. Nhìn sang người bên cạnh, Natsu thấy Lucy đưa ánh mắt ngơ ngác nhìn mình thì nở nụ cười dù mũi cậu đã đỏ ửng vì lạnh. Natsu-một pháp sư hệ hỏa không hề hợp với mùa đông. Mặc dù lạnh nhưng thân nhiệt người cậu vẫn cao, nhanh chóng chuyển hơi ẩm qua đôi bàn tay nhỏ nhắn mềm mại của Lucy.

Natsu: *khẽ trách* Sao không mang bao tay hả?

Lucy chợt thấy lòng mình ấm hơn bao giờ hết. Những quan tâm dù là nhỏ nhất của Natsu cũng khiến cô cảm thấy vui.

Lucy: *cười* Vậy cho tớ mượn tay cậu nhé Natsu! ^^

Natsu: Đương nhiên. Không lại bị cảm đấy. Cầm buồng ra!

Hai người nhìn nhau rồi lại phì cười. Không khí âm áp lan tỏa khiến những người xung quanh không khỏi cảm thấy... cô đơn. Và người xui xẻo hôm nay của chúng ta là chụy Erza.

Nhìn hai cặp đôi Natsu-Lucy và Gray-Juvia, Erza vui mừng cho họ. Nhìn những nụ cười đó cô cảm thấy phần nào được an ủi trong cái lạnh của mùa đông lạnh giá này. Nhân lúc Natsu và Lucy không để ý, Erza lui đi để họ có không gian riêng.

Lucy: *nhìn quanh* Ủa? Erza đâu rồi nhỉ?

Natsu: Chắc là về trước rồi.

Lucy: Uhm

Natsu: Này! Xây người tuyết đi.

Lucy: Thôi, lạnh lắm. Tay sẽ tê vì lạnh hết.

Natsu: Đến lúc đó tớ lại sưởi ấm cho. Này! Đi thôi Lucy. Qua rủ Juvia với Gray luôn.

Không để Lucy trả lời, Natsu nắm tay kéo Lucy chạy về phía Gray và Juvia. Bàn tay to lớn khi nắm có thể cảm nhận được những vết chai sần do luyện tập khiến cho cô cảm thấy an toàn, cảm nhận được sự bảo vệ từ cậu.

Juvia ngạc nhiên ra mặt khi thấy Natsu và Lucy chạy đến. Gray thì thầm rửa tên Natsu không biết ý tứ, sao không để không gian riêng cho anh và Juvia chứ?

Lucy bước đến gần Juvia. Kéo Juvia lại gần và nói nhỏ vào tai.

Lucy: *thì thầm* Mọi chuyện tốt rồi nhì. ^^

Juvia: *đỏ mặt* Ừ. Juvia rất vui, rất hạnh phúc.

Nói rồi hai cô nàng nhìn nhau mỉm cười. Họ đều đã tìm ra người quan trọng của mình. Tình bạn của họ đã ngày càng bền chặt qua thời gian. Trong khi hai cô gái đang vui vẻ thì hai chàng trai của chúng ta đang lườm nhau. Gray: *nói nhỏ* Mà ra đây chi vậy Natsu?

Natsu: À thì muốn tìm trò gì chơi ấy mà. Chán quá.

Gray nhì nét mặt không tự nhiên của Natsu thì biết ngay là nói dối.

Gray: Nói thật đi!

Natsu nhìn Lucy đang trò chuyện với Juvia. Ngoắc ngoắc Gray lại, nói nhỏ vào tai.

Natsu: Tao sợ ở một mình với Lucy thì... tao làm cô ấy sợ mất.

Gray: *khó hiểu* Hà?

Natsu: Mặt Lucy ửng hồng vì lạnh, bờ vai nhỏ khẽ run, hai bàn tay xoa xoa vào nhau. Nhìn là muốn ôm thôi.

Gray: Nhảm nhí. Tại sức kiềm chế của mày kém.

Natsu: Hừ! Mày thử tưởng tượng Juvia như thế xem.

Gray nghĩa một lát.

Gray: À...ừ thì tao đồng ý với mày.

Juvia và Lucy thấy Natsu và Gray chứ xì xầm to nhỏ với nhau bèn tiến lại gần.

Lucy: Hai người đang nói gì vậy?

Gray & Natsu: *giật mình* À..à... không có gì đặc biệt đâu.

Lucy: Uhm. Vậy giờ làm gì đây? ^^

Juvia: Xây người tuyết nhé.

Lucy: Được đó. Mà xây không thôi cũng chán lắm. Chúng ta thi đi. Tớ với Juvia một đội. Hai cậu một đội nhé.

Natsu & Gray: *đồng thanh* O.O Cái gì??? Sao tớ lại phải chung đội với thằng này?

Juvia: À...uhm... Juvia cũng muốn chung đội với Gray-sama.

Lucy: *nói tiếp* Đội thắng sẽ có quyền ra lệnh cho đội chơi đến hết hôm nay.

Juvia: Tội mình chung đội đi Lucy.

Lucy: ...

Thế là hai đội, Lucy-Juvia và Gray-Natsu cùng thi nhau xem ai xây người tuyết đẹp hơn.

Phía Lucy-Juvia:

Lucy: *cười* Năm phần này to hơn chút đi.

Juvia: Ừ. Ép tuyết chặt lại cho chắc.

Lucy: Dùng sỏi làm mắt nhé.

Juvia: Hai viên này được nè.

Phía Natsu-Gray

Natsu: Thằng ngu này! Mày làm gì thế?

Gray: Mày mới ngu đấy. Xem mày nặn ra cục gì này.

Natsu: Cục mày nặn nhìn như đồng sh*t ấy.

Gray: Đẹp hơn mày đấy.

Và thế là kết quả thì mọi người chắc cũng đã biết. Natsu và Gray thua trắng. Hai anh nhà mình chỉ lo đánh nhau trong khi hai nàng hoàn thành từ lúc nào. Lúc Natsu và Gray nhận ra thì đã quá muộn rồi a. Thế là chuyện gì đến cũng sẽ đến.

Juvia: Gray-sama đứng yên 10 phút cho Juvia nha. Không được động đấy dù chuyện gì xảy ra.

Lucy-Natsu-Gray:???

Gray đứng yên. Juvia từ từ bước lại gần. Một cảm giác không lạnh ập đến với anh. Juvia choàng tay ôm Gray. Miệng mỉm cười hạnh phúc. Tay chân mồm khắp cơ thể sẵn chắc của anh với gương mặt thỏa mãn. Natsu đứng bên ngoài nhìn thẳm cầu nguyện cho Gray, mong hân ta chịu được trong...10 phút.

Lucy: Uhm...bắt Natsu làm gì nhỉ?

Natsu: *toát mồ hôi*

Lucy mỉm cười tinh nghịch nhìn gương mặt đầy biểu cảm của Natsu. Nhìn qua bên Juvia và Gray thấy tội cậu ta thật. Natsu đỏ đầy mồ khi thấy Lucy cũng nhìn qua phía đó. Lucy mà bắt cậu đứng im như Gray thì... cậu dám nghĩ nữa...

Lucy: Natsu.

Natsu: Hả? *khóc thầm trong lòng*

Lucy: *cười* Công tớ về đi.

Natsu: Hả?

Natsu vẫn chưa tiêu hóa được điều Lucy vừa nói. Chỉ đơn giản vậy à? (Haina: Bộ anh muốn “được” giống Gray à?)

Lucy: Không muốn hả?

Natsu: À. Không phải. Ừ. *cúi xuống* Lên đi Lucy.

Lucy mỉm cười leo lên lưng Natsu. Tầm lưng đó vẫn ấm áp như trước đây. Cảm giác an toàn và yên tâm của cậu mang lại luôn khiến cho Lucy thấy dễ chịu.

Natsu bước từng bước chậm chạp. Cảm nhận được hơi thở nhẹ nhàng của Lucy kề bên tai. Mùi hương nhẹ dịu của cô lan tỏa, ve vãn bên sóng mũi cậu. Cảm giác lạ lẫm mang tên hạnh phúc dân tràn trong lòng.

Tuyệt...vẫn cứ roi. Chậm chậm và lạnh giá.

-----End chap 38-----

Haina: Xin lỗi vì sự chậm trễ của mình. *cúi đầu* Tại hôm qua đi winter, về mệt là người không còn sức viết típ. ;^; Mình đã viết dài hơn bù cho các bạn. ^^ Mong mọi người tiếp tục ủng hộ mình.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Tảo mộ

Haina: Chúc mọi người năm mới thật nhiều niềm vui và may mắn nhé. ^^ Yêu Fairy Tail hết mình, yêu Nalu hết sức. =))

Mong mọi người tiếp tục ủng hộ fic của mình. Rất cảm ơn.

p/s: Mọi người nhớ Toshi là ai không?:3 Ai không nhớ mời xem lại chap 20.

-----Chap 39: Tảo mộ-----

Lucy chống tay ngồi dậy trên chiếc giường êm ái. Nhìn người có gương mặt trẻ con cùng mái tóc màu đào hơi rối vẫn đang say ngủ bên cạnh. Đạo này Natsu thường xuyên đến nhà Lucy ngủ, phải nói là không có ngày nào không đến. Ban đầu cô đã kịch liệt phản đối nhưng Natsu nào có nghe. Dần dần Lucy đành để cho cậu muốn làm gì thì làm.

Hôm nay, Lucy dậy sớm hơn mọi ngày, đưa mắt nhìn ra ngoài khung cửa. Trời hôm nay nắng nhẹ, vài tầng mây trôi bồng bềnh trên nền trời xanh biếc. Vườn vai lấy sinh khí cho một ngày mới, Lucy nhẹ nhàng bước xuống giường để tránh làm Natsu thức giấc. Cô tiến lại gần chiếc tủ, mở ngăn kéo nhỏ nơi đựng một chiếc hộp gỗ đã khá cũ, những vết trầy xước hiện rõ trên phần nắp hộp. Đưa tay miết dòng chữ được khắc dưới đáy “Happy birthday, Lucy.” Đây là món quà mà trước khi mất mẹ đã tặng cho cô... món quà cuối cùng từ mẹ. Nghĩ đến đó tay Lucy vô thức siết chặt chiếc hộp hơn, trong lòng bao nhiêu suy nghĩ rối rắm đan xen nhau. Khẽ mở nắp, bên trong là những hình ảnh về gia đình Lucy lúc trước khi mẹ cô mất và các đồ vật kỉ niệm giữa cô và mẹ. Nhìn từng thứ, ký ức thỏa ầu tràn về. Ánh mắt triu mến của mẹ, sự nhẹ nhàng từ bàn tay mẹ khi cài đầu cho cô, cảm giác ấm áp dễ chịu khi cô dựa đầu vào lòng mẹ và nỗi đau giằng xé tâm can khi... mẹ mất.

Natsu đưa tay định kéo người bên cạnh mình vào lòng ôm ngủ cho ấm nhưng kẻ bên là khoảng không gian trống. Cố mở đôi mắt còn đang ngái ngủ, nhìn một vòng tìm kiếm bóng người quen thuộc, Natsu thấy Lucy đang ngồi bệt dưới đất. Nhìn bờ vai nhỏ nhưng vẫn cố gắng kiên cường của cô. Bóng lưng ấy đột nhiên sao quá dỗi xa vời làm cậu có cảm giác như Lucy có thể biến mất khỏi vòng tay của cậu bất cứ lúc nào.

Natsu: Lucy, dậy sớm thế?

Lucy: Uhm

Ánh mắt Lucy nhìn vào bức hình, người đàn ông có gương mặt nghiêm nghị nhưng ánh mắt không thể giấu được vẻ hạnh phúc ngập tràn khi nhìn cô gái nhỏ có mái tóc vàng hoa đào chăm vai đang nọ nự cười toe toét ôm con búp bê xinh xắn vào lòng.

Lucy: Vì... hôm nay là ngày giỗ của cha tớ.

Không khí đột nhiên lặng xuống. Natsu không biết phải nói gì lúc này.

Lucy: Thời gian trôi nhanh thật. Cũng đã hai năm từ khi ông ấy mất.

Ánh mắt Lucy nhìn xa xăm, vào một khoảng không gian vô định nào đó mà Natsu không thể nắm bắt được. Một chút buồn, một chút cô đơn, một chút chua xót, một chút lẻ loi. Mọi sắc thái biểu cảm phức tạp ẩn giấu sâu trong đôi mắt nâu long lanh ấy.

Lucy nhớ lại những gì mà tên Toshi nói vào cái đêm tối u ám ấy. Đó có phải là sự thật? Mẹ đã... hi sinh vì cô? Lucy hoàn toàn không hề có chút kí ức nào về thời gian trước khi mẹ cô mất. Natsu: Lucy?

Giọng nói quen thuộc của Natsu khiến Lucy dứt khỏi dòng suy nghĩ miên man và khiến cho lòng cô như có một làn gió mát thổi qua khiến nó nhẹ đi được phần nào.

Lucy: *cười nhẹ* Natsu. Đi tảo mộ cha mẹ với tớ nha.

Nụ cười đó của Lucy... khiến lòng cậu nhói đau.

-----tôi là đường ngăn cách đáng yêu-----

Gió thổi nhẹ làm vạt váy đen của Lucy khẽ đung đưa. Cô mặc một bộ đầm đen xòe thoải mái, sắc đen làm nổi bật mái tóc vàng hôm nay được xõa suông trên lưng. Vén vài sợi tóc mai qua sau tai. Lucy cúi người đặt đóa hoa cẩm tú cầu trắng muốt thanh khiết trước bia mộ cha và mẹ. Lấy chiếc khăn mùi xoa lau chùi lớp bụi bám lâu ngày trên bia. Lucy ngắm nhìn hai gương mặt quen thuộc trên mặt đá xám đen cũ.

Lucy: *giọng nhẹ thoáng nét buồn* Con đến thăm cha mẹ đây. Hai người có khỏe không? Con thì vẫn sống tốt lắm. Mọi người ở Fairy Tail rất quan tâm con nên cha mẹ đừng lo lắng quá. Con hiện đang rất hạnh phúc. Chỉ là...

Sóng mũi khẽ cay. Lucy cố khiến cho giọng mình không run.

Lucy: Mẹ...bây giờ con rất muốn hỏi rằng có phải chính con là nguyên nhân khiến mẹ... không? Những gì tên đó nói là thật?

Lucy đưa tay vịn nhẹ trán.

Lucy: Con thật sự không biết phải làm sao. Con không nhớ gì cả. Con đang bối rối lắm. Mẹ ơi... con nhớ mẹ.

Lúc này đây cô không kiềm chế được cho giọng mình không run nữa. Nước mắt chỉ trực trào ra ở khóe mi nhưng cô thẳm nhủ trong lòng mình hàng vạn lần không được khóc, không được yếu đuối nữa, phải mạnh mẽ lên, mạnh mẽ để tìm ra được sự thật. Cô nói với chính mình rằng dù sự thật có khủng khiếp thế nào thì mình cũng phải chấp nhận. Hàng chân mày thanh tú khẽ cau lại, nét lo lắng hiện rõ trên gương mặt xinh xắn, mũi ửng đỏ. Nhưng... ánh mắt đó... quá quyết và kiên cường quá...khiến cho Natsu thấy xót xa. Cậu không muốn Lucy phải lo lắng bất kì điều gì. Cậu muốn cô hãy sống vui vẻ, cười thoải mái như trước kia. Trước khi Lucy gặp Toshi.

Natsu: Lucy...

Lucy: *khẽ giật mình* À. Xin lỗi. Tớ mãi suy nghĩ. Cha mẹ à, đây là Natsu. Cậu ấy là người đã giúp con đến với Fairy Tail. Tuy hấp tấp, nóng tính và đôi khi rất ngốc nhưng Natsu đã giúp con rất nhiều.

Natsu: Tớ mà ngốc á. Hừ.

Natsu làm gương mặt giận dỗi khiến Lucy phì cười.

Lucy: *cười* Lần tới con sẽ đến thăm cha mẹ. *cúi nhẹ người* Minh về thôi Natsu.

Lucy quay lại nói với Natsu cùng với nụ cười tươi trên môi. Natsu ngẩng ra nhìn nụ cười bằng tất cả sự nỗ lực của cô. Có lẽ...lúc này đây...Natsu cảm thấy ghét nụ cười gương ấy của cô hơn bao giờ hết.

Trên đường về, Lucy nói cười rất vui về còn Natsu thì thảm hơn hẳn mọi ngày. Thật sự thấy nụ cười đó của Lucy rất xấu. Đây không phải là thứ cậu muốn được nhìn thấy. Natsu thật sự chịu không nổi nữa.

Natsu: *thầm giọng* Lucy...

Lucy: Hừm?

Natsu: Cậu đừng cười như vậy nữa.

Lucy sẽ khựng lại nhưng nhanh chóng lấy lại vẻ bình thường.

Lucy: *cười gượng gạo* Cậu nói gì thế Natsu. Cười như vậy là sao. Tổ vẫn bình thường mà.

Đau...tim Natsu đau quá. Nụ cười chết tiệt!

Natsu kéo tay Lucy và ôm cô vào lòng. Cậu ôm rất chặt. Lucy thì quá bất ngờ trước hành động đó của Natsu nên bất động trong vài giây. Người cậu ấy...nóng quá. Tim cậu ấy...đập rất nhanh và mạnh mẽ. Vòng tay cậu... thật ấm áp. Nhưng Lucy sợ nếu cô cứ tận hưởng sự bao bọc và bảo vệ này mãi, cô sẽ đắm chìm trong hạnh phúc mà quên mất đi nỗi đau nó kinh khủng như thế nào mất. Đưa tay định đẩy Natsu ra thì tiếng cậu ấy vang lên, trầm ấm và kiên định.

Natsu: Lucy...Nếu buồn cậu cứ khóc, đừng cố cười như thế. Có tớ ở đây rồi. Còn có mọi người ở Fairy Tail nữa. Cậu đừng chịu đựng một mình. Cậu không cần tỏ ra mạnh mẽ thế đâu Lucy. Tớ...ở ngay đây.

Phải rồi nhỉ...Natsu ở cạnh cô mà. Nước mắt Lucy chậm chậm rơi, long lanh và trong suốt, ướt một mảng áo cậu. Nhưng không có một tiếng nước nỏ. Lucy khóc...khóc trong im lặng để cố gắng vui lấp nỗi đau về gia đình, về sự thật của cái chết của mẹ.

Lucy: *giọng run rẩy* Natsu...tớ...thật sự sợ lắm

-----End chap 39-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Edolas-earthland

-----Chap 40: Edolas-Earthland-----

Hội quán Fairy vẫn như mọi ngày. Ôn áo, náo nhiệt nhưng ấm áp. Fairy Tail mang đến cho con người ta cảm giác của một gia đình, một mái nhà. Mọi người ở đây đều là thành viên trong đại gia đình này. Dù từng thành viên có “đôi khi” cãi nhau. Chẳng hạn như lúc này, Natsu, Gray và Gajeel đang cãi nhau chí chóe vì... chiều cao.

Natsu: Hừ. Gray. Mày chỉ cao hơn tao có một chút thì có đáng gì.

Gray: Một chút thì vẫn là CAO HƠN đấy!

Gajeel: Hai chú vẫn lùn hơn anh.

Natsu+Gray:...

Lucy ngồi gần đó nhìn bọn họ chí chóe mà chẳng buồn can ngăn vì thừa biết có làm vậy cũng vô ích. Nhưng không phải ai cũng có suy nghĩ bình yên giống Lucy.

Juvia: Gray-sama là có chiều cao hợp lý cùng cơ thể săn chắc nhất. Juvia chắc chắn vậy.

Gajeel: Cô ở đâu chui vào vậy?

Juvia: *lơ đẹp Gajeel* Gray-sama cùng Juvia đi hẹn hò nhé vì...vì... *đỏ mặt* chúng ta là một cặp mà. Juvia không bao giờ quên buổi tối lãng mạn hôn đó, Gray-sama đã hô- uhhmmmm??

Gray bằng tốc độ ánh sáng bịt miệng Juvia lại. Anh thật ngốc khi hôn đó quên nhắc Juvia là đừng nói chuyện đó cho ai hết. Nếu không anh sẽ bị bọn người này cười chết mất.

Nhưng “bọn người” ấy nào bỏ qua.

Gajeel: Mày...hôn Juvia rồi hả Gray?

Mira: Ô là la.

Levy: *đỏ mặt* Kể mọi người nghe đi.

Lexus: Trông chú lắm lì thế mà ra tay cũng nhanh nhỉ?

Romeo: *quay qua Natsu* Hôn là gì vậy Natsu-nii?

Natsu: *cười nham hiểm* Là hành động của một kẻ tiểu nhân.

Gray: Vậy mày cũng là kẻ tiểu nhân.

Natsu:...

Mọi người: Ô!!!!

Hội quán Fairy Tail nháo nhào cả lên. Lucy nhìn Natsu phì cười, tự hỏi trong lòng mình không biết sự yên bình này có kéo dài không.

-----Edolas-----

Edolas-một thế giới khác của Earthland sau khi mọi phép thuật bị lấy đi khỏi thành tinh này, mọi hoạt động của người dân trở nên khó khăn. Chịu thêm thiệt hại sau trận chiến của nhà vua trước và các Exceed, chính quyền đã làm mất đi lòng tin và sự tín nhiệm của nhân dân nên đất nước bị trì trệ, không phát triển. Nhờ sự dẫn dắt của vị vua mới với thân phận trước đó là hoàng tử đã bị mất tích, đất nước mới dần đi vào ổn định.

Sau một thời gian, nhà vua đã đưa ra một chính sách để giúp đất nước phát triển hơn đó là khai thác khoáng sản. Trong quá trình khai thác, họ đã tìm thấy một loại đá kì lạ mang một nguồn năng lượng mới. Có thể nói năng lượng của nó rất giống với phép thuật. Họ đã ứng dụng nó vào các máy móc để tăng năng suất hoạt động. Loại đá này còn được bày bán khắp nơi. Nó có nhiều loại khác nhau được ứng với từng màu sắc. Các hội mà trước kia bị cho là hắc hội bây giờ đang sử dụng loại đá này làm dụng cụ cho từng nhiệm vụ. Ngày càng có nhiều hội quán được thành lập và không hội nào không biết đến cái tên Fairy Tail. Không khí tại hội quán Fairy Tail ở Edolas chả khác chút nào so với Earthland. Tiếng cười nói, đùa vui vang vọng khắp nơi khiến ta thấy hạnh phúc. Chỉ có điều là một thứ hơi ngược so với Earthland. Lucy đang ngồi khoanh chân trên bàn, tay chống hông, gương mặt khó chịu nhìn người đang hí hục với đồng máy móc.

Lucy: Này Levy, cô đã tốn hàng giờ liền với đồng đồ ấy. Còn chưa xong nữa hả?

Levy: *tức* Cô có giỏi thì làm thử xem. Bộ tưởng chế tạo một chiếc máy có công dụng tương tự Anima nhưng sử dụng đá năng lượng là dễ à.

Lucy: Hừ! Lo làm đi.

Levy đang chế tạo một chiếc máy có thể đưa mọi người từ Edolas qua Earthland nhờ vào năng lượng của loại đá vừa tìm thấy, công dụng của nó tương tự với Anima nhưng chúng ta có thể điều khiển được. Cấu tạo của nó rất phức tạp, Levy đã tốn nhiều thời gian và hôm nay đã gần xong, chỉ cần đưa nguồn năng lượng thích hợp và vừa đủ vào là được.

Gray: Juvia yêu dấu, chúng ta cùng đi làm nhiệm vụ nào.

Juvia: Được thôi nếu anh cởi hết đồng áo quần ấy ra.

Gray: Híc. Nhưng Gray lạnh.

Juvia ngán nhảm lắc đầu bỏ đi.

Cạch Tiếng cửa mở ra khiến mọi âm thanh nhộn nhịp đột nhiên im bật. chàng trai với mái tóc xanh và hình xăm đỏ tinh tế trên mắt trái bước vào. Tiếng giày nện cộp cộp trên đất tạo nên những âm thanh khô khốc. Mystogan cảm thấy sống lưng lạnh toát, lẽ ra anh không nên đến đây. Lucy bước đến, đưa tay lên cheoàng qua cổ anh.

Lucy: *cười cười* Chà, hôm nay hoàng tử, á nhầm, vua nước ta hạ cố ghé hội quán chúng ta này mọi người.

Tiếng cười nói lại vang lên. Myatogan thở phào, anh sợ mọi người ở Fairy Tail đã ghét anh vì cha của anh đã gây ra bao nhiêu rắc rối cho họ.

Mystogan: *nhìn ra sau lưng* Đừng ngại nữa, ra chào mọi người đi.

Cô gái với mái tóc đỏ rực đẹp để dài chấm lưng bước ra từ sau lưng Mystogan. Ai cũng mở to mắt kinh ngạc nhìn cô. Đó chính là Erza Knightwalker - người từng mang danh là thợ săn Fairy. Các thành viên trong Fairy Tail ai cũng có ký ức tồi tệ với Erza Knightwalker. Không khí lập tức trở nên ngột ngạt.

Erza: *lấp bắp* Chào...chào mọi người. Tôi...tôi xin lỗi...về...về những việc trước đây. *cúi gập người* TÔI THÀNH THẬT XIN LỖI. *nhắm mắt*

Có thể đánh tôi cho hả dạ cũng được.

Lucy hùng dũng bước đến, khuôn mặt bùng bùng sát khí. Cánh tay cô thật nhanh được đưa lên cao. Erza nhắm tịt mắt chuẩn bị chịu đòn. *cốc* Lucy ki nhẹ trên đầu Erza một cái rồi quay lưng bỏ đi. Erza ngỡ ngàng chưa tiêu hóa được vấn đề lắm.

Lucy: Đánh xong rồi đây. *cười* Mọi người! Mỡ tiệc nào! ^^

Mọi người: Yeahhhh!!

Erza vẫn chưa hiểu mọi chuyện cho lắm, đơn giản vậy à? Mystogan nhìn về mặt ngỡ ngàng đó của cô thì phì cười. Erza Knightwalker hay Erza Scarlet thì con người thật của họ rất giống nhau, vẫn chỉ là Erza. Tuy vẻ ngoài cứng rắn nhưng trong lòng thì rất yếu đuối, dễ mềm lòng. Mystogan tự hỏi không biết Erza lúc này ở Earthland sao rồi. Cô có khỏe không? Có sống tốt không? Hội Fairy Tail ở đó hiện giờ sao rồi? Đến giờ anh vẫn còn nhớ rõ câu nói của Natsu ngày hôm đó với anh. “: Dù anh là ai, dù anh ở đâu thì anh vẫn mãi là một thành viên của hội Fairy Tail.”

Lucy: Này Erza, sao vẫn cứ đứng đó thế? Cậu biết uống không? Mau lại đây nào?

Natsu: Đừng nên ngồi banh chân vậy Lucy. Cậu...cậu là con gái mà. *đỏ mặt*

Cana: Con gái nên thùy mị và điệu dàng. Đừng cứ uống những thứ có đầy cồn thế Lucy à.

Erza: Tôi...tôi không biết uống.

Levy: *reo lên* XONG RỒI!:D

Lucy: *mừng rỡ* Xong rồi à?

Levy: Ủ! ^^ Giờ chỉ cần đưa đá phép thuật có nguồn năng lượng phù hợp vào ô trống này là có thể sử dụng. Tuyệt đối không được bỏ đá có năng lượng quá tải, tôi không biết chuyện tồi tệ nào sẽ xảy ra nếu nó bị quá tải đâu.

Lucy nhìn cục đá màu đỏ to to lấp lánh xinh xắn gần đó. Tiện tay lấy bỏ vào ô trống mà Levy chỉ trong khi Levy vẫn luôn thuyên về công dụng và các lưu ý khi sử dụng.

Lucy: Cục này phải không? *bỏ vào*

Levy: Há? À... AAAAAAAAAAAAAA. KHÔNG PHẢI!!!!!!!!!!!! VIÊN ĐÓ CẦN PHẢI CẮT NHỎ RA.

Lucy: Há?!

Tất cả đã muộn. Viên đó “nhỏ” xinh một cách nhẹ nhàng đã lọt vào cái máy. Cái máy rung rinh dữ dội, ngày một nóng hơn. Từ miệng máy, hàng nghìn tia sáng bắn ra khắp nơi.

Levy: * hét lên * TẤT CẢ MỌI NGƯỜI MAU TRÁNH XA NHỮNG TIA SÁNG ẤY RA. NẾU AI BỊ NÓ BẮN TRÚNG SẼ BỊ DI CHUYỂN NGAY ĐẾN EARTHLAND.

Levy vừa dứt lời thì vài người đã bị tia sáng ấy bắn trúng. Cửa hội quán được mở ra, Gajeel vui vẻ bước vào.

Gajeel: Chào mọi người tôi mang đến một người..ó... chúuuuu

Anh chàng nhà báo Gajeel của chúng ta vừa bước vào đã may mắn được một tia sáng dễ thương bắn trúng và lập tức biến mất. Levy liền mạng dùng cây gậy gần đó đập bẻ cái máy, chấn động kết thúc. Cô thở phào nhẹ nhõm.

Levy: Mọi người ổn cả chứ. Xem thử có ai biến mất không?

Juvia: *toát mồ hôi* Lucy, Natsu, Gray, Mystogan, Erza, Gajeel và người mà Gajeel đi cùng không có ở đây.

Levy:...

-----End chap 40-----

Haina: Xin lỗi vì sự chậm trễ của mình ;^; dạo này mình cũng bận lắm. Chap 40 đã viết dài hơn gấp rưỡi để bù cho các bạn. Mong mọi người tiếp tục ủng hộ mình. Cho mình xin nhận xét về chap mới này nhé ;) mở đầu cho arc edolas phần 2 đây =))

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Đến earthland

-----Chap 41: Đến Earthland-----

-----Hội quán Fairy Tail (Earthland) -----

Sau đi cãi nhau đã đời với Gray và Gajeel, Natsu hùng hổ thua trận vì lùn nhất tức tối quay đi. Định tìm Lucy cùng đi làm nhiệm vụ nhưng không thấy cô đâu. Levy ngồi gần đó thấy Natsu đang đảo dác tìm kiếm thì đoán được ý định của cậu ngay.

Levy: Natsu. Nếu cậu muốn tìm Lu-chan thì cô ấy về nhà rồi.

Natsu: Hà! À ừ. Cảm ơn. Mà sao hôm nay Lucy về sớm vậy?

Levy: Lu-chan nói thấy hơi mệt nên về nghỉ ngơi.

Natsu: *lo lắng* Lucy có sao không?

Levy nhìn gương mặt trẻ con có nét âu lo của Natsu mà muốn phì cười. “Lucy, chúc mừng cậu đã tìm thấy người quan trọng của mình nhé.” Levy nghĩ. Nghĩ đến đây cô vô thức liếc nhìn Gajeel đang nhai đồng sắt mà Mira vừa mang ra gần đó.

Levy: Đừng lo quá. *cười gian* Chắc là đêm qua có người làm Lu-chan không ngủ được đây mà. Phải không? N-a-t-s-u?

Natsu nhớ là hôm qua mình cũng không làm gì quấy rầy Lucy khi ngủ lắm. Chỉ là... ôm cô ấy ngủ cả đêm thôi. Chắc không phải vì thế đâu nhỉ?

Natsu: Tớ qua nhà Lucy đây. Happy, đi nào.

Happy: Aye!

Natsu và Happy vừa chạy ra đến cửa thì *RẦM*, có thứ gì đó vừa từ trên... mái nhà rơi xuống. Khói bụi bay tứ tung, Lucy không biết từ đâu chạy ra từ đám hỗn độn ấy. Cô bay đến nắm áo Levy.

Lucy: *quát* Levy! Cô làm cái gì thế? Cái máy ngu ngốc đó đâu rồi? Tôi sẽ đập nát nó.

Levy chẳng hiểu chuyện gì đang diễn ra cả. Sao Lu-chan ầm nói... bạo lực thế?

Levy: *toát mồ hôi* Lu-chan?

Lucy: *nổi da gà* Đây. Sao cô lại thêm từ -chan vào tên tôi hả? Nghe ghê quá.

Happy: Thánh thần ơi! Lucy hóa điên rồi.

Natsu thấy Lucy này là lạ. Mùi... không giống như Lucy của mọi ngày.

Từ đồng đồ nát, một người nữa bước ra. Cả hội quán đều trở mắt nhìn người đó rồi lại tiếp tục quay lại nhìn người mặc áo giáp vừa ăn bánh kem dâu vừa mỉm cười hạnh phúc.

Mọi người: SAO LẠI CÓ ĐẾN HAI ERZA???!!!

Natsu: *chột nhớ* Đúng là mùi này rồi. Cậu là Lucy bên Edolas.

Lucy edo: Hà?

Lúc này Lucy edo mới quan sát kĩ tình hình hiện tại. “Đây là hội quán Fairy Tail nhưng cách bày trí rất khác. Cana thực nữ sao lại cầm bình rượu tu ừng ực thế kia? Ef-man sao trông hoang dại vậy? Gray không thấy lạnh khi ở trần à? Juvia cố ôm Gray trong khi Gray cố tìm cách chạy? O.O Mira thì vẫn vậy. Chả lẽ... đây là Fairy Tail ở Earthland???” Lucy edo nghĩ.

Lucy edo: *cười* Chào mọi người. Tôi là Lucy ở Edolas - một thế giới song song của Earthland.

Natsu: *cười nhả răng* Chúng ta lại gặp nhau rồi.

Erza Knightwalker nhìn mọi người xung quanh, ánh mắt cô chột khựng lại khi thấy Erza Sarlet. Cảm thấy có người đang nhìn mình, Erza luyến tiếc tạm dừng việc thưởng thức trà bánh lại nhìn lên. Hai ánh mắt chạm nhau. Hai người nhìn... à không, hai ánh mắt này nhìn như muốn ăn tươi nuốt sống đối phương ấy. Cứ như trong hội Fairy Tail hiện giờ có hai con mãnh thú sẵn sàng nổi điên bất cứ khi nào. Erza Knightwalker: Sarlet!

Erza: Knightwalker!

Nhưng đột nhiên cả hai cùng đồng thanh: “Nhưng vẫn chỉ là Erza.” và cùng cười. Mọi hiềm khích khi đã qua rồi cứ cho nó qua đi.

Erza: Tóc cậu dài lại rồi nhỉ?

Knightwalker: Uhm. Cũng đã lâu lắm rồi mà nhỉ.

Erza: Hôm nào chúng ta hãy thử phân thắng bại đi.

Knightwalker: Chấn chấn rồi.

“Àm ầm” Thêm hai chấn động mạnh trên tầng hai. Mọi người chạy lên thì thấy một Gajeel ăn mặc lịch lãm và một Gray với mấy chục lớp quần áo trên người nằm dưới lỗ hổng trên mái nhà.

Lucy edo: Gray! Gajeel! Hai cậu cũng bị bắn trúng rồi qua Earthland à?

Gray và Gajeel đứng dậy, phui phui những bụi bặm bám trên người.

Gajeel edo: Chuyện gì đang xảy ra vậy? Tôi nhớ là mình chỉ vừa bước vào thì đã thấy một tia sáng bắn trúng rồi. Sau đó là cảm giác rơi tự do. Đây là - ới.

Gajeel edo vừa nhìn thấy Gajeel. Cả hai bay lại đập tay nhau.

Gajeel: Vẫn khỏe chứ ông bạn?

Gajeel edo: Đương nhiên.

Gajeel: Chúng ta đi làm vài bài hát nào.

Gajeel edo: Đồng ý. Để mừng cho cuộc hội ngộ của đôi ta,

Rồi hai người đó cùng cười man rợ. Eo ôi! Thích ứng với tình huống nhanh khủng khiếp.

Juvia vừa đi lên lầu cùng với Gray thì lập tức nhìn thấy Gray edo. Gray edo mắt sáng trưng khi thấy Juvia. Anh ta lập tức bay đến ôm chầm lấy cô.

Gray edo: Ôi! Juvia! Híc híc. Gray sợ lắm. Hay mà Gray vẫn còn được nhìn thấy Juvia.

Juvia lúng túng. “SAO LẠI CÓ ĐẾN HAI GRAY-SAMA???” Hiện đây là câu hỏi lớn đang bùng nổ trong đầu của Juvia.

Juvia chưa kịp phản ứng gì thì Gray đã lập tức bay đến đá văng tên Gray edo kia.

Gray: Mày làm gì thế hả?

Gray edo: Hà? Sao lại có đến 2 mình? Đây là Earthland? Ôi! Juvia bên nào cũng xinh như nhau. Juvia oi!!!!!!

Gray edo vừa nói vừa bay đến Juvia lần nữa. Gray liền không thương tiếc đập cho hắn một cái. Juvia lúc này vẫn còn đang lảng lảng. “Ôi! Có đến hai Gray-sama. Juvia hạnh phúc quá.”

Quang cảnh lúc này rất hỗn độn. Cửa hội quán bật mở, hai người tóc xanh cùng bước vào. Hai cô gái tóc đỏ trở mắt nhìn.

Erza: Jellal?

Knightwalker: Điện hạ Mystogan?

Jellal và Mystogan nhìn quang cảnh hỗn tạp trước mắt, quả nhiên đây đúng là Fairy Tail. Vẫn náo nhiệt như mọi ngày.

-----Tại nhà của Lucy-----

Vừa về đến nhà là Lucy đã vào phòng tắm ngay. Những lúc mệt mỏi cô muốn ngâm mình trong làn nước ấm, những lo lắng và căng thẳng sẽ nhanh chóng tan biến và thay vào đó là cảm giác dễ chịu, thoải mái. Lucy vỗ nước lên mặt để sốc lại tinh thần. Từng giọt nước trong suốt men theo những lọn tóc vàng óng nhỏ tí tách. Hơi nóng bốc lên từ nước khiến mọi thứ trở nên mờ ảo. Lucy nghĩ mình nên ra ngoài thôi, chứ không chừng cô sẽ bị đắm chìm trong cảm giác thoải mái này mà ngủ quên trong đây mất.

Lấy chiếc khăn bông treo trên giá quần tạm lên người. Lucy không buồn lau khô mái tóc ướt. Cứ để vậy mà bước ra ngoài. Đến bên cạnh tủ quần áo, Lucy muốn tìm cho mình một bộ đồ thoải mái. Bỗng tiếng nói quen thuộc có phần ngượng ngịu vang lên.

“Lucy... cậu có thể vào trong mặc đồ không?”

Lucy quay lại định quát cho Natsu một trận nên thân vì cái tội xâm phạm gia cư bất hợp pháp thì thấy có gì đó không đúng. Natsu đời nào nói vậy. Lucy nhìn người đang ngồi ngay ngắn dưới đất. Trên mặt có chút sợ sệt. Ngũ quang giống hệt Natsu nhưng quần áo thì khác. Phản xạ nhanh nhạy của Lucy

mạch bảo ngay cho cô biết người này là ai.

Lucy: Cậu là...Natsu ở Edolas?

Natsu lúc này ở hội quán Fairy Tail không hiểu sao thấy mí mắt trái cứ giật điên hồi. Cậu linh cảm có chuyện gì đó không hay đang diễn ra.

-----End chap 41-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Hiểu lầm

-----Chap 42: Hiểu lầm-----

Lucy vào trong mặc nhanh một bộ đồ thoải mái, quần sóc ngắn kết hợp cùng áo ba lỗ màu xanh lam. Tuy đơn giản nhưng vẫn tôn lên được nét quyến rũ của cô.

Lucy bước ra, nhìn thấy một Natsu với gương mặt đầy vẻ lo lắng, hoang mang. Cậu ngồi ngay ngắn, khép nép chứ không bá đạo như ai kia. Thấy Lucy bước ra, Natsu edo cứ nhìn trân trân cô, môi mấp máy mà không phát ra tiếng. Nhìn những biểu cảm mà Lucy chưa bao giờ thấy ở Natsu trên gương mặt Natsu edo. Lucy khẽ cười thích thú. Cô đi đến ngồi đối diện cậu.

Lucy: *cười* Nè, nói cho tớ biết sao cậu lại ở đây?

Natsu: *có chút sợ sệt* Tớ... tớ không cố ý vào nhà của cậu. Tại...tại tớ bị cái máy của Levy ở Edolas bắn trúng, khi nhận định được vấn đề thì...thì tớ đã có mặt tại đây rồi.

Lucy: Ra vậy.

Natsu: *ôm đầu* Ôi Lucy! Đừng đánh tớ. Híc.

Lucy ngẩn tò te trước những biểu hiện kì lạ của Natsu edo. Đứng rồi, mình ở edolas khá là...dữ dằn nhì. Một ý nghĩ tình quái lóe lên trong đầu cô. Chọc Natsu edo một tí chắc là...vui lắm. Lucy hân giọng.

Lucy: Natsu!

Natsu: *co người* Dạ?

Lucy: Cậu biết đột nhập vào nhà người khác là tội nặng lắm không? Phải trừng trị thật nặng đấy.

Natsu edo toát đầy mồ hôi. Lucy từng bước tiến lại gần cậu. Từng bước chân nhẹ nhàng của cô đối với Natsu edo như tiếng thời gian đến với cái chết càng gần. Lucy nhà ta lại thích thú nhìn vẻ mặt sợ sệt đó của Natsu edo. Nhanh tay véo thật mạnh má của cậu ta. Natsu edo la lên ai oái, gương mặt ngờ ngạc có chút ngơ ngẩn. Lucy quả thật không nhịn được cười, cô nằm lăn ra giường ôm bụng cười nắc nẻ trước những phản ứng thú vị của cậu.

Lucy: Hahahahaha. Natsu...cậu...cậu...haha...để thương quá. Hahahahaha. Thú vị thật. hahaha. Ôi! Đau bụng quá. hahaha

Natsu edo nhớ ra một lúc khi nhìn thấy nụ cười hết sức vui vẻ và hồn nhiên đó của Lucy. Ở edolas, cậu chưa bao giờ được thấy Lucy cười như thế này. Trong lòng cậu tự nhiên có một cảm giác lạ lẫm trước giờ chưa bao giờ có. Đây là một Lucy hoàn toàn mới mẻ đối với cậu. Bất giác Natsu edo bước đến gần Lucy hơn, bước chân có chút e ngại. Khi đến gần cô, chân cậu bỗng trượt phải khăn bông mà của Lucy sau khi tắm vẫn còn để trên sàn. Cả người Natsu edo đổ nhào lên Lucy. Tiếng cười đột nhiên im bặt. Lucy mở to mắt ra nhìn người đang đè lên mình với vẻ mặt không thể tin được. Natsu edo hoảng loạn chống tay lên để tránh cho cô bị đau, gương mặt đỏ bừng, mắt nhắm tịt.

Natsu edo: *úp úng* A! Tớ...tớ xin lỗi. Tớ...tớ...không hề cố ý. Tin...tin tớ đi.Chân tớ bị...bị. vấp phải gì đó.

Khoảng cách hai người lúc này rất gần nhau, chóp mũi cả hai chưa cách nhau đến 1cm. Họ có thể cảm nhận rõ hơi thở của đối phương. Natsu edo mở mắt ra thì thấy một người có mái tóc vàng óc xỏa tung lên giường lộ vầng trán cao. Đôi mắt nâu tròn xoe long lanh ánh lên nét cười nhìn thẳng vào mắt cậu. Cậu như bị một lực hút vô hình nào đó xoáy vào đôi mắt xinh đẹp sâu thẳm ấy mà nhất thời bất động. Giây phút đó chính là bắt đầu của một chuỗi sự việc rắc rối sau này. Một tình cảm không nên có đang bắt đầu xuất hiện. Lucy định mở miệng hỏi sau Natsu edo sao lại không đứng dậy mà cứ đè mình mãi thế thì nghe tiếng cửa mở. *cách*

Natsu, Gray, Happy, Erza đang đứng ngoài đó. Gương mặt Natsu thoáng sững sờ. Lucy ngằm cảm thấy kì này xui xẻo rồi.

-----đây là đường ngăn cách quay lại thời gian-----

Mọi người từ Edolas đến đang say sưa dự tiệc cùng các thành viên Fairy Tail ở Earthland. Họ cười nói, đùa giỡn rất náo nhiệt. Nhưng không hiểu sao có một người cứ đứng ngồi không yên, trong lòng như có lửa đốt.

Natsu ở hội quán Fairy Tail cứ có cảm giác mi mắt trái mình đang giật liên tục, dự cảm không lành cứ ập đến. Cứ như là thứ gì đó của mình bị đem đi trưng bày để bán vậy. Cảm giác khó chịu cứ kéo dài dai dẳng mãi không dứt. Cậu định đi qua nhà Lucy mong sẽ cảm thấy đỡ hơn. Vì ở đó là nơi khiến Natsu thấy dễ chịu và ấm áp nhất.

Định đi một mình thì Happy, Erza, Gray đòi đi theo để rủ Lucy cùng làm nhiệm vụ.

Và cái giây phút Natsu mở nắm cửa nhà Lucy thì cậu đã biết được điểm báo chẳng lành ấy là gì rồi.

-----đây là đường ngăn cách trở lại hiện tại-----

Natsu mặt đầy vạch đen hằm hằm bay đến kéo Natsu edo ra. Đứng chen giữa hai người đó.

Lucy nhìn gương mặt đầy giận dữ và khó chịu của Natsu thì đoán chắc là cậu ấy hiểu lầm rồi. Cô chưa kịp giải thích thì Natsu đã chen ngang.

Natsu: *gầm giọng* Cậu đừng hòng đụng đến Lucy của tôi.

Natsu edo: *bối rối* Không phải. Cậu hiểu lầm- Ái!

Chưa để Natsu edo nói hết, Natsu bay đến đâm cho Natsu edo một cú. Xong anh chàng lại thấy chưa hả dạ, dơ chân đạp Natsu edo đang nằm cưỡi đất thêm một cái.

Lucy mở to mắt nhìn từng hành động của Natsu. Tâm trạng cô lúc này rất tệ. Sao Natsu có thể đánh người tùy tiện như thế. Lucy đang rất giận. Cô đi nhanh đến chỗ Natsu edo đang nằm dưới đất, đỡ cậu dậy.

Natsu đang tức thấy thế lại thêm bức hơn. Con nóng giận lấn chiếm hết lí trí cậu. Tên Natsu edo đã làm chuyện xằng bậy với Lucy mà cô ấy vẫn còn bảo vệ hắn?

Lucy quay lại nhìn Natsu với ánh mắt tức giận, đôi môi nhỏ xinh mím chặt thể hiện rõ sự giận dữ của cô lúc này.

Lucy: Natsu! Mau xin lỗi Natsu edo đi!

Natsu thấy điều Lucy nói thật vô lý. Cậu có lỗi gì đâu mà phải xin lỗi chứ. Tính cách nóng nảy của Natsu nhất thời bộc phát.

Natsu: *hoi to tiếng* Tớ chẳng có lỗi gì cả.

Lucy: *lớn tiếng* NATSU! Người sai ở đây là cậu!

Natsu edo nghe thấy tiếng cãi nhau thì cố gắng nén cơn đau dưới bụng mình nói: Đừng...cãi nhau. . .

Lucy cúi người xoa xoa bụng cho Natsu edo.

Lucy: Cậu không sao chứ?

Natsu nhìn thấy cảnh đó thì đã bùng nổ. Cậu chẳng thêm suy nghĩ gì, kéo thật mạnh tay Lucy lại cường hôn cô. Tức tối cắn mạnh môi Lucy. Lucy kinh ngạc nhìn cậu, trong mắt đầy vẻ thất vọng và tức giận. Cô đẩy mạnh người Natsu ra. Không ngần ngại vùng tay tát Natsu một cái thật mạnh. Năm dấu tay hằn rõ trên má cậu.

Lucy: *hét lên* NATSU! RA KHỎI NHÀ TỚ MAU!

Đây là lần đầu tiên Lucy đuổi Natsu ra khỏi nhà với vẻ quyết tâm như vậy. Natsu bức bối chạy đi ngay. Cậu cảm thấy lần này là Lucy sai. Sao lại dám cho một người khác làm vậy với cô chứ.

Natsu đi nhanh quá nên cậu không thấy được nước mắt dâng trào trên khóe mi của Lucy.

Lần đầu tiên, hai người đã cãi nhau.

-----End chap 42-----

Haina: Xin lỗi vì sự chậm trễ của mình. Mình mới vừa thi học kì xong ;^; Nếu được, cuối tuần này sẽ có thêm 1 chap bù. Mong mọi người tiếp tục ủng hộ mình. Cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Giấc mơ

-----Chap 43: Giấc mơ-----

Nước mắt Lucy như muốn tuôn trào xối xả khỏi khóe mi nhưng cô không muốn mình khóc vào lúc này. Đưa tay che đi khóe miệng rướm máu do Natsu cường hôn để lại. Lucy cảm thấy tồi tệ hơn bao giờ hết.

Lucy: *nhỏ giọng* Xin lỗi mọi người. Hôm nay có lẽ tớ không đi làm nhiệm vụ với nhóm được. Cho tớ xin lỗi. Lúc này... tớ muốn ở một mình.

Erza: Ừ. Cậu nghỉ ngơi đi Lucy.

Happy: Lucy...Natsu th-

Erza ngắt lời Happy. Cô lắc nhẹ đầu ra hiệu cho Happy đừng nói nữa. Mọi người đi ra ngoài đóng nhẹ cửa lại. Lucy lúc này cần một chút thời gian yên tĩnh. Giờ việc cả bọn nên làm nhất là tìm Natsu để tấn cho một trận. Trong chuyện này Natsu thật sự quá nóng nảy rồi.

Trong ngôi nhà trống trải chỉ còn mình Lucy, cô ngồi bó gối trên giường. Lúc này, nước mắt của Lucy mới được chủ nhân nó cho phép thoải mái tuôn rơi. Từng giọt...từng giọt chậm chậm nhưng mãi không dứt được. Lucy giận vì Natsu không nghe cô nói, giận vì cậu dám cưỡng hôn cô trước mặt bao nhiêu người, giận vì cậu hành động nông nổi quá. Những suy nghĩ mông mưng nhanh chóng kéo Lucy chìm vào giấc ngủ.

Trong giấc mơ, Lucy nhìn thấy một con vật to lớn với đôi cánh dang rộng cả bầu trời. Một cảm giác không rõ cứ thôi thúc cô đến gần nó. Đưa tay sờ vào lớp da sần sùi. Bất giác, Lucy tự hỏi mình đây có phải là mơ không? Cảm giác chân thật này khiến cô không khỏi rùng mình. Con vật to lớn đó nhìn cô. Đôi mắt vàng nâu tuyệt đẹp đó khiến Lucy không thể rời mắt dù chỉ một giây. Xung quanh nó xuất hiện nhiều khối lửa bay lơ lửng. Ánh sáng mờ ảo tỏa ra khiến Lucy sững người, đây là một con rồng! Bên mắt phải nó có một vết sẹo dài, phần gần miệng thâm một vết sẹo hình chữ X lớn. Lucy tự nhiên cảm thấy xót xa, như một thứ quan trọng của mình bị tổn hại. Ánh mắt nó nhìn cô cũng có gì đó ân thương, buồn bã.

“Lucy! Lucy!”

Bỗng nhiên Lucy nghe thấy giọng nói của Natsu. Hình ảnh con rồng đỏ to lớn mờ dần và biến mất. Cô giật mình tỉnh dậy. Cảm thấy khóe mắt ươn ướt, cô đưa tay lên thì phát hiện ra mình đang khóc. Rất nhiều nữa là đáng khóc.

Natsu edo nhìn gương mặt bần thần đó của Lucy thì cảm thấy rất lo lắng cho cô. Khi tỉnh dậy, cậu thấy mình nằm trên sàn và không còn ai trong phòng. Nghe trên giường có tiếng nấc khe khẽ, cậu mới đến gần xem thì phát hiện Lucy đang nằm ngủ nhưng nước mắt không ngừng tuôn rơi từ khóe mi. Nhìn cảnh tượng trước mắt khiến cậu thấy rất đau lòng.

Natsu edo: Lucy... sao cậu lại khóc?

Lucy vẫn chưa tỉnh táo hoàn toàn. Cô chợt cảm thấy lạ lẫm. Sao giọng nói của Natsu hôm nay dịu dàng thế. Cảm giác mơ hồ từ giấc mơ vẫn chưa hết. Không hiểu sao có gì đó trong Lucy thấy hoang mang và lo sợ lắm. Lúc này đây, cô khao khát được lao vào vòng tay to lớn và ấm áp của Natsu hơn bao giờ hết, cô cần một cảm giác được che chở.

Lucy: *giọng lí nhí* Natsu... ôm tớ đi.

Natsu edo giật mình. Cậu tự hỏi bản thân rằng mình có đang nghe nhầm lời Lucy vừa nói không.

Lucy nhìn Natsu cứ bất động, chả làm gì sau khi nghe mình nói thì thấy không vui.

Lucy: *nhắc lại lần nữa* Natsu. Cậu có thể ôm tớ không?

Không đợi Natsu trả lời, Lucy trườn người đến quàng tay qua người Natsu edo ôm lấy cậu. Lúc này đây Lucy vẫn không nhận thức rõ người mình đang ôm là Natsu edo.

Natsu edo thoáng khựng người, cậu muốn đẩy Lucy ra nhưng có một sức quyền rũ vô hình nào đó khiến cậu muốn ôm lấy cơ thể mềm mại ấm áp đang run nhẹ này vào lòng. Khi nhận thức được vấn đề thì tay cậu đã ôm lấy Lucy, bàn tay vuốt ve nhẹ nhàng mái tóc vàng mềm mượt.

Lucy: Natsu... Natsu...

Lucy không hiểu sao mình cứ muốn gọi tên Natsu mãi. Cảm giác lo sợ trong lòng được dịu xuống. Lucy lúc này mới thấy có gì đó lạ lẫm trước người đang ôm mình vào lòng.

Natsu edo: Lucy... cậu...cậu ổn rồi chứ?

Lucy giật mình. Giọng nói này rất giống nhưng tuyệt đối không phải của Natsu. Cô đẩy người đang ôm mình ra. Về mặt thoáng kinh ngạc nhìn Natsu edo.

Lucy lắc lắc nhẹ đầu để lấy lại sự tỉnh táo. Sao cô có thể phạm một sai lầm nhầm nhứ như thế này cứ. Nhầm Natsu và Natsu edo? Lucy tự cười chế điều chỉnh mình và tự nhắc nhở bản thân đây là lần đầu tiên và cũng sẽ là lần cuối cùng.

Natsu edo thấy có chút hụt hẫng khi hơi ẩm đột nhiên biến mất. Nhưng điều cậu bận tâm lúc này nhất là tình trạng của Lucy.

Natsu edo: Lucy... cậu cảm thấy sao rồi?

Lucy: *cười gượng* Uhm. Tớ ổn rồi. Chuyện vừa rồi xin lỗi cậu. Tớ cứ tưởng cậu là Natsu Earthland.

Lucy không hề biết rằng câu nói đó của cô đã khiến cho Natsu edo cảm thấy shock như thế nào đâu. Cảm giác bị nhầm lẫn với một người khác thật khó chịu.

Lucy: Tớ thay mặt Natsu xin lỗi cậu nhé. Cậu ta nóng tính nhưng là một người rất tốt nên cậu đừng để bụng nhé.

Natsu edo: À. Không sao. Cũng chỉ là chút hiểu lầm thôi mà.

Lucy: *mỉm cười* Vậy thì tốt rồi. Tớ chắc chắn sẽ bắt cậu ta xin lỗi cậu đang hoảng.

Lucy lúc này đây đang nói chuyện với Natsu edo nhưng suy nghĩ lại cứ về giấc mơ kì lạ đó. Linh tính mách bảo cho cô biết đây là chuyện không tốt. Lucy cảm thấy lo sợ về một thứ gì đó vô hình nhưng vẫn đang hiện hữu. Và cô cảm thấy chuyện này có liên quan đến Natsu. Lucy... thấy sợ...

Cùng lúc đó, tại một cánh rừng vắng vẻ. Bóng chàng trai có mái tóc xanh cùng đường nét đồ tinh tế trên mặt đang lướt đi rất nhanh như chạy trốn một thứ gì đó. Một đường sáng xoẹt ngang màn đêm ưu tối. Máu đỏ của máu nhuộm đỏ trang phục của anh. Tiếng thở càng trở nên nặng nề hơn. Nhưng anh không dừng lại, bóng người vẫn lướt đi nhưng tốc độ đã chậm lại. Máu cứ tuôn ra xối xả, ướt đầm con đường anh đi qua. Tia sáng một lần nữa lại lóe lên. Bóng dáng chàng trai đổ sụp xuống. Màn đêm lại trở về sự im lặng mọi khi. Mùi tanh lan tỏa khắp khu rừng. Máu... vẫn khôn ngừng chảy.

Erza ở hội quán Fairy Tail chợt cảm thấy rung mình.

-----End chap 43-----

Haina: Sorry vì mình ra trễ. Vì bận quá ;^; thi cử rồi chạy đồ cosplay. Nhưng đã cố gắng mang đến cho mọi người một chap cuối năm chất nhất. Mọi người thử dự đoán cho chap sau nào:3

Mong mọi người tiếp tục ủng hộ mình trong năm sau. Chúc mọi người năm mới vui vẻ và tình yêu cho Fairy Tail mãi mãi còn đó.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Xanh-đỏ

-----Chap 44: Xanh-Đỏ-----

Sau khi nhận một cái tát và bị Lucy đuổi ra khỏi nhà, Natsu tức giận cầm đầu chạy thật nhanh nhằm xua đi nỗi bức bối trong người. Cậu thấy khó chịu khi Lucy và tên Natsu edo đó gần gũi nhau. Cảm giác như thứ gì đó quan trọng của mình bị lấy mất bởi một người mang khuôn mặt và giọng nói của mình. Hình ảnh Natsu edo đè Lucy xuống giường cứ lảng vảng quanh trong đầu của Natsu.

Natsu: *hét lên* KHÔN KHIẾP!!!!!!

Natsu muốn giải tỏa mọi dồn nén trong người qua tiếng hét đó nhưng trong lòng vẫn chưa nguôi ngoai được phần nào. Đang chạy giữa chừng thì cậu cảm giác có một lực thật mạnh ở cổ kéo cậu giật ngược về phía sau. Quay lại thì thấy Erza đang bùng bùng sát khí nhìn cậu với ánh mắt “trừu mến”.

Natsu: Buông tớ ra Erza.

Chuyện Erza không buông ra còn giáng cho Natsu mấy cú lên đầu. Natsu la ai oán.

Natsu: Đau! Cậu làm gì thế?

Erza: *gần giọng* Cậu cũng biết đau à Natsu? Lúc này đây Lucy đang còn đau hơn thế!

Erza thật sự không thể chịu được sự ngang ngược và nóng vội của Natsu trong việc lần này.

Natsu: *nay cú* Người bị đánh là tớ mà.

Erza: Trong lòng Lucy đang rất đau. Cậu không hiểu những việc cậu vừa làm khiến Lucy tổn thương thế nào đâu. Cô ấy đã khóc đấy.

Natsu thoáng đờ người khi nghe đến đó. Lần này... chính cậu lại là người làm Lucy phải khóc... Nhưng thật sự Natsu vẫn chưa nghĩ ta mình đã sai chỗ nào trong việc này.

Natsu: Tờ... không làm gì sai cả.

Một cú đấm bất ngờ được giáng thẳng vào mặt Natsu. Do không có sự phòng bị trước nên cậu bị lực đánh làm ngã chúi xuống đất. Gray với gương mặt lạnh băng từ trên cao đưa ánh mắt khinh thường xuống nhìn Natsu đang thảm hại ngồi bệt dưới đất. Juvia vừa đuổi kịp Gray chỉ biết mở to mắt nhìn hành động vừa rồi của anh mà không nói lên lời.

Natsu: *nhìn Gray tức tối* Gray! Lúc này đây tao không muốn gây chuyện với mày!

Ánh sáng lạnh lẽo tỏa ra nhẹ nhàng nhưng đầy huyền ảo từ mặt dây chuyền chữ thập. Giọng của Gray trầm mà lạnh lẽo.

Gray: Mày không làm gì sai cả. Nhưng Lucy có làm gì sai à?

Natsu nín lặng trước câu hỏi của Gray.

Juvia: Natsu-san... Juvia thấy trong chuyện này Natsu-san có phần sai rồi...

Juvia không muốn thấy Gray-sama cứ phiền lòng thế và bản thân cô cũng không muốn nhìn Lucy khóc. Nhưng Juvia vẫn thắc mắc, sao Lucy được người mình thích hôn lại tỏ vẻ tức giận đến vậy. Nếu Juvia được người mình thích... được Gray-sama hôn thì... Cô đưa hai tay lên xoa xoa gương mặt đang đỏ bừng của mình.

Gray: Hãy làm nguội lại cái đầu đang bốc hỏa của mày và suy nghĩ lại mọi chuyện đi.

Quảng lại câu đấy xong Gray quay người đi về hướng hội quán Fairy Tail. Juvia nhìn Natsu một cái rồi cũng theo sau anh. Erza thấy mình cũng không còn lời nào để nói nữa thì cũng đi về hội quán. Nhưng trước khi đi cô vẫn phải cốc đầu tên Natsu đại ngốc này thêm một cái cho hả giận. Cậu ta đúng là ngốc! Natsu suýt xoa cái đầu có vài cục u lên của mình. Bước đi được vài bước, một cảm giác rợn người ập đến Erza. Cô bất giác cảm thấy tim mình đập lạch đạch một nhịp, lòng đau như cắt nhưng những cảm giác đó nhanh chóng tan biến vào hư không. Linh cảm mách bảo cô có chuyện gì đó đang xảy ra. Erza cố gắng xua đi những suy nghĩ thoáng qua đó, tự trấn an lòng mình đó chỉ là cảm giác sai lệch.

Rải bước trên bên bờ sông Magnolia lúc này đã ngả màu hồng đỏ trứng gà do phản chiếu sắc cam từ nền trời của buổi hoàng hôn. Gió thổi nhẹ nhàng khiến vài lọn tóc màu đỏ tươi mềm mượt tung bay. Đưa tay vuốt những sợi tóc mai qua tai. Erza khẽ liếc nhìn mái tóc màu đỏ rực nổi bật khiến cô nhớ đến cái tên Erza Scarlet và... người đã mang lại cho cô cái tên đó.

Cô nhớ lại lúc mình cùng anh trên bãi biển. Lúc đó trời cũng đang độ hoàng hôn. Những phản hoa phát sáng bay chậm rãi nhẹ nhàng quanh hai người tạo ra một không gian lãng mạn huyền ảo mà cô nằm mơ cô cũng không nghĩ rằng mình sẽ được trải qua cùng Jellal. Cô không bao giờ quên được buổi hoàng hôn đánh dấu cho kết cục của anh và cô hôm ấy.

Lúc nằm dưới thân thể cao lớn vững chãi đó của anh trái tim cô bắt đầu mềm yếu. Nước mắt không thể nào ngừng rơi. Cô sợ lắm, sợ không bao giờ có thể nhìn thấy được anh lần nào nữa. Đôi tay to, cứng cáp của anh rút rề, chăm chạp lau nước mắt cho cô. Bỗng lúc đó nếu cô nghĩ rằng nếu cả thế giới chỉ còn mỗi cô và anh, cô nguyện mãi mãi được bao bọc trong vòng tay này. Những kỉ ức về một khoảnh khắc đẹp đẽ đó như một giấc mộng. Và nếu đó là giấc mơ thì chắc chắn cô sẽ phải tỉnh dậy. Nhưng hãy để cô đắm chìm vào nó thêm chút nữa, đắm chìm vào cảm giác ngọt ngào ấy. Lúc đó Erza cảm nhận rõ được hơi thở hơi nhanh của anh phả nhẹ nhàng trên da mặt. Nghe được tiếng tim anh đập mạnh mẽ, lệch khỏi nhịp độ thường ngày của nó. Và cô...cũng thế. Cô thích Jellal. Nếu nói đúng hơn là yêu. Nếu Jellal không kéo cô ra khỏi nụ hôn đá, không kéo cô ra khỏi giấc mơ tuyệt đẹp đó bởi lời từ chối bằng một câu nói dối ngọt ngào nghe có lẽ sau nụ hôn đó cô sẽ ôm Jellal và nói

“Anh đừng đi! Hãy ở lại với em” Và đó cũng chỉ là có lẽ.

Nhưng quá khứ, lòng kiêu lãnh, sự tự do và lý trí không cho phép cô làm thế.

Và chính bản thân Jellal cũng không muốn tiếp tục tình cảm không nhìn thấy được kết quả này. Đối với anh nó là một gánh nặng mãi mãi không thể rút bỏ.

Anh và cô như là tượng trưng cho sự đối lập nhau.

Erza - Đỏ

Jellal - Xanh

Nếu đỏ pha với xanh nó sẽ mất đi sự rực rỡ và chói lóa của nó để trở thành màu tím lạnh lẽo.

Màu xanh của Jellal cũng không phải là màu xanh nhạt của nền trời cao trong vào buổi sáng mà là màu xanh dương đậm u ám của đại dương sâu thẳm mà con người không thể nào khám phá hết.

Cách thành phố Magnolia một khoảng xa, một bóng dáng cao lớn lung lay đang chậm chạp đi về phía hội quán Fairy Tail. Bóng dáng ấy liêu xiêu loạng

choạng trường chừng như sẽ gục ngã bất cứ lúc nào nhưng không hiểu nhờ vào nghị lực gì mà nó vẫn cứ bước đi. Chậm chậm. .

Miệng mấp máy... Er...Erza...

Erza bỗng giật mình, nhìn về phía xa xa. Không hiểu sau cô nghe giọng nói quen thuộc ấy bên tai. Rất rõ ràng gọi tên cô.

Giọng nói của Jellal!

-----End chap 44-----

Haina: Hi hi... mọi người ăn tết vui chứ. Mình còn lưu luyến tết quá nên ra chap chậm *gãi đầu e then*

Mọi người thấy chap mới thế nào?:3 Fan JellalxErza thấy sao?:3:3:3 Mình không phải fan ruột cặp này nên có gì sai sót mọi người góp ý nhé. ^^

Sau Tết mình thật sự rất bận. Nhiều dự án cần phải làm cho trường và đây là năm mình phải thi chuyển cấp. ;^; Nên có thể tiến độ sẽ rất rùa bò. 2 tuần/1chap nhưng mình sẽ cố gắng là 1 tuần/1chap.

Mong mọi người tiếp tục ủng hộ mình. ^^

p/s: Thức đến giờ này viết chap mới cho mọi người... ;^; 2h15 sáng rồi đó. híc... ai thương tôi không ;^;

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Món quà

-----Chap 45: Món quà-----

Trời hôm nay trong xanh mát dịu. Tia nắng chói chang của buổi trưa được những tầng mây trắng muốt bồng bềnh trôi nhẹ che lấp trước khi có thể chiếu soi xuống mặt đất. Gió hiu hiu thổi khiến tinh thần ta có thể trở nên sáng khoái, thoải mái. Hoàn toàn ngược lại với cảm giác u ám, bức rức của Natsu lúc này đây.

Sau khi cãi nhau với Lucy thì Natsu chưa gặp mặt cô bao giờ. Cả cậu cũng không thể hiểu rõ nguyên nhân vì sao mình lại tránh mặt Lucy. Có thể là Natsu chưa đủ can đảm để đối mặt với sai lầm của mình? Đã hai ngày trôi qua rồi. Không được nhìn thấy Lucy, không được ngắm nụ cười tươi tắn và nghe giọng nói trong trẻo của cô. Cậu thật sự không hề thấy ổn một chút nào. Đúng là mấy chuyện động não này không hề thích hợp với một người như Natsu.

Nằm lẩn lộn trên chiếc võng xanh rêu đã cũ trong nhà mình, Natsu vẫn không thể nào chợp mắt được. Cậu không hề có một giấc ngủ ngon và sâu nào trong hai đêm gần đây. Đưa tay vò vò đầu, Natsu ngán ngẩm thờ dài. Cậu muốn xin lỗi nhưng vẫn thấy bức bối vì không biết rằng Natsu edo có còn ở bên cạnh Lucy không. Tên đó sẽ thay thế vị trí của cậu sao? Không thể nào chấp nhận được!

Happy nhìn những biểu cảm hết sức phong phú liên tục thay đổi trên gương mặt Natsu thì thật sự thấy buồn cười.

Happy: Natsu! Nếu cậu muốn xin lỗi Lucy thì làm ngay đi.

Natsu: Uhhmmmmmmmm

Happy: Còn chần chờ gì nữa nào?

Natsu: Tôi không biết phải xin lỗi bằng cách nào.

Natsu thấy nếu chỉ đơn giản nói lời xin lỗi thì thật sự chưa ổn lắm. Cậu nghĩ mình cần làm thêm điều gì đó...

Happy: Vậy cậu thử tặng cô ấy một món quà thay lời xin lỗi xem.

Natsu: A!!! Được đấy.

Happy: Aye!

Natsu: Happy! Cùng đi chọn quà với tớ nào.

Happy: Không! Tớ có hẹn cùng ăn món cá sốt cà với Carla rồi. Cậu tự giải quyết đi Natsu. Tạm biệt nhé.

Không kịp để Natsu có cơ hội trả lời, Happy bay nhanh ra ngoài bỏ cậu bơ vơ lẻ loi. Natsu hừ mũi thầm nghĩ đây đúng là con mèo vì mê gái mà quên mất bạn bè đây! Cậu định bụng phải cắt giảm chi tiêu của Happy mới được.

Thế là Natsu nhà mình đã phải lượn lờ khắp các con phố mua sắm để tìm ra món quà “hồi lỗi” dành cho Lucy. Rất nhiều món đồ đẹp, xinh xắn rất mà Natsu nghĩ Lucy sẽ thích nhưng cậu liếc mắt nhìn giá tiền... rồi lại nhìn cái túi tiền xẹp lép của mình.

Natsu: *cười cười* Quà thì tự mình làm là ý nghĩa nhất. Mình tin chắc Lucy cũng sẽ thích.

Trong khi lượn lờ quanh phố, bước chân Natsu vô thức khựng lại ở nhà của Lucy. Cậu nhìn vào ngôi nhà trống trải không có bóng người quen thuộc qua ô cửa sổ. Thầm nghĩ có lẽ lúc này Lucy đã đến hội quán Fairy Tail. Một chút mừng rỡ vì không chạm mặt cô ở đây nhưng cũng có một chút hụt hẫng. Bỗng nhiên Natsu nghĩ ra một cách. Muốn tặng quà cho ai thì mình phải biết sở thích của người đó đúng không. Thế là cậu trèo qua cửa sổ đột nhập trái phép vào nhà Lucy với lý do “tìm hiểu thêm về sở thích” để tìm món quà tặng cô.

Natsu cảm thấy mùi hương quen thuộc tràn ngập nơi cánh mũi. Hương thơm ấy như một liều thuốc thư giãn của cậu khiến Natsu cảm thấy cảm giác thoải mái dần lan tỏa khắp cơ thể.

Tiếng về phía tủ quần áo của Lucy. Cậu mở tủ và tìm xem bộ đồ nào mà cô hay mặc nhất. Natsu sẽ chế ra một món đồ mới từ bộ quần áo này. Lucy chắc chắn sẽ rất thích cho xem.

Natsu: *lầm bầm* Chắc phải nhờ Mira giúp một tay.

Thế là sau một ngày vất vả làm quà tặng cho Lucy từ bộ quần áo cô thích nhất. Natsu tung tăng vui vẻ đến hội với tinh thần thoải mái yêu đời và niềm tin rằng mình sẽ làm lành được với Lucy. Cũng đã hai ngày không đến hội, Natsu thấy nhớ không khí nhộn nhịp ở đó. Vừa bước vào, cậu nở một nụ cười thật tươi cất lời chào.

Natsu: *cười tươi* Chào mọi người.

Mọi người tự nhiên nhìn Natsu với ánh mắt kì lạ. Có thương xót, có tội nghiệp. Cậu nhủ mày khó hiểu. Nhìn quanh hội quán không thấy Lucy đâu, cậu tiến tới quầy bar hỏi Mira.

Natsu: Mira. Lucy đâu rồi?

Mira: *cười cười* Cô ấy đi làm nhiệm vụ với Natsu edo rồi. ^^

Natsu: *trợn mắt* O-O!!! CÁI Gì????!!!

Mira: À. Trước khi đi Lucy có nhờ nhắn lại với cậu rằng nếu lần sau đột nhập vào nhà cô ấy trái phép nhớ cời dép ra vì dấu chân in đầy lên sàn và sau đó còn nhớ phải đóng cửa sổ lại khi xong việc. Điều quan trọng nhất là nếu cậu không đưa lại cho cô ấy cái áo lạnh lặn thì đừng bao giờ nhìn mặt cô ấy nữa. Hết rồi đấy. ^^ Chị thấy cô ấy có vẻ khá giận đấy.

Natsu lúc này đây chỉ biết câm nín, đau khổ nhìn món quà trong tay. Lần này tiêu thật rồi!!! Tèo rồi!!!!!!!!!!

Gray: Lần này mày thảm rồi Natsu!

Natsu: Mày im đi Gray!

Natsu lúc này thật sự thấy tội tệt. Lucy đi làm nhiệm vụ riêng với Natsu edo????!!! Cậu điên mất!!!

-----End chap 45-----

Haina: Xin lỗi mọi người vì mình ra chap mới trễ híc híc. Vì trước đó có một chút trục trặc trong nội dung chính của fic nên mình chưa dám viết chap mới. Nhưng bây giờ mọi thứ đã ổn, xong xuôi đâu vào đấy rồi.:3 *hoan hô*

Chap này hơi ngắn vì hôm nay mình bận học. Cuối tuần này hứa sẽ bù cho mọi người một chap thật hay và dài hơn mọi khi. Chuyện đã gần đi vào mạch chính rồi. ^^ Đây là chap nhẹ nhàng vui vẻ cuối cùng đấy. Mọi người chuẩn bị khăn lau nước mắt đi. *vậy vậy*

p/s: Cho hỏi ở đây có ai ship couple Sting x Yukino hay Rogue x Yukino không?:3

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Sabertooth

-----Chap 46: Sabertooth-----

Tại một thành phố cách xa Magnolia, nơi hiện diện của hội pháp sư mạnh chỉ đứng sau Fairy Tail một thứ hạng, đó chính là Sabertooth. Từ sau khi Sting lên nhận chức hội trưởng thì không khí nặng nề, xa cách của hội đã biến mất mà thay vào đó là những nụ cười thân thiết cùng bè bạn và đồng đội của các thành viên trong hội. Nhờ có Fairy Tail mà họ nhận ra được sự quan trọng và ấm áp của tình bạn bè, đồng đội khi luôn sát cánh bên nhau. Hội Sabertooth như được tái sinh lần nữa. Mỗi thành viên đều thấm cảm kích hội Fairy Tail - nơi nhộn nhịp và luôn ngập tràn hạnh phúc.

Nhưng hạnh phúc thật sự rất khó nắm giữ... rất khó...

-----tôi chỉ là vạch ngăn cách-----

Natsu sau khi chịu một đả kích lớn mà Lucy để lại thì thất thểu chờ người ngồi lặng thinh trên ghế. Mọi người trong hội cũng chỉ biết nhìn cậu với ánh mắt thương hại.

Cửa hội quán Fairy Tail được mở ra, mọi người khá ngạc nhiên khi thấy người bước - Sting và Rogue với vẻ mặt đờ đẫn không còn chút sức sống. Bước đi của họ nặng nề. Ánh mắt đầy những vằn máu đỏ nhưng gương mặt lại thoảng vẻ bất lực. Quần áo lấm lem bùn đất. Trên người chỉ chít các vết thương lớn nhỏ, dù đã được sơ cứu qua nhưng vẫn có thể thấy được màu đỏ nhạt của máu thấm qua lớp vải băng trắng.

Lecter và Frosch bước từng bước nhỏ theo sau. Bước chân hai bạn nhỏ run rẩy. Vừa đến hội quán Fairy Tail liền khụy xuống như hai người đã trút hết sức lực để đến đây. Mắt Frosch ần ần long lanh nước. Lecter cố gắng mở to đôi mắt đã đỏ hoe như đang cố gắng ngăn chặn nước mắt sẽ tuôn trào mất cứ lúc nào.

Vẻ mặt rạng rỡ yêu đời thường ngày của Sting hoàn toàn biến mất. Gương mặt đau đớn như thể đã đánh mất thứ gì đó rất quan trọng. Hai bàn tay cậu nắm chặt, người khác có thể nhìn rõ những gân xanh nổi lên dưới lớp da nhạt của Sting. Mái tóc vàng hay được vuốt ngược lên gọn gàng giờ không theo bất cứ trật tự nào. Vết sẹo bên mắt trái cũng trở nên khô khốc, lạnh lẽo lạ thường.

Áo choàng màu đen của Rogue phấp phới nhẹ. Mái tóc đen dài che hơn nửa gương mặt. Cậu lại cúi xuống nên người khác khó có thể nhìn thấy được biểu cảm trên gương mặt cậu. Nhưng nhìn đôi môi tái xanh đang mím chặt cũng có thể hiểu được Rogue đang đè nén cảm xúc nào đó trong lòng. Bộ y phục màu đen khiến cậu càng trở nên u uất, lạnh lẽo.

Sting: *giọng khàn khàn* Lucy Hearthfilia đã rồi?

Natsu nghe thấy tên Lucy từ giọng vừa quen vừa lạ của ai đó thì ngược lên. Khi thấy dáng vẻ đó của Sting và Rogue cậu không khỏi ngạc nhiên.

Mira lấy hai chiếc khăn ấm cho Sting và Rogue bảo hai cậu ấy hãy ngồi xuống nghỉ ngơi một chút, lấy hai ly sữa ấm cho Lector và Frosch.

Mira: Lucy đã ra ngoài làm nhiệm vụ cách đây không lâu. Khoảng hôm sau cô ấy sẽ về. Hai cậu có chuyện gì cần gấp cô ấy?

Sting chậm rãi lấy trong túi ra hai chiếc chìa khóa vàng đặt lên bàn. Ánh mắt vô cùng buồn bã.

Sting: *giọng khàn đặc* Yukino... nhờ tôi giao hai chiếc chìa khóa cung hoàng đạo này lại cho Lucy. Cô ấy nói người cô ấy có thể yên tâm trao lại hai người bạn thân thiết của mình chỉ có Lucy thôi. Natsu vừa nghe thì lập tức bay lại. Nhìn Sting với gương mặt khó hiểu.

Natsu: Yukino đã một lần đến để đưa Lucy hai chiếc chìa khóa này khi đại hội pháp thuật diễn ra nhưng Lucy không đồng ý nhận. Sao Yukino lại đưa tới nữa? Và sau cô ấy không tự đưa mà phải nhờ cậu?

Vừa nghe xong những lời Natsu nói, Sting cúi gằm mặt. Hai tay bất giác nắm chặt hơn, cậu cảm giác được tiếng va chạm nhẹ nhàng của xương nơi bàn tay. Người không khỏi run lên.

Sting: *giọng cay đắng* Yukino... không còn có thể làm pháp sư được nữa và càng không biết được cô ấy có còn tính dạy được không.

Nghe đến đây Frosch khóc nức lên ôm chặt lấy cánh tay Rogoe. Lecter chỉ biết cúi gằm mặt nén những tiếng nức khe khẽ nơi cổ họng.

Cả hội quán Fairy Tail im bật. Mira lộ rõ vẻ mặt kinh hoàng. Đôi mắt xanh biếc long ánh nước. Natsu đờ người, mở to mắt kinh ngạc.

Natsu: Tại sao lại vậy chứ...?

-----tôi chỉ là đường ngăn cách-----

Lucy rất tức giận khi về nhà mà không thấy bộ đồ yêu thích của mình đâu. Căn nhà yêu quý còn có dấu vết bị xâm phạm bởi "ai kia".

Lại nghĩ đến tiền nhà tháng này chưa trả. Lucy thấy đau đầu. Đạo này nhóm Erza không gọi cô đi làm nhiệm vụ nữa. Lucy đành phải tự thân vận động kiếm tiền mưu sinh bản thân thôi. Hay! Cô thờ dài chán nản.

Thường thì khi không đi làm việc với nhóm lớn Erza thì Lucy cũng sẽ đi cùng Natsu và Happy. Nhưng bây giờ chắc chắn không thể nào bảo Natsu cùng đi làm nhiệm vụ với cô được. Lucy vô đầu suy nghĩ. Đi làm nhiệm vụ một mình? Cô cảm thấy không an toàn cho lắm... .

Nhìn qua Natsu edo đang nhìn mình với ánh mắt tò mò. Lucy chợt nghĩ nên kéo theo cậu ta đi luôn không.

Lucy: Này Natsu edo, cậu đi làm nhiệm vụ với tớ nhé! ^^

Natsu edo: *ngần ngại* Lucy... đừng thêm từ... “edo” sau tên tôi nữa... tôi không quen lắm.

Lucy: *nghĩ một chút* À! Được thôi. ^^ Natsu! Đi làm nhiệm vụ nhé!

Natsu edo: Uhm... Nhưng tớ chẳng có pháp thuật gì cả... tớ sợ sẽ làm vương chân cậu mất Lucy.

Lucy chợt nhớ ra Natsu edo này hoàn toàn không bá đạo như ai kia. Chắc chắn không thể nào mần thịt cả đoàn quái vật nhưng vẫn giữ vững nụ cười thích thú trên môi như ai kia.

Lucy: *thất vọng* Ừ nhỉ...

Lucy lại nghĩ rằng mỗi người đều có một nguồn ma lực trong người. Chính người đó phải thức tỉnh nguồn ma lực ấy nếu muốn trở thành pháp sư. Thời gian thức tỉnh của mỗi người đều khác nhau.

Lucy: Natsu này, cậu thử tập trung và vận tất cả sức mạnh của mình xem.

Natsu edo ù ù ạc ạc ngờ ngạc làm theo lời Lucy. Cậu nhắm mắt, cố gắng tập trung trí não và dồn hết nội lực của mình phóng ra bên ngoài. *tách* Cậu có cảm giác như một công tắc nào đó trong người được mở ra. Một cảm giác sáng khoái bao quanh lấy cơ thể. Natsu edo cảm thấy xung quanh mình hơi nóng, bàn tay cũng thấy nóng. Cậu hé mắt thì nhìn thấy Lucy đang trở mặt nhìn mình. Cậu lại nhìn lại mình thì không thể tin được. Một ngọn lửa xanh mạnh mẽ bao lấy toàn thân người cậu. Nhưng dù vậy Natsu edo cũng không cảm thấy mình bị bỏng hay đau. Chỉ có cảm giác ấm nóng và khoan khoái chạy dọc cơ thể. Một cảm giác mới mẻ.

Lucy rất ngạc nhiên. Không ngờ đến việc Natsu edo có thể mở khóa nguồn ma lực nhanh đến vậy. Và điều quan trọng hơn, lần đầu tiên vận ma lực mà có thể đạt được sức mạnh to lớn này... Lucy thật sự rất bất ngờ. Natsu edo rất có tiềm năng. Thế là cô nở một nụ cười rạng rỡ.

Lucy: *giọng vui vẻ* Cậu thành công rồi Natsu! Cùng đi làm nhiệm vụ thôi!

-----End chap 46-----

Haina: Một tuần tôi đã biết đến 2 chap cho mọi người rồi. híc híc. Một quá đi... Hết sức rồi oa oa. Tôi lười quá oa oa. Tôi không muốn viết nữa oa oa. Tôi muốn droppppp oa oa.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Nhiệm vụ

-----Chap 47: Nhiệm vụ-----

Quay lại thời điểm hai ngày trước lúc Sting và Rogue đến hội quán Fairy Tail để đưa hai chiếc chìa khóa tinh linh vàng cho Lucy.

Sting: *cười nhún nhún* Nè nè, mọi người có thấy Yukino ở đâu không?

Hội trưởng hội Sabertooth đang cầm trên tay một cuộn giấy cười hớn hở mặt nham nhở khỏi mọi người. Thật chẳng có chút uy phong nào của một người lãnh đạo nhưng người này lại thay đổi cả một hội, mang đến niềm vui của tình đồng đội cho mọi người. Cậu không đòi hỏi sức mạnh vượt trội như vị hội trưởng cũ. Không đặt ra những quy luật hà khắc ép buộc mọi người tuân theo. Không mang gương mặt khó chịu hay nhăn nhó. Cậu bảo mọi người đừng gọi cậu là hội trưởng mà hãy cứ xem cậu như là một người bạn như trước đây. Bên cạnh Sting, ai cũng thấy thoải mái. Nhưng không vì thế mà sức mạnh của Sabertooth giảm đi. Họ đã học được cách bảo vệ người khác, bảo vệ những gì quan trọng của mình. Đó chính là cốt lõi của sức mạnh. Nó giúp những thành viên trong Sabertooth ngày một trưởng thành và mạnh mẽ hơn. Sting đã... à không, Fairy Tail đã giúp họ nhận biết được rất nhiều điều mà bấy lâu nay đã bị lu mờ bởi khát khao mong muốn được mạnh lên nhanh chóng.

Refus đang ngậm nhí tách trà nóng ở quầy bar hội nghe thế liền nhớ ra ban nãy nó thấy Yukino đi cùng Rogue.

Refus: Lúc này tôi thấy Yukino đi cùng Rogue ở phía sau hội quán đây. Chẳng biết hai người họ đang làm gì nhưng trông có vẻ mờ ám. Hội trưởng tìm Yukino có việc gì thế?

Vừa nghe xong Sting liền cho Refus một cái nhìn sắc lạnh.

Sting: *bực* Tôi đã bảo đừng có gọi tôi là hội trưởng.

Refus đưa hai tay lên rồi nhượng vai làm vẻ vô tội. Bên ngoài thì bình tĩnh thế nhưng bên trong anh toát cả mồ hôi. Anh chỉ định chọc Sting một chút. Không nhờ làm cậu ta giận rồi. Sting nổi giận thì thật sự... Anh không dám nghĩ tiếp nữa.

Sting: Có một nhiệm vụ đưa đến yêu cầu đích thân Yukino phải đảm nhiệm. Khách hàng yêu cầu người làm nhiệm vụ phải là một pháp sư tinh linh. Nghe đâu là nghiên cứu gì ấy trong ngôi nhà nào đó. Rắc rồi thật!

Sting nói xong định chạy đi tìm Yukino thì bị câu nói của Rufus kéo lại.

Refus: Ra là vậy. Thế cậu tính để Yukino đi một mình à?

Sting: *nhúm mày* Vậy sao tôi an tâm được. Đương nhiên là phải đi cùng rồi.

Nhìn bóng dáng hốt hải của Sting thì Refus cười thầm

Refus: *thờ dài* Mọi người thấy hội trường chúng ta thiên vị chưa. Chúng ta đi làm nhiệm vụ nguy hiểm thì cũng mất kẹ. Nhưng xem đối xử với Yukino kìa. *cười nham hiểm*

Orga: *cười* Thôi được rồi. Tha cho cậu ta đi. Ai cũng có suy nghĩ riêng mà. Chỉ là suy nghĩ của Sting hơi dễ lộ ra thôi.

Tiếng cười vui vẻ vang vọng khắp cả hội. Trong trẻo và thoải mái. Đây là thứ không bao giờ có trước kia.

Sting vừa vòng ra sau hội thì thấy Yukino và Rogue đang thì thầm gì đấy có vẻ bí mật. Cậu thấy tò mò liền nấp ra sau nghe lén thử. Hơi không quan mình chính đại một chút nhưng chắc là không sao đâu nhì. Sợ bị phát hiện nên Sting không dám lại quá gần, cậu đứng sau bức tường đá cách hai người đó khá xa nên không nghe rõ được những gì họ nói. Chỉ loáng thoáng chữ nghe được chữ không. Chất giọng trong trẻo của Yukino lọt vào tai cậu.

Yukino: Chuyện... này... Không được để Sting biết...

Sting: O.O???!!! Cậu nghe thế thì giật mình. Vụ gì thế??? Sao cậu không được biết???

Sau đó Sting lại nghe giọng nói trầm trầm được nén nhỏ lại của Rogue.

Rogue: Uhm..... phải.....tuyệt đối....giữ....bí mật.....

“Cả Rogue cũng đồng ý giấu mình sao???” - Sting nghĩ.

Nổi tò mò ngày một lớn dần. Sting muốn bước đến gần hơn để nghe cho rõ thì *tạch*. Cậu giẫm phải cành cây khô tạo ra tiếng động nhỏ nhưng chắc chắn không thể nào vượt qua khỏi thính giác của rỗng của Rogue. Công cuộc nghe lén thế là sụp đổ hoàn toàn.

“Chết rồi!!! Thế là tèo!!! TwT” - Sting nghĩ.

Không ngoài dự đoán của Sting, Rogue chặn Yukino đang nói mà không hay biết gì lại rồi liếc nhìn về hướng phát ra tiếng động.

Rogue: Ai đó?

Sting biết là không thể trốn được nữa nên cậu đành đi ra đó. Cố gắng để vẻ mặt tự nhiên hết sức. Yukino có chút ngạc nhiên khi thấy cậu đi ra.

Sting: *cười cười* Tớ đây. Đang đi tìm hai cậu. Bộ có chuyện gì ghê gớm lắm à sao mà thập thò thế?

Rogue nhìn qua biểu cảm trên gương mặt Sting một chút thấy cậu ta vẫn bình thường nên đoán chắc là cậu ta vẫn chưa nghe gì nhiều.

Rogue: *khẽ toát mồ hôi* Cũng không có gì. Cậu đừng chú ý.

Sting: *cười cười* Vậy à. ^^

Rogue: ...

Sting:...

Một khoảng im lặng kì lạ...

Yukino thấy không khí có vẻ không được bình thường lắm nên cất tiếng phá tan bầu không gian kì quặc này.

Yukino: À, cậu tìm bọn tớ có chuyện gì không Sting? ^^

Sting lúc này mới chợt nhớ ra ý định ban đầu của mình. Cố gắng kìm chế sự tò mò bức bối đang dâng lên trong cơ thể. Cậu đưa tờ giấy ghi chú đầy đủ thông tin về nhiệm vụ cho Yukino.

Sting: Có khách hàng yêu cầu đích thân cậu phải làm nhiệm vụ này đây Yukino.

Yukino: *khẽ ngạc nhiên* Đích thân tớ?

Sting: Ừ.

Yukino: Nhiệm vụ khẩn cấp tìm hiểu về sự thay đổi trọng lực ở tòa nhà trong khu rừng phía Tây ư? Ý họ là cần có Libra của tớ?

Rogue nhìn sơ qua tờ yêu cầu nhiệm vụ. Anh thấy có gì đó kỳ lạ ở đây.

Rogue: Ở đây không ghi rõ tên khách hàng yêu cầu cũng không ghi tiền thưởng chúng ta sẽ nhận được sau nhiệm vụ. Làm sao cậu nhận được nhiệm vụ này vậy Sting?

Sting: Sáng hôm nay nó đã ở trong hòm thư của Sabertooth. Họ yêu cầu ngay trong hôm nay chúng ta phải đến đó. Tớ thấy họ thật sự cần chúng ta giúp đỡ. Không ghi rõ ràng chắc là có gì đó khó nói. Chúng ta mau đi nào.

Rogue: Chúng ta?

Sting: Thì còn ai vào đây nữa. Tớ, cậu và Yukino sẽ đi. Sao có thể để Yukino làm một mình được.

Rogue nghe thế thì gật đầu đồng tình. Nhưng vẫn có một nỗi bất an vô hình nào đó không rõ ràng trong anh. Một linh cảm nào đó nói cho anh biết đây là nhiệm vụ không bình thường. Một thứ gì đó đang ẩn chứa bên trong nó.

Yukino: *cười tươi* Cảm ơn hai cậu rất nhiều, Sting, Rogue! ^^

-----End chap 47-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Mắc bẫy

—————Chap 48: Mắc bẫy—————

Bầu trời buổi hoàng hôn hôm đó âm u đến kì lạ bởi một màu xám trắng lạnh lẽo bao phủ. Gió thổi nhẹ nhàng nhưng cũng đủ khiến cho ta rợn người. Khu rừng hoang vắng và lạnh lẽo như đang chìm trong giấc ngủ say. Thú vật chắc đang nằm rúc mình trong những hang động ẩm thấp nên giờ đây ta không hề thấy được sự hiện diện của bất kì loài vật nào. Cây cối rậm rạp, vài cành cây to rũ xuống mặt đất khiến lá cây không thể tiếp nhận ánh sáng mặt trời nên có màu xanh đậm âm trầm thiếu sức sống. Âm thanh mà mọi người có thể nghe rõ nhất là tiếng sột soạt phát ra từ việc ma sát của đế giày của chính họ và mặt đất sần sùi cứng còng trong lúc di chuyển.

Yukino khẽ rung mình bởi cảm giác ớn lạnh nơi đây. Nơi thực hiện nhiệm vụ là tòa nhà cổ nằm sâu trong khu rừng này. Cô nhìn hai hàng cây ven lối mòn mà mình đang đi và tự hỏi không biết đã đến nơi chưa thì thấy Sting đột ngột dừng lại.

Sting: Chúng ta đến nơi rồi.

Nghe thấy thế Yukino ngẩn đầu lên nhìn thì đập vào mắt cô là một tòa nhà cũ, rất cũ với rất nhiều dây leo chằng chịt bám xung quanh. Thiết kế của nó mang phong cách phương Tây cổ kính nhưng không quá xa hoa. Mái ngói qua thời gian dài chịu gió chịu mưa nên giờ đã ngả màu nâu sẫm. Muốn vào ngôi nhà phải đi qua một cánh cửa cao luôn dài dần như nhìn mũi thuyền.

Rogue đưa tay gõ nhẹ cửa. Âm thanh “cộc, cộc” vang lên khô khốc giữa không gian im ắng.

Rogue: Chúng tôi đến từ hội Sabertooth để nhận nhiệm vụ.

Không có lời đáp lại. Một lúc sau, cánh cửa tự động nhé ra. Sting mặt đầy bất mãn vì sự thiếu tôn trọng của chủ nhân ngôi nhà bước vào với vẻ cau gắt.

Sting: Chúng ta đã tốt bụng nhận nhiệm vụ tại một nơi vắng vẻ xa xôi thế này mà một màn đón tiếp từ tế cũng không có. Bực bội thật!

Yukino chỉ biết cười trừ trước thái độ trẻ con của vị hội trưởng trẻ tuổi này. Rogue cảnh giác nhìn xung quanh, anh luôn cảm giác có kẻ đang nhìn cả ba người từ lúc đến gần ngôi nhà. Nhưng Rogue không cảm nhận được nguồn mà lực nào quanh đây. Đang nghĩ chắc rằng mình đa nghi quá thì thoáng thấy một bóng người lướt qua. Tốc độ quá nhanh khiến anh không thể nhìn rõ.

Rogue: Sting! Yukino! Cẩn thận đấy!

Sting: Cậu cứ làm quá Rogue. Lo lắng quá mức rồi đấy.

Sting vừa dứt lời thì cánh cửa họ đi vào bỗng đóng sầm lại. Ánh sáng ít ỏi phát ra từ khe cửa biến mất. Một không gian mờ ảo u tối bao trùm gian phòng nơi ba người đang đứng.

Sting: Cái quái gì thế?

Bỗng nhiên từ từ phía hàng tá bóng đen lao tới với vận tốc chóng mặt. Đó là rất nhiều người mặt áo choàng đen với vũ khí trên tay. Rogue do có dự tính trước nên nhanh chóng thủ thế, nâng chân đá vòng thật lớn để kéo lớn khoảng cách của ba người họ với bọn chúng. Sting chẳng có sự đề phòng nên khi bị mai phục bất ngờ phản ứng có phần chậm hơn Rogue nên bị lưỡi kiếm sắc bén của một đường bên đùi. Vết thương không sâu nhưng khiến cho việc di chuyển của cậu có phần khó khăn hơn.

Sting: *giọng gấp gáp* Chuyện gì đang xảy ra thế?

Rogue: *thấp giọng* Không rõ. Nhưng chúng ta bị lừa rồi. Nhanh chóng thoát ra khỏi đây thôi.

Sting hừ một cái rõ to. Rogue nghĩ chắc chắn cậu ta đang tức giận lắm, có lòng tốt giúp người khác mà lại bị mai phục như thế này.

Yukino nhanh nhẹn lườn lách tránh né các đòn tấn công liên tục. Đưa tay sờ những chiếc chìa khóa cung hoàng đạo bên hông. Cô rút chìa Libra vì trong tình thế này, cần có sự thay đổi trọng lực để thoát thân trước tiên.

Yukino: Thiên Bình môn khai mở! Libra!

Đáng lẽ chìa khóa phải phát ra ánh sáng vàng kim như mọi khi và Libra xuất hiện nhưng lúc này đây không có bất kì điều gì xảy ra. Chiếc chìa khóa không có sự biến đổi gì khác, vẫn tỏa ánh sáng vàng le lói trong không gian thiếu ánh sáng này. Yukino cá kinh, sao chuyện này lại xảy ra vào lúc này chứ.

Trong trận chiến, chỉ cần một khoảnh khắc lơ đãng coi như mất mạng. Vì vài giây bất ngờ trước việc không triệu hồi được Libra, Yukino đã không chú ý đến có một tốp người gần đó đang thi triển pháp thuật kết hợp. Lúc chợt nhận ra đã quá trễ, một đòn ma pháp mạnh mẽ giáng thẳng vào cô.

Sting chỉ kịp hét tên Yukino trong vô vọng. Rogue mở to mắt cùng vẻ mặt kinh hoàng. Ánh sáng bất ngờ khiến người khác như mất ý từ từ biến mất. Sting và Rogue muốn lao ngay đến hỗ trợ cho Yukino nhưng không thể. Số người mặc áo choàng tấn công họ càng lúc càng nhiều. Chỉ cần một chút sơ suất có thể khiến hai người mất mạng.

Sting: *hét lên* YUKINO!!! CẬU CÓ SAO KHÔNG?

Sting không nghe tiếng đáp trả. Lòng cậu cồn cào lo lắng. Nỗi bất an tràn ngập khắp mọi góc ngách trên cơ thể. Tiếng nói quen thuộc yếu ớt vang lên giữa những âm thanh hỗn tạp.

Yukino: St...sting...

Bất chấp tất cả, Sting lao như điên về phía phát ra tiếng nói đó. Những lưỡi kiếm sát nhọn của vào người cậu. Máu đỏ bắt đầu tuông ra thấm vào áo. Cơ thể cảm thấy đau nhưng đôi chân không thể dừng di chuyển.

Sting: *gào lên* BỌN BÂY TRÁNH RAAAAA!!!! BẠCH LONG HỒNG!!!!

Ánh sáng chói lóa từ miệng Sting dội thẳng vào đám người khiến họ phải nhanh chóng né sang và tạo ra một lối đi. Sting lập tức nắm bắt thời cơ nhảy vào cứu Yukino lúc này đang khụy gối trên đất, một tay ôm lấy bụng đầy máu. Nhanh tay đỡ cô đứng dậy và tựa vào người mình, cậu vừa đá mấy trên đó ra xa.

Rogue lúc này đang cố gắng mở đường thoát cho cả ba. Anh tập trung đánh về phía cửa. Trong lòng hết sức lo lắng cho Yukino nhưng anh phải cố gắng tin tưởng vào Sting.

Sting: *giọng gấp gáp* Yukino!!! Cố chịu đựng đi! Tớ sẽ đưa cậu ra khỏi đây ngay.

Yukino không đáp trả, cô chỉ gật đầu một cái thật nhẹ. Hàng lông mày thanh tú vẫn nhíu chặt vì đau đớn, mắt chỉ mờ hé cố gắng nắm bắt tình hình xung quanh.

Bỗng Yukino mở to mắt, đẩy Sting đang đỡ mình ra xuống đất. Một luồng ma pháp màu đen dội thẳng vào người cô.

Giây phút đó...

Cô đưa mắt nhìn Sting...

Trên môi nở một nụ cười yếu ớt...

“H...ây...sống..t..ốt...”

Lời nói vừa dứt, cả thân người cô đổ rạp xuống đất như một loài hoa đến đẹp để mất đi sự sống.

Sting gào tên cô trong vô vọng...

Tiếng hét đau đớn của bạch long vang vọng khắp gian phòng..

—————End chap 48—————

Haina: Ta đã trở lại đây mọi người ^^ . Còn ai nhớ tôi không nhỉ?

Nếu được 20 người khác nhau comment trước 11 giờ tối ngày mai thì ngày thứ 2 sẽ có chap mới. ;)

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Giao phó

nhà hàng đêm khuya ==))

—————Chap 49: Giao phó—————

Sấm không thương tiếc rạch những vết trắng trên nền trời đen tối. Gió bắt đầu thổi dữ dội hơn như thể muốn cuốn đi hết những chiếc lá trên cành cây để thể hiện sự mạnh mẽ của mình lúc này. Mây đen...đang kéo về...

Tiếng gào thét vang vọng trong màn đêm tĩnh lặng. Sting khéo Yukino nép sát vào người mình, lòng đang tự nhủ hàng vạn lần mong rằng cô sẽ không sao. Con tức giận trong người cậu biến thành một nguồn ma lực mạnh mẽ, trắng đến lóa mắt chiếu sáng không gian u tối nơi đây.

Không để lỡ thời cơ đó, Rogue thi triển ma pháp tạo một đường thoát cho cả ba. Sting ngay lập tức ôm Yukino chạy như bay ra ngoài, thoát khỏi nơi chết chóc ấy.

Khi cả ba vừa đặt chân ra khỏi tòa nhà đó, trời đột nhiên đổ mưa. Từng giọt, từng giọt mưa lao xuống từ khoảng không thấm vào đất, vào lớp áo khiến những thứ ta khoác trên người trở nên nặng trĩu. Rogue nhìn về phía cửa thấy không có ai đuổi theo thì cậu mới cho phép mình thả lỏng người sau một thời gian căng thẳng, hơi thở cũng được điều tiết đều hơn một chút. Nhưng thần kinh cậu vẫn chưa được thư giãn, nhìn Yukino vẫn nhắm nghiền mắt, Rogue lòng tràn ngập nỗi lo lắng.

Sting nghiến chặt răng, cả người run lên nhẹ nhẹ.

Sting: *to tiếng* Khốn khiếp thật!!! Chỉ tại tớ mà...

Rogue: *nhanh chóng ngắt lời* Đây không phải lỗi của ai hết. Chúng ta chỉ bị lừa thôi. Khi trở về hội phải nhanh chóng điều tra và chữa trị cho Yukino.

Rogue vừa dứt lời, Yukino lúc này đang trong vòng tay Sting khó khăn cố gắng mở mắt. Sting cảm thấy tảng đá đang đè nặng trong lòng mình như nhẹ đi phần nào.

Sting: *giọng gấp gáp* Cậu vẫn ổn chứ Yukino?

Yukino không trả lời câu hỏi của Sting mà tay chậm chạp đưa vào trong túi vest bên hông, lấy ra hai chiếc chìa khóa cung hoàng đạo. Là Libra và Pisces! Sting nhủ này khó hiểu. Yukino mấp má môi mấy lần mới nói được thành lời. Nhìn dáng vẻ cố gắng này của cô cả Sting và Rogue đều không đành lòng ngăn cản.

Yukino: Tớ...không xong rồi...

Sting: *giận* Cậu đừng có nói mấy lời ngốc nghếch ấy Yukino!!!

Yukino nặn ra một nụ cười yếu ớt.

Yukino: *khe khẽ* Uhm... Nh...nhưng nếu...t...tớ xảy ra...chuyện gì... Hãy đưa... hai chiếc chìa khóa này... cho Lucy-san... Chỉ có chị ấy... tớ mới yên tâm... mà giao cho hai người bạn này...

Sting lắc đầu kịch liệt tỏ vẻ kiên quyết phản đối. Rogue nắm chặt hai bàn tay, móng tay đâm vào da thịt đau rát.

Yukino: Sting... Rogue... xin lỗi...và cảm ơn... Có lẽ tớ... phải ngủ một chút rồi...

Mi mắt Yukino từ từ nhắm lại. Sức lực ở bàn tay cầm hai chiếc chìa khóa cũng biến mất khiến nó rớt xuống nền đất ẩm ướt do thấm nước mưa. Ánh

sáng vàng lạnh lẽo tỏa ra trong màn đêm

Ánh mắt Sting trở nên hoảng loạn, đầu đóm. Rogue cố gắng giữ bình tĩnh cuối xuống, bàn tay đưa lên mũi Yukino kiểm tra nhịp thở mà không khỏi run rẩy. Cảm giác hơi thở rất yếu từ cách mũi Yukino, Rogue mới nhẹ lòng đi một chút.

Rogue: Sting! Bình tĩnh! Chúng ta cần đưa cô ấy đi chữa trị gấp.

Nghe Rogue nói xong, vẻ mặt Sting ánh lên niềm hi vọng tràn trề. Cậu nhanh chóng đứng dậy trên đôi chân đã mệt nhừ, cánh tay bế Yukino đau nhức sau trận đấu. Nhưng Sting vẫn giữ chặt cô như giữ gìn một đồ vật quý giá.

Sting: Chúng ta đưa cô ấy đi đâu? Sabertooth không có bộ phận chữa trị...

Rogue: Thiên long của Fairy Tail...

Vừa nghe thế, Sting nhanh chóng về phía hội quán Fairy Tail cách đây rất xa. Suốt một đêm dài, cậu không hề chớp mắt. Vất kiệt sức lực của đôi chân, băng qua cách rừng và cả một thành phố để đến được Magnolia.

—————Trở về hiện tại—————

Sting càng kể câu chuyện thì Natsu càng đen mặt đi.

Sting: *trầm giọng* Khi gần đến Fairy Tail bọn tôi có đi ngang qua một ngôi nhà, bà lão đó vừa nhìn thấy đã gọi chúng tôi vào trong. Wendy cũng đang ở trong đó. Bọn họ đã chữa trị cho Yukino... Tính mạng cô ấy giờ không nguy hiểm gì nhưng... cô ấy... không...

Nói đến đây giọng Sting nghẹn lại, gân xanh nổi rõ trên cách tay rần rần. Rogue càng cuối gằm mặt hơn.

Sting: *nhỏ tiếng* Yukino không thể làm pháp sư nữa. Cô ấy mãi mãi không thể sử dụng pháp thuật. Mãi mãi không thể cùng chúng tôi đi làm nhiệm vụ... Tất cả là lỗi tại tôi!

Natsu: Có phải là tòa nhà nằm sâu trong phu rừng phía Tây?

Sting khẽ ngạc nhiên. Tự hỏi tại sao Natsu lại biết điều này và cậu thấy điều này có quan trọng sao? Nhưng cậu vẫn gật đầu nhẹ để cho Natsu một lời xác định.

Natsu dờ người, Juvia và Gray gần đó cũng chột khựng lại... Tòa nhà sâu trong khu rừng phía tây... Chắc chắn không ai có thể quên được ký ức vào đêm kinh hoàng ấy... Đêm mà chỉ chút nữa thôi họ sẽ mất đi Lucy... Toshi... vẫn còn sống...

Natsu: *to tiếng* HỦ!!!! Lucy đang gặp nguy hiểm!

Juvia tràn đầy lo lắng. Gray nắm tay cô siết nhẹ để trấn an.

Gray: *nhỏ tiếng* Lucy sẽ không sao. Cô ấy rất mạnh mẽ.

Juvia: Ummm...

Natsu không có được bình tĩnh như những người khác. Cậu lao nhanh đến bên quầy bar của Mira. Vẻ mặt đáng sợ khiến mọi người phải giật mình.

Natsu: Mira! Lucy đi làm nhiệm vụ ở đâu?

Mira: Lucy nhận nhiệm vụ bắt băng cướp ở ven rừng phía Nam, gần hội quán Sabertooth.

Natsu vừa biết được địa điểm lập tức xoay đầu ý muốn đi tìm Lucy ngay. Gray nhanh tay chụp cổ áo cậu ta lại.

Gray: Natsu! Mày bình tĩnh đi!

Natsu: SAO TAO CÓ THỂ BÌNH TĨNH KHI LUCY ĐANG GẶP NGUY HIỂM.

Gray: Hiện đang là buổi sáng. Mày có thể yên tâm một chút.

Natsu lúc này mới chợt nhớ ra một điều rằng Toshi không thể hành động vào ban ngày. Nỗi lo lắng trong lòng vơi đi được một chút. Ánh mắt cậu hướng về phía xa xôi.

Natsu “Lucy! Cậu nhất định không được xảy ra chuyện gì!!!”

—————End chap 49—————

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 50: Bị thương

————Chap 50: Bị thương————

Mặt trời đi xuống rồi lại lên. Một đêm dài rờn rã trôi qua chậm chạp. Kim giây tích tắc chạy từ từ hết vòng này đến vòng khác.

Natsu như đang ngồi trên đồng lửa, lòng rộn rạo không yên. Đã qua một đêm Lucy và Natsu edo vẫn không về. Đã biết bao lần Natsu muốn chạy đi tìm cô ngay lập tức nhưng đều bị mọi người trong hội ngăn cản. Đưa tay vò vò đầu, Natsu cảm thấy bất lực và tức giận bản thân ghê gớm.

Erza đang bàn bạc với Master đằng xa. Âm lượng được đề nén quá nhỏ khiến Natsu cũng không thể nghe được. Nhưng với tình trạng hiện tại cậu cũng không có tâm trạng nghe lén. Bỗng nhiên Erza đứng bật dậy, gương mặt tái xanh hoảng hốt. Natsu đưa mắt nhìn theo hướng mà Erza nhìn thì bàng hoàng.

Jellal người bê vết máu đang được Melody dìu bước từng bước khập khễnh vào hội quán. Tấm áo choàng trước kia có màu xanh lam trên người anh nay được nhuộm đỏ thẫm. Máu đỏ của máu, của sự chết chóc. Mắt anh nhắm nghiền, gương mặt không còn chút sức sống. Cánh tay buông thõng trong không khí.

Nhìn Jellal lúc này, Erza cảm thấy trái tim mình như ngừng đập. Nỗi sợ hãi bao trùm khắp cơ thể khiến cô không kìm được mà run lên. Đầu óc trĩu trĩu mất đi hoàn toàn sự minh mẫn hằng ngày. Cô sợ. Rất sợ. Jellal như là những con sóng luôn tự do lướt đi trên đại dương bao la mà không hề do dự quay đầu lại. Ánh mắt anh luôn chất chứa vẻ day dứt đau đớn. Cô chỉ biết đứng chôn chân tại chỗ nhìn Wendy hốt hải chữa cho Jellal.

Nước mắt Erza chỉ chực rơi xuống. Nhưng nhờ một cử động nhỏ, rất nhỏ nơi đầu ngón tay Jellal khiến Erza nhanh chóng tìm lại được lý trí. Cô ngay lập tức chạy đến bên anh. Mặc kệ những ánh mắt bất ngờ xen lẫn kinh ngạc của mọi người trong hội. Cô quỳ xuống bên cạnh Jellal, đưa tay siết chặt bàn tay đầy vết thương lấm lem bùn đất của anh. Cô hiện đang rất muốn mở lời hỏi thăm tình trạng hiện tại của anh nhưng sợ sẽ làm phiền việc chữa trị của Wendy nên cố gắng nén lại. Chỉ biết đưa ánh mắt chất chứa biết bao cảm xúc phức tạp nhìn anh.

Wendy cảm thấy mình như muốn ngất đi vì sử dụng ma thuật chữa trị ở mức độ cao như thế này. Vết thương quá nặng! Chỉ cần chậm chân một chút thôi thì chắc chắn không giữ được tính mạng.

Sau một thời gian tưởng chừng như là cả thế kỉ. Sắc mặt của Jellal dường như khá hơn, đã có chút sinh khí. Bàn tay anh cũng đã ấm áp hơn. Erza và Wendy lúc này mới dám thở phào.

Wendy: Vết thương hiện tại không còn nguy hiểm. Nhưng anh Jellal vẫn cần phải nghỉ ngơi vài ngày. Chị Erza, đừng lo lắng quá. Không sao rồi!

Wendy cố gắng nở một nụ cười tươi để trấn an Erza.

Erza: Cảm ơn em rất nhiều Wendy!

Nói rồi Erza dứt khoát bồng Jellal vòng phòng bệnh của hội quán Fairy Tail. Ai ai cũng tưởng mọi chuyện đã được yên ắng một chút thì từ phía cửa, một bóng người với mái tóc xù màu hồng chạy vụt vào.

Natsu dờ người nhìn Lucy đang được Natsu edo bế trên tay. Cô đang đau đớn! Hàng lông mày nhíu chặt. Đôi môi trắng bệch mím vào nhau. Trên bụng Lucy thũng một lỗ lớn. Máu đỏ xen lẫn một chất lỏng màu đen cứ tuôn chảy qua miếng vải được buộc lỏng lẻo để tạm cầm máu. Mái tóc màu vàng giờ đây lấm lem đất và màu đỏ. Mắt Lucy đỏ hoe vẫn còn ướt ướt.

Natsu edo: *hốt hoảng* Xin hãy trị thương cho Lucy ngay!

Wendy đang chạy đến bên Lucy định chữa cho cô thì Carla ngay lập tức ngăn lại.

Carla: Cậu muốn chết vì kiệt sức hả Wendy??? Chữa cho Jellal xong là đã quá sức với cậu rồi!!!

Wendy: Tránh ra đi Carla! Tôi phải chữa cho Lucy-san!

Carla: Không...

Natsu: *gào lên* Wendy! Anh xin em hãy chữa cho Lucy!!!

Wendy nhìn thẳng vào mắt Carla. Ánh mắt kiên định mà Carla lần đầu tiên nhìn thấy. Nó chất chứa vẻ quyết tâm mãnh liệt.

Wendy: Hãy tin vào tớ Carla. Tớ nhất định sẽ làm được.

Nhìn ánh mắt đó Carla không thể không trắng ra. Wendy đã thật sự trưởng thành rồi...

Wendy hít một hơi sâu vận ma pháp. Từ tay cô một luồng sáng màu xanh biển nhạt ảm áp sáng lên. Vết thương trên bụng Lucy từ từ khép miệng. Nhưng tốc độ lành vẫn rất chậm.

Natsu edo: Tôi thật sự xin lỗi! Chỉ vì tôi vô dụng mới khiến Lucy gặp nguy hiểm.

Natsu đấm Natsu edo một cú thật mạnh thể hiện sự tức giận của cậu lúc này. Nhìn Lucy như thế Natsu thật sự đau lòng lắm. Cậu lại một lần nữa không thể bảo vệ người quan trọng của mình.

Natsu: *trầm giọng* Đã xảy ra chuyện gì hả???

Natsu edo cúi gằm mặt không trả lời. Natsu tức tối nắm chặt cổ áo Natsu edo, mắt hăm những tia máu.

Natsu edo: *lí nhí* Lucy dặn tôi nhất quyết không được nói cho cậu nghe.

Natsu chột cứng đờ người. Sức lực nơi bàn tay nắm cổ áo Natsu edo giảm dần rồi hoàn toàn buông ra. Có chuyện gì mà Lucy không muốn mình biết? Sao cô ấy muốn giấu mình? Lucy! Tại sao vậy???

Natsu: Tại sao Lucy không muốn tôi biết?

Natsu edo: Chính tôi cũng không rõ. Trước lúc Lucy ngắt đi vì... đau đớn thì cô ấy dặn tôi nhất định không được kể những chuyện đã xảy ra cho mọi người nghe. Nhất là cậu đây Natsu.

Natsu vừa định hỏi tiếp thì Wendy vui mừng báo rằng Lucy đã ổn. Và khi vừa dứt câu Wendy cũng ngã gục vì kiệt sức. Mọi người tức tốc dìu cả hai vào phòng nghỉ. Trong đầu muôn ngàn điều thắc mắc.

—————End chap 50—————

Haina: Đêm nay sẽ có liên 3 chap. Tức sau chap này sẽ có thêm 2 chap nữa. =))) Tôi đi viết liền chap mới đây.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tha thứ

—————Chap 51: Tha thứ—————

Vừa nhận được tin Jellal và Lucy gặp chuyện. Mystogan ngay lập tức đến hội Fairy Tail. Khi vào phòng thì thấy chỉ còn có mỗi Natsu và Lucy. Những chiếc giường còn lại đều trống trơn. Natsu dường như không nhận ra sự có mặt của Mystogan. Cậu chỉ chăm chú nhìn ngắm Lucy. Gương mặt trẻ con có chút mệt mỏi. Quần thâm đen hiện rõ nơi đáy mắt.

Mystogan đang định lên tiếng khuyên Natsu nên đi nghỉ ngơi thì có một bàn tay đặt nhẹ lên vai anh. MIRA nước đến, lắc nhẹ đầu.

MIRA: *nhỏ giọng* Nếu cậu định khuyên Natsu đi nghỉ ngơi thì không có tác dụng đâu. Rất nhiều người đã làm rồi. Ngay cả lời Master nói Natsu cũng không nghe. Cậu ấy nhất quyết không rời Lucy nửa bước. Thật hết nói nổi!

MIRA cười bất lực nhưng cô cũng hiểu được phần nào nỗi lo lắng của Natsu lúc này. Cậu ta đã trải qua cảm giác đánh mất người quan trọng của mình hai lần rồi..

Mystogan: Còn Jellal và Erza đâu?

MIRA: Jellal đã tỉnh lại rồi. Dù cho vết thương vẫn chưa khỏi hoàn toàn nhưng cậu ta vẫn nhất quyết rời đi. Chỉ mới lúc này thôi. Cậu đuổi theo bây giờ vẫn còn kịp đấy.

Mystogan: Cảm ơn.

Vừa dứt lời anh nhanh chóng chạy đi. Ra khỏi hội quán Fairy Tail không xa thì thấy Erza đang đứng bên ven đường, ánh mắt dõi theo bóng lưng cao lớn màu xanh nhưng đơn độc. Mystogan bước đến.

Mystogan: Sao không đuổi theo?

Erza: Tôi tôn trọng quyết định của anh ấy.

Mystogan: Cô không hỏi Jellal chuyện gì đã xảy ra?

Erza: Nếu Jellal không nói thì tôi không hỏi. Vì nếu hỏi sẽ khiến cho anh ấy thêm phần khó xử mà thôi. Dù tôi thật sự rất muốn biết.

Erza nở một nụ cười buồn.

Mystogan: Đợi ở đây một chút.

Nói rồi Mystogan bước nhanh về phía của Jellal. Erza không kịp ngăn cản.

Mystogan: Jellal!

Nghe giọng nói của chính mình gọi tên mình. Jellal ngẫm đoán được người gọi mình là ai. Anh không quay đầu lại nhưng chân đã dừng bước.

Mystogan nhìn thấy hành động đó thì khẽ cười.

Mystogan: Sao cậu không quay đầu lại?

Jellal: *trầm giọng* Có chuyện gì?

Không để ý đến câu hỏi của Jellal. Mystogan bước lại gần.

Mystogan: Cậu sợ khi đã quay đầu rồi thì sẽ không đành lòng đi nữa?

Jellal nhúm mày. Quay đầu lại nhìn thẳng vào mắt Mystogan. Cố gắng không nhìn vào bóng người với mái tóc đỏ rực rờ tung bay trong gió.

Jellal: Cậu nói thế có ý gì?

Mystogan: Không phải cậu là người hiểu rõ nhất sao. Tuy là hai cá thể khác nhau và sinh ra trong hai thế giới khác nhau nhưng chúng ta là cá thể song song có cùng cá tính và suy nghĩ. Nên tôi là người hiểu cậu nhất. Jellal... đến giờ cậu vẫn chưa tha thứ cho chính bản thân mình ư?

Jellal thoáng dờ người sau những câu nói của Mystogan. Quả thật khi bị người khác nói hết những suy nghĩ trong lòng của mình thật không dễ chịu gì.

Jellal: Tôi không có tư cách để tha thứ cho bản thân mình.

Mystogan: Nhưng Erza đã tha thứ cho cậu.

Jellal: Tôi biết. Cô ấy rất tốt. Erza là một người con gái tuyệt vời. Bởi thế... một người như tôi không xứng để cô ấy chờ đợi. Tôi là một kẻ mang trong mình số mệnh u tối. Tội lỗi tôi gây ra không gì có thể xóa bỏ được. Chính tay tôi đã giết đi một người bạn của Erza. Bàn tay này đã vấy bẩn.

Mystogan: Bỏ qua cái tội lỗi mà cậu nói đi. Tôi hỏi cậu! Cậu có yêu Erza không?

Jellal lúc này mới đưa mắt nhìn Erza đang đứng cách đó không xa. Ánh mắt chứa chan bao yêu thương.

Jellal: Erza là tất cả đối với tôi.

Mystogan: Khi Erza đau thì cậu thấy thế nào?

Jellal: Tôi thấy đau hơn thế ngàn lần.

Mystogan: Vậy cậu hãy nhớ lấy!!! ERZA CŨNG THẾ! Khi cậu tự dần vặt mình thì cũng chính là dần vặt lấy Erza. Nhìn cậu đau lòng thì cô ấy cũng không bao giờ vui vẻ lên được. Nhớ lại đi! Chính cậu là người cho cô ấy cái tên Erza Scarlet. Chính cậu là người đem lại cho Erza lý do để sống trong thế giới tối tăm lạnh lẽo ấy. Nhờ có cậu Erza mới có thể mạnh mẽ hơn. Có hiểu không hả đồ ngốc!!!

Không dừng lại ở đó. Vừa nói xong với Jellal và không đợi anh trả lời. Mystogan quay đầu lại nói to về phía Erza.

Mystogan: Erza! Nói hết những suy nghĩ của cậu cho Jellal biết đi! Nói ra nỗi khổ sở trong lòng cậu đi! Nói cho hắn biết tình cảm của cậu!!! Nếu không thì cả đời tên này cũng không dám bước lại gần cậu nửa bước.

Mystogan thấy Erza đang xa thoáng về do dự. Nhưng chỉ vài giây sau về mặt đó tràn ngập sự quyết tâm. Erza bước từng bước lại gần Jellal. Những bước đi dứt khoát và mạnh mẽ. Vừa đứng cạnh Jellal, cô đã không một chút do dự nắm cổ áo anh. Với tốc độ ánh sáng, cô ép môi anh lên môi cô. Jellal cảm thấy ở môi mình một cảm giác ấm nóng kì lạ. Anh thoáng dờ người, không phản ứng kịp trước hành động táo bạo này của Erza. Mystogan đứng cạnh đó cũng ngơ người ra nhìn.

Chạm mạnh một cái rồi Erza buông Jellal ra. Mai má ửng đỏ nhưng ánh mắt vẫn nhìn thẳng vào mắt Jellal. Gương mặt mạnh mẽ xinh đẹp. Mái tóc đỏ rực dưới ánh nắng mặt trời. Về đẹp của cô lúc này khiến Jellal không thốt lên lời.

Erza: Jellal! Xin anh đừng dần vặt mình hơn nữa. Jellal... anh hãy tha thứ cho chính bản thân mình. Hãy bỏ qua những sai lầm trong quá khứ mà hướng

đến tương lại. Lúc nhìn anh đi lên chiếc xe của hội đồng sau sự việc Nivera, em đã tưởng chúng ta mãi mãi không thể gặp nhau nữa. Lúc đó em rất sợ, rất đau đớn. Jellal... em... yêu anh.

Nói đến đây từ đôi mắt màu nâu trong veo ấy, hai hàng nước mắt trong suốt tuôn trào. Erza gục đầu lên vai Jellal. Nước mắt thấm vào vai áo ánh, lạnh lạnh. Không kìm được, Jellal đưa tay vuốt ve mái tóc đỏ tuyệt đẹp ấy. Tầng đá đè nặng bấy lâu nay trong lòng như biến mất. Anh thấy lòng mình lúc này đây thanh thản. Đưa tay ôm Erza vào lòng, Jellal cảm thấy mình thật may mắn khi có thể sống đến ngày hôm nay.

Jellal đưa tay nâng mặt Erza lên và nhìn thẳng vào mắt cô.

Jellal: *nhỏ giọng* Đừng khóc. Anh muốn thấy nụ cười của em.

Nói rồi anh áp môi mình lên môi cô. Nụ hôn dang dở khi xưa nay đã được thực hiện. Một nụ hôn ấm áp dịu nhẹ nhưng ngọt ngào say đắm.

Jellal: Cảm ơn em... Erza...

—————End chap 51—————

Haina: Đạt kỉ lục mới rồi... 1200 từ trong 40 phút... tôi đi viết chap mới đây.

oa oa. buồn ngủ quá

p/s: thích chap này ghê gớm ^^

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 52: Tỉnh dậy

—————Chap 52: Tỉnh dậy—————

Bầu trời rực đỏ như màu của lửa. Xung quanh là một không gian tĩnh mịch và u tối. Cái tĩnh lặng nơi đây khiến ta dường như thấy mình bị chìm sâu vào nơi cô độc, hiu quạnh ấy. Gió thổi, thổi nhẹ nhẹ nhưng lạnh toát, từng làn gió mỏng manh trên da thịt từ tốn nhưng đủ làm người khác ớn lạnh.

Lucy đảo mắt nhìn quanh nơi kì lạ này. Tự hỏi chính mình rằng cô đang ở đâu? Đưa tay sờ lên sờ bụng mình, vết thương do Toshi gây ra đã được băng bó kĩ càng, không đau như trước mà chỉ còn cảm giác hơi nhức nhối. Nhớ lại những gì Toshi nói, tìm Lucy như bị đâm hàng ngàn nhát, đau đớn, bức bối. Đó... có phải là sự thật? Cứ nghĩ đến việc đó là đôi môi hơi nhợt nhạt mím chặt lại. Nhìn mà xót xa.

Bỗng nhiên trên nền trời chỉ toàn một màu đỏ kia có một bóng đen to lớn bay vút ngang thật nhanh qua đầu Lucy. Khi nhìn rõ được con vật kia thì cô nhỡ ngỡ. Là rồng! Vẫn là con rồng đỏ trước kia. Đang bay thẳng thì con rồng đó đột nhiên từ từ quay đầu lại. Đôi mắt vàng tuyệt đẹp ẩn chứa nỗi u buồn nhìn cô. Xong nó lại quay đi và bay đi mất. Lucy vẫn còn thừa người ra vì cái nhìn quá đỗi kì lạ kia.

Một giọng nói quen thuộc vang lên khe khẽ bên tai. Dịu dàng ấm áp.

“Lucy...”

Dù có chết Lucy cũng không bao giờ quên được nó. Đây là giọng của mẹ cô - Layla.

Lucy nhìn khắp nơi hòng tìm kiếm bóng dáng yên bình quen thuộc thuở nhỏ. Không thấy... Tất cả vẫn chỉ là một không gian cô quạnh.

Giây phút Lucy nghĩ rằng mình nghe lầm, nghĩ rằng đó chỉ là ảo tưởng do nỗi nhớ mẹ khôn nguôi tự tạo ra thì giọng nói ấy... lại vang lên một lần nữa...

“Lucy... mạnh mẽ lên...”

Giờ đây Lucy chắc chắn mình không nghe nhầm. Mẹ đang ở gần đây! Mẹ của cô đang ở gần ngay đây! Gần đến mức cô có thể nghe rõ giọng nói hiện từ thần quen ấy! Mẹ!

Lucy: Mẹ ơi! Mẹ đang ở đây phải không? Mẹ đừng trốn con nữa. Cho con nhìn thấy mẹ được không? Con thật sự đang có rất nhiều... rất nhiều điều muốn hỏi. Con muốn biết tất cả, muốn biết sự thật về cái chết của mẹ... Những gì tên Toshi nói có phải là sự thật... rằng... con không phải là con người??? Mẹ ơi...con... nhớ mẹ rất nhiều...

Giọng Lucy nói đến đây không thể rõ ràng được. Cổ họng cô như bị nghẹn ứ lại khiến âm phát ra không đúng như ý muốn. Nước mắt cô tuôn rơi. Từng giọt... từng giọt... cứ thi nhau trào ra khỏi khóe mắt cô. Lấp lánh như hạt ngọc.

“Đừng khóc... Lucy...”

Lucy: Nhưng thật sự những điều đó khiến con đau lòng lắm... Ngay cả khi con chưa chắc chắn nó có phải là sự thật...

“Mẹ sẽ luôn dõi theo con... con của mẹ... mẹ yêu con...”

Giọng nói nhỏ dần, nhỏ dần rồi hoàn toàn biến mất. Không gian trở lại với vẻ tĩnh lạnh ban đầu của nó. Chỉ còn nghe được tiếng nấc nghẹn ngào của Lucy.

Lucy: Mẹ!!! Đừng biến mất nữa mà!!! ME!!!!!!!

Tiếng gọi của cô tha thiết xen lẫn sự tuyệt vọng. Âm thanh vang vọng khắp nơi... Không có lời đáp...

Lucy liên tục gọi mẹ. Cô như muốn níu giữ chút tồn tại nhỏ nhoi nào đó...

Bên tai lại vang lên tiếng gọi... trầm ấm nhưng mạnh mẽ...

Trước mắt Lucy tối lại. Bóng tối lần nữa bao trùm. Một lúc sau, cô cảm thấy người mình bị lay mạnh. Tay bị cái gì đó bóp chặt. Khẽ mở mắt, gương mặt tràn đầy lo lắng của Natsu kè sát mặt Lucy. Cô giật mình, bật nhanh người để ngồi dậy. Ổ bụng ngay lập tức có cảm giác đau như thịt bị rách toạc ra. Cô không kịp được đưa tay ôm bụng và khẽ kêu lên.

Lucy: *nhúm mày* Đau...

Natsu: Đồ ngốc! Đừng ngồi dậy mạnh thế chứ. Vết thương của cậu chưa lành hẳn đâu.

Lucy bây giờ mới định thần lại. Nhìn quanh, đây là phòng y tế của hội Fairy Tail. Natsu đưa tay khoe mắt cô, chùi nhẹ.

Natsu: *trầm giọng* Cậu mơ thấy gì không vui à Lucy? Sao cậu... lại khóc?

Lucy lúc này mới đưa tay lên mắt mình, cảm giác uồn uồn thấm vào da. Rồi đột nhiên nhớ lại giấc mơ vừa nãy. Cảm giác mới chân thật làm sao...

Natsu nhìn Lucy ngồi thừ người, ánh mắt cô nhìn mông lung vào không gian vô định. Lúc này khi cậu mệt quá thiếp đi bên giường Lucy, đang trong giấc ngủ thì nghe tiếng cô ấy liên tục gọi mẹ. Cậu giật mình tỉnh giấc thì thấy nước mắt Lucy đã làm ướt một mảng gối. Hốt hoảng, cậu vội vàng gọi cô dậy. Cậu không muốn nhìn thấy vẻ mặt đau đớn đó của Lucy nữa. Chắc cô ấy đang mơ thấy điều gì đó rất quan trọng với mình nên nước mắt mới tuôn dài như thế.

Đưa tay nắm chặt lấy tay Lucy. Natsu bắt cô nhìn thẳng vào mắt mình. Cậu thấy trong đôi mắt nâu kia có một chút hoang mang lo lắng khi đối diện với cậu.

Natsu: *nói chậm rãi* Lucy... cậu đã gặp chuyện gì khi đi làm nhiệm vụ với Natsu edo? Sao lại dặn tên đó không được nói với tớ? Tớ không đáng để cậu tin tưởng đến vậy sao? Lucy??? Mặt Natsu ánh lên nét thất vọng, buồn bã.

Lucy hốt hoảng, vội lắc đầu.

Lucy: *nhỏ giọng* Không phải thế...

Natsu: *nhúm mày* Thế thì tại sao?

Lucy: *nắm chặt chiếc chăn cô đang đắp* Tớ... muốn tự mình nói với cậu Natsu... Chuyện này tớ không muốn cậu nghe từ người khác...

Natsu thoáng ngây người. Niềm vui sướng bỗng dâng trào trong lòng. Cậu nhào tới ôm chặt lấy Lucy nhưng vẫn chú ý lực và không chạm vào vết thương của cô ấy.

Lucy đỏ mặt, vỗ bột bột vào vai Natsu ý nói bỏ ra nhưng cậu vẫn ôm khư khư lấy cô. Hít hà mùi hương quen thuộc trên cô, trên tóc. Cậu sợ đánh mất Lucy... Rất sợ...

Natsu: Lucy... đừng bao giờ rời khỏi tầm mắt tớ nữa. Tớ thật sự sợ.

—————End chap 52—————

Haina: Ấy daaa. Mệt quá!!! Thế là trả nợ xong rồi.:3 Trẻ hơn so với dự tính 20 phút, mong mọi người bỏ qua. ^^ Minh thì rất tốt! Cảm ơn những lời động viên của các bạn. ^^ Từ giờ truyện sẽ ra theo lịch nhé.:3 Mỗi tuần 2 chap:3 Ra vào thứ tư và chủ nhật ;) Mọi người nhớ đón đọc nhé.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Tìm người

-----Chap 53: Tìm người-----

Hội quán Fairy Tail vẫn luôn giữ được sự nhộn nhịp vui tươi đầy sức sống đó. Sau chuyến đi làm nhiệm vụ với Lucy, Natsu edo đã được Natsu và Lucy edo giáo huấn cho một trận nhớ đời. Nhưng thật sự cũng không trách cậu ta được, vì chủ ý là từ Lucy.

Có nhiều chuyện xảy ra quá nên việc chế tạo thiết bị để đưa những người từ Edolas về đúng với thế giới của họ liên tục bị trì hoãn. Đến nay Levy mới có được chút thời gian rảnh rỗi để nghiên cứu nguyên lý hoạt động của chiếc máy. Nếu muốn tạo ra một lỗ hồng liên kết từ Edolas và Earthland ta phải cần một năng lượng pháp thuật lớn cùng một chấn động làm tiền đề cho sự liên kết hai không gian hoàn toàn biệt lập kể từ ngày Edolas mất đi phép thuật. Levy vô đầu, việc này đúng là thật sự rất khó. Nhưng Levy bên Edolas làm được thì tại sao cô lại không. Tiếp tục vùi đầu vào cuốn sách dày cộp mà cô không để ý đến có người đang tiến về phía mình.

Giọng nói quan thuộc vang lên, Levy không quay đầu lại cũng đoán được đó là ai.

“Này cô nhóc, đang làm gì mà hăng say thế?”

Levy: Tôi đang chế tạo máy để có thể đưa mọi người trở về Edolas.

“Ồ! Hóa ra ở Earthland cũng có một thiên tài nhỏ bé à.”

Levy nổi giận, tên Gajeel hôm nay ăn nói sao mà kì cục thế chứ. Bình thường anh ta đâu phải là người để ý những chuyện này.

Levy: *quay đầu lại* Này, Gajeel! Không có chuyện gì làm thì...

Chưa nói hết câu Levy chợt im bặt. Gajeel đứng trước mắt cô với nụ cười lịch lãm trước nay chưa bao giờ có. Trên cô thể sẵn chắc là bộ đồ tây được ủi gọn gàng. Một tay anh vịn nhẹ chiếc mũ trên đầu, miệng đầy ý cười. Đây là Gajeel Edolas! Levy cảm thấy đầu óc mình đã xuống cấp rồi. Mất tận ba giây để xác định đây là Gajeel Edo. Cô chặc lưỡi, lòng thấy chút có lỗi với Gajeel.

Nhìn về mặt cô nhóc nhỏ có mái tóc xanh ngồi trên ghế cùng một chồng sách, tóc mái được quấn lên bằng chiếc khăn màu cam xinh xắn để lộ vầng trán cao cùng đôi mắt nâu to tròn. Gajeel edo cố gắng nhịn cười, không thể để ấn tượng đầu của anh trong cô tệ được.

Levy: Chào anh. ^^ Xin lỗi vì thái độ không tốt ban nãy. Giọng hai người giống nhau quá làm tôi nhầm anh với tên thích ăn sắt nào đấy.

Gajeel đang ăn sắt sau hội quán hát hơi liên tục.

Gajeel edo: Không sao. Chỉ là tôi vừa thử bắt chước phong cách nói chuyện của cậu ta. Dù là hai cá thể khác nhau, nhưng bọn tôi cùng là Gajeel mà.

Nói rồi anh nở một nụ cười tao nhã. Levy thấy chút lạ lẫm khi tiếp xúc với một Gajeel hoàn toàn mới lạ này.

Levy: Anh tìm tôi có chuyện gì không?

Gajeel: Tôi muốn nói chuyện với cô gái mà tôi ở Earthland thích không được à? Xem ra cậu ta cũng khéo thật.

Lời nói của Gajeel edo khiến Levy đỏ mặt. Sự minh mẫn và khéo léo trong ăn nói của cô bỗng nhìn bay đi đâu mất.

Levy: *giọng lấp lửng* Thi...thích gì chứ... Tên... tên Gajeel kia chỉ là... chỉ là...

Gajeel edo thật sự không kiềm được nữa rồi. Anh cười ra tiếng khiến Levy càng xấu hổ và ngượng ngùng. Vành tai của cô đỏ hết lên. Gajeel edo nhìn bộ dạng đáng yêu này thậm nhủ không ổn rồi, đây là cô gái quan trọng của bạn thân anh. Ấy da! Cùng một sở thích khổ thật đấy. Bây giờ anh phải đi vào chuyện chính thôi.

Gajeel edo: Những lời lúc nãy chỉ là đùa thôi. Mong cô không thấy phiền.

Levy: *đỏ mặt* Uhm

Gajeel edo: Tôi tìm cô để hỏi việc đặt ra nhiệm vụ cho Fairy Tail. Không biết có được không?

Levy: Đương nhiên là có thể. Anh cần gì à?

Gajeel edo: Trước khi bị rơi xuống Earthland, tôi đang đưa một người đến hội quán Fairu Tail bên Edolas. Tôi không biết người đó có bị tia sáng từ cái máy đó bắn trúng và bị đưa sang Earthland không. Tôi muốn nhờ Fairy Tail tìm kiếm giúp.

Levy: *cười* Được chứ. Lát nữa tôi sẽ thông báo với Master về việc này và cử vài người đi tìm giúp anh. Anh có thể cung cấp cho tôi vài thông tin về người đó không? Như thế sẽ dễ dàng cho việc tìm kiếm hơn.

Gajeel edo: Thật sự thì tôi cũng gặp người đó chưa lâu. Tên cô ấy là L.H. Có mái tóc vàng và đôi mắt xanh ngọc rất nổi bật.

Levy: L.H? Biệt danh hay tên viết tắt à?

Gajeel edo nhún vai ý nói không biết.

Levy: Fairy Tail sẽ cố gắng hết sức tìm ra người này. Cứ tin tưởng ở chúng tôi.

Gajeel edo vừa liếc mắt thấy Gajeel đang bước vào từ cửa chính của hội quán. Anh liền nghĩ ra một ý tưởng hay.

Gajeel edo tiến sát lại Levy, một tay cầm lấy tay cô đặt lên đó một nụ hôn nhẹ. Mọi việc diễn ra quá nhanh khiến Levy bất giác ngây ra, đầu óc trì trệ ngưng hoạt động. Làm xong “việc”, Gajeel edo nói cảm ơn với Levy rồi phui mông đi thẳng để lại cô gái với vẻ mặt không thể đồ hơn được nữa.

Xa xa ở cửa hội quán, một chàng trai với mái tóc dài đen cùng gương mặt đen thui đang nghiêng răng ken két.

Levy bé nhỏ nào biết những chuyện sắp xảy ra với mình.

--- tôi chỉ là đường phân cách đáng yêu---

Natsu đang bước đi trầm ngâm dọc theo bờ sông Magnolia. Lòng đầy suy nghĩ về những gì Lucy nói khi nãy. Sau khi kể hết mọi chuyện cho cậu nghe, cô đã ngủ thiếp đi. Sợ mình sẽ làm ồn khiến cô tỉnh giấc lên cậu nhẹ nhàng đắp chăn cho Lucy và rón rén bước ra ngoài.

Cậu vẫn nhớ như in những gì Lucy nói...

“...Khi bọn tớ và Natsu edo vừa làm xong nhiệm vụ thì trời cũng ngả tối. Lúc đó... Toshi đã xuất hiện... Tớ không chắc đó có phải là hắn không vì hắn mang một chiếc áo choàng đen trùm kín đầu nhưng giọng nói và dáng người rất giống. Hắn nói... tớ không phải là con người... và hắn chính là người đã... đã giết cha của tớ - Jude. Lúc đó tớ cảm thấy trong đầu mình như có cái gì bùng nổ, một cảm giác lạ lẫm bao trùm cơ thể. Khi tớ nhận thức lại thì Toshi đã biến mất, xung quanh cây cối nằm la liệt và trên bụng mình đã có một vết thương. Tớ phải cảm ơn Natsu edo vì cậu ấy đã đưa tớ về. Không thì... Natsu, lần này tớ thật sự xin lỗi. Nhưng... sau khi hồi phục tớ nhất định phải tìm hiểu rõ chuyện này. Hãy thông cảm cho tớ...”

Gương mặt Lucy lúc đó kiên quyết lắm. Natsu biết cậu chắc chắn không thể ngăn cản được cô nhưng cậu thật sự lo lắng. Nhìn gương mặt đau đớn cùng đôi môi mím chặt đó mà cậu thấy xót xa. Natsu biết việc mình đặt Lucy kể lại câu chuyện đôi với cô ấy rất kinh khủng là quá đánh. Nhưng cậu không muốn mình làm người ngoài, cậu muốn bảo vệ cô.

Đang suy nghĩ mông lung thì một mùi hương quen thuộc nhưng cũng có chút lạ lẫm thoảng qua mũi Natsu. Cậu nhìn theo hướng phát ra mùi hương thì chỉ thấy được một bóng người lẩn nhanh vào dòng người tập nập.

-----End chap 53-----

Haina: Chap này tui viết nhiều hơn để bù cho cái chap ngắn cũn kỉ trước hề hề. Cũng cố gắng viết sớm hơn cho mọi người dễ đọc. Nhân tiện đây hỏi mọi người một việc. Tui viết fic Nalu nhiều quá rồi mà chưa tìm được fic Nalu khác này hay để hóng hết. Buồn hết sức.:(Ai biết fic nào hay không giới thiệu đi. >3< Phải HAY nha! Hay hơn fic này càng tốt. *cười nham nhở*

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Yên bình

-----Chap 54: Yên bình-----

Levy đang trên đường đi vào phòng của Master ở hội quán Fairy Tail để báo cáo về việc Gajeel edo muốn đặt nhiệm vụ. Vừa đến cửa, cô đã nghe được giọng nói khàn khàn và tiếng thờ dài của hội trưởng mình. Nội dung của câu nói khiến tay của cô khựng lại chưa kịp gõ.

Makarov: Erza... con đã quyết định rồi sao?

Giọng Erza vang lên rõ ràng và kiên định.

Erza: Vâng. Con xin rời khỏi Fairy Tail một thời gian để đi tìm hiểu các hắc hội và sự việc vừa xảy ra với Lucy. Mong hội trưởng chấp nhận.

Tiếp đó là một giọng nam mà Levy không ngờ tới.

Jellal: Tôi chắc chắn sẽ giữ an toàn cho cô ấy.

Nghe đến đây Levy cũng phần nào hiểu được sự việc. Nhưng không phải như thế này là nghe lên sao? Mà cũng đâu phải cô muốn, chỉ là vô tình thôi, vô tình thôi mà... Thế rồi với suy nghĩ hết sức hồn nhiên ấy, Levy tiếp tục nép vào cửa hóng tiếp chuyện.

Erza biết quyết định này của cô khá là gấp gáp và bồng bột. Việc tìm hiểu về hắc hội rất nguy hiểm và với tư cách là thành viên Fairy Tail cô cũng không được phép tham gia công việc với bất cứ hội nào khác, đặc biệt là hội độc lập như Crime Sorciere. Nhưng chỉ lần này thôi hãy cho cô được ích kỉ một lần, Erza tự nhủ với chính bản thân mình. Cô cũng muốn tìm kiếm thêm thông tin về tên đó... Toshi. Hẳn dám làm đồng đội cô bị thương, dám làm bạn bè cô rơi lệ, dám làm tổn thương gia đình của cô... Erza nhất định không để yên!!!

Master thờ dài, những vết chân chim nơi đuôi mắt lại hằn rõ hơn, gương mặt già thoáng vẻ mệt mỏi và lo lắng.

Makarov: Ta đồng ý. Nhưng Erza! Con phải sớm trở về! Fairy Tail không thể thiếu đi con cũng như một gia đình không thể thiếu đi bất kì thành viên nào.

Cảm giác ấm áp hạnh phúc ngập tràn trong lòng Erza. Khóe mũi hơi cay cay, cô cúi gập người cảm ơn hội trưởng và cũng như cảm ơn một người cha đã lao tâm tổn sức vì đàn con.

Khi chuyện này được Master thông báo đến cho các thành viên khác, ai cũng trợn mắt há mồm vì ngạc nhiên. Tất cả nhao nhao cả lên. Tiếng cười nói rộn rã vang khắp không gian. Họ giờ đây không phải là từng cá thể riêng biệt nữa mà là một khối đồng nhất, một gia đình. Khi thành viên trong gia đình mình hạnh phúc thì mình cũng hạnh phúc, nụ cười rạng rỡ lúc đó sẽ lan tỏa đến tất cả mọi người.

Bên cạnh đó... cũng có một số người không vui nha...

Natsu mặt một đồng do bị Lucy đá ra khỏi phòng bệnh. Lúc này đi dạo có đi ngang qua một cửa hàng, cậu khi đó chỉ đang vẫn vơ suy nghĩ lung tung và vô tình dừng chân ngay cửa. Vô tình! Là vô tình đó nha!!! Cô nhân viên thấy cậu hằng say ngắm nhìn hàng hóa của mình thì nhiệt tình kéo Natsu vào hỏi giới thiệu đủ thứ. Vào trong cậu mới biết đây là nơi bán những dụng cụ mà Lucy hay dùng, nào là roi này, công tay, xích,... (Haina: Là cửa hàng S-M nha. Nếu không rõ mời google để biết thêm thông tin) Natsu nhớ là Lucy cũng hay mặc đồ con thỏ, con mèo gì ấy. Cô ấy còn có vẻ rất thích.

Thế là sau một hồi giới thiệu những vật phẩm mới nhất, cô nhân viên hỏi sở thích của người mà Natsu muốn tặng quà. Cậu hồn nhiên nói cô ấy có sử dụng roi. Mắt cô nhân viên sáng rực, miệng lẩm bẩm gì mà “Ồ! Ra là S...S à...” (chú thích của tác giả: S là kẻ thích hành hạ người khác. M là kẻ thích được người khác hành hạ. Nói luôn tui là S nhá hớ hớ) Xong cô lấy cho Natsu xem một bộ dụng cụ có nhiều vật dụng mà cậu không nhận ra rõ nó là gì cùng một áo da màu đen bó sát người. Cậu không quan tâm mấy dụng cụ lắm nhưng cậu cũng khá là mong chờ khi thấy Lucy của cậu mặt bộ đồ này nha.

Nào ngờ đâu khi Lucy vừa thấy món quà mà Natsu vui vẻ mang về đã đá cậu ra khỏi phòng và quát rằng cậu tự đi mà dùng lấy. Ồ! Natsu tự hỏi rằng mình cũng dùng được à?..v

Cana thấy Natsu mặt một đồng như thế thì ra về quan tâm (chủ yếu là thích hóng chuyện) lại gần hỏi han. Sau khi nghe cậu ta tường thuật lại câu chuyện hết sức ảm ức của mình thì cô ném phun luôn rượu đang uống trong miệng ra ngoài.

Cana: *ôm bụng cười sặc sụa* Chắc chắc. Natsu à, cậu biết cửa hàng mình vào là gì không?

Natsu: Thì cửa hàng bán đồ.

Cana cố gắng nín cười. Ngóatic ngóatic ý bảo Natsu kể tai lại gần mình. Và sau một hồi xì xầm xì xào. Biểu cảm Natsu hết sức đa dạng, ban đầu thì nhíu mày khó hiểu, lúc sau thì đỏ mặt, lúc sau nữa thì hớn hờ.

Cana: *ho vài cái hắng giọng* Giờ thì hiểu chưa?

Natsu: *gật gật lia lia* Hiểu rồi.

Cậu nói xong chưa kịp đợi Cana phản ứng thì Natsu đã chạy ù đến cửa phòng y tế nơi Lucy vẫn còn nằm trùm mềm ở trong vì ngại quá hóa giận. Cô không hiểu trong đầu Natsu nghĩ cái quái gì mà mua mấy thứ đó về chứ.

Natsu: Lucy à, tớ phải làm gì để cậu chịu mặc và dùng quà tớ mua đây. Tớ muốn xemmm.

Giọng nói của Natsu rất khẩn thiết và chân thành nhưng khiến Cana câm nín... Cậu ta... thật sự có vấn đề...

Gray gần đó cũng không vui vẻ gì. Đưa ánh mắt thờ ơ về không quan tâm liếc nhìn tên Gray edo đang bám lấy Juvia của anh không rời. Trong lòng anh không thích nhìn thấy cảnh này nhưng bên ngoài vẫn cố làm ra vẻ không chú ý. Anh không quen thể hiện tình cảm của mình nơi đông người.

Juvia mấy lần nhìn Gray mong chờ một phản ứng nho nhỏ từ anh nhưng đổi lại cho cô chỉ là sự thất vọng. Nhưng mà... Gray edo cũng thiệt là đẹp trai quá nhaaaa. Lòng Juvia cũng thấy rất bức rức với một Gray mới này...

Juvia: *hét lên* AAAA!!! Rất xin lỗi nhưng Juvia chỉ một lòng với Gray thôi!!!! Gray-sama!!!

Nói rồi Juvia đau lòng cố gắng gạt tay của Gray edo ra, đôi mắt ngấn lệ chạy đến bên Gray. Còn phần Gray thì, liếc nhìn Gray edo rồi nở một nụ cười chiến thắng. Nụ cười rất nhẹ nhưng đủ để đối phương nhận ra.

(Haina: *nhìn kì thị* Anh à! Trẻ con vừa thôi. Có ngày mất vợ thật đấy.)

Gần gần đó cũng có thêm một người mặt mày nhăn nhó. Levy vừa báo cáo xong với Master thì thấy Gajeel mặt đen thui ngồi gần đó. Cô tò mò tiến lại tính hỏi xem có chuyện gì.

Levy: Này Gajeel, có chuyện gì thế?

Gajeel quay phắt lại nhìn Levy rồi lại quay phắt đi. Nhìn cô lúc này cậu thì càng thấy không vui. Cảnh tượng hôn tay kia cứ lảng vảng quanh tâm trí Gajeel mãi không dứt.

Gajeel: *đột ngột gất lên* Aiii! Bực mình quá! *quay qua Levy* Này! Cô là của tôi đó!

Levy ngờ ngác chưa tiêu hóa được câu nói của Gajeel thì cậu đã cúi người xuống đặt lên ôi cô một nụ hôn. Levy lập tức hóa đá!

Mọi người trong hội cùng ồ lên, tiếng huýt sáo và cười đùa ầm ầm.

Lúc đó Natsu và Gray có cùng suy nghĩ: “Gajeel trong chuyện này thật ngầu mộ a!!!”

-----End chap 54-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Yên bình (2)

-----Chap 55: Yên bình (2)-----

Sáng hôm đó, Erza khoác lên mình chiếc áo choàng màu xanh thẫm viền trắng che đi mái tóc đỏ rực rỡ cùng Jellal lên đường. Bầu trời lúc ấy cũng mang một màu xanh mê lòng người như màu xanh của chiếc áo choàng, trong vắt, một màu xanh không bị vẩn trắng - màu sắc của những đám mây. Gió luồng lách trong không gian rộng lớn khẽ đi qua khoảng trống giữa những lớp vải làm tà áo choàng phấp phồng nhẹ nhẹ như đang chơi đùa cùng với gió. Năng cũng nhẹ nhàng xuyên qua khe lá tạo ra những đốm sáng chuyển động qua lại từ tồn trên nền đất.

Erza và Jellal cùng lúc cảm thấy lúc này sao mà yên bình quá. Sự yên bình này không biết có phải là điềm báo cho những gì kinh khủng sắp xảy ra? Không ai có can đảm để trả lời câu hỏi này, vì cuộc sống như là một bộ phim có thật luôn có thể xảy ra bất cứ tình huống khiến ta không thể lường trước, diễn biến luôn khiến ta bất ngờ.

Erza đưa tay kéo mũ áo choàng xuống, cô quay đầu ngắm nhìn hội quán Fairy Tail. Ánh mắt chứa chan biết bao yêu thương. Cảm thấy tay mình có gì âm ỉ chạm vào. Cô đưa mắt nhìn thì thấy tay Jellal đang nắm lấy tay cô. Cái nắm tay nhẹ nhàng giản đơn nhưng là thứ họ khao khát rất lâu rồi.

Jellal: *nhỏ giọng* Cảm ơn em, Erza.

Erza mỉm cười, lắc lắc đầu.

Erza: Sao lại cảm ơn chứ. Nhìn anh lúc này chả ngẫu như lúc nhỏ. Làm em nghĩ cậu bé khi xưa đã tùy tiện đặt cho em cái tên Erza Scarlet không phải là anh đấy.

Nghe cô chất vấn, Jellal thoáng ngại ngùng. Quả đúng là anh đã khá tùy tiện khi đặt tên cho người khác. Nhưng anh thấy cái tên đó thật sự rất hợp với cô, hợp với mái tóc đỏ rực rỡ tuyệt đẹp. Erza... không thích cái tên đó sao? Jellal có chút lo lắng.

Jellal: Xin lỗi..

Erza nhìn anh lại thấy buồn cười.

Erza: Em rất thích.

Jellal: HẢ?

Erza: Em thích cái tên Erza Scarlet và thích cả người đặt ra nó.

Jellal mất vài giây để hiểu được toàn vẹn câu nói của Erza. Về hạnh phúc không giấu được tên gương mặt anh. Jellal kéo Erza vào lòng và đặt một nụ hôn lên trán cô.

Jellal: Phải sửa chữ “thích” thành “yêu” mới đúng. Anh yêu em Erza.

Mặt Erza đỏ bừng, cô không nghĩ anh lại dám nói thẳng ra vậy. Ahhh, quả thật cậu bé ngây thơ trong sáng ngày nào đã bị thời gian mài giũa thành tên không biết ngại là gì rồi.

(Haina: Anh ấy là trong sáng lắm rồi mới hôn vào trán đó cô. Không là... *cười nham nhó*)

“Khụ khụ”

Tiếng ho gượng gạo không tự nhiên vang lên.

Melody cố gắng đảo mắt đi chỗ khác không nhìn cảnh tính tử này nhưng thật không thể chịu được nữa rồi.. Một mình thật đau lòng quá... Giờ đây cô nhớ Ultear hết sức...

Melody: E hèm... đến giờ lên đường rồi... Hai người... e hèm... xong chưa?

Erza ngại ngùng nhảy ra khỏi vòng tay ấm áp của Jellal. Mặt vẫn còn đỏ bừng.

Erza: *giọng lắp bắp* Đi... đi thôi.

Khi bóng dáng của những chiếc áo choàng xanh đã đi xa, từ trong bụi cây gần đó có bốn người đi ra, mặt hết sức gian tà cùng cười khằng khặc vài cái.

Natsu: Há há. Không ngờ Erza cũng có vẻ mặt đó.

Lucy: Haha... *hắn giọng* Nhưng rình mò người khác là không nên.

Gray: Đây đúng là một khám phá thú vị.

Juvia: Juvia chỉ đi theo Gray-sama thôi.

Gray: Mà không nhờ Jellal và Erza lại mãnh liệt vậy.

Nghe thế Juvia bay đến ôm tay Gray.

Juvia: Gray-sama. Chúng ta cũng mãnh liệt thế nhé. À không, mãnh liệt hơn thế nữa cơ. Juvia yêu Gray-sama nhất.

Juvia nói với vẻ hùng hồn. Trong lòng Gray thoáng rung động nhưng bề ngoài vẫn giữ vẻ trầm tĩnh. Đưa tay búng trán Juvia.

Gray: Bớt nói nhảm đi.

Natsu và Lucy đứng cạnh đó chứng kiến cảnh tượng này thì lại cười phá lên.

Natsu: Khi mà thấy ngại ngùng luôn nói câu đó Gray à.

Không để Gray phản ứng câu nói của Natsu thì Juvia đã nhào đến nhanh nhẩu hôn trộm má anh một cái. Gray bắt ngờ, anh cảm nhận được làn môi mềm mại của cô chạm vài má anh. Cảm giác này... thật tuyệt a!

Nhưng tên Natsu vẫn còn đó, Gray nắm tay kéo Juvia đi.

Gray: Bọn tôi về hội trước.

Natsu: *nói vọng theo* Chúc vui vẻ.

Nói xong Natsu chợt nhớ ra một chuyện. Cậu lấy trong túi ra hai chiếc chìa khóa, đặt vào tay Lucy.

Natsu: Yukino gửi gắm những người bạn của cô ấy cho cậu.

Gần đây có khá nhiều chuyện xảy ra nên Natsu đến giờ mới đưa cho Lucy hai chiếc chìa khóa cùng hoàng đạo vàng cuối cùng. Nhìn vẻ mặt ngạc nhiên của cô ấy Natsu có chút buồn. Cậu kể lại mọi chuyện từ Sting cho cô nghe, cố gắng dùng từ nhẹ nhàng nhất để Lucy tránh đau lòng. Natsu thấy trong lúc nghe cậu kể, tay Lucy ngày càng nắm chặt hai chiếc chìa khóa hơn. Anh mắt Lucy đượm buồn.

Natsu: Mọi chuyện là như vậy. Hiện giờ Yukino đã không sao nhưng... cô ấy không thể làm pháp sư được nữa... Sting và Rogue cũng ở lại Magnolia để tiện chăm sóc Yukino đang ở nhà bà Porlysia.

Lucy nhắm mắt lại một chút để ổn định tâm trạng. Đưa tay đánh nhẹ vài ngực Natsu.

Lucy: Sao cậu không nói với tớ sớm hơn hả Natsu...

Natsu im lặng một lúc. Vì cậu muốn đợi Lucy khỏe mạnh mới nói ra việc này. Cậu biết Lucy luôn quan tâm đến mọi người, đôi khi cô còn đặt bạn bè lên

trên bản thân. Natsu không muốn cô phải chịu nhiều đau khổ cùng một lượt.

Natsu kéo Lucy lại gần cậu, đưa tay nâng cằm cô lên và đặt xuống một nụ hôn. Lucy hoảng hốt vì không nghĩ Natsu sẽ hôn mình vào lúc này.

Natsu cảm nhận làn môi mịn màng mềm mại như cánh hoa đào của Lucy hơi run rẩy. Không quá hấp tấp. Cậu nhẹ nhàng hôn môi cô, cảm nhận vị ngọt thấm vào lưỡi. Tay cậu không kiềm được luồn vào mái tóc mượt mà. Mũi tham lam hít hà mùi hương nhẹ nhàng của sữa toát ra từ Lucy. Lưỡi cậu bị sức quyến rũ của cô mê hoặc khiến nó luồn vào sâu hơn và muốn khám phá thêm nữa. Nhắm nháp thỏa thích rồi Natsu mới lưu luyến rời môi cô, Lucy mềm nhũn hoàn toàn tựa hẳn vào người cậu. Má cô đỏ ửng và đôi mắt hơi ươn ướt khẽ chớp chớp.

Natsu: Cậu là người quan trọng nhất của tớ Lucy.

-----End chap 55-----

Haina: Khả khả. Chap này hôn nhiều nhie=))) chỉ là con tác giả đang viết về những nụ hôn a~~~~ Cn có chap mới bù cho tuần trước không ra nhé.:3

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Khế ước

-----Chap 56: Khế ước-----

Sau khi đến thăm Yukino, Lucy nói với Natsu rằng cô muốn ở một mình hôm nay nên cậu đành phải mang trong người nỗi buồn bực mà ra về. Thả mình trên chiếc giường êm ái, Lucy hít thở nhẹ nhàng để định hình những chuyện đang xảy ra.

Giờ đây Lucy đã có được đủ mười hai cung hoàng đạo, điều mà cô từng ao ước bao lâu nay. Nhưng trong lòng như có một tảng đá đè nặng, cô hoàn toàn không vui dù mình đã hoàn thành mục tiêu. Trải dài mười hai chiếc chìa khóa vàng lên mặt giường, ánh sáng vàng tỏa ra huyền ảo. Lucy đưa mắt ngắm nhìn từng người bạn đã gắn bó với mình suốt thời gian qua, tay niết nhẹ nhàng lên từng chìa. Lại hít một hơi sâu, lúc này Lucy mới có đủ dũng khí để lập khế ước với Libra và Pisces.

Lucy: *giọng đều đều* Ta là người kết nối đến với thế giới tinh linh - Steller. Hãy đáp lại lời kêu gọi của ta và đi qua cánh cổng để đến đây. Song ngư môn, thiên bình môn, KHAI MỞ!

Luồng ánh sáng bao trùm lấy căn phòng nhỏ của Lucy, cô thoáng sửng sốt khi thấy mười hai chiếc chìa khóa đồng loạt sáng lên và trước mặt cô là mười hai người bạn quen thuộc. Lucy nhận ra ma lực trong cơ thể mình như đang sôi lên, bùng phát một cách mãnh liệt nhất, cô chưa từng cảm nhận được sức mạnh nào như thế trước đây.

Loke trong bộ vest đen cùng chiếc cà vạt đỏ nay đã bỏ đi về mặt phong lưu đa tình mà thay vào đó là một phong thái nghiêm túc - phong thái của chòm sao mạnh nhất trong mười hai chòm sao. Anh bước về phía Lucy.

Loke: Tôi - người đại diện cho mười hai cung hoàng đạo xin được một lần nữa hiện diện nơi đây và chúng tôi xin thề sẽ mãi mãi theo người và mãi mãi bảo vệ người - Lucy Heartfilia - người đầu tiên triệu tập được đủ mười hai cung hoàng đạo.

Lucy: Tôi đã nói rồi. Tôi không phải là chủ nhân của mọi người. Chúng ta là bạn bè, là đồng đội sẽ cùng chiến đấu bên nhau.

Vừa dứt lời Lucy nhìn thấy những nụ cười rạng rỡ trên gương mặt của mọi người. Họ đồng loạt gật nhẹ đầu và biến mất. Trong phòng giờ chỉ còn lại một Lucy, cô nắm chặt những chiếc chìa khóa trong tay, ý chí quyết tâm tìm ra sự thật về cái chết của mẹ cô nổi dậy. Nhưng với sức lực hiện giờ của Lucy thì điều đó rất khó, cô nhắm mắt, hai chân khép lại tạo dáng ngồi thiền, tập trung tinh thần ổn định ma thuật đang xáo trộn trong cơ thể. Đây là phương pháp nhanh nhất để tăng cường ma lực trong một thời gian ngắn.

Bỗng nhiên trong đầu Lucy xuất hiện hình ảnh con rồng đỏ với vết sẹo hình chữ X bên mắt trái đang chơi đùa với một cậu nhóc tóc hồng. Cậu nhóc đó... Lucy kinh ngạc! Chính là Natsu!

Giây phút Lucy không tập trung đó khiến lượng ma pháp mất đi sức kiềm chế mà bộc phát làm cho cơ thể cô chịu một áp lực mạnh. Cả người Lucy đau nhức nhưng cô không mảy đến nó. Lập tức chạy như bay đi tìm Natsu. Cô có nhớ rằng lần đầu tiên mình gặp Natsu là lúc cậu đang đi tìm một con rồng có tên là Igneel. Lẽ nào... con rồng cô mơ thấy lại chính là Igneel? Nỗi hoang mang dâng trào, bước chân cô ngày một nhanh hơn.

Sau khi nghe Lucy nói cô muốn ở một mình thì Natsu chỉ biết giết thời gian bằng cách... ngủ. Nhưng ngủ được một lúc cậu lại thấy... đói. Nên đành lượn lờ các quán ăn ở Magnolia tìm thứ gì bỏ bụng. Do vẫn còn chịu ảnh hưởng bởi cơn ngái ngủ nên Natsu đụng trúng một người. Hoàn hồn lại mới thấy người đáng thương kia nằm bẹp dưới đất. Cậu hoảng hồn bay tới xem xét thương tích, lòng bồn chồn lo lắng vì sợ sẽ bị bắt bồi thường thiệt hại và chi phí chữa trị thương tật. Chắc chắn... cậu đang cạn tiền rồi a~ Gần đây đâu có đi làm nhiệm vụ được, chắc phải mau mau kéo Lucy đi kiếm tiền lo cơm nước

thôi.

Natsu: Cho tôi xin lỗi. Bạn không sao chứ?

Người đó: À... không sao...

Natsu đứng hình... giọng nói này sao quen quen... hình như là cậu đã nghe ở đâu đó. Khịt khịt mũi một chút, cậu giật mình... Đây là mùi... của mẹ Lucy mà... Natsu tính nhìn rõ mặt hơn thì người đó đã nhanh chóng chuồng đi mất. Trong đầu vẫn đầy thắc mắc... nhưng ưu tiên cái bụng hơn. Các là giọng giống giọng, mùi giống mùi thôi mà.

Cùng lúc đó, cách Magnolia mấy thành phố, Jellal và Erza đang xử lý một hắc hội có liên quan đến Zeref đang nắm giữ thông tin quan trọng. Thành viên trong hội bọn chúng không quá mạnh nhưng số lượng lại rất đông, giải quyết nhanh gọn không phải là chuyện dễ dàng. Erza liên tục chém lên chân của bọn chúng bằng thanh katana sắc lém. Jellal thì triển ma pháp này đến ma pháp khác.

Erza: Vẫn chưa tìm ra tên chủ chốt trong chúng.

Jellal: Bọn chúng nhất định không nói. Anh nghĩ chúng ta phải dẹp hết được mấy tên này mới có thể có chút thời gian rảnh rỗi đi tìm tên kia.

Erza lặng lẽ quan sát tình hình xung quanh, cô tinh ý nhận ra có một cánh cửa nằm khuất sau góc tường, bình thường rất khó nhận ra vì nó được sơn đồng màu với màu tường.

Erza: Jellal. Chuyện ở đây anh lo nhé.

Jellal: Được.

Hai người phối hợp ăn ý, Jellal mở một lối thoát cho Erza có thể lách qua khỏi những đòn ma thuật tối tấp. Cô nhanh chân chạy tới cánh cửa đó. Ngay lúc Erza đưa tay đẩy cửa thì dưới chân có một chấn động mạnh. Sàn đá dưới chân cô sập xuống. Erza thảm trách chính mình quá bất cẩn không để ý rằng nơi đây bị cài vòng tròn phép thuật và chuẩn bị hứng chịu cơn đau ập đến thì một cảm giác ấm áp bao trùm cơ thể.

Erza thầm nghĩ trong đầu “Jellal... anh thật sự là đồ ngốc!”

Sau một loạt tiếng động lớn của đất đá va chạm nhau, Erza của mình ngồi dậy trong vòng tay của Jellal.

Erza: Anh không sao chứ? Sau này đừng như thế nữa...

Jellal khó khăn ngồi dậy, cả người dính đầy đất, mặt lấm lem nhưng không làm xấu đi gương mặt điển trai và đôi mắt dịu dàng nhìn Erza.

Jellal: Anh đã hứa với mọi người rồi. Anh nhất định sẽ bảo vệ em.

Erza: Vậy thì em nhất định sẽ bảo vệ anh. Anh cứ ở yên đây đi Jellal, em sẽ xử lý mọi chuyện còn lại.

Erza mỉm cười nhẹ nhàng nhưng sát khí tỏa ra từ cô làm Jellal lạnh sống lưng.. Đứa đặt cái vòng tròn đó... tới số rồi..

(Haina: hớ hớ. Ai bảo đám làm chồng chụy ấy bị thương. hớ hớ *cười nham nhò*)

Erza: Chiến sĩ giáp! Chuyển đổi! CHẾT HẾT ĐI!!!

Hàng trăm thanh kiếm sắt nhọn tàn phá mọi thứ mà chúng đi qua. Erza nhẹ nhàng di chuyển giữa muôn vàng thanh kiếm, hình ảnh đó tuyệt đẹp khiến Jellal không thể rời mắt, Erza cứ như đang múa vũ kiếm. Cô nhẹ nhàng ló đầu tên trùm ở đó ra và tra khảo hắn để lấy thêm thông tin về Zeref. Jellal thấy sắc mặt Erza đột nhiên xấu đi, cực kì khó coi.

Erza nghĩ “Lucy... cậu không thể lập khế ước với mười hai cung hoàng đạo được... nếu không...”

-----End chap 56-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Thức tỉnh

Xin nhắc lại một nhân vật mà có lẽ mọi người đã quên, là TOSHI. Mời xem lại chap 21 trước khi đọc chap này sẽ dễ hiểu hơn.3 Đây là nhân vật phản

diện mà tác giả đã thức trắng mấy đêm liền, vò đầu bứt óc xây dựng quá khứ. híc híc

-----Chap 57: Thức tỉnh-----

Sâu trong khu rừng, nơi tòa thành cổ quanh năm được che phủ trong bóng tối bởi bóng của những cánh cây to dài xum xuê lá. Một người con trai đang ngồi đó, bất động như một pho tượng được điêu khắc tinh xảo bởi người thợ tài hoa. Lông mày rậm dài, đôi mắt hẹp. Chúng ta có thể dùng từ xinh đẹp để miêu tả chàng trai này. Đẹp một cách ma mị. Mái tóc màu đen dài ngang được cột cầu thả bằng một sợi dây màu trắng nhưng vẫn không làm mất đi nét đẹp của anh. Đôi mắt đang nhắm khẽ rung rung rồi từ từ mở ra, một màu vàng huyền ảo nhưng mang một nét thê lương, đau xót nào đó. Giọng nói trầm trầm vang lên giữa không gian yên lặng.

“Bắt đầu rồi... Lucy đã là chủ nhân của 12 cung hoàng đạo. Lời nguyện đã được xóa bỏ.”

Toshi đứng dậy, mắt khẽ nhìn về phía cửa sổ đang được tấm màn to lớn che kín. Anh đột nhiên chạy đến kéo tung tấm màn ra. Những tia sáng yếu ớt len lỏi qua lớp kính bám đầy bụi. Đôi mông ngêch lên thành một nụ cười, một nụ cười cười điên dại. Tiếng cười rộn người vang vọng trong màn đêm u tối.

Tiếng chân va chạm với nền đất, tiếng thở gấp vì liên tục tăng tốc, tiếng tim đập thình thịch nơi lồng ngực. Lucy chạy đi tìm Natsu với nỗi hoang mang tràn đầy. Mắt liên tục tìm kiếm mái tóc chia màu hồng quen thuộc cùng bóng lưng vững trãi.

“Natsu, cậu đâu rồi?”

Bước chân của cô dần dần chậm lại rồi dừng hẳn. Lucy đã chạy đến ngọn đồi sau hội quán. Cảm nhận những cơn gió mang theo mùi của rừng cây thơm man trên da mặt. Cô nhẹ nhàng nhắm mắt, ký ức cũng theo gió ùa về trong nỗi nhớ.

“Lucy, mẹ trao những người bạn của mẹ lại cho con. Con hãy trân trọng họ nhé!”

Cô bé với mái tóc vàng dài chấm vai nhoeo miệng cười thật tươi. Đưa tay ôm những chiếc chìa khóa vàng lấp lánh trên tay mẹ vào lòng. Đôi mắt nâu tròn xoe long lanh đầy hạnh phúc.

“Con hứa! Mọi người đều là những người bạn quan trọng của con.” Giọng nói trong trẻo đầy hứng khởi.

Người mẹ mỉm cười phúc hậu kéo cô con gái nhỏ vào lòng. Đưa tay vuốt ve mái tóc mượt mà của con. Ánh mắt chứa chan yêu thương ánh lên một chút bất lực và đau xót.

“Mẹ ơi, sau này con chắc chắn sẽ trở thành một tinh linh pháp sư thật, thật mạnh luôn.” Cô bé cười khúc khích nói giọng đầy quyết tâm.

“Mẹ biết con gái mẹ sẽ làm được mà. Vì con là người rất đặc biệt.” Bà nhẹ nhàng xoa đầu cô con gái đang ngồi trong lòng.

“Đặc biệt là sao ạ?”

“Đến một lúc thích hợp con sẽ biết. Con gái yêu của mẹ.”

Cô con gái nhìn mẹ với đôi mắt khó hiểu nhưng cũng nhanh chóng chìm đắm vào vẻ đẹp của những chiếc chìa khóa cô cầm trên tay. Giây phút Lucy ngỡ mình đã bị ký ức nhấn chìm thì giọng nói của cậu đã kéo cô về thực tại.

Natsu: Lucy? Cậu làm gì ở đây vậy?

Vừa rồi khi đến gần hội quán cậu nghĩ thấy có mùi của Lucy nên mò đi tìm. Không ngờ nhìn thấy cô đang đứng thất thần ở đây. Nhìn nét mặt như chuẩn bị thứ gì đó hút vào mũi mũi của cô khiến Natsu thấy đau lòng. Ngay lúc này cậu có thể nhìn thấy cô, chỉ cần bước vài bước đến là có thể chạm vào cô, với tay ra có thể ôm cô vào lòng, có thể ở bên cạnh cô... Nhưng nhìn hình bóng người con gái ấy lúc này sao xa vời quá, Lucy ở thật gần bên cậu nhưng cũng thật xa. Cảm giác có thể đánh mất cô vào một lúc nào đó cứ ứ đọng trong tim Natsu, giằng xé và nặng nề.

Lucy quay đầu lại, nhìn thấy gương mặt pha chút trẻ con của Natsu làm lòng cô cảm thấy thoải mái hơn một chút, hơi thở cũng dần điều hòa hơn.

Nhớ lại giấc mơ lúc nãy, lòng Lucy lại chùng xuống một chút...

Lucy: Natsu... Igneel - con rồng trước đây cậu từng nhắc đến... có một vết sẹo chữ X bên mắt trái?

Natsu có một chút ngạc nhiên.

Natsu: Ừ. Sao cậu lại biết chuyện này Lucy?

Không trả lời câu hỏi của Natsu, cô tiếp tục hỏi.

Lucy: Một con rồng to lớn với làn da thô ráp màu đỏ cùng đôi mắt sắc sảo màu vàng...?

Natsu: Là Igneel đó.

Lucy im lặng một lúc. Dù là đã đoán trước được nhưng khi nghe lời khẳng định từ miệng Natsu vẫn khiến cô hơi choáng.

Lucy: Tớ... đã mơ thấy Igneel... một giấc mơ rất thật, cảm giác chân thật đó đến giờ vẫn khiến tớ rung mình... Không chỉ một lần... tớ đã mơ thấy Igneel rất nhiều... Mỗi lần tớ chìm vào giấc ngủ, hình ảnh đó lại hiện lên... Lúc này... hình ảnh đó còn tự hiện lên trong tâm trí tớ... Natsu... tớ thật sự...

Giọng Lucy khẽ run rẩy, đôi mắt có nét hoảng loạn.

Lucy: Igneel... liên quan đến cái chết của mẹ tớ...

Natsu kéo Lucy vào lòng, để đầu cô gục lên vai mình. Tay vỗ nhẹ lên bờ vai đang run rẩy. Cảm nhận hương thơm trên cổ cô và hơi ấm của người con gái trong lòng mình. Lucy là người quan trọng nhất đối với cậu. Hai người gặp nhau một cách tình cờ, bên cạnh nhau như một lẽ tự nhiên, có thể hiểu ý nhau qua ánh mắt mà không cần thể hiện bằng lời nói. Có lẽ... điều may mắn nhất trong đời của cậu là được gặp Lucy ở thị trấn Hargeon ngày hôm đó.

Natsu: Lucy... không sao đâu. Tớ sẽ tìm ra sự thật về cái chết của mẹ cậu. Tớ hứa!

Lucy hít một ngụm khí lạnh để ổn định tâm trạng đang rối bời của mình. Chắc chắn cô phải tìm ra sự thật, dù cho nó có thể nào đi nữa.

Lucy và Natsu cùng đứng đó, bên cạnh nhau. Cả hai đều im lặng, họ muốn trân trọng khoảng thời gian yên bình ít ỏi này. Ngắm nhìn hoàng hôn rực rỡ, mang một vẻ đẹp khiến ta như bị một thứ ma thuật nào đó mê hoặc, không cách nào rời mắt được.

-----End chap 57-----

Haina: Giải thích về việc “Tại sao không cho Natsu tỏ tình với Lucy?”

Tạo hình của Hiro (tác giả Fairy Tail) từ đầu cho Natsu là một người không quan tâm đến chuyện tình cảm nam nữ và cực kì ngu trong tình yêu. Nhưng vì đây là fic Nalu nên mình đã ngạo lộn cho Natsu ngầu một chút và khôn hơn chút. Thật sự trong đầu tên Natsu không bao giờ có khái niệm “tỏ tình” đâu. Nên mình muốn cho natsu và Lucy đến với nhau một cách tự nhiên nhất, họ sẽ ở bên cạnh nhau như lẽ tự nhiên mà không cần đến màn tỏ tình để khẳng định vị trí. Cả hai người họ đều nhận biết được mình trong tim đối phương thế nào.

Nhưng nếu các bạn thích thú muốn đọc cảnh Natsu tỏ tình thì mình có thể chen vào “sau này”))))). Con đường phía trước còn dài lắm.

p/s: Tui đậu Lê Quý Dôn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Vận mệnh

-----Chap 58: Vận mệnh-----

“Chúc mừng sinh nhật con gái yêu!

Mà cha vẫn không biết bao giờ con mới đọc được lá thư này nhỉ? Cũng đã lâu rồi kể từ khi ta nghe tin con biến mất cùng bạn bè. Tuy rất lo lắng nhưng ta vẫn tin tưởng rằng một ngày nào đó con sẽ trở về. Bởi vì con là đứa trẻ được ban nhiều “phúc thần” giống như Layla. Ta tin con sẽ ổn và chúng ta sẽ được gặp lại nhau.

Đạo gàn đây ta có một vụ làm ăn lớn ở Tây phương. Tuy bận rộn nhưng ta đang trải qua những ngày tháng vô cùng ý nghĩa. Ngày nào ta cũng nhớ về con và Layla. Con chính là niềm tự hào của ta với Layla - người con gái mà ta đã đem lòng yêu. Ta muốn con hãy bước đi mạnh mẽ trên con đường mà con tin tưởng cùng với bạn bè của mình.

Ta thật sự muốn nhanh chóng gặp lại con. Lucy...ta luôn yêu thương con... yêu rất nhiều.

1/7/X791

Cha của con

Jude Heartfilia”

Jude cẩn thận gấp lá thư chúc mừng sinh nhật con gái mình lại. Đôi mắt đượm buồn. Tay ông miết nhẹ lên món quà mà ông đã chuẩn bị cho Lucy. Cũng đã 7 năm kể từ khi con gái ông biến mất, Jude cảm thấy thời gian trôi qua sao mà nhanh quá. Nó... không chờ đợi ai cả. Giờ đây khi nhắm mắt lại, những ngày tháng vui vẻ đầy ắp khi Layla còn sống vẫn hiện hữu rõ ràng trong ký ức.

Giọng nam trầm ấm nhưng chứa đựng đầy sự quan tâm vang lên phía sau Jude.

“Bác nghỉ tay một chút đi ạ. Con có pha trà thảo mộc mà bác thích đây. Bác phải giữ gìn sức khỏe đợi Lucy về nữa chứ.”

Jude khẽ mỉm cười, đoạn xoay đầu về phía cậu trai trẻ trên tay vẫn đang cầm chiếc khay đựng tách trà nóng bóc khỏi nghi ngút. Sự quan tâm của cậu khiến cho một ông già đứng tuổi sống lẻ loi một mình như Jude đây thấy ấm lòng.

Jude: Bác cảm ơn. Nhưng chỉ có làm việc bác mới cảm thấy thoải mái. Vì bận rộn khiến ta không có thời gian để nghĩ đến những thứ khác.

Cậu trai trẻ đến bên cạnh Jude, nhẹ nhàng đặt tách trà bên bàn làm việc của ông. Mắt khẽ liếc về phía dòng chữ nghiêng nghiêng “Đến: Lucy Heartfilia” trên bao bì bức thư. Đôi mắt ôn hòa ánh lên tia kì dị.

Jude: Ta thật sự cảm ơn con rất nhiều... Toshi.

Toshi mỉm cười, đôi mắt sâu khiến người ta khó lòng nào đọc được những suy nghĩ trong tâm trí cậu.

Tối hôm đó, khi mặt trăng tròn vàng vạnh lơ lửng trên nền trời đêm. Gió lạnh rít qua từng khe cửa sổ. Trong căn nhà nhỏ nơi Jude làm việc chỉ có vòn vện một cái bàn gỗ bên cạnh cửa sổ, khi ngồi làm việc ta có thể dễ dàng nhìn ngắm cảnh vật bên ngoài. Đối diện là chiếc giường đơn với bộ mền gối được gấp gọn gàng. Đồ đạc trong nhà được bày trí theo một trật tự nhất định để phát huy hết lợi ích của nó. Rất thích hợp với tính cách của một doanh nhân lâu năm có quy tắc trong công việc.

Jude khẽ cử động cả thân người tê cứng sau một khoảng thời gian làm việc dài phải ngồi một chỗ. Ông đã hoàn tất việc chuyển giao tài sản của ông cho Lucy. Dù thủ tục có mất kha khá thời gian vì người được chuyển là con gái ông hiện đang mất tích. Nhìn cây kim giờ đang di chuyển chậm chậm đến gần số mười hai, đưa tay xoa xoa đôi mắt đã mỏi của mình. Jude chuẩn bị thêm vài thứ và đi đến thả lưng mình lên chiếc giường để nghỉ ngơi. *tích tắc* *tích tắc* Tiếng kim giây liên tục di chuyển quanh trục vạch ra quỹ đạo hình tròn. Và khi ba kim chỉ thời gian cùng chỉ thẳng lên trời ngay con số mười hai. Một làn gió lạnh mang theo sự lạnh lẽo len vào phòng. Bên cạnh chiếc giường nơi Jude đang ngủ xuất hiện một bóng người.

Toshi nở một nụ cười nhạt, nhìn gương mặt dần già đi theo năm tháng của Jude đang chìm trong giấc ngủ niên mang với ánh mắt vô cảm.

Hình ảnh người đang ông diễn trai nghiêm nghị trong quá khứ nhưng luôn nhìn cô con gái bé bỏng của mình với ánh mắt hiền từ hiện lên trong ký ức. Cả giọng nói ôn tồn đầy sự quan tâm khi nhắc nhở anh phải chú ý đến con gái ông vì cô bé rất nghịch ngợm. Và hình ảnh nụ cười rạng rỡ hơn ánh nắng ban mai của cô...

Nụ cười tuyệt đẹp đó đã từng dành cho anh...

Đã từng...

Đưa tay bên khoảng không vô định phía trước, xòe năm ngón ra và nắm lại thật chặt. Hơi thở nhẹ nhàng của người đàn ông tuổi trung niên nằm trên giường dần yếu đi và hoàn toàn biến mất.

Toshi nắm chặt đôi tay thô ráp cứng đờ...

Thật chặt...

Như muốn bóp nát hơi thở của ông dần đã lụi tàn...

Bóp nát đi những ký ức đẹp đẽ của ngày xưa...

Bóp nát cảm xúc của chính mình...

Bóp nát trái tim của người con gái anh mang lòng yêu...

Vận mệnh... thật sự trớ trêu quá...

Có lẽ Lucy không biết rằng, ngày sinh nhật cô chính là ngày mà cha cô mất. Ngày từ trên giấy báo là ngày mà người ta đã phát hiện ra tử thi. Ba cô đã mất cách đó hai tuần...

Hôm nay là một ngày mát mẻ ở Magnolia. Bầu trời xanh được những đám mây trắng muốt bông bênh bao phủ. Những đám trẻ với nụ cười hồn nhiên trên môi thích thú chơi đùa trong công viên. Ngắm nhìn những nét mặt đầy rạng rỡ đó khiến tâm trạng nào nề trong lòng Lucy vui đi được phần nào.

Hít một hơi sâu, Lucy đưa tay vỗ bộp bộp lên hai má lấy lại tinh thần. Đến lúc cô phải xin phép Master để lên đường đi tìm hiểu sự thật về cái chết của mẹ cô. Ngoái lại nhìn ngắm thành phố Magnolia không biết từ khi nào đã trở nên quá đỗi thân quen. Tay vẫn vờ lộn tóc vàng rũ bên vai, miệng ngậm nga một giai điệu mà Lucy cũng không rõ vì sao cô lại biết đến nó. Cô bước về phía trước, từng bước vững vàng và mạnh mẽ.

Chú mèo xanh đang lơ lửng trên không trung gần đó, đôi mắt tròn xoe có chút lo lắng nhìn bóng Lucy đang đi xa dần.

Happy biết bản thân cậu rất yếu, chẳng thể giúp gì nhiều được cho Lucy và Natsu cả. Chỉ có thể đứng từ xa nhìn Lucy buồn thôi. Happy cũng thấy buồn bức chính mình nhiều lắm. Nhưng Natsu đã nói rằng “Happy là Happy. Có những chuyện chỉ có Happy mới làm được. Cũng giống như ý nghĩa của cái

tên “Happy” ấy, Happy sẽ luôn mang tiếng cười đến với mọi người.”

Nếu lời mà Natsu nói đúng là sự thật thì ngay lúc này đây Happy muốn mang lại niềm vui cho Lucy nhất.

Lucy ơi, hãy cười lên nhé!

Juvia ôm chặt lấy Gray làm anh không thể nào thoải mái thưởng thức ly kem mát lạnh trên tay. Từ ngày bày tỏ cảm xúc thật của anh với Juvia thì tình trạng này đã kéo dài mà không có dấu hiệu chấm dứt. Nhìn “miếng băng dính” quấn chặt eo mình mà Gray tự hỏi liệu quyết định bày tỏ với cô ấy hôm đó có phải là sai lầm không. Mà nó có là sai lầm đi nữa thì cũng không rút lại được...

Gray: Juvia! Cô có thể bỏ tôi ra một chút được không?

Juvia: Juvia thích được gần Gray-sama thế này cơ. Ôi! Người Gray-sama thơm quá!

Nói rồi Juvia hít lấy hít để. Gray mặt đầy vạch đen...

Juvia: Gray-sama!!! Juvia yêu Gray-sama nhất!!!

Gray chán nản lắc đầu, không màn đáp lại. Mỗi ngày anh “được” nghe câu nói này không dưới trăm lần. Cô nàng này nghĩ không nói nhiều như thế thì anh sẽ không hiểu sao? Nhưng đó cũng là một trong những điều Gray thích ở Juvia, cá tính mạnh mẽ thẳng thắn.

Gray: Juvia này...

Juvia: Dạ có emm. Gray-sama cần gì chỉ bảo ạ?

Gray: Cô nghĩ sao về Lucy?

Juvia bỗng nhiên buông eo Gray ra, kéo mặt anh nhìn thẳng vào mắt mình. Về mặt có vẻ giận dữ kiên quyết lắm. Bằng tốc độ ánh sáng, Juvia ép môi mình lên môi Gray. Anh chưa kịp có bất kì phản ứng gì thì cô đã nhanh chóng rời đi để lại cảm giác ấm áp nhanh chóng tan biến.

Juvia: Juvia đã đóng đầu rồi!!! Gray-sama không được tắm tía ai hết!!! Gray-sama là của Juviaaaaa!!!!

Gray thật sự không hiểu được trong đầu Juvia nghĩ gì. Cố gắng tập trung vào vấn đề anh muốn hỏi Juvia. Ày! Nụ hôn bất ngờ đó khiến Gray thật sự khó thích nghi ngay.

Gray: Ý tôi không phải thế. Chắc là cô cũng biết chuyện Lucy đang gặp vấn đề với cái chết của mẹ cô ấy trong quá khứ. Tôi... rất hiểu nỗi đau mất đi người thân của Lucy... Cô ấy thật sự rất mạnh mẽ.

Juvia: *khẽ cúi đầu* Juvia biết... Nhưng Juvia không hiểu được nỗi đau đó. Cho Juvia xin lỗi. Vì Juvia là trẻ mồ côi... từ bé Juvia đã không rõ khái niệm người thân là gì. Nhưng nếu người thân là người mà mình yêu quý thì mọi người trong Fairy Tail đầu là người thân của Juvia. Lucy... cũng vậy.

Gray đưa tay lên xoa xoa đầu Juvia.

Gray: Chúng ta giúp Lucy nhé.

Juvia: Vâng!

-----End chap 58-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Chuẩn bị

-----Chap 59: Chuẩn bị-----

Một buổi sáng đẹp trời của thành phố Magnolia. Hôm nay Lucy dậy sớm hơn mọi ngày để có thêm thời gian chuẩn bị cho cuộc hành trình sắp đến. Cuộc hành trình tìm hiểu sự thật về cái chết của mẹ cô. Nó sẽ rất khó khăn và Lucy biết rằng mình có thể sẽ chịu nhiều đã kích lẫn đau đớn khi sự thật được phơi bày. Dù có thế cô không muốn bỏ cuộc, bởi lẽ bên cạnh Lucy luôn có sự hiện diện của cậu ấy. Một tên ngốc luôn để hành động đi trước suy nghĩ, nóng tính, đầu óc đơn giản nhưng luôn mang lại cô cảm giác ấm áp, bình yên.

Lucy nhớ lại ngày đầu gặp Natsu, một cuộc gặp gỡ thật tình cờ đã thay đổi toàn bộ cuộc sống của cô. Cậu đã đưa cô đến với Fairy Tail, đưa cô đến với những cuộc phiêu lưu, đưa cô đến với một gia đình mới, đưa cô đến với hạnh phúc. Natsu... là người quan trọng nhất với Lucy.

Đưa tay mở cửa tủ quần áo, nhìn vào phần trong cùng, Lucy lấy bộ đồ mà ngày ấy cô đã mặc khi gặp Natsu. Bao nhiêu kỉ niệm ùa về trong tiếng cười và nước mắt. Thật hoài niệm!

Tiếng gõ cửa cùng giọng nói quen thuộc cắt ngang dòng hồi tưởng của Lucy.

“Lucy! Cậu làm gì mà lâu lắc thế.” Natsu cầu nhàu bên ngoài cửa. Thật ra cậu định trèo cửa sổ vào nhưng nhìn bên trong thấy Lucy đang.. thay đồ nên đành ngó một chút rồi lựa chọn đi vào bằng cửa chính. Cậu không muốn mới sáng đã ăn đập.

Lucy nhanh chóng chuẩn bị những vật dụng cần thiết cho chuyến hành trình. Dây nịt da treo những chiếc chìa khóa là mối liên kết tinh linh giới và nhân giới. Cô túm nhẹ một phần tóc bên trái và thành thạo cột lên đầu chiếc nơ màu xanh biểu hơi bạc màu. Ngắm nhìn chính mình trong gương, mái tóc vàng ngày nào chỉ vừa chấm vai mà giờ đây đã dài ngang lưng. Lucy thầm nghĩ sau chuyến đi phải nhờ Cancer tỉa lại rồi. Khi vừa mở cửa cô đã nhìn thấy Natsu với vẻ mặt cau có.

Lucy: Natsu, tớ xong rồi đây.

Natsu: Lâu quá đấy! Đi thôi nào Lucy!

Miệng Lucy vô thức cong lên khi nhìn thấy cậu. Giọng nói cũng khê cao hơn.

Lucy: Uh. Đi thôi!

Hai người cùng nhau bước đi trên con đường quen thuộc dẫn đến hội quán Fairy Tail của phố Magnolia. Tiếng ồn ào của những phiên chợ sáng, tiếng rao của những người bán hàng, tiếng xào xạc êm dịu từ những tán cây được gió đung đưa trong không trung. Sự nhộn nhịp nơi đây làm lòng ta thấy yên bình và ấm áp.

Bước chân Lucy thoáng khựng lại khi nhìn thấy những người đứng trước cổng chính hơi sập sệ vì hứng chịu những phút “đùa giỡn nhẹ nhàng” của hội quán Fairy Tail. Cô muốn cất lời chào hay chỉ ít thì cô muốn mình là người bắt đầu cuộc nói chuyện trước. Cảm giác tội lỗi mà Lucy đã cố gắng đè nén lúc trước nay đang dâng lên. Bàn tay đang siết nhẹ của cô được một hơi ảm thoải mái bao trọn. Natsu nắm trọn bàn tay nhỏ nhắn của Lucy, tuy lúc đó họ không nhìn thẳng vào mắt nhau nhưng mọi lời an ủi hay trấn an đã được đối phương cảm nhận tất cả.

Natsu: *tiến tới với giọng nói hồ hởi* Sting! Rogue! Hai chú rảnh rồi quá à? Cuồng Fairy Tail rồi sao?..))

Bên cạnh những thành viên quen thuộc của Fairy Tail sẽ tham gia cuộc hành trình lần này là Gray và Juvia còn có Sting và Rogue. Nghe Natsu gọi, Sting và Rogue thăm thở dài vì sự vô tư không mẫn thời điểm của anh ta. Nhưng cũng chính nhờ điểm này đã vô tình làm cho những người xung quanh Natsu thấy thoải mái và luôn đặt niềm tin nơi cậu. Sting: Đồi nào có chuyện đó. Đối với bọn tôi thì Sabertooth luôn là hội tuyệt vời nhất!

Rogue: Lần này chúng tôi đến đây là vì muốn giúp đỡ.

Rogue liếc nhìn về mặt thộn ra của hai người vừa tung tăng tình tứ sóng vai nhau đi đến kia.

Rogue: *nói tiếp* Sabertooth muốn góp sức vào hành trình đi tìm sự thật ẩn giấu sau tòa tháp cổ kia của Fairy Tail. Một phần là để cảm tạ những điều mà Fairy Tail đã giúp đỡ chúng tôi trong quá khứ. Hai là vì cá nhân chúng tôi muốn tìm ra kẻ đứng sau vụ hành thích Yukino.

Lucy: Uhm.. trình trạng của Yukino bây giờ thế nào?

Sau một lúc đắn đo thì Lucy cũng nói được điều bản thân muốn biết. Sting và Rogue nhìn về mặt lo lắng và áy náy của Lucy, người mà Yukino tin tưởng đúng là một người bạn tốt đáng trân trọng. Mà dẫu cho Sting và Rogue có muốn trách cứ Lucy cũng không được... Cảm nhận ánh mắt đe dọa đầy sát khí từ ai đó với ý tứ rõ ràng là “Hai chú đừng nói mấy lời làm Lucy đau lòng thì đừng mong toàn vẹn mà quay về hội Sabertooth nhà.”, lưng của Sting và Rogue thoáng toát mồ hôi lạnh. Trong lúc hai người đang lựa câu trả lời tốt nhất để bảo toàn thân thể của mình thì một giọng nói vang lên làm Lucy nhớ lại một số ký ức không tốt.

“Yukino không sao. Cô đừng lo lắng quá.”

Minerva bước ra từ sau lưng của Rogue. Phong thái kênh kiệu và khó gần đó vẫn thế. Mái tóc xanh đen rere ngồi giữa suông dài đung đưa kiêu diễm trong gió. Đôi mắt xéch sắc lạnh luôn nhìn người khác từ trên của cao trước kia nay có phần hiền hòa hơn. Khóe môi vẫn giữ kiểu cười ngếch mép đầy vẻ kinh miệt và được tô điểm bởi màu đỏ thắm - màu của uy quyền và sự kiêu hãnh của son.

Sẽ chẳng mấy ai biết được đằng sau dáng vẻ mạnh mẽ kia của Minerva là cả một quá khứ đau thương bị chính cha ruột của mình chèn ép. Những bài luyện tập khắc nghiệt không dành cho trẻ con được áp dụng cho một cô bé 7 tuổi. Nước mắt là thứ không được chấp nhận ở Sabertooth lúc bấy giờ, khóc chỉ khiến bản thân chịu thêm nhiều hình phạt. Cô bé chỉ biết chịu đựng và đè nén những cảm xúc, tình cảm mà lẽ ra một cô gái - một con người nên cô vào sâu trong tim. Lớn lên trong một môi trường mà chỉ có trong tay sức mạnh mới tồn tại được thì một cô bé hồn nhiên vô tư cũng có thể trở thành quỷ dữ tàn ác. Và noi theo những gì mà cha đã làm với mình, cô đối xử với mọi người xung quanh thật hà khắc và lạnh lùng. Mọi người trong Sabertooth gọi cô là tiểu thư nhưng cái danh đó chẳng có ý nghĩa gì. Sức mạnh đối với cô là tất cả, phải cần mạnh mẽ mới có thể tồn tại, kẻ yếu không có quyền được sống sót. Những suy nghĩ đó đã lớn dần theo thời gian trong đầu Minerva. Đến khi bị đánh bại, cảm nhận sự đau đớn của thua cuộc và đón nhận cái mà cô cho là sự thương hại từ phía đối thủ - Erza Scarlet của Fairy Tail thì cô mới biết bản thân mình bấy lâu nay luôn khao khát một mái nhà thật sự, khao khát một nơi luôn chào đón mình trở về mà không quan tâm đến danh lợi và địa vị, khao khát một hơi ảm giản đơn từ nơi mà ai ai cũng có, nơi mà họ gọi là “gia đình”.

Lucy thoáng bất ngờ khi nhìn thấy Minerva. Cô đã được nghe về quá khứ kinh khủng của Minerva và sự hối hận muốn quay về với Sabertooth qua lời kể của Mira nhưng đây cũng là lần gặp thứ hai sau lần trạm trán không hề vui vẻ lần đầu ở đại hội ma thuật - Grand Magic Game. Lucy lại càng kinh ngạc hơn khi thấy Minerva đang quỳ gối trước mặt mình. Sting và Rogue cũng không thốt nổi lên lời. Tiểu thư là một người coi trọng danh dự hơn hết lại chịu cúi đầu trước một cô gái từng thua mình trong quá khứ. Dù đã biết trước là Minerva sẽ tự mình tạ lỗi với Lucy trong chuyến đi kì này nhưng hành động này của cô thật khiến mọi người không thích ứng ngay được.

Minerva: Lucy. Tôi thật sự xin lỗi. Tôi biết những việc mà mình đã làm trong quá khứ thật khó có thể được tha thứ nhưng tôi vẫn muốn cô nghe lời xin lỗi của tôi và cho phép tôi cùng tham gia trong chuyến hành trình kì này. Tôi rất muốn giúp, vì Yukino và cũng vì chính bản thân tôi. Hãy để tôi bù đắp lại những tội lỗi của mình trước đây.

-----End chap 59-----

Mình khá thích nhân vật Minerva sau khi quá khứ của cô được tiết lộ ở arc Tartaros nên muốn cô ấy xuất hiện trong truyện. :3 Mong mọi người hãy mở lòng và đón nhận Minerva nhé.

Mình đã dừng viết một thời gian vì sau khi lên cấp 3 mình thật sự rất bận. Cần thích nghi với nhiều thứ mới mẻ nhưng quan trọng hơn hết là do mình mất cảm hứng viết truyện. Fairy Tail dạo gần đây làm mình khá thất vọng vì những tình tiết chuyển biến quá nhanh hay những cảnh ecchi quá nhiều để câu đọc giả. Nét vẽ cũng không được chau chuốt và truyện mất đi chất của nó trong quá khứ. Nhưng may mắn là Hiro đã lấy lại phong độ và cho ra những chap Fairy Tail khá ổn gần đây nên mình cũng cố gắng cho ra lò chap mới cho các bạn. Có thể thời gian mình viết truyện không ổn định nhưng mình sẽ không bao giờ bỏ fic nhé. Các bạn đừng lo về nó.

Không khoảng thời gian 3 tháng từ khi mình dừng viết đến nay đã có rất nhiều bạn mong fic. Những comment của các bạn khiến mình có thêm động lực rất nhiều. Nhiều lúc ngồi đọc comment mà cười đến toét cả mồm. Hề hề. Sau đây mình xin gởi lời cảm ơn đặc biệt đến các bạn sau đây:

Phongk4bcqn

ChotRam

MinhAnhNguyenL7

PssMyss

Cảm ơn các bạn đã luôn yêu thích và chờ đợi chap mới. ^^

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Lên đường

----- Chap 60: Lên đường -----

Một thoáng im lặng sau lời xin lỗi của Minerva. Lucy bước nhẹ nhàng đến, đưa tay đỡ Minerva dậy. Mọi người xung quanh dường như cố gắng không phát ra tiếng động, hơi thở vô thức nhẹ hơn dù trong lòng đầy căng thẳng. Ai trong Fairy Tail cũng hiểu được cảm giác kinh khủng của Lucy sau trận thua với Minerva nên không thể lên tiếng tiếp lời cho Minerva hay khuyên nhủ Lucy.

Lucy: *nhỏ giọng* Cô đứng dậy đi. Đừng quỳ như thế.

Lucy nói rồi tiến đến đưa tay đỡ Minerva dậy.

Lucy: Bởi vì tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho những hành động đó.

Lời nói tiếp của Lucy làm mọi người lần nữa hít được một ngụm khí lạnh. Minerva thoáng rung người bởi sự lạnh lùng dày đặc trong từng từ trong câu nói đó. Lucy ngẩng đầu lên nhìn bầu trời trong xanh và cảm nhận gió đang thổi, cảm nhận những sinh vật sống khác đang náo nức chờ một mùa xuân sắp đến.

Lucy: *hít thở nhẹ* Có thể bây giờ là thế nhưng tôi không biết tương lai thế nào. Biết đâu chúng ta sẽ là đồng đội tốt của nhau sau chuyến đi này? Những chuyện trong quá khứ đừng nhắc lại nữa.

Lucy đột nhiên lùi lùi vài bước, khuôn mặt đang trầm lặng đột nhiên hiện đầy ý cười, đáy mắt cong cong thoáng tinh ranh, nghịch ngợm. Cô đưa một tay ra.

Lucy: Xin chào, tôi tên là Lucy Heartfilia. Rất hân hạnh được kết bạn! ^^

Minerva cảm thấy nước mắt của mình sắp trào ra. Sao trên đời này lại có cô gái dễ thương đến thế này chứ.

Minerva: *nén giọng không run* Tòì... tên là Minerva. Rất hên hạnh. ///^/// *quay qua nói với những người còn lại trong Fairy Tail* Tòì bắt Lucy được không?

Gray lặng lẽ lắc đầu, ngón tay chỉ về một phía. Minerva nhìn theo hướng cậu chỉ, Natsu đang nhìn Lucy với ánh mắt ấm áp khôn nguôi. Cậu đang muốn chạy đến ôm chầm lấy cô gái nhỏ bé nhưng hết sức mạnh mẽ kia vào lòng và cho cả thế giới biết đây là cô gái quan trọng nhất đời cậu. Ôi! Nhìn cái miệng cười tủm tỉm kia kìa. Muốn cắn hết sức!

“Thôi rồi! Không nhịn được nữa!” Natsu thăm nghĩ

Lucy đang đứng quan sát mọi người thì cảm thấy có linh cảm không lành, tức thì bên má có cái gì âm ỉ chạm vào. Tiếng *chụt* vang lên, sau một giây ổn định suy nghĩ, mặt Lucy đỏ ửng như quả cà chua chín.

Lucy: *hét ầm lên* Cậu làm gì thế hả Natsu????!! //A////////

Natsu: *cười khà khà* Ai bảo cậu dễ thương quá làm chi Lucy. Nhìn má muốn cắn một cái.

Mọi người nghĩ “Bọn này cười nhau được bao lâu rồi?”

Sting: Anh Natsu này, khi nào có tin vui nhớ báo bọn em nha.

Natsu: Chắc chắn rồi.

Mọi người nghĩ “Mày không thêm hời ý Lucy hả thằng kia?”

Tiếng cười một lần nữa vang vọng trong không gian. Fairy Tail là thế, giản đơn nhưng làm lòng ta luôn yên bình và ấm áp. Chuyến hành trình được bắt đầu trong không khí thoải mái đó. Ai ai cũng trân trọng giây phút hạnh phúc ít ỏi này bởi ai cũng nhận thức được chuyến hành trình này không hề đơn giản và họ tự hỏi rằng không biết mình còn có thể cười sau chuyến đi được nữa không. Lucy đau thì mọi người cũng đau. Thành viên trong gia đình mình đau thì cả gia đình đều đau. Ngồi trên chiếc xe được chạy bằng ma thuật do Gray đảm nhận trách nhiệm lái, Lucy lần nữa thả mình vào dòng suy nghĩ riêng của bản thân. Cô nghĩ lúc này bản thân mình đã ổn định được sau nhiều chuyện xảy ra nên muốn một lần nữa liên kết các sự việc lại với nhau.

Việc đầu tiên là khi đến tòa tháp, khi Lucy chưa mất đi ký ức về Natsu. Toshi đã nói dối rằng nếu mở cánh cổng trong chiếc chìa khóa đó ra thì linh hồn mẹ cô sẽ được giải thoát. Lucy nghĩ rằng đó là lời nói dối nhưng giây phút đó nỗi nhớ mẹ cứ thôi thúc cô công nhận đây là sự thật và làm theo lời Toshi một cách ngu ngốc.

Nhưng Lucy có một thắc mắc... Toshi là ai? Hắn ta đến từ đâu mà lại có mối quan hệ nào đó với gia đình mình. Hắn ta biết rất nhiều điều mà cô không hề hay đến.

“Có phải mẹ đã tạo nên một thế giới nhỏ bé yên bình để con sống ở đó không?” - Lucy thăm nghĩ.

Cô có cảm giác mình đã một một chuyện gì đó... một chuyện rất quan trọng. Khi nhớ về ký ức thuở bé, có một khoảng thời gian cô không thể nhớ ra chính xác được từng sự việc diễn ra. Ký ức... cứ bị đứt quãng. Không biết việc này có phải do mẹ Layla làm không... Lucy đột nhiên thấy căm ghét sự vô tư, ngây thơ và yếu đuối của bản thân, cô không muốn vì mình mà người khác phải chịu đau đớn hay dằn vặt. Toshi từng nói hắn ta là bạn từ nhỏ của cô, đây không biết có phải là lời nói dối hắn tự dựng lên không nhưng lần gặp mặt này Lucy sẽ hỏi rõ tất cả mọi vấn đề.

Còn về giấc mơ về Igneel, bản thân Lucy chưa tìm ra một lời giải thích hợp lý nào về chuyện này. Tinh linh pháp sư và loài rồng liệu có mối quan hệ nào với nhau? Chuyện cánh cổng thời gian cần năng lực của tinh linh để mở cho rồng từ quá khứ đến tương lai có vẻ không hợp lý lắm. Cánh cổng nhật thực đã bị phá hủy trong lần giao chiến của Natsu cùng hóa long vương với Rogue hắc ám đến từ tương lai. Mẹ Layla cũng chưa từng nhắc đến bất cứ chuyện gì liên quan đến loài rồng. Khoan đã... chuyện liên quan đến loài rồng...

“Ngày xưa ngày xưa, có một cậu bé có sừng rồng trên đầu, mang trên người đôi cánh màu đỏ và chiếc đuôi rồng to tướng. Ai ai cũng chế cậu là xấu xí và tránh xa cậu. Cậu bé luôn luôn chỉ có một mình cô đơn buồn bã. Cậu hay chơi trong rừng một mình. Đến một ngày nọ, có một đôi bạn, một nam một nữ cùng chạy giỡn vào sâu trong rừng. Cô bé vô tình trông thấy cậu, thấy đôi cánh xấu xí, thấy chiếc đuôi to kèn cựa mịch. Cậu nghĩ thế vì ai ai cũng nói vậy. Cô bé nhìn cậu bé với đôi mắt tò mò, cô bước chầm chậm đến gần cậu hơn. Cậu bé sợ hãi, sợ ánh mắt kì thị mà cô sẽ dành cho mình như bao người, sợ tiếng hét toáng lên trong trẻo. Cậu nhắm tịt mắt lại chờ đợi tiếng bỏ chạy nhưng mãi không thấy đâu. Cậu sợ sệt hé hé mắt nhìn ra ngoài thì tiếng trầm trồ thích thú vang bên tai.

“Đôi mắt màu vàng đẹp quá! Sừng này, cánh này, đuôi này.”

Cô bé nói và chỉ từng thứ trên người mà cậu ghét nhất. “

Ngầu quá chừng!”

Cô khen chúng... những thứ ai cũng chê là xấu xí. Cậu mừng rỡ, một cảm giác ấm áp lan tỏa trong lòng mà một thời gian sau cậu mới biết nó mang tên hạnh phúc. Sau đó, ngày nào cô bé cũng đến chơi với cậu bé rồng. Cậu bạn của cô bị bỏ rơi trở nên giận dữ và bắt cô dừng chơi với cậu bé rồng nữa. Cô buồn bã đem chuyện này kể cho cậu bé rồng nghe, cậu bé rồng thoáng thần thờ nhưng cố cười và nói không sao đâu, nói cô hãy trân trọng cậu bạn kia. Cô không hiểu lắm nhưng vẫn làm theo, cô không muốn mất cậu bạn chơi từ nhỏ. Cô bé từ đó không đến khu rừng kia nữa nhưng luôn ngắm nhìn

bầu trời chờ đợi một đổi cách quen thuộc. Hết chuyện.”

Layla vỗ vỗ đầu con gái ý nói truyện đã hết rồi con hãy ngủ đi.

Lucy trung ra về mắt ẩm ướt “Kết thúc này con không thích.”

Layla cười hiền từ “Vậy con sẽ làm sao nào con gái?”

Lucy “Con sẽ chơi với cả hai. Hi hi. Con không muốn mất ai cả.”

Lucy lúc này thấy cậu bé trong câu chuyện mẹ cô kể lúc đó có điểm gì đó giống với người đang quần quai vì say xe trên đùi cô. Thoảng mỉm cười.

Lucy: Natsu này... Tổ yêu cậu. Rất nhiều đó.

Natsu: Uhm. ọe... HẢ?

Mọi người: OOO/

-----End chap 60-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Gặp nạn

----- Chap 61: Gặp nạn -----

Ngồi lắc lư trên chiếc xe ma thuật gần một ngày trời thì đến tối Natsu đã được giải thoát. Đoạn đường phía trước không có đường mòn cho xe chạy nên mọi người phải xuống xe đi bộ. Cây cối xung quanh rất rậm rạp, rậm rạp đến đáng sợ. Màu xanh của lá cây mang một vẻ u ám, lạnh đậm chết chóc. Nhìn những chiếc lá héo úa như thể bị ai đó cướp đi độ ẩm những chính là cướp đi sức sống của nó. Nơi đây có một loài bướm đêm màu xanh biển phát quang nhẹ trong bóng tối càng làm tăng thêm sự cô lạnh của khu rừng.

Lucy thoáng rung mình khi cảm nhận cơn gió lạnh của buổi đêm thoảng qua cơ thể. Những ký ức về cái ngày kinh hoàng trong tòa biệt thự của Toshi dần ùa về rõ ràng trong trí óc, nó làm cô có chút khó chịu. Lucy nhìn về phía người đang hôn mặt đất chùn chụt để tìm cảm giác khác hơn. Natsu cảm nhận được ánh mắt của cô dành cho mình nên quay lại, cậu như thể hiểu rõ được nỗi lo lắng của Lucy nên đã trấn an cô bằng nụ cười tươi tắn của mình. Lucy lại chợt nhớ lại lời tỏ tình đột ngột của bản thân khi nãy, má cô dần đỏ lên. Lúc đó cô thật sự không hiểu tại sao mình lại nói thế. Chỉ biết cảm xúc cô dành cho Natsu rất rất lớn đến mức tim không chịu được. Trái tim chịu áp lực quá lớn nên đã chuyển hóa thành lời nói bày tỏ đến người quan trọng nhất của cô - Natsu.

Mọi người đang dần mặt ra nhìn cặp đôi kia trao ánh mắt tình tứ. Nữ thì e lệ má ửng hồng, nam thì mỉm cười trong hạnh phúc nhìn nữ. Thật khiến người khác chúm chím mà!

Juvia: “Gray-sama! Khi về chúng ta cần bồi đắp tình cảm thêm nữa!”

Đã quá quen thuộc với những câu nói như thế của Juvia nên Gray đã rút ra cho mình một giải pháp sáng suốt nhất là lờ nó đi. Cứ để cô thích nói gì thì nói. Tình cảm của anh và cô bộ có thua kém gì thằng Natsu và Lucy đâu mà cần bồi đắp chứ.

Ai trong hội quán Fairy Tail cũng thấy quen thuộc trước cách cư xử dành cho nhau của Juvia và Gray nên chả có gì bất ngờ khi anh lơ Juvia như thế. Nhưng Sting, Rogue và Minerva thì trở mặt ra nhìn cặp đôi còn lại. Sting nhìn về mặt đau khổ của Juvia khi đuổi theo Gray mà không biết nói gì,

Sting: *hắng giọng* Chúng ta mau đi thôi! Cần đến nơi trước nửa đêm đây.

Sting và Rogue đi trước để mở đường, chặt đi những cành cây chắn lối đi, thấp sáng soi đường bằng ma thuật sát long nhân ánh sáng của Sting. Theo sau là Minerva, Juvia, Gray và Lucy. Natsu là người đi cuối cùng với ngọn lửa trên tay giúp mọi người đừng bị lạc.

Họ đi càng sâu vào khu rừng thì nhiệt độ càng thấp. Có thể cảm thấy hơi trắng qua từng hơi thở. Cảm giác mệt mỏi đang dần kéo đến. Nhờ vào giác quan thứ sáu cực nhạy của loài rồng, Natsu đã cảm nhận được mơ hồ rằng đang có chuyện gì đó không ổn diễn ra. Nhưng cái đầu lười hoạt động của cậu đã gạt phăng cái linh cảm đó qua một bên để toàn tâm toàn ý sưởi ấm cho Lucy bằng ngọn lửa ấm áp trên tay. Việc duy trì lượng ma pháp cố định ở một vị trí trên cơ thể qua thời gian dài không hề đơn giản, phải trải qua nhiều lần tập luyện cậu mới có thể thoái mái điều khiển ngọn lửa của chính mình.

Minerva: Mọi người dừng lại!

Lucy: Khoan đã!

Hai giọng nói vang lên cùng một lúc. Lucy và Minerva nhìn đối phương, lặng lẽ trao đổi ánh mắt và ngầm hiểu được suy nghĩ của nhau, hai người gật đầu nhẹ như để khẳng định nhận định của người kia là đúng. Sting và Rogue đi đầu cách Lucy một khoảng khá xa để mở đường trước và thăm dò mai phục như lần vừa rồi.

Lucy: *nói to* Chúng ta đã rơi vào trận địa pháp thuật của ma thuật ảo giác. Sting! Rogue! Hai người mau quay về đây, nếu ở trong không gian này thêm nữa chúng ta sẽ bị rơi vào ảo giác của riêng mỗi người!!!

Gray: *nhíu mày* Sao cậu biết chúng ta đi vào trận địa pháp thuật?

Natsu không cần hỏi lý do vì sao Lucy lại biết vì sự tin tưởng mà cậu dành cho cô là tuyệt đối.

Natsu: Làm cách nào để ra khỏi đây?

Minerva: Tôi sẽ trả lời câu hỏi của Gray. Chắc mọi người ai cũng nhìn thấy loài bướm đêm màu xanh phát quang ở phía ngoài khu rừng. Nhưng khi chúng ta đi càng sâu vào lại hoàn toàn không nhìn thấy bất cứ sự hiện diện nào của loài bướm này. Hãy nhắm mắt lại và cảm nhận sự chuyển động của các dòng chảy ma thuật nơi đây, cậu sẽ cảm nhận rõ sự bất thường. Tôi và Lucy là pháp sư thiên về không gian nên có thể dễ dàng nhận ra sự biến động ma thuật xung quanh mình. Lẽ ra tôi phải nhận ra trước khi chúng ta đi vào nhưng người bày nên trận địa này quả thật không tầm thường. Cách che giấu ma thuật rất hoàn hảo khiến tôi và Lucy đến giờ này mới nhận ra. Thành thật xin lỗi!

Một lần nữa Minerva lại làm cho Lucy ngạc nhiên, một người kênh kiệu với lòng tự trọng cao như cô ấy lại xin lỗi mọi người vì chuyện này. Quả thật Minerva đã thay đổi rất nhiều so với lần ở đại hội pháp thuật, Lucy cảm thấy rất mừng vì điều này. Cô chắc là sẽ có thêm một người bạn tốt sau chuyến hành trình.

Lucy: Natsu, cậu không cảm thấy thời gian lần này chúng ta đi lâu hơn lần trước đến đây rất nhiều sao?

Natsu: Hình như là vậy... Ashiii!!! Dài dòng quá, bây giờ làm sao để thoát khỏi đây?

Lucy: Tỉnh táo trước mọi việc đang diễn ra. Vì những gì mà mọi người nhìn thấy trong không gian này đều là ảo ảnh. Đừng để bản thân bị cuốn vào nó!

Khi Lucy vừa dứt lời thì toàn bộ không gian xung quanh nơi họ đứng chuyển động cuốn vào nhau tạo ra những hình thù kì quái đáng sợ. Không để mọi người định hình thì bóng tối đã bao phủ mọi nơi. Lucy chỉ nghe tiếng gọi tên mình quen thuộc của Natsu trước khi hoàn toàn mất đi ý thức.

Lucy: *nói trong vô thức* Mọi người... hãy cẩn thận... Natsu... tỉnh táo... tỉnh táo...

Sau một lúc thì cánh rừng trở lại như trước, Minerva bằng thuật dịch chuyển không gian của mình đã kịp thời di chuyển sang một nơi khác để tránh nạn. Cô rất muốn giúp mọi người nhưng độ che phủ ma thuật khu vực này là rất lớn khiến cho một mình cô di chuyển đã rất khó khăn, việc giúp đỡ người khác lại càng không thể. Minerva đã vận gán hết tất cả sức lực của bản thân trong lần dịch chuyển này. Hiện tại cơ thể cô khá yếu vì lượng ma thuật lớn mất đi chưa thể hồi phục. Sau khi Minerva định vị lại vị trí của mọi người, cô đã liều mạng quay lại. Trước mắt cô là những lỗ hổng ma thuật màu đen sâu thẳm không nhìn thấy đáy đáng sợ, chỉ cần thả lỏng một chút là cô sẽ bị hút vào trong đó ngay. Minerva gọi tên của những đồng đội mình trong vô vọng, đáp lại cô chỉ là tiếng vọng của chính giọng nói của mình. Nỗi lo sợ và đau đớn dần xâm chiếm cơ thể!

“Không! Tôi không muốn mất thêm đồng đội nào nữa! Sting, Rogue, Lucy, Natsu, Gray, Juvia. Hãy vượt qua được những ảo ảnh đó!”

Cùng lúc đó ở căn phòng cao nhất của tòa biệt thự cổ, bóng người cao ráo với tấm lưng thẳng tắp đứng ở cạnh cửa sổ nơi có thể nhìn về phía khu rừng. Trên tay Toshi cầm ly rượu vang đỏ, anh khẽ nhấp một ngụm rượu. Bên tai thoang thoang tiếng gọi thống thiết của một người nào đó. Khóe môi mỉm nhẹ nhàng ngêch lên, một nụ cười lạnh lẽo, nụ cười khi chứng kiến sự đau khổ của người khác.

----- End chap 61-----

Mình sẽ cố gắng đăng truyện đều đều theo tuần đến hết tháng 4.3 Hiện giờ mình cũng không bận lắm. Cảm ơn mọi người đã không quên truyện của mình mà còn đôn đốc, hồi mình viết rất nhiều lần.:((Mình rất vui. Cảm ơn mọi người lần nữa!))

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Tuổi thơ

----- Chap 62: Tuổi thơ -----

“Tối quá! Đây là đâu?”

“Tại sao mình ở đây?”

“Gray-sama! Gray-sama đâu rồi?”

Khi ý thức trở lại, Juvia đã thấy mình đang ở trong một không gian tối tăm lạnh lẽo. Bên tai cô là sự yên tĩnh cô quạnh.

Bỗng xung cô xuất hiện nước, cả người Juvia đang bị nhấn chìm trong nước. Đáng lẽ với một thủy pháp sư như cô thì việc lặn dưới nước trong thời gian dài rất đơn giản. Nhưng bây giờ Juvia lại thấy ngộp thở, mũi và phổi tê tái do nước tràn vào quá nhiều. Juvia cảm thấy hoảng sợ, cô cố gắng bơi lên. Bơi mãi, bơi mãi đến khi cạn kiệt sức lực vẫn chưa đến được mặt nước - nơi có không khí.

Tầm nhìn của Juvia dần mờ đi, hệ hô hấp đau nhức, ý thức dần mất đi do thiếu oxy. Cô cảm nhận được cái chết đang ở rất gần mình. Lẽ nào chưa được làm vợ Gray-sama mà mình đã phải chết? Suy nghĩ này khiến Juvia không muốn bỏ cuộc.

Đến giây phút cô tưởng chừng như mình thật sự sẽ chết khi chưa được nhìn Gray-sama lần cuối thì không gian xung quanh một lần nữa biến đổi. Chưa kịp có thời gian để ổn định hơi thở, cảnh tượng trước mắt làm Juvia sững người. Quá khứ mà cô muốn chôn vùi nhất đang dần ùa về, khoảng thời gian cô đơn đen tối lúc nhỏ.

Trong căn phòng nhỏ ẩm thấp, một cô bé với mái tóc xanh đang ngồi thu mình trong góc khuất bên cạnh cửa sổ. Ngoài trời, mưa đang từng hạt từng hạt nặng nề rơi xuống. Mưa rơi không nhanh, cũng không chậm, chỉ đủ để làm người khác thấm nổi lạnh lẽo đơn côi. Cô bé đang khóc, ánh mắt hoàn toàn không cảm xúc, chỉ có những giọt nước mắt đang thi nhau tuôn rơi là dấu hiệu nhận biết rõ ràng. Đôi mắt to tròn xinh đẹp thờ thẫn nhìn ra ngoài cửa sổ, vẻ chán ghét hiện rõ trên gương mặt nhỏ khi thấy thời đang mưa. Tay cô bé bấu chặt lấy chiếc váy đang ướt. Trên mặt đất là con búp bê cầu vồng bị xé rách nát.

Juvia nhìn đến đờ đẫn, cơ thể cô thoáng run rẩy. Cảm giác đang sợ hãi lại đến. Cảm giác cô đơn lẻ loi. Cảm giác căm ghét mọi người xung quanh. Cái cảm giác này thật đáng kinh bỉ.

Lúc Juvia còn nhỏ, những đứa trẻ trong làng cô đều ghét cô, họ gọi cô là cô gái mưa luôn mang lại xui xẻo. Ai ai cũng xa lánh cô. Mỗi ngày trôi qua của Juvia đều không hề vui vẻ mà ngập tràn sự đau đớn và buồn tẻ. Dần dần, cô cố gắng né tránh tiếp xúc với những người xung quanh để tránh những ánh mắt kinh ghét và tránh né, đôi khi còn có sợ hãi nữa.

Có lúc Juvia tự hỏi có phải số phận mình sinh ra đã như thế không? Nếu được bang một điều nước thì cô ước mình được yêu, hay chỉ đơn giản là được biết thế nào là tình yêu. Cô chỉ dám cầu mong một ngày nào đó mình may mắn cảm nhận được thứ tình yêu cao cả thiêng liêng ấy. Yêu và được yêu có lẽ là điều quá xa xỉ với cô lúc trước đây.

Khi hội trưởng hội Phantom nói cần đến Juvia đã làm cô rất vui, rất rất vui. Ông ấy nói ông ấy cần cô, cần đến sức mạnh của cô. Juvia cảm nhận được trong câu nói đó không hề có chút tình cảm mà chỉ có sự cưỡng ép âm thầm. Nhưng cô không muốn quan tâm, bởi chỉ cần có người cần đến mình thôi là được rồi. Juvia cuối cùng cũng đợi được đến ngày này.

Sau một thời gian ở Phantom, Juvia không thích thú lắm với những hoạt động và hành vi của những thành viên nơi đây. Nhưng cô cố gắng bỏ qua, lờ đi những suy nghĩ đó. Và rồi cái ngày hạnh phúc nhất đời Juvia đã đến, ngày mà cô lần đầu tiên trong đời thấy biết ơn vì mình được sinh ra đời. Đó là ngày và cô gặp Gray-sama. Sau đó nữa là khoảng thời gian tuyệt vời mà đến cả năm mơ cô cũng không dám ở hội Fairy Tail.

“Lẽ nào tất cả niềm vui và hạnh phúc vừa rồi Juvia được trải qua chỉ là mơ? Có phải Juvia đã quá tham lam nên ông trời mới bắt Juvia tỉnh lại trước giấc mơ tuyệt vời ấy? Giấc mơ mà Juvia được gia nhập Fairy Tail, được gặp người Juvia yêu nhất và được kết bạn.” Juvia chợt nghĩ.

Trong quá khứ, Juvia đã từng làm rất nhiều chuyện không tốt. Cô cũng từng hại Lucy nữa... Nên việc bị trừng phạt cũng đáng. Juvia dần dần thả lỏng bản thân, cảm giác tuyệt vọng dần vấy kín tâm hồn. Bất lực. Cô đơn. Chán ghét chính bản thân. Đau đớn. Quẫn quai.

Bên tai cô bỗng vang lên một giọng nói quen thuộc, ấm áp và kiên định. “Juvia!”

Ai đó đang gọi cô... Ai đó... Ý thức Juvia dần mờ đi...

“Juvia, anh yêu em!”

Nước mắt nhẹ nhàng tràn khỏi khóe mi như giọt pha lê đẹp đẽ. Cảm giác ấm áp từ nước mắt lần Juvia chợt nhớ lại. Có một người từng dùng tay lau đi nước mắt cho cô và nói là chỉ thích nhìn thấy nụ cười của cô thôi. Người đó bên ngoài lạnh lùng nhưng trong trái tim mang nhiều vết thương vẫn rất ấm áp.

GRAY-SAMA!!!

Ý chí của Juvia bỗng bùng lên mạnh mẽ. Những cảm giác tiêu cực này là gì chứ, ta cóc quan tâm. Tình yêu của Juvia dành cho Gray-sama là mạnh liệt nhất, là lớn nhất, là vĩ đại nhất không gì có thể xóa nhòa được. Trong mơ mà cũng có được cảm xúc chân thật thế ư, không đời nào! Sao có thể kệt ở đây khi chưa sinh được vài chục đứa cho Gray-sama chứ. Juvia có trách nhiệm duy truyền dòng máu đẹp trai kia. Phải! Phải duy trì! Duy trì!

Rắc Quang cảnh trước mắt đang nứt ra, hình ảnh cô bé ngồi khóc dần biến mất. Juvia khẽ nhắm mắt, trịnh trọng nói lời tạm biệt quá khứ đau thương. Cô sẽ hướng tới một tương lai tươi sáng với một đàn con cho Gray-sama.

Thuật ảo ảnh sẽ bị phá vỡ khi bản thân người bị kệt trong đó lấy lại tỉnh táo và có một mục tiêu rõ ràng cho tương lai. Juvia vừa chào tạm biệt quá khứ thì cảm thấy xung quanh mình bao trùm một cảm giác ấm áp nam tính.

Juvia: *lấp bắp, đỏ mặt* Gray...Gray-sama đang... đang ôm Juvia ư?

Gray không đáp lại lời cô mà tì cằm mình vào vai cô, cảm nhận tiếng tim đập thình thịch gấp gấp của cô trong lồng ngực. Anh vừa thoát khỏi ảo ảnh kia nên rất lo cho cô. Những hình ảnh kinh hoàng trong quá khứ, nơi yếu đuối sâu thẳm trong trái tim con người bị nó phơi bày ra. Thuật ảo ảnh khôn khiếp!

Juvia vẫn tiếp tục gọi trên Gray vì không thấy anh đáp lại.

Gray: Im lặng. Để tôi ôm cô một chút.

Anh ôm em suốt 10 phút rồi đó... Juvia cũng muốn ôm Gray-sama lắm chứ nhưng tim cô đang không chịu nổi. Cô đang muốn ngấm nhìn gương mặt anh để bình ổn tâm trạng đang ngổn ngang trong lòng. Gray-sama chủ động là việc vô cùng hiếm có nên thôi cứ để một chút vậy.

Juvia: *khẽ nói* Có phải Gray-sama đã nói gì đó lúc Juvia còn bị mất kệt không? Yêu yêu gì gì ấy?

Gray:... Cô đã thấy gì?

Juvia: Juvia thấy lúc mình còn nhỏ. Cảm xúc tiêu cực tràn ngập làm Juvia chút nữa là không quay về được. Nhưng nhờ giọng nói của Gray-sama đã làm Juvia bình tĩnh.

Haha. Chúc mừng Gray đã chuyển đề tài thành công.

Juvia: Còn Gray-sama?

Gray: Tôi nhìn thấy UL.

----- End chap 62 -----

Bạn đang đọc truyện *Nahu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Đắm chìm

-----Chap 63: Đắm chìm-----

Juvia lắng nghe nhịp đập mạnh mẽ kiên định nơi lồng ngực của người cô yêu nhất. Gray nhắc đến UL một cách quá dỗi nhẹ nhàng như sự việc tàn khốc trong quá khứ chưa hề xảy ra, như cái chết cô UL chỉ là một câu chuyện hư ảo. Juvia xiết chặt vòng tay bao quanh cơ thể rắn chắc của anh. Cô không hỏi anh đã thấy ảo ảnh gì. Nếu Gray muốn cô biết thì anh sẽ chủ động nói và nếu anh không muốn thì cô cũng sẽ không hỏi.

Gray: *trầm giọng* Đừng lo lắng cho tôi. Cú đâm của thằng Natsu dành cho tôi khi tôi nghĩ đến cái chết vẫn còn nhức nhối. Tôi đã vượt quá nỗi sợ hãi hèn mọn của mình lâu rồi. Những ảo ảnh đó như là một đoạn phim buồn thôi. Tôi không sao.

Lucy và Erza đã kể cho Juvia nghe về sự việc ở trên đảo khi bọn họ lên đi làm nhiệm vụ cấp S mà chưa được sự cho phép của hội trưởng. Gray đã gặp lại Lyon và từng có ý định chọn cái chết để phong ấn một lần nữa con quái vật khi xưa UL đã bỏ mạng để cho nó chìm vào giấc ngủ băng giá. Juvia nghe đến đó mà trong lòng không kìm được run rẩy. Chỉ một chút nữa thôi là Juvia đã mất nah rồi. Juvia biết ơn Natsu rất nhiều vì đã giúp Gray tỉnh ngộ, giúp Gray nhận ra việc từ bỏ sự sống của chính mình là điều đáng ghê tởm thế nào. Từ bỏ quyền được sống là một tội lỗi dù là của chính bản thân người đó.

Juvia thấy lòng ấm áp hơn bao giờ hết bởi Gray đã mở lòng mình ra với cô.

Juvia: Juvia sẽ ở bên Gray-sama dù cho có chuyện gì xảy ra đi nữa! Juvia sẽ sát cánh cùng Gray-sama vượt qua hết!!! Juvia yêu Gray-sama nhiều nhiều!

Gray mỉm cười, rất khẽ.

Gray: Cảm ơn em, Juvia.

khụ, khụ tiếng ho ngượng ngùng vang lên phá vỡ bầu không khí lãng mạn tình tứ không hợp hoàng cảnh này. Minerva, Sting và Rogue có mặt ở đó từ đầu đến cuối và chứng kiến hết màn bày tỏ tình cảm trên.

Rất may mắn là Sting và Rogue không bị hút vào không gian có thuật ảo ảnh. Sau một lúc đi tìm trong khu rừng, Minerva đã bắt gặp hai người đó nằm bất tỉnh. Lay người, tát vài cái thì hai người đó tỉnh.

Gray nhẹ nhàng buông Juvia ra. Đảo mất một vòng để nắm bắt tình hình hiện tại.

Gray: Natsu và Lucy không có ở đây?

Minerva: Tôi nghĩ rằng họ vẫn bị kẹt trong không gian ảo ảnh.

Gray: *nhúm mày* Thằng Natsu làm quái gì thế không biết!

Cùng lúc đó, Natsu đang trải qua nỗi đau kinh khủng khi nhìn thấy chính mình giết người quan trọng nhất của mình. Nhìn thấy bàn tay mình đang từ từ tước đi sinh mạng của Lucy. Natsu hoảng loạn, cậu đang gào lên hàng ngàn lần trong tâm trí bảo bản thân phải dừng lại ngay. Cơ thể của Natsu như không còn là của cậu nữa. Cậu đang không hiểu chuyện gì đang diễn ra.

Vài phút trước, Natsu thấy mình đang ở trong một không gian tối. Sau đó cậu nhìn thấy cảnh Lucy tương lai bị Rogue giết. Máu cô đang chảy ra rất nhiều nhưng Natsu không làm được gì cả. Sau đó cậu lại thấy cảnh cơ thể lạnh toát của Lucy trong tay cậu ở tòa nhà của Toshi. Hơi thở của cô đã dừng nhưng Natsu không làm được gì cả. Cảm giác bất lực thấm đẫm trong từng tế bào của cơ thể. Lucy...

Lucy...

Cậu gọi cô hàng ngàn, hàng vạn lần và đôi mắt kia vẫn nhắm nghiền.

Đột nhiên bên tai cậu vang lên tiếng gọi quen thuộc. Giọng nói trong veo ấy dường như có chết đi Natsu cũng không quên. Là Lucy! Cô ấy đang gọi tên cậu. Thính giác nhạy bén của rồng không thể nào nhầm lẫn được.

Trong không gian u tối, những đốm sáng nhỏ bé yếu ớt từ từ xuất hiện, ngày một nhiều. Chúng hội tụ lại thành một điểm lớn và một người bước ra từ vùng sáng đó. Natsu mừng rỡ chạy đến bên Lucy và chết điếng bởi hành động của chính bản thân. Bàn tay thô ráp của cậu đang bóp chặt cổ của cô. Đôi mắt cô nhìn cậu với vẻ hoảng loạn kinh hoàng cùng đau đớn. Nước mắt ràn ràn chỉ chực rơi của cô làm Natsu thấy trái tim mình quặn thắt từng cơn. Lucy lên tiếng trong khó khăn.

Lucy: Tại sao... Natsu... Tại sao... lại làm vậy? Tại...sao?

Natsu cố gắng đáp lại lời của cô nhưng không cách nào khiến âm thanh thoát ra nơi cổ họng. Cơ thể và linh hồn giờ giờ đây như đã bị đứt sợi dây liên kết.

Sau lưng Lucy không biết từ lúc nào đã xuất hiện một chiếc gương to. Natsu điếng người khi nhìn thấy chính mình trong gương. Cậu không còn là con người nữa. Khắp người cậu được bao phủ bởi một lớp vảy rồng đỏ thẫm. Trên đầu, hai cái sừng màu nâu nhọn hoắt mọc lên. Đôi mắt đen trước kia bị thay vào đó một màu đỏ chói mắt, vẫn lên những tia máu đáng sợ. Móng tay dài ra biến thành vuốt rồng sắc nhọn bấm vào làn da trắng mịn nơi cổ Lucy làm nó ứa máu. Giờ đây Natsu như một con quái vật xấu xí.

“Giết con nhỏ đó đi! Nếu mày muốn sống!”

Bên tai Natsu vang lên giọng nói của chính cậu mà nội dung câu nói làm cậu thấy ghê tởm.

“Giết nó đi! Nó là một mối nguy hiểm!”

Những lời lẽ đáng chết đó cứ tiếp tục lờn lờn quanh tai. Lucy là người mà Natsu có thể đánh đổi tất cả để bảo vệ, thậm chí kể cả mạng sống. Cứ thử suy nghĩ một cuộc sống không có cô bên cạnh khiến trái tim cậu quặn thắt từng cơn. Cậu khao khát được nhìn thấy cô mỗi buổi sớm khi vừa thức dậy, khao khát được ngắm gương mặt say ngủ và bộ ngực phập phồng qua từng nhịp thở, khao khát được hít hà mùi của sữa trên cổ cô, khao khát được nghịch ngợm những lọn tóc vàng mượt mà óng ánh và hơn cả thế là khao khát có cô bên cạnh. Lẽ nào sẽ không còn mùi vị ngon lành nào khi Lucy không kề bên.

Natsu còn chưa tìm ra Igneel - người đã dạy cậu cách làm người. Cậu muốn giới thiệu Lucy với cha và đồng đặc tuyên bố rằng cậu đã tìm được người quan trọng nhất đời mình. Chắc lúc đó Igneel sẽ rất ngạc nhiên. Igneel đã dạy cậu đừng bao giờ mất đi niềm tin và khao khát được sống.

Trong đầu Natsu dường như xẹt qua một suy nghĩ. Tại sao cậu lại muốn giết Lucy? Dù Natsu có điên đi chăng nữa thì cậu cũng tuyệt đối không làm thế.

“Tình tảo trước mọi việc đang diễn ra. Vì những gì mà mọi người nhìn thấy trong không gian này đều là ảo ảnh. Đừng để bản thân bị cuốn vào nó!”

Phải rồi! Lucy đã từng nói thế! Lucy của cậu!

Khi suy nghĩ đó vừa lóe lên trong đầu thì quang cảnh xung quanh Natsu đột nhiên tối lại, hình ảnh kinh khủng kia đã biến mất. Natsu nhận thấy được mình đã làm chủ được cơ thể. Cậu đưa tay lên đầu sờ, cái sừng xấu xí kia đã biến mất. Tầm nhìn dần được rõ ràng hơn, Natsu cảm thấy mặt mình hơi đau.

Gray: *tát* Dậy đi thằng ngu kia! Mày định kẹt trong mấy cái ảo ảnh vớ vẩn đó đến khi nào hả?

Đứt lời Gray liền nện xuống mặt Natsu thêm một cú. Cậu chàng nhà ta vừa tỉnh dậy đã bị ăn đòn nhưng thật bất ngờ. Với tính cách nóng nảy mọi khi của Natsu thì cậu phải bình lại ngay cho Gray vài cú. Trái lại Natsu lại có nằm bàn tay một cách chậm rãi và gương mặt cậu nhẹ nhõm thấy rõ khi cơ thể đã bình thường trở lại.

Natsu: Lucy đâu rồi?

-----End chap 63-----

Chương 64: Gặp gỡ

----- Chap 64: Gặp gỡ -----

Một cô bé có mái tóc vàng rực rỡ như nắng ban mai dài ngang vai đang cẩn thận nhìn xung quanh. Đôi mắt to tròn đảo qua lại liên tục. Cô bước từng bước nhanh nhẹn về phía hàng rào, trên cổ đeo một túi đồ to. Ngược nhìn những thanh sắc nhọn hoắc san sát nhau tạo thành một hàng bảo vệ chắc chắn quanh ngôi biệt thự, gương mặt nhỏ thoáng chút chần chừ trong chốc lát rồi lại nhanh chóng lấy lại vẻ quyết tâm ban đầu. Cô ném túi đồ ra trước và chậm chạp trèo lên. Vào lúc cô bé tưởng chừng mình có thể dễ dàng vượt qua thì cô hụt tay. Cả người rơi tự do trong không trung. Mắt cô nhắm tịt vì sợ và đang sẵn sàng đón nhận cơn đau đớn nhưng sau một giây, hai giây, ba giây và nhiều giây nữa vẫn không có gì xảy ra cả. Cô mở mắt ra và thấy mình đang ngồi trên mặt đất phía ngoài toà biệt thự, hoàn toàn lành lặn. Mông không sưng người không đau. Cô đứng dậy và phát hiện ra dưới chân mình xuất hiện một chiếc khăn choàng màu trắng có hoạ tiết kì lạ. Mẹ đã dặn không nên nhặt đồ vật không rõ nguồn gốc. Cô bé đấu tranh tư tưởng dữ dội và kết quả là trí tò mò đã chiến thắng. Cô bé nhặt chiếc khăn và ngắm nhìn một cách chăm chú. Hoạ tiết kì lạ, cô chưa từng thấy trước đây dù nhà cô sở hữu một xưởng dệt lớn với hàng trăm nghìn hoa văn dệt trên vải khác nhau. Ngay lúc đó một cơn gió lạnh thổi qua làm cô bé rung mình. Nhìn chiếc khăn ấm áp, cô dành một phút xin lỗi mẹ và chủ nhân chiếc khăn.

“Hiện trời đang lạnh nên hãy cho tớ mượn tạm khăn choàng nhé! Cảm ơn chủ nhân chiếc khăn rất nhiều!” Cô bé nói với chiếc khăn.

Cô choàng chiếc khăn lên cổ và cảm nhận hơi ấm dễ chịu toả ra từ nó. Cầm lấy túi đồ và tiếp tục lên đường.

Cô đi sâu vào khu rừng cách ngôi biệt thự không xa. Đi mãi đi mãi, mồ hôi bắt đầu xuất hiện trên gương mặt trắng trẻo nhỏ nhắn. Cô tìm một gốc cây và nghỉ mệt ở đó. Tiếng xào xạt đều đều cùng bóng mát của cây khiến cô bé dần chìm vào giấc ngủ.

Lucy ngậy người ngắm nhìn bản sao bé của cô ngủ ngon lành. Cô chợt nhìn thấy cách đó không xa có ai đang từ từ tiến lại gần Lucy nhỏ. Lucy mở to mắt đầy kinh ngạc, đó chẳng phải là...

Một cậu bé tầm trạc tuổi cô bé đang chậm chạp bước lại gần từ bụi cây cách chỗ cô ngủ không xa. Về mặt cậu hết sức là miễn cưỡng. Mái tóc màu hồng đào dựng đứng bất mắt. Mũi mũi xếch tỉnh nghếch.

Thật ra cha cậu từng dặn là đừng nên tiếp xúc với người lạ vì như thế rất nguy hiểm. Chỉ là lúc này, trên đường đi tìm thức ăn ngang qua căn biệt thự, một cô bé xinh xắn thu hút ánh mắt cậu. Đôi mắt nâu sáng ngời kia tựa như những vì sao mà cậu cùng cha ngắm nhìn vào những buổi đêm sau khi luyện tập xong. Nhìn thấy cô trượt té khi cố gắng trèo ra ngoài thì cậu không thể nào bỏ mặc được. Giờ thì cậu thấy may mắn khi mình được cha rèn luyện sức mạnh từ bé, việc đỡ một cô bé trở nên dễ dàng và một niềm vui sướng không lời bủa vây trong lòng cậu khi nhìn thấy cô nhắm tịt mắt nằm trong lòng mình. Cậu muốn ở gần ngắm nhìn cô thêm một chút nhưng cha đã dặn đừng để ai trông thấy cậu ở ngoài khu rừng nên cậu đành phải nhẹ nhàng đặt cô xuống và trốn đi thật nhanh. Một điều không may là chiếc khăn choàng cha tặng cậu vị vướng lại chỗ cô. Lúc nhận ra sự biến mất của chiếc khăn thì cậu đã nhìn thấy nó chiếm chỗ nằm ngay gần trên cổ cô bé. Cậu thở than không xong rồi. Cậu bám theo cô suốt chặn đường hồng tìm cách lấy lại chiếc khăn. Cậu tự hỏi tại sao cô bé này lại bỏ nhà ra đi? Sống trong ngôi nhà lớn như thế không phải rất thoải mái sao? Dù là cậu thích ngủ trên cỏ, ngắm sao trời hằng đêm, hít hà không khí trong lành hơn. Hiện giờ cậu đang đứng cạnh cô, tay nhẹ nhàng gỡ cái khăn choàng ra thì đúng lúc đó cô mở mắt chợt mở mắt. Cậu bé giật mình, cầu mong sao cô đừng nghĩ cậu là người xấu. Mắt cô bé mở to kinh ngạc trong một khoảnh khắc rồi nhanh chóng lấy lại vẻ tỉnh ranh.

Cô bé: Cha tôi lại phải người theo dõi tôi nữa sao?

Cậu bé bối rối, nhất thời không hiểu những gì cô bé nói.

Cậu bé: *lắc đầu* Không phải!

Cô bé: Thế cậu là ai? Sao cậu lại ở đây?

Cậu bé: Tớ chỉ muốn lấy lại chiếc khăn choàng của mình thôi.

Vừa nói cậu vừa chỉ cái khăn trên cổ cô, cố làm vẻ mặt vô tội. Cô bé thoáng ngẩn người rồi mặt đột nhiên đỏ ửng lên. Cô vội vàng tháo chiếc khăn ra, đưa nó lại cho cậu trong khi mặt nhìn về hướng khác né cái nhìn của cậu.

Cô bé: *giọng lắp bắp* Tớ... tớ xin lỗi. Chỉ là trời lạnh quá nên... tớ muốn mượn. Cái khăn... nó rất ấm... Cảm ơn cậu. Ôi! Mình đang nói gì thế này.

Cô vui gương mặt đỏ ửng của mình vào hai lòng bàn tay mong giảm được phần nào độ nóng của nó.

Cậu bé: *cười khi khi* Không sao. Tớ rất vui khi nó giúp cậu thấy ấm lên.

Cô bé nghe thế thì e dè ngẩn mặt lên, nhìn nụ cười của cậu bé thì thờ phào nhẹ nhõm. Cô nở một nụ cười thật tươi và một lần nữa nói lời cảm ơn cậu. Cậu bé ngây người ngẩn nhìn nụ cười rạng rỡ như tỏa nắng kia. Trước đây cậu chưa từng thấy ai cười đẹp như vậy. Tự nhiên có một mong muốn mãnh liệt dân trào lên trong tâm trí cậu bé rằng muốn lưu giữ mãi mãi nụ cười kia trên gương mặt cô bé.

Cậu bé: Cậu cười đẹp quá.

Lời nói bật ra trước khi cậu kịp suy nghĩ làm cô bé hơi ngại ngùng. Trước giờ chưa ai khen cô thẳng thắn như thế.

Cô bé: Tên là Lucy. Lucy Heartfilia. Cậu tên là gì?

Cậu bé: Natsu Dragneel. Tôi là một Dragon Slayer.

Lucy bé: Dragon Slayer là gì?

Natsu bé: Uhm... thì là diệt long nhân, người mang sức mạnh có thể tiêu diệt rồng ấy. Theo lời cha tôi thì là vậy.

Lucy bé: Vậy cậu có thể làm ma thuật không?

Natsu bé: Đương nhiên là được.

Vừa dứt lời thì bàn tay của Natsu bé hiện lên một đốm lửa nhỏ. Lucy bé nhìn cậu ngưỡng mộ, mắt ngắm ngọn lửa cháy nhẹ nhàng trong tay cậu không rời.

Lucy bé: Mẹ tôi là một tinh linh pháp sư. Mẹ có thể thực hiện những ma thuật vĩ đại lắm cơ. Tôi... sau này cũng muốn được giống mẹ.

Natsu bé: Tinh linh pháp sư là gì?

Lucy bé: Là những người sở hữu những chiếc chìa khóa mở cánh cổng liên kết giữa nhân giới và tinh linh giới. Ước mơ của tôi là thu thập đủ 12 chiếc chìa khóa vàng mạnh nhất để có thể trở thành một tinh linh pháp sư vĩ đại như mẹ.

Natsu: Òa. Nghe ngầu quá.

Lucy bé thấy hơi ngại ngùng, không hiểu sao mình lại đi nói nhiều như vậy với một người chỉ vừa gặp mặt.

Lucy bé: Natsu này...

Natsu bé: Hửm?

Lucy bé: Chúng ta kết bạn nhé.

Natsu bé: *cười toa toét* Dĩ nhiên là được.

Hai người nhìn nhau và cùng bật cười khanh khách. Hôm đó, họ kể cho nhau nghe rất nhiều về đối phương và nói về mọi thứ trên đời. Nắng chiều len lỏi qua những khe lá, cả hai đều thấy trời hôm nay đẹp lạ thường.

Lucy vẫn đứng đó, nhìn chăm chăm vào hai cô cậu bé nói chuyện ríu rít với nhau. Đầu đau như bị cái búa lớn đập vào. Cô và Natsu... quen biết nhau từ nhỏ ư?

-----End chap 64-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Vô lý

-----Chap 65: Vô lý-----

“Vô lý... Mình biết đây là không gian ảo thì theo nguyên lý của ma thuật không gian mình sẽ được giải thoát. Nhưng tại sao mình lại nhìn thấy những hình ảnh này? Phải chăng nó là ký ức thật sự của mình?” Lucy cố gắng suy nghĩ mặc cho con đầu đầu cứ nhức nhối.

Lucy bé cùng Natsu bé ngắm sao đêm, cùng bày những trò nghịch ngợm, cùng thi nhau xem ai trèo cao hơn, cùng chia sẻ cho nhau những ước mơ và hoài bão. Những hình ảnh không biết phải chăng là ký ức của Lucy thuở nhỏ không cứ nối tiếp nhau hiện ra trước mắt cô. Chúng đẹp đến nhức mắt, quý báu đến đau nhói con tim.

“Lucy. Mẹ xin lỗi. Xin lỗi con rất nhiều Lucy. Hãy quên đi những ký ức làm con khóc này nhé. Hãy luôn giữ vững nụ cười của con, con gái của mẹ. Mẹ yêu con Lucy. Đừng... tha thứ cho mẹ.” Giọng Layla vang lên và sau đó tất cả hình ảnh đó biến mất.

“Híc. Không... hu hu hu.”

“Arghhhhhh.”

“Không!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!”

“Ahhhhhhhhhhhhhhhh.”

Lucy cố gắng nén con run rẩy. Giờ đây các ký ức đã biến mất nhưng thay vào đó lại là những tiếng gào thét, kêu la đau đớn của đồng đội cô. Những giọng nói quen thuộc đó làm sao Lucy có thể nhầm lẫn. Juvia đang khóc? Gray đang đau đớn? Natsu đang bắn loạn? Tại sao? Tại sao vậy? Có chuyện gì đang xảy ra với mọi người? Những âm thanh kinh khủng này như tra tấn cô, chúng dội thẳng vào nơi mềm yếu nhất của một người con gái.

Lucy: ĐỪNG LẠI ĐI! HÃY ĐỂ TÔI RA KHỎI ĐÂY!!!

Tiếng hét của cô vang vọng trong không gian tối tăm nơi đây. Một cảm giác ảm áp quen thuộc đang bao bọc lấy cô. Lucy không tin vào những gì mình đang nhìn thấy trước mắt. Mẹ Layla, mẹ Layla đang ngồi trước mặt cô. Mẹ đang lau nước mắt cho cô. Đây không phải là mơ chứ? Lucy có thể cảm nhận được hơi ấm từ bàn tay mẹ khi được mẹ vỗ về. Cô muốn ôm chầm lấy mẹ nhưng cả người không kim được con run rẩy bởi cô lo sợ có thể đây là một ảo ảnh cho không gian này tạo ra. Nếu để bản thân đắm chìm vào nó thì cô sẽ mãi mãi bị giam cầm nơi đây.

Layla: *giọng dịu dàng* Ta không phải là ảo ảnh Lucy. Ta không thể duy trì lâu ở trạng thái hiện tại trong Mê cung ký ức do Toshi dựng lên này.

Lucy: *ngạc nhiên* Mê cung ký ức? Một pháp thuật đã thất truyền rất lâu.

Layla: Phải. Con hãy nghe mẹ nói. Con có thể thoát ra khỏi đây Lucy. Hãy giải phóng sức mạnh tiềm ẩn bên trong con.

Lucy: Khoan đã. Mẹ... Con có rất nhiều điều muốn hỏi. Rất nhiều. Tại sao mẹ lại xóa đi ký ức lúc nhỏ của con? Toshi là ai? Tại sao ba lại mất? Tại sao mẹ lại mất? Có phải là do lỗi của con không? Con là nguyên nhân của mọi việc đúng không mẹ? Con xin lỗi... Mẹ ơi... Con xin lỗi

Nước mắt lăn dài trên gương mặt nhỏ. Lucy nắm chặt tay mẹ mình như lúc còn bé, bởi cô sợ mẹ sẽ biến mất bất cứ lúc nào khỏi tầm mắt cô.

Layla: Không. Đừng khóc Lucy. Hãy nghe mẹ nói. Nếu được mẹ mãi mãi muốn con không biết chuyện này và sống thật hạnh phúc. Nhưng có lẽ con cần được biết. Mẹ thật ra là một con rồng ở thế giới edolas và đã đem lòng yêu một con người ở Earthland, cha của con. Kết tinh của tình yêu chúng ta chính là con đó Lucy - con gái yêu của mẹ. Con mang trong mình dòng máu bán long huyết tức nửa người nửa rồng. Thông thường thì không có đứa trẻ nào được sinh ra như vậy và thường chúng sẽ chết non - ngay khi còn trong bụng mẹ. Con là một đứa trẻ rất đặc biệt Lucy, một trường hợp hi hữu và cha mẹ đã phải cảm tạ ông trời rất nhiều lần vì đã để cha mẹ được nhìn thấy và nuôi dạy con. Con có hai con đường để chọn, một là sống như một con người bình thường và hai là đánh thức sức mạnh của một bán long huyết tiềm ẩn sâu bên trong con nhưng cái giá con phải đánh đổi rất đắt. Chính mẹ cũng không biết điều gì sẽ xảy ra, liệu cơ thể con có chịu nổi áp lực của sức mạnh đó và mẹ không bao giờ mong là con phải sử dụng đến nó.

Lucy: Con... con mang trong người bán long huyết?

Layla: Thời gian của mẹ đã hết. Mẹ không thể ở đây lâu được nữa. Hãy sống thật trọn vẹn và hạnh phúc con gái của mẹ. Mẹ yêu con.

Lucy: Khoan đã. Mẹ ơi, mẹ ơi. Con cũng yêu mẹ rất nhiều.

Layla đã hoàn toàn biến mất trước khi Lucy dứt câu nói. Cô thẫn thờ nhìn vào khoảng không trước mặt. Nhắm mắt để giúp bản thân bình tĩnh lại. Có quá nhiều thông tin làm Lucy hiện không thể suy nghĩ thông suốt tất cả. Nhưng để thoát khỏi đây cần đánh thức sức mạnh tiềm ẩn bên trong cô à? Chuyện này nghe thật sự không có chút hợp lý nhưng cô sẽ làm. Vì cô cần thoát ra khỏi đây để đi tìm sự thật.

Lucy tập trung tinh thần, lắng nghe từng nhịp tim đập, cảm nhận nguồn ma thuật tinh linh pháp sư chảy trong từng mạch máu. Bên tai cô giờ đây không một tiếng động, một không gian tĩnh lặng hoàn toàn.

“Cô đồng ý đánh đổi bất cứ thứ gì để có được sức mạnh này?” Một giọng nói xa lạ vang trong tâm trí Lucy.

Lucy: Dù đánh đổi bất cứ gì tôi cũng phải thoát ra khỏi đây.

“Chịu đựng nhé cô gái.”

Một luồng ma thuật mạnh mẽ lan truyền khắp cơ thể Lucy. Nó tinh khiết nhưng mãnh liệt. Ma thuật của rồng. Mắt Lucy đau nhức lạ lùng. Khắp người như có cảm giác bị nhấn chìm trong nước. Sức ép của nước thật khủng khiếp, sự đau đớn lan tỏa khắp cơ thể. Lucy dường như thấy bản thân đang dần mất đi ký thức, trái tim cô dường như bị tê liệt khiến cô không còn bất cứ cảm giác gì khác ngoài tuyệt vọng.

Cơ thể lạnh giá dần ấm lên. Cảm giác trống rỗng dần được lấp đầy. Nỗi tuyệt vọng dần chuyển hóa thành hi vọng. Trước mắt Lucy là người quan trọng nhất của cô. Lucy ôm chầm lấy Natsu. Cậu nhẹ nhàng đưa tay lên xoa đầu cô.

Natsu: Cậu đã làm rất tốt Lucy. Cảm ơn lời cảnh báo của cậu. Nếu không tớ sợ tớ không thể ôm cậu như lúc này được nữa.

Một cô gái cương cường mẽ mẽ đến mấy cũng có những lúc mềm yếu. Lucy đã cố gắng rất nhiều, Natsu luôn bên cạnh để quan sát sự phấn đấu hết mình của cô. Lucy không kiềm được nước mắt. Natsu cũng đã chuẩn bị để lau nước mắt cho cô... Mũi rất cay nhưng không có giọt nước mắt nào rơi ra cả. Giây phút đó Lucy đã nhận ra cái giá cô phải trả chính là mất đi quyền được khóc, mất đi nước mắt.

Nước mắt là thứ giúp con người giải tỏa nỗi buồn trong lòng và bày tỏ cảm xúc. Mất nó thì ta chỉ còn biết gặm nhấm nỗi buồn không thể nào khuấy khỏa. Lucy cảm giác hốc mắt cạn khô của mình đau rất.

Lucy: *cười* Natsu, sau này tớ sẽ không khóc nữa đâu.

Natsu: Cậu đừng cười như thế Lucy. Xấu lắm.

Ngắm nhìn đôi mắt đỏ hoe của Lucy và tia mắt mát trong đó. Natsu cảm thấy có gì đó thay đổi trong Lucy. Cậu không thích điều này. Đôi vai nhỏ bé đó lại phải chịu thêm nhiều gánh nặng. Natsu không giỏi an ủi người khác, cậu chỉ lặng lẽ ôm Lucy vào lòng. Mong làm dịu được phần nào nỗi đau của cô.

-----End chap 65-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Đêm sao

-----Chap 66: Đêm sao----- (16+)

Mọi người đều đã an toàn thoát ra khỏi ảo ảnh do Toshi tạo lên cũng như có thể tự vượt qua nỗi đau trong tim của chính bản thân. Điều đáng bất ngờ là Rogue và Sting nhìn có vẻ không bị ảnh hưởng gì nhiều từ ma thuật kia.

Rogue: *cười mỉm* Tôi đã nhìn thấy cái bóng của chính bản thân. Thứ mà tôi đã đánh bại được ở đại hội ma thuật rất lâu về trước.

Sting: *cười một cách khoa trương* Các cậu sẽ ngạc nhiên khi biết tôi đã nhìn thấy gì. Hahaha. Trong thế giới ảo đó, tôi thấy Rogue muốn giết tôi. Mà chuyện đó thì nào có thể xảy ra, kẻ tạo ra những hình ảnh này thật có tính hài hước mà. Hahaha.

Sting đã thay đổi rất nhiều sau đại hội pháp thuật năm đó. Cậu trưởng thành hơn và cũng nhờ hội Fairy Tail mà cậu học được cái gọi là niềm tin vào đồng đội của mình. Rogue nhìn Sting với ánh mắt bất ngờ nhưng nhanh chóng lấy lại được nét điềm tĩnh vốn có. Đúng rồi mà nhì, bọn họ là đồng đội của nhau. “Sting, cảm ơn” Rogue nghĩ thầm.

Minerva lúc bấy giờ mới lên tiếng đề nghị mọi người nghỉ trong rừng lại một đêm để hồi phục sức khỏe cũng như ổn định tâm trạng sau khó khăn vừa trải qua. Nét mặt ai cũng thoáng vẻ mệt mỏi sau một đoạn đường dài nên nhanh chóng đồng tình. Nhưng lúc phân chia chỗ nằm lại xảy ra tranh cãi vì Natsu một mực muốn ngủ với Lucy như mọi khi. Cô nàng mặt đỏ như gấc không biết nên chui vào đâu trốn. Đối với mọi người trong Fairy Tail thì điều này đã quá là quen thuộc nhưng với hội Sabertooth thì hoàn toàn là sự mới mẻ nha.

Minerva: Natsu à... Tôi nghĩ cậu vẫn nên qua phía nam ngủ cùng với Gray, Sting và Rogue.

Natsu: *cáu* Sao tôi phải ngủ cùng với tên băng kia thay vì ngủ cùng Lucy vô cùng thơm và ấm chứ.

Minerva: Nam nữ dù sao cũng nên có tí khoảng cách nhất định. Nhất là vấn đề nhạy cảm như ngủ cùng sẽ dễ xảy ra nhiều... khụ... *khẽ ho* nhiều vấn đề...

Natsu: *khó hiểu* Đó giờ chúng tôi vẫn ngủ chung mà có gì đâu!

Lucy đến lúc này không chịu nổi nữa, mặt cô sắp bốc cháy đến nơi rồi. Tên gốc Natsu đúng là không biết cái gì gọi là lịch sự ở chốn đông người cả. Cô bay đến kéo Juvia đang tạo một cái giường nước kế bên Gray.

Lucy: Tôi sẽ ngủ cùng Juviaa!!!

Juvia: Ó! Juvia muốn ngủ với Gray-sama mà!!!

Lucy: Lúc về tôi sẽ nhờ Gemini hóa thành Gray cho cậu làm gì cũng được. Gemini còn có thể nói hết những gì Gray nghĩ cho cậu nghe.

Juvia: *mất trái tim* Vậy thì Juvia đồng ý!

Gray mặt đầy vạch đen khi Lucy vừa dứt lời. Nhìn theo bóng Lucy kéo Juvia đến nằm cùng, Natsu mặt đầy bất mãn và túi thân kéo chần lên nằm một lè loi một xó. Hừ hừ, lâu rồi không ngủ một mình khiến cậu có cảm giác trống vắng không quen. Ôi! Lucy của cậu!

Nửa đêm Natsu giật mình tỉnh giấc, theo thói quen cậu đưa mắt tìm kiếm bóng người quen thuộc và chợt giật mình khi không thấy Lucy nằm ngủ cạnh Juvia. Lăn mò theo mùi hương có thể gây nghiện của cô, Natsu nhìn thấy Lucy đang ngồi bó gối trên ngọn đồi gần nơi mọi người nghỉ chân gần đầu ngấm sao. Bầu trời đêm nay đặc biệt đẹp. Hàng ngàn ngôi sao lấp lánh trải đều trên nền trời xanh được thu vào trong đôi mắt nâu to tròn kia. Nhìn ánh mắt tìm tòi của Lucy làm ta có cảm giác như là cô đang tìm ngôi sao đẹp nhất cho chính mình.

Cảm giác có ánh mắt nóng bỏng như lửa đang nhìn mình, Lucy khẽ quay đầu lại và khi nhìn rõ người con trai kia liền nở một nụ cười hạnh phúc. Nét yêu kiều và lộng lẫy của đôi môi ấy làm Natsu có mong muốn mãnh liệt được ngấu nghiến nó. Cậu thoáng giật mình trước suy nghĩ của bản thân. Bàn tay nhỏ đang vẫy vẫy cậu lại như có ma thuật mê hoặc lòng người.

Lucy: Natsu đã thức rồi sao! Mau đến đây ngắm sao cùng tớ nè!

Natsu: *cau mày* Sao cậu không ngủ đi mà lại chạy ra đây hả Lucy.

Vừa nói cậu vừa tiến đến và ngồi sát cô, cảm nhận được làn da mát mẻ vì bị gió hong lạnh. Lúc không nhìn thấy cô, một nỗi sợ mơ hồ đã bóp nghẹt trái tim cậu. Lucy quay qua nhìn ngắm gương mặt cậu một cách chăm chú rồi bật cười.

Lucy: *cười khúc khích* Natsu lúc lớn không dễ thương như hồi còn nhỏ nữa rồi. Quả thật đáng tiếc mà.

Natsu: Cậu đã nhìn thấy tớ hồi nhỏ rồi à?

Lucy: Haha. Thật ra lúc nhỏ chúng ta đã gặp nhau rồi. Có lẽ là định mệnh nhì. Natsu bé chỉ cao ngang Lucy bé thôi, rất ngờ nghệch đáng yêu. Nhìn thôi là muốn véo má.

Lúc này trong đầu Natsu thoáng hiện ra hình ảnh một cô bé tóc vàng vắt và treo hàng rào, trên cổ là chiếc khăn choàng của cậu.

Natsu: *cốc cốc đầu* Tớ có cảm giác nhìn vừa nhớ ra một cô bé tóc vàng rất đáng yêu.

Lucy nhìn về mặt đang cố nhớ ra ký ức lúc nhỏ của cậu mà cô thấy buồn cười. Cô không thấy buồn vì Natsu quên cuộc gặp gỡ lúc nhỏ vì cái đầu ngốc nghếch ấy nhớ được mang máng sau ngần ấy thời gian đã là một kì tích rồi.

Lucy: Sau hành trình này không biết chúng ta sẽ làm gì tiếp theo nhì?

Natsu: Luyện tập để mạnh hơn.

“Vì cậu muốn bảo vệ mãi mãi nụ cười kia.”

Lucy: Chán ồm! Tớ muốn kiếm đủ tiền để mua luôn một ngôi nhà cơ.

Natsu: *khó hiểu* Chẳng phải nhà cậu hiện giờ cũng đã rất tuyệt rồi sao?

Lucy: Đồ ngốc! Nó quá nhỏ cho một... gia đình... *giọng Lucy nhỏ lí nhí khi nói đến đây*

Natsu thoáng ngây ra một lúc để có thể hiểu rõ được lời nói tuyệt vời ấy của cô.

Natsu: Lucy, tớ muốn hôn cậu.

Lucy: HẢ?

Nói rồi không đợi cô nàng kịp phản ứng, cậu đã phủ lấy đôi môi đỏ hồng và mềm mại như cánh hoa đào kia. Khoảnh khắc trước khi nhắm mắt lại, Natsu thấy thỏa mãn và đặc ý khi nhìn đôi mắt nâu mở to vì kinh ngạc. Vị ngọt ở cánh môi thấm nơi đầu lưỡi làm Natsu có cảm giác tê tê nhẹ nhẹ cùng cảm giác muốn khám phá sâu hơn nữa. Lưỡi cậu nhẹ nhàng quấn lấy cô. Lucy như người say hoàn toàn để Natsu dẫn dắt, tay cô không biết từ lúc nào đã choàng qua cổ cậu. Cô cảm nhận được đôi bàn tay thô ráp vì luyện tập quá nhiều siết chặt eo mình làm nơi đó nóng hổi. Lúc Lucy tưởng rằng mình không thờ nổi thì Natsu khẽ buông ra nhưng lại tiếp tục chiếm hữu môi cô ngay lập tức. Nụ hôn chứa đựng biết bao cảm xúc mãnh liệt kéo dài tưởng chừng như vô tận. Bản năng của một người đàn ông sẽ trở dậy khi tìm ra người con gái mình yêu sẽ giúp một cậu nhóc trưởng thành. Natsu tận hưởng cảm giác được quấn lấy môi của cô và cảm nhận được cơ thể có gì đó thay đổi, nó đang nóng dần lên làm cậu thấy khó chịu. Sau một khoảng thời gian dài như vô tận, Natsu rời khỏi môi cô nhưng đầu lưỡi lại lần lên đôi tai nhỏ xinh của cô cắn nhẹ một cái. Tiếng rên yêu kiều vang lên bên tai làm Natsu sùng người. Cậu... thật sự muốn được nghe nhiều hơn nữa...

-----End chap 66-----

Ahihi... mọi người đừng tức giận khi hết truyện ở đây nha:<^> Minh viết đủ dung lượng rồi hihi

Hãy đợi đến chap sau nhé ahihihi

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Bán long

-----Chap 67: Bán long-----

Lucy: Natsu... ư.... Natsu! Đồ ngốc!

Lucy cắn thật mạnh vào vai Natsu, con đầu làm cậu như bưng tỉnh khỏi giấc mộng ngọt ngào để mê kia và kéo lí trí đã đánh mất quay trở lại. Cậu từ từ kéo dần khoảng cách với Lucy. Một bước, hai bước rồi ba bước xong cuối cùng là cầm đầu chạy thật nhanh. Lucy nhìn theo chàng trai với quả đầu hồng và cả gương mặt cũng ửng như say rượu kia đang cầm đầu chạy thật nhanh. Sau khi chạy được tầm chục vòng, Natsu quay lại chỗ cô nhưng ngồi cách một đoạn xa làm Lucy thấy khó hiểu.

Lucy: Natsu? Cậu làm sao thế?

Cô đưa tay định lau đi những giọt mồ hôi lấm tấm trên trán Natsu.

Natsu: *hoi to tiếng* Cậu đừng lại đây Lucy!

Bàn tay vừa vương ra lại rút về trong ngượng ngập. Lucy cảm nhận được lòng mình như chùng xuống.

Natsu: Vì hiện giờ cơ thể tớ không được ổn. Cậu... cả mùi hương trên cơ thể cậu... cả giọng nói cậu... từng cừ chỉ... đôi mắt... đều làm tớ như phát điên. Chúng khiến tớ muốn ăn sạch cậu. Lần đầu tiên có thứ tớ cảm thấy còn ngon hơn cả lửa. Nên... hiện tại hãy tránh xa tớ một chút.

Khi Natsu vừa dứt lời thì lại dờ người bởi vì nụ cười quá dỗi ngọt ngào trên gương mặt người con gái của cậu kia.

Natsu: Cậu... hiện giờ cũng đừng cười như thế. Vì tớ sẽ không kiềm chế được mắt.

Lucy: Natsu! Cậu dễ thương quá!

Natsu... *ôm mặt* Cũng đừng nói mấy lời đó...

Natsu nghĩ “Chết tiệt! Cô ấy dễ thương quá!”

Và sau đó là hai bạn trẻ hồn nhiên ngây thơ ngắm sao cùng nhau và thiếp đi cùng nhau. Hai bàn tay ngay cả trong lúc ngủ cũng nắm chặt cũng như là chính cảm xúc mạnh mẽ của cả hai dành cho đối phương. Gương mặt của Lucy giờ đây như được thả lỏng, khi ngủ mang sự yên bình thư thái.

Trên đỉnh tòa lâu đài kia, một bóng người cô đơn đang đứng, gió thổi làm vạt áo anh bay tóe lên. Anh nhìn hình bóng cô gái luôn nằm sâu trong tim anh đang trong tay người khác mà tâm hồn anh như bị xé ra vụn mảnh. Về mặt thành thân hồn nhiên kia sao lại chưa bao giờ thuộc về anh? Chưa bao giờ... cả trong quá khứ lẫn hiện tại. Toshi khẽ nheo mắt như muốn lưu lại hình ảnh này lần cuối cùng. Ngày mai, mọi chuyện sẽ kết thúc.

Buổi sáng làm vui đi cái u ám hiu quạnh của khu rừng. Tiếng bánh xe ma sát với mặt đất cùng vận tốc cao kêu lộc cộc lộc cộc. Natsu với thính giác của rồng bình tĩnh vì tiếng động lạ thường ấy. Sau khi xác nhận được ba mùi hương quen ấy thoang thoảng trong không khí. Cậu nở một nụ cười ranh mãnh.

Natsu: *hét to* Mọi người mau dậy đi! Erza, Happy và Jellal đang đến đâyyyy!!!

Sting và Rogue với giọng nói vô cùng tinh táo: Mọi người đã dậy lâu rồi. Tội và Rogue cũng đoán được ai sắp đến rồi. Anh Natsu mau đánh thức cô gái của anh dậy đi.

Natsu chừng hững hờ nhìn mọi người. Gray đang nhìn anh với nụ cười nham nhở. Juvia kéo áo Gray chỉ chỉ về phía mình và nói gì đó là cũng muốn như vậy. Minerva mặt đỏ đang giả vờ bận bịu xếp hành lí nhưng mắt cứ liên tục liếc về phía mình.

Gray: Natsu à! Chúc mừng chú mày đã lớn!

Natsu: Mày nói cái gì vậy Gray???

Gray chưa kịp trả lời thì tiếng phanh xe chói tai vang đến.

Sting: ô hô hô. Chúng ta được tiếp sức kha khá rồi.

Happy bay đến chỗ Natsu như mọi khi, ôm chặt lấy đầu anh và ra sức cọ cọ. Xong lại bay đến Lucy, tiếp tục cọ cọ vào bờ ngực êm cái thân quen.

Erza: Lucy, em đã lập khế ước với đủ 12 cung hoàng đạo???

Lucy: Ô. Đúng vậy. Vì làm thế em mới có đủ sức mạnh để chiến thắng Toshi.

Erza: Zeref muốn có sức mạnh của ma đạo sĩ nằm trong tay 12 cung hoàng đạo, tức là em ngay lúc này. Hắn sẽ tìm đến và giết chết người đó để chiếm đoạt sức mạnh ấy.

Lucy thoáng đờ người. Cô có thể đối đầu với Toshi, nhưng với Zeref - hắc pháp sư vĩ đại nhất mọi thời đại thì là một chuyện hoàn toàn khác.

Natsu: Đừng lo Lucy! Hắn có đến tớ sẽ đá bay đít hắn!

Erza: Thật sự bỏ tay với các cậu. *ôm đầu*

Natsu: Ta nóng máu lên rồi đó!!! Chiến thôi!!!

Đột nhiên Natsu khựng lại.

Natsu: *khịt khịt* Mọi người đợi đã! Ra đây đi! Tên theo dõi kia!

Dù mùi của người này được che dấu rất kỹ nhưng Natsu vẫn có thể phát hiện được vì khoảng cách thật sự rất gần. Mùi hương này rất giống với Lucy...

Đằng sau thân cây gần đó, một bóng người với mái tóc màu vàng óng được bụi gọn gàng bước ra. Bước chân nhẹ nhàng thực nữ, cử chỉ cao sang như của một quý tộc thực thụ. Bàn tay trắng muốt đưa lên kéo mũ trùm đầu xuống. Lucy không tin vào mắt mình.

“Xin lỗi vì đã nghe lén. Tôi biết hành động này là vô lễ nhưng một lần nữa xin thứ lỗi. Tôi không biết nên chọn thời điểm nào để xuất hiện trước con gái mình. Phận làm mẹ như tôi luôn lo lắng cho con.”

Lucy chạy như bay đến hình bóng ấy vì cô sợ nhờ đây chỉ là ảo ảnh. Tiếng gọi “mẹ” như tất ghen nơi cổ họng. Niềm vui sướng xen lẫn với nỗi sợ hãi.

Layla: Con gái đừng chạy như thế chứ. Cần thận kéo ngã.

Xà vào lòng mẹ. Cảm nhận hơi ấm quen thuộc một thời gian dài thiếu vắng. Lucy nấc như một đứa trẻ.

Lucy: Mẹ ơi... con nhớ mẹ lắm.

Layla ôm chặt Lucy vào lòng, tay vuốt gọn gàng lại mái tóc con gái bị bù xù khi mới ngủ dậy. Bà ôm nhẹ lên trán con. Mắt rom róm vì hạnh phúc được trùng phùng.

Lucy: Mẹ đừng bao giờ bỏ con lại nữa nhé mẹ ơi. Mẹ hứa với con nha. Mẹ hứa nha.

Layla: Được. Mẹ hứa mà. Giờ chúng ta sẽ mãi bên nhau.

Rút vào lòng mẹ, Lucy hít hà mùi hương thân thương kia. Cọ đầu vào bụng mẹ. Sự thiếu vắng tình mẫu tử hơn chục năm giây phút này đã được bù đắp.

Layla: Lucy của mẹ, hãy nghe kỹ những lời mẹ nói. Mẹ lúc xưa không chết đi mà là bị đưa về Edolas - hành tinh quê hương của mẹ. Mẹ là thủy long ở Edolas, cũng giống như Porlyusia - vị bác sĩ của hội các con ấy. Con cũng mang trong mình dòng máu nửa người nửa rồng, tức bán thủy long huyết. Là người duy nhất trên thế giới có thể cùng lúc sở hữu hai dòng phép thuật khác hệ nhau trong người. Ma pháp thứ nhất của con là tính linh pháp sư, ma pháp thứ hai tiềm ẩn trong con là thủy long thuật. Chưa từng có đứa bé nào chào đời được bởi sự kết hợp của rồng và người vì không chịu nổi áp lực từ hai dòng ma pháp nên thường mất từ khi còn ở trong bụng mẹ. Con là kết tinh tình yêu của ta và Jude. Là điều kì diệu và tuyệt vời nhất mà trời ban cho ta.

-----End chap 67-----

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Đối mặt

-----Chap 68: Đối mặt-----

Gió nhẹ nhàng thổi, luồn qua từng kẽ lá tạo âm thanh xào xạc quen thuộc. Từng âm thanh nhỏ ấy và cả những câu nói từ tổn của Layla đều đi vào tai Lucy. Trong tiềm thức, Lucy nhớ rằng khi bị nhốt vào mê cung ảo ảnh của Toshi, Layla đã nói với cô điều này nhưng cô hoàn toàn không chắc chắn lắm cho đến bây giờ. Biết được thân phận thật sự của bản thân, nếu không nói không ngạc nhiên hay bất ngờ thì chắc chắn là nói dối nhưng cảm xúc ấy so với niềm vui được trùng phùng với người mẹ thân yêu thì chẳng là gì cả.

Lucy: *nhắm nghiền mắt* Mẹ ơi... ba đã mất rồi. Là lỗi của con khi không quan tâm đến người. Con xin lỗi.

Nỗi đau về người cha đã mất chưa bao giờ nguôi ngoai trong lòng cô. Ngày biết được tin dữ ấy cũng là ngày mà nỗi lòng Lucy mãi nặng trĩu không sao giải bày.

Sau khi nghe Lucy nói, cái ôm của Layla lại thêm mạnh hơn. Bà biết việc Jude đã ra đi ngay khi vừa đặt chân đến Earthland. Giữa hai người như có một sợi dây liên kết không sao lí giải và khi trở lại nơi đây, Layla không cảm nhận được người kia nữa. Giây phút ấy bà đã sớm dự đoán được điều gì đã diễn ra nhưng vẫn cố gắng níu lấy niềm tin viễn vọng và xem đó chỉ là sự lầm lẫn của bản thân.

Layla: Đó không phải là lỗi của con Lucy à. Mẹ biết con đã cố gắng rất nhiều.

"Ồ! Cuộc trùng phùng thật cảm động!" Giọng nói lạnh lùng vang lên giữa bầy không khí đoàn viên hạnh phúc.

Đón chờ trước tòa lâu đài trắng lộng lẫy mà u ám, Toshi đưa ánh mắt lạnh lẽo vô tình Lucy làm cô khẽ rùng mình. Đứng sau tấm lưng mạnh mẽ của Natsu, cô biết đã đến lúc sử dụng sức mạnh mới mà sự đánh đổi chính là nước mắt.

Toshi: Xin chào Lucy.Ồ, chúng ta có thêm sự góp mặt của một người vô cùng quen thuộc. Đã lâu không gặp, Layla Heartfilia.

Ánh mắt của hắn lộ rõ vẻ khinh thường, bốn cột khi nhìn đến Layla. Miệng nhếch nhẹ tạo thành một nụ cười rỗng tuếch không cảm xúc. Trái ngược hoàn toàn với hắn, Layla nhìn hắn với gương mặt mang những cảm xúc phức tạp, đau buồn có, căm giận có nhưng cũng có thương xót, hối hận.

Layla: Toshi...

Toshi: *cười khinh bỉ* Bà vẫn còn nhớ tên của tôi sao. Haha. Vĩnh dự làm sao.

Layla: Ta... biết cuộc đời con không được chính con lựa chọn. Nhưng quyết định khi đó ta chưa bao giờ hối hận. Ta xin lỗi, ta là một người ích kỷ, ta chỉ muốn mọi thứ tốt đẹp nhất cho con gái của mình.

Nghe xong những lời của Layla, Toshi cười rống lên điên dại một cách man rợ.

Lucy cảm thấy khó hiểu trước những lời nói của mẹ Layla. Sao mẹ phải dùng giọng điệu hối lỗi đó với hắn ta, sao lại mang vẻ mặt đau buồn ấy, sao lại đi xin lỗi một con người độc ác tàn nhẫn như hắn.

Toshi: Lucy yêu dấu của ta, phải chăng bây giờ em đang thắc mắc vì sao mẹ em lại phải ta lỗi ta phải không.

Con rồn người bao phủ khắp người Lucy khi nghe những lời lẽ đó của hắn.

Natsu: Hừ, Lucy không bao giờ là của người. Bớt mơ mộng.

Toshi: *tặc lưỡi* Tên ngán đường đáng ghét.

Dứt lời, hắn khẽ vung tay. Từ dưới mặt đất, hàng trăm cái bóng đen rồi lên và tạo thành hình người. Chúng lao vào tấn công mà đích nhắm chắc hẳn là Lucy.

Toshi: Rất tiếc nhưng hôm nay có lẽ em sẽ bỏ mạng tại nơi đây thôi Lucy.

Natsu: *thét lên* Tên khốn khiếp kia có ngon thì đấu với ông đây.

Không chừa một chút cơ hội nào cho Natsu tiến lại gần, Toshi nhảy lên đỉnh của một tòa nhà tạo một màn chắn ma thuật bảo vệ hắn. Natsu bị tấm màn ấy chặn lại, hàng trăm cú đâm lửa cũng không thể khiến nó có nổi một vết nứt.

Tiếng vũ khí va chạm nhau vang lên thật chói tai. Mọi người ra sức chống cự nhưng một giờ rồi hai giờ trôi qua, số lượng bóng đen gần như là vô tận. Sức lực của mỗi người dần cạn đi, tiếng thở dốc dần trở nên nặng nề, ma lực hao hụt nhanh chóng. Lucy nhận định được sự bất ổn và biết mình không thể kéo dài trận chiến này thêm nữa. Cô nhận ra Toshi đã làm một bí thuật cổ bị cấm. Những cái bóng này là hiện thân của nỗi đau, bất hạnh, mặt tối của mỗi người. Nguồn năng lượng vô tận ấy sẽ không bao giờ hết. Mọi người sẽ nhanh chóng kiệt sức.

Lucy: Natsu, tớ sẽ lên đó gặp hắn. Cậu mở đường cho tớ nhé.

Natsu: Không được đâu Lucy. Rất nguy hiểm.

Lucy: Không sao đâu. Vẫn có rất nhiều chuyện tớ muốn hỏi hắn.

Natsu: Cậu không thể vượt qua màn chắn ma thuật kia được.

Lucy: Nếu là tớ hẳn nhất định sẽ mở.

Không hiểu vì sao Lucy lại có nhận định chắc chắn như vậy. Chính cô cũng không rõ, có một linh tính mách bảo cô như vậy.

Natsu thật lòng không muốn để Lucy đi một mình nhưng nhìn vào ánh lửa của sự quyết tâm kiên định sâu trong đôi mắt nâu tuyệt đẹp kia thì điều cậu có

thể làm lúc này là giúp sức cho cô.

Natsu: Hòa Long Hồng!!!!

Một con đường trống mở ra sau khi đám lửa vừa tan, Lucy nhanh chóng chớp lấy thời cơ đó đưa tay quất roi ngân hà vào một cành cây làm điểm tựa lấy đà nhảy về phía Toshi.

Layla: *nói vọng theo* Bảo trọng nhé Lucy của mẹ.

Miệng mở nụ cười ấm áp, cô gái ấy đi xuyên qua màn ma thuật một cách thuận lợi.

Chap sau có lẽ là chap cuối. Rất cảm ơn các bạn đọc đã theo dõi mình đến hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Nalu Story (Fairy Tail Fanfic)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.